PERIYAZHVAR TIRUMOZHI

Sublime Hymns of Mystic Consciousness

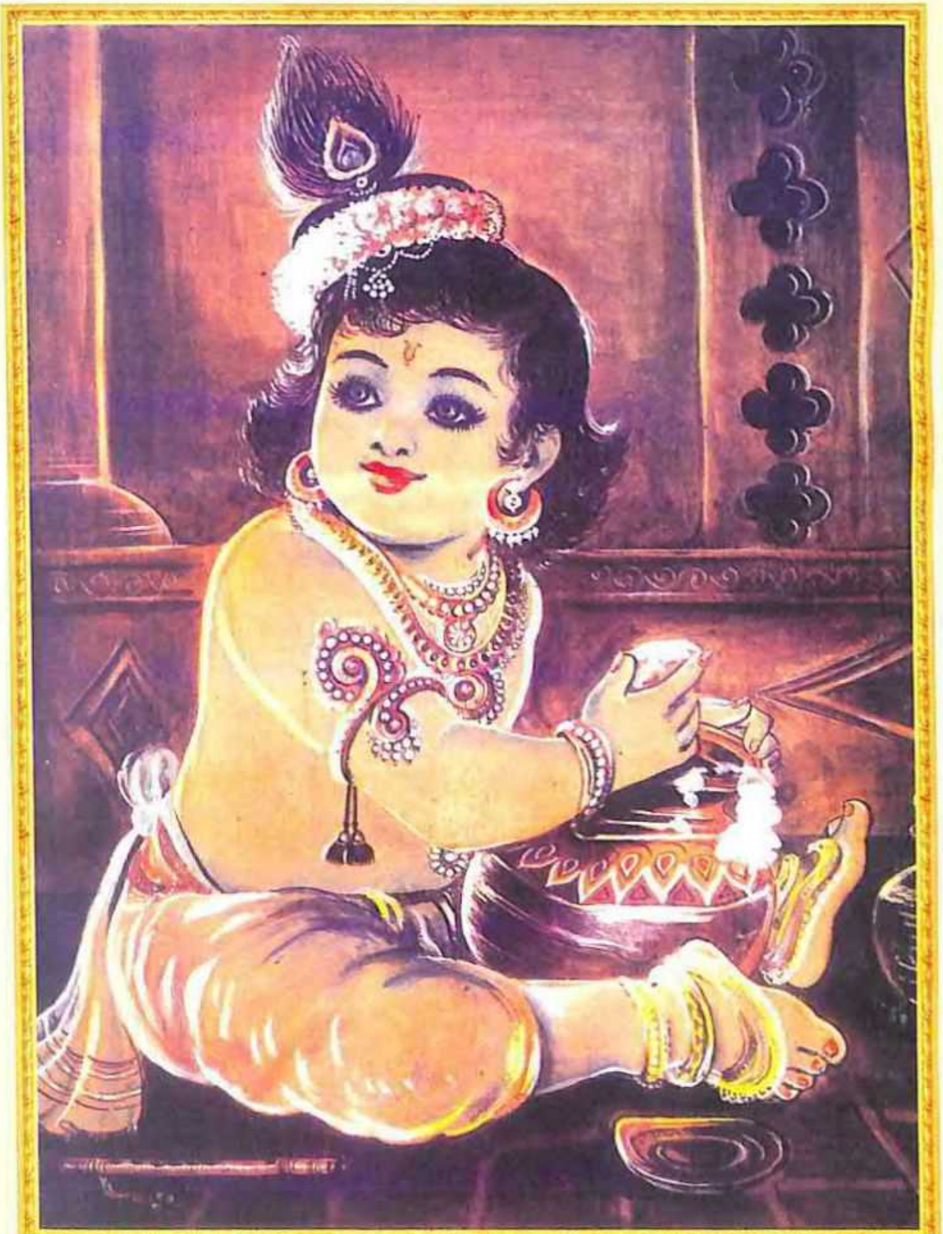

Vankeepuram Rajagopalan

PERIYAZHVAR TIRUMOZHI

Sublime Hymns of Mystic Consciousness

VANKEEPURAM RAJAGOPALAN

Copyright Reserved

First Edition

© Vankeepuram Rajagopalan

Title : **PERIYAZHVAR TIRUMOZHI**
(Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

Pages : 456 + Illustrations

No. of Copies : 1,000

Price : In India Rs.300/-
Outside India - US$ 25

ISBN...978-81-902979-3-6

Available at : **V. Rajagopalan**
(Chetana)
3, (N/5), Third Canal Cross Road,
Gandhi Nagar, Adyar,
Chennai - 600 020
Ph : 044 - 2441 9861

Laser Typeset : **B. Srinivasan**
New No.35 (Old No.18/1), Akbar Street,
Triplicane, Chennai - 600 005
Mobile No. : 99412 30098
Email : b_srini_vasan2005@yahoo.co.in

Format Orientation, Design & Printing
at **RNR Printers & Publishers,**
Triplicane, Chennai - 600 005.
Phone : 28441856

DEDICATION

to

My Grandson

Chiranjeevi Niyantha Raman

(a)

Sreyas Nandan

&

My Grand Daughter

Kumari Supraja (a) ***Vaishnavi***

PERIYAZHVAR TIRUMOZHI

Sublime Hymns of Mystic Consciousness

CONTENTS

Page No.

Forewords (i)
Compliment (xvii)
Preface (xxiii)
Introduction 1
Invocation (Thaniyan) 32
Periyazhvar Tirumozhi **35**
Original Text in Tamil, Transliteration and Translation
  a) Canto.......I .... Details at Table .... A 35
  b) Canto.......II .... Details at Table .... B 101
  c) Canto.......III .... Details at Table ....C 163
  D) Canto.......IV .... Details at Table ......D 233
  E) Canto.......V .... Details at Table ....E 299
Benediction (Vazhi Tirunamam) 327
Select Suggestive Short Notes 329
Sublime Journey to Delight of Existence 360
Addendum..........I 401
Addendum..........II 409
Key to Transliteration 411
Glossory 414
Bibliography 421

* * *

FOREWORD - I

Dr. M.K. SRINIVASAN
(Retd. Senior General Manager, M.M.T.C. Ltd.,
Editor-in-chief, Sri Nrisimhapriya (E)

sarvam samsichya marthyam
dévāh : purushamávishan

when they had fused the mortal man complete,
the Gods entered into him (Av.XI. 8.13)

Bhakti Cult ... A Great Tradition

Quietly, like a gentle mountain spring that emerges from the rocks and grows into a mighty river as it reaches the plains, the *bhakti* movement had started before the advent of Sankara (788 - 820) and was slowly gathering momentum in the southern hinterland of the country. According to R Balasubramanian *(vide Introduction to Theistic Vedanta, Volume II, Part 3,* Pub. Centre for Studies in Civilizations, p. (lii), this dominant movement started from about 700 AD, consolidated itself around 1400 AD and became pan-Indian in character by 1700 AD. This was due to the appearance of highly devoted minstrels who sang about the Gods they perceived in their mystic state. This great *bhakti* movement ran in two parallel lines of Vaishnavism and Saivism, the former attributable to the twelve famous Azhvars and the latter to the sixty-three popular Nayanmars. Though they worshipped different deities, the message they conveyed to the people was the same, namely *that God can be unfailingly attained by deep devotion and total emotional surrender of oneself at His Feet;* and that, by doing so, one can be beneficiary of His grace. While Sankara's philosophy was a remarkable intellectual achievement, this development was due to an extraordinary overflowing of the heart (*Hinduism Through the Ages,* p. 36). This concept of devotion was there in the *Vedas* for all to see, but the followers of the Vedic system preferred to concentrate on the more easily perceivable actions of rituals and sacrifice rather than on cultivating the devotional aspect with some effort. What the Azhvars and Nayanmars did was to reveal this obscured path available in the *Vedas* and bring it out in the open for all to see. Moreover, both of them sang in the common and popular language of Tamil and hence could easily touch the lives of people.

The Azhvars

The Vaishnava Azhvars included among them, a king, a mendicant, a woman, men who strayed and were brought back to the straight and narrow path, a person of the depressed class, Brahmins, as well as those who were not. Their period is reckoned by modern scholars as between the fifth and eighth centuries AD, though this is challenged by another set of modern historians, and more so, by traditionalists who ascribe a much earlier period to them. Be that as it may, their collective contribution in the form of four thousand songs, called *Nalayira Divyaprabandha,* forms the bedrock of devotion which gave rise to the Ubhaya-vedanta system of Ramanuja called Visishtadvaita and later helped in development of various Vaishnava schools of philosophy like the Dvaita-advaita (founder Nimbarka), Janakivallabha Sampradaya (Ramananda), Suddha-advaita (Vallabha), Achintya Bhedabheda (Chaitanya), Mahapurushiya (Sankaradeva) and Navya Visishtadvaita (Swaminarayana). It is said that Sage Nathamuni (824 - 920 AD) discovered these four thousand songs through resorting to yogic means and found them containing the same basic truths as the *Vedas*, hence naming them as Tamil *Vedas*. Thus the first system of Vaishnava philosophy founded by Ramanuja was called Ubhaya-vedanta. From Nathamuni to Ramanuja was the golden period of consolidation and spread of the *Nalayira Divyaprabandha*. While Nathamuni set the songs to music and caused them to be sung in temples, public places and houses, successive preceptors like Pundarikaksha, Ramamisra and Yamunacharya discoursed at length on these works of the Azhvars and integrated the Vedic and Azhvar traditions. Ramanuja went one step further and had a commentary written on the *Tiruvaymozhi*, a major work by Nammazhvar, who is considered as the chief among the Azhvars. This paved the way for a continuous flow of commentaries on the entire four thousand or on sections thereof, each more expansive than the earlier, which trend continues even today. As Prema Nandakumar puts it, 'the *bhakti* movement that based itself on music and poetry came to man's rescue and helped him to reform the mode of worship whenever the time demanded it' *(Theistic Vedanta: The Bhakti Movement in South India, ibid.* p. 796).

The concept of Godhead changed and, in the place of an attributeless Brahman postulated by Sankara, Ramanuja pictured a God of beauteous form, full of all auspicious qualities and opposed to blemish of every sort. Ramanuja had taken the *Vedas* in their entirety and, strengthened by the mystic experiences of the Azhvars, presented the devotee with a lovable, gracious, personal God to pray to and seek blessings. On this development, Svami Vivekananda would say much later,

"The movement of Sankara forced its way through its high intellectuality, but it could be of little service to the masses, because of its adherence to strict caste laws, very small scope for ordinary emotion, and making Sanskrit the only vehicle of communication. Ramanuja, on the other hand, with a most practical philosophy, a great appeal to the emotions, an entire denial of birthrights before spiritual attainment and appeals through the popular tongue, completely succeeded in bringing the masses back to the Vedic religion."

Sri Periyazhvar and His Prabandha

Each of the works of the twelve Azhvars carries its stamp of uniqueness. While the compositions of Nammazhvar are equated to the four *Vedas* and those of Tirumangai Azhvar referred to as the six *Vedangas,* the works of Andal are an epitome of the yearning of the (feminine) individual soul for being united with the (masculine) supreme Being. Short and sweet, the *Prabandha* of Tiruppanazhvar ensured to him an instant merging with the Form of the Supreme

Being just like Andal. The eleven verses of Madhurakavi Azhvar are a paean to his preceptor, Nammazhvar, whom he considered as 'greater than God Himself. But even in this catalogue of uniqueness, the work of Periyazhvar, called *Periyazhvar Tirumozhi,* stands in a separate class by itself. It is identified with the most sacred syllable, the *pranava, 'aum'* It occupies the first place in the First Thousand *(Mudal Aayiram)* and right so, because its first decad, the *Tiruppallandu,* is a prayer for the welfare of the Lord Himself and those associated with Him and seeking 'many, many years' *(pallandu)* of the soul's relationship with Him. This *mangalasasanam,* as it is called in Vaishnava parlance, 'arises out of such an overwhelming love and devotion to the Lord that it makes one forget His great power and reduces Him to the state of an object of protection' (D Ramaswamy Ayyangar's *Peeps into Mysticism,* p. 24). This unusual parental, or rather motherly, attitude of the Azhvar converted him into playing the role of Yasoda and enjoying the boyhood stages of Sri Krishna. Nearly half the number of verses (out of 473 sung by him) portray the joyful pleasures of a doting mother with a clever and mischievous child, 'as compared to the complicated love of an aggrieved maiden towards her inconstant lover' (S M S Chary, *Philosophy and Theistic Mysticism of the Azhvars,* p. 208).

Another special feature lies in the Azhvar's names themselves. True to his given name of Vishnuchitta, the Azhvar has Vishnu alone in his mind and, similarly, he is in Vishnu's mind. For the Lord thought of blessing him in a unique manner by making him the foster father of a divine girl-devotee *par excellence,* Andal, who is considered as an *amsa* of Goddess Bhudevi, one of the Lord's Consorts. When she became the bride of Lord Ranganatha, Vishnuchitta became father-in-law to the Lord Himself and acquired the status of *'Periya Azhvar'* and appropriately sang verses of benediction to Him. Further, in a verse which describes the entire group of Azhvars forming a human body whose soul is Nammazhvar, Periyazhvar is referred to as the 'face'. Moreover, while all the Azhvars had imbibed the *Vedas* and included the Vedic truths in their different *Prabandhas,* it was Periyazhvar alone who had not only the time but also the authority (under the Lord's express wish) to expatiate on the *Vedas* and establish His supremacy. Thirdly, though his foster-daughter Andal, being an incarnation of Goddess Bhudevi, gets precedence over other Azhvars, who were only incarnations of the *nityasuris,* Periyazhvar's composition is placed ahead of Andal's two works because he was a preceptor and she was his disciple.

About the Author

Sri Vankeepuram Rajagopalan, a retired senior Government official, has inherited his knowledge of philosophy and religion from his scholarly father. He has several books and articles to his credit. Sri Andal and her foster-father Sri Periyazhvar have a great fascination for him, judging from his earlier two popular books *Andal's Tiruppavai* and *Andal's Nacchiyar Tirumozhi,* and quite a few articles on some decads of the *Periyazhvar Tirumozhi.* He has now brought out an exhaustive commentary on the entire

Periyazhvar Tirumozhi. It is a well-researched and well-written book, almost like a doctoral thesis. Besides the verses in original Tamil, there is an English transliteration, followed by an English translation in free verse. The translations ring true to the original and bring out the overt devotion of Sri Periyazhvar towards Sri Krishna.

Decad 2.4 of the *Tirumozhi* envisages the scene when Yasoda calls Boy Krishna for a cleansing bath. This decad is sung when the Images of the Lord in temples are given a ceremonial bath *(tirumanjana)* and contains fond expressions of a mother's love for her child. In one of the verses (2.4.7), Yasoda assures the divine Child that she will never again accuse Him of stealing butter in others' presence, although after His birth (advent), she has never been able to see her pots of milk, curds or butter intact.

> *"O Lord! Tasty milk afresh and from solid curd churned*
> *Flavoured butter kept in pots in slings above*
> *These I haven't got since your birth;Benevolent and*
> *Sympathetic mother that I am, deeply loving you*
> *Will not accuse you in others' presence, even by chance;*
> *since spreading of slanderous gossip;*
> *Kindly come for the bath consecratory!*

On another occasion, after sending Him to the forest along with other cowherd boys to graze the cattle, Yasoda wails over her own callousness in sending Him on thorny paths and exposed to the midday heat of the sun *(vide* 3.2.9).

"How crudely, unkind am I, not even providing an umbrella
And sandals to Damodara, left him to suffer, with
Barefoot, treading on the hard piercing sharp pebbles,
Heated by the severe blaze of scorching sun!
I sent him, my Son, behind the calves to unseemly forest
Where the hot winds and craggy paths would hurt his legs!
For what avail I sent him! Oh, what a sin it is."

Towards the conclusion, the exultation of Sri Periyazhvar over keeping the Lord within the confines of his own heart is very well brought out in the translation (verse 5.4.5).

My father dear, Lord of senses, rules sun and moon,
My soul's guardian! like rubbing gold on a touchstone,
To determine its purity, I have immutably inscribed
Your name on my tongue, and encapsulated you
In me whilst put myself in you, being "a place in sun'!
[5-4-5] (467)

Conclusion

Sri Rajagopalan has earned the gratitude of the English-knowing public in India and abroad by this strenuous effort. It is an enriching experience to go through his translations. The exhaustive introduction by the author is ample testimony to his erudition, a special feature of which is his clear presentation of all facts relevant to the subject. The biographical details of Sri Periyazhvar's life are graphically and reverentially brought out. That the author has kept the modern reader in mind is evident from the fact that he has incorporated additions like 'Select suggestive Short notes', 'Sublime Journey to delight of Existence' and 'Addenda of special terms', all of which would enable the reader to appreciate the original better. It is clear that the author has taken much pains to make the book acceptable at all levels.

I pray to Lord Ranganatha and Lord Malola Nrisimha to bestow a long and healthy life on the author to enable him to bring out similar translations of the other *Prabandhas*.

Deepavali day
Sarvajit 7.11.2007

(M.K. SRINIVASAN)

◆

FOREWORD - II

Prof. (Dr.) M. NARASIMHACHARY
President, Awardee 2004.

> sṛṇvanthu visvé amrtasya putrah :
> May all sons of immortality listen!

Immense is my pleasure in writing Foreword to this volume containing Periyalvar's *Tirumozhi* along with an excellent, informative English translation and notes provided by Sri Vankeepuram Rajagopalan. He has also added useful Addenda and Glossary which enhance the value of this publication. This ardent Srivaishnava has already made a name for himself as an able exponent of the tradition, through such works as the *Nachiyar Tirumozhi., Tiruppavai, etc.*

The Alvars were mystics of the first order; one should have a mystic insight to go into their works. There is a term called *Sahridaya* in Sanskrit literature. It means a refined critic, a connoisseur of art. It means one whose heart is on the same wavelength as that of the poet. Appreciation of a work of art should come from such persons since they place themselves in the situation of the poet who lived some time ago and then judge its merits. They do not approve of whatever the poet has said also. They will subject it to the test of fire, as a goldsmith melts gold in fire to remove its dross. Now, Sri Vankeepuram Rajagoplan is such a fine critic who has the gift of a mystic mind, to probe the unfathomable depths of the works of Divyasuris (Alvars) and bring out the pearls lying there down at the bottom. Such persons are rare indeed. Sri Sudarsana Suri at the beginning of his commentary *Srutaprakasika* on Sri Ramanuja's *Sribhashya,* pays a beautiful compliment to the saint:

Tasmai Raamaanujaaryaaya namah paramayogine |
Yah shruti-smriti-sootraanaam antar-jvaram asheeshamat ||

(I bow down to Sri Ramanuja, the *Yogin par excellence* who cured the *Upanishads,* the *Gita* and the *Brahmasutras [the Prasthanatraya]* of their internal fever).

One who has an inner vision, the intuition of a mystic alone can have a proper understanding of the *Prasthanatraya,* according to Sri Sudarsana Suri. If the Alvars had a mystic vision of the Supreme Being, Sri Ramanuja also had such an insight. This qualifies him more than anybody else to take up the interpretation of the *Brahmasutras.* It is quite well known in traditional circles that Sri Ramanuja's explanation of the *Brahmasutras* is in accordance with the mystic implications and outpourings of the Alvars. It is to be kept in mind that the list of Alvars is not complete with the ten or twelve saints known to history or *guruparamparas.* Anybody who has deep ravishing sweet love for God and who lives in tune with that unique experience can become an Alvar. One who has Vishnu in his heart and one in whose heart Vishnu Himself abides, can become a Vishnuchitta. Such Vishnuchittas are born in any part of the world, any time. We have no knowledge of such devotees living in other planets but surely there must be living such beings for, the Lord is the Ruler of all the fourteen worlds, not merely our own!

Swami Desika's *Sri Godastuti* opens with the following verse:

Srivishnuchitta-kula-nandana-kalpavallim
Sri Rangaraja-Harichandana-yoga-drisyaam
Saakhsaat Kshamaam Karunayaa Kamalaam iva anyaam
Godaam ananya-sharanah saranam prapadye

(I, with no other support, seek refuge with Sri Goda who is the creeper of the celestial Kalpa-tree grown in the garden of Sri Vishnuchitta's house. This creeper is enchanting because of its association with the Harichandana (one of the five types of celestial trees) in the form of Sri Rangaraja. In the quality of forbearance, she is Goddess Bhudevi and in so far as compassion is concerned, she is Lakshmi herself!)

Sri Desika here implies that the story of Periyalvar or Vishnuchitta is not a part of history that happened in the past around the 8th century. It can be relived; re-enacted and re-experienced even today. It has a relevance to all time! Everybody who has Vishnu in his heart and who has secured Vishnu in his heart can be a veritable Vishnuchitta! In the house-garden of such a devotee manifests the Kalpa in the form of Andal; and when Andal is there, Lord Rangaraja is sure to be present there!

Now, Sri Vankeepuram Swami has delved deep into the heart of Vishnuchitta and has imbibed that deep love for Vishnu. *Bhaavanaaprakarsha* or intensity of thought makes one almost identical with the object on which one concentrates. Sri Vankeepuram Swami's English translation of the devotional outpourings of Sri Vishnuchitta astonishingly reveals a mystic insight which has qualified him to undertake this task of revealing Vishnuchitta's *chitta*. He has taken great care to present the dates of the Alvar in the Christian era as 690-775 A.D. and of Andal as 716-732 A.D., (i.e., she lived for 16 years only) for the sake of those who are history-minded. But a deeper mystery awaits those who read the translation in juxtaposition with the Tamil original! What does it matter as to when the Alvar lived? See the wonderful way in which translator weaves his words and their meanings into a beautiful pattern, bringing before our mental eye, the picture of Periyalvar, the devout *Maalaakaara* (garland weaver)! The Alvar's *Krishnanubhava,* as that of Yasoda, speaks volumes about the rare bliss of being the mother of such a cute, unique child. In this process, he became a trend-setter for the *genre* of Tamil literature called *Pillai-ttamizh*. Every mother should sing these *Pasurams* and rear her child in the light of Periyalvar's *anubhava*. This was the intention of the Alvar himself.

One more idea may be expressed here for the approval o the devout. The *Mundaka Upanishad* (II.2.4) says:

Pranavo dhanuh; saro hyaatmaa; Brahma tallakshyam uchyate |
Apramattena veddhavyam; saravat tanmayo bhavet ||

(The sacred syllable Om is the bow; the individual soul is the arrow; God is the target. One has to hit the target unerringly with all attention and should become one with the target like the arrow.)

We can apply this *mantra* to the life of Sri Periyalvar himself. He was a native of *Srivilliputtur,* which is known as *Sri Navya-dhanvi-pura* in Sanskrit. It means *the town where a new archer lives.* He has Lord Ranganatha as his target. He has a bow in his hand, viz., *Tirupppavai,* which is *Omkara* itself; he has set on it the arrow 'Goda', his own daughter. He discharged the arrow very carefully and hit the target. The *Tiruppavai* is said to contain the very seed of the Vedas - *Vedam anaittukkum vittaagum.* The seed of the Vedas is *Omkara. Om* is a composite unit of A, U and M.

A stands for the Lord Vishnu; M stands for the individual soul and U points out the invariable relation subsisting between them. In other words, the Jiva exists for the sake of the Lord alone. His life should be one of service to the Lord, his Maker and Master. This is the theme of the *Tiruppavai.* Periyalvar has succeeded in hitting the target, viz., Lord Sri Ranganatha, using the bow and arrow viz., the Tiruppavai and Andal. Andal became one with the target. In due course, Periyalvar also became one with the target.

Sri Vankeepuram Swami has succeeded in translating the *prabandham* of Periyalvar highlighting the emotional and devotional fervour of the original. He has provided interesting information regarding the family of Periyalvar, that his wife was one *Virajai*. .He was invited by the Pandyan King Arikesari Parankusa Mara Varman (alias Vallabhadeva or Rajasimha) who ruled Madurai from 710-765 A.D. He invited the Alvar to participate in the religious debate held at Madurai. This debate must have taken place around 730 A.D. The *Tiruppallandu Prabandham* could have emerged around 730 A.D. itself. The Alvar might have taken his daughter to the temple of Lord Ranganatha at Srirangam as commanded by Him for her marriage with Him. This event might have taken place after the 18th December 731 A.D., when the celestial phenomenon of the rising of Venus in the East and the setting of Jupiter in the West took place around 4.00 a.m.

A careful reader does not fail to notice that the *pasurams* of the *Periyalvar Tirumoli* (III.7.8: *kaarai poonum* etc. and III 8.4: *Orumagal tannai* etc.) reveal a personal touch. They imply the feeling of parental love of the Alvar for his daughter and his agony of separation from her. It is the moving saga of a great sage who had brought up a girl for 16 years and gave her away to her chosen Lord in such a way that she became literally one with the Lord in the *sanctum sanctorum*. This brings to our mind the *Mahabharata* story of Sage Kanva who was the foster father of Sakuntala, immortalised by Kalidasa in his *Abhijnanasakuntalam*.

I am sure this excellent publication of Sri Vankeepuram Swami will meet the approbation of laymen and scholars alike for its directness of appeal, correctness of expression and unfoldment of mystic experience. I wish to place on record my respectful greetings to Sri Swami for his love of labour to protect and propagate the glorious *Srivaishnava* tradition. May his vibrant and untiring pen bring out many such works for the benefit of those who are, for some reason or other, distanced from the original Tamil *prabandhams* but who are keen on studying them and reliving the spiritual experiences of their saint composers.

M. Narasimhachary

96-A, Luz Chrch Road,
Chennai - 600 004
January, 12, 2008

M. Narashimhachary
Prof. & Head (Retd.)
Dept. of Vaishnavism
University of Madras

COMPLIMENT

Sampradya Ratnam :
Sri Vaishanavaismham,
Dr. V.V. RAMANUJAM
Retd. Prof. University of Madras

(*Ecstasy, De Profundis!*)

I am happy to write this 'appreciation of the book "Periyazhvar Tirumozhi-Sublime Hymns of Mystic Consciousness" by Sriman Vankeepuram Rajagopalan Swami. The book presents an English metrical rendering of Periyazhvar Tirumozhi, a soul stirring hymnal of 461 sublime verses in Tamil. The twelve verses of the Tiruppallandu' have also been included. This book is a fitting sequel to the two earlier publications of Sri V.Rajagopalan on *Tiruppavai*' and '*Nachiar Tirumozhi*' of Kothai Nachiar (Andal), foster daughter of Vishnuchittar more familiarly known as Periyazhvar whose mystic experience are presented in the Periyazhvar Tirumozhi.

Periyazhvar is unique among the Alwars to be addressed with the appellation 'Peria"-meaning big-great, surpassing even Nammalwar, the Kulapathi(Head of the clan). There is no measure of this greatness. The outstanding feature which marks out Periyazhvar from the other mystics is his immense concern for the safety and well-being of the lord, despite his knowledge that He is supreme and all powerful- the creater and protector of the entire Universe. When the Alwar is blessed with a vision of the Lord in all His glory,he bursts out with the prayer:

Pallandu Pallandu Pallayirthandu Manivanna!
Un sevadi sevvi thirukkappu

Many years many more years - many thousands of years! May your blissful feet (Your Form) be well protected and safe. His overpowering concern for the well-being of the Lord makes him forget himself totally, and does not ask for anything for himself. This overwhelming concern for the Lord's well-being is fittingly termed 'Mangalasasanam' by our great Acharyas. The words "Pallandu Pallandu" are as auspicious as the vedic syllable OM. All recitations of the Divyaprabandams of Alwars start and end with the invocation Pallandu Pallandu just as all Vedic chanting is begun with OM and ended with the same Om. "Vedathukku Om ennumathupol ulladukkellam surukkai than mangalamadalal" declares Sri Manavalamamunigal in the Upadesaratthinamalai.

Being the foster-father of an avatar of Bhoomi Devi—Andal,Periyazhvar becomes the father-in-law of the Lord Himself. "Swasuram amaravandyam Ranganathasya sakshat", the Alwar is truly great. Andal rejoices in recalling this association with alwar as her father and Acharya in Nachiar Tirumozhi. She refers to herself invariably as" Pattarpiran kothai" or "Vittuchithan Kothai". She euologises her father as bogathil vazhuvatha puduvaiarkon"(Nach.Tiru 8-10). The 'bogam'-enjoyment reffered to is being steeped in Krishna-consciousness Sri Krishna is the Lord of Perialvar. Kothai refers to him as "Vittuchitar tham Devar" (Nach.T.10.10), and as one who is always at his beck and call. The greatest compliment she pays to her father is "Thiruvarangar panitha meimmaipperuvarthai vittuchithar kettiruppar" (Nach.T.11.10). The meimmaipperuvarthai weighty words of Truth pronounced by the Lord is the Charama sloka(Bhagavad Gita 18.66). Only great souls like Vittuchittar can understand the true significance of the words and act accordingly.

All the foregoing words are just to explain and justify the appellation 'Peria' to this great Alwar. HisThirumozhi should be equally great. The true spirit of mangalasasanam pervades the entire poem of 461 verses. Two classical commentaries one by Tiruvaimozhi Pillai and the other by Manavalamamunigal are available. The original commentary by Sri Periavachan Pillai has been lost.

In the first half of the Thirumozhi(about 250 verses)the Alwar transforms himself as Yasoda, the cowherdess mother of Sri Krishna and describes the growth of Sri Krishna right from his infancy to boyhood. She dotes on baby Krishna, sings a lullaby for the baby in *a* gemset golden cradle, invites him to feed from her breasts, and invites her friends to come and admire the beauty of the baby limb by limb. Decad after decad are devoted to the various stages in the growth of baby-taking the first tottering steps (thalar nadai),swaying to and fro on the mother's lap (sengeerai), clapping the hands in glee (sappani kottu), seeing the moon(ambuli), and so on. As the child grows up and plays with other children in the colony she calls him for a bath (neerattam-manjanamada nee varay) and for the evening 'raksha'(Kaappidal to ward off evil).The little boy is sent along with other cowherd boys to tend the calves, grazing them in the neighbourhood of the colony. Here we find the finest expression of 'Pillai thamizh'- poetic expression of the growth of the new born boy to boyhood.

In latter half of the Thirumozhi the Alwar relates his own mystic experiences with the divine Lord in his various moods. In one decad he takes on the role of Hanuman and conveys Sri Rama's message to Mother Seetha. He offers ennobling advice(upadesa) to the common people to lift them up. He sings the glory of the Lord enshrined in several divyadesas-notably Srirangam, Thirumalirumcholai, Thiruvenkatam and Thirukkotiyur. In many verses, he conveys his absolute surrender to the Lord and feels sure of Lord's protective grace for which he expresses his heart-felt gratitude. One striking passage is "Yetridai mann konda enthai irappakal oduvittu ennaip payiṛṛip paṇikoṇdan"(5-2-3)-the Lord who bore the earth on His tooth (the Boar incarnation) instructed me day and night, trained me and made use of my services". It is a reference to his success in the royal court of the Pandyan King in establishing the supremacy of Lord Narayana citing profusely the authority of the Vedas and sastras of which he was tottaly ignorant earlier.

We find a note of despondency towards the end of the poem in the supplication."Unakkup paniseidirukkum thavamudaiyen inippoi oruvnntyanakkup panindu kadaithalai nirkai nin sayai alivu kandai (5-3-3):O! Lord of Tirumaliruncholai! I have been blessed with service unto you all along and now if I seek other protection it will only negate your fair name as protector! Alavandar puts across this idea more poignantly in his stotraratna(25).O Lord! suffering and humiliation is nothing new to me as they are natural to me. What saddens me most is the slur cast on you by others that you failed to protect one who took refuge in you.

In the very last decad of the Thirumozhi(5.4) "Senniyongu than Thiruvengadamudaiyai "addressed to the Lord of Venkata Hills,the alwar speaks out he has been blessed by the Lord. Oh Lord! You have deserted your usual habitations-SriVaikuntam, the milk ocean,and the North Hill (Tiruvenkatam) and established yourself firmly in me. You are now inside me and I am immersed in you; Oh my father! Irudikesa! owner and protector of my soul! He forgets himself totally in his ecstasy and God-consciousness. He names the Lord "Vittuchittan manathe koilkonda kovalan" and it is certain that the Lord would gladly accept this new name!

Rendering some 473 Tamil verses into English is a stupendous task and Sriman Rajagopalan has achieved this with commendable success. It is surely due to his deep understanding of the subject matter and his dedication to the purpose. The high level of his scholarship is evidenced in the masterly introduction to the book introducing the highlights of the poem and the historical notes he has provided. The spirit of the Alwar is brilliantly potrayed in English version of the poem. The learned author has added

"Select Short Suggestive Notes" which provide valuable cross references from the sastras and other mystic literature. His resume of Periyazhvar Tirumozhi-'Sublime journey to Delight of Existence" will provide an exhilarating experience to readers. The two addenda and glossary are bound to be extremely useful to readers. This work is bound to be an inspiration to all bahktas in understanding the real devotion of our Alwars.

I offer my hearty congratulations to Sriman Vankeepuram Rajagopalan Swami on his success in achieving the task he has set for himself. His readers will surely feel a deep debt of gratitude for excellent presentation of poem in English. I pray to Sri Parthasarthi Swami long and healthy life to him to undertake and complete more and more such excellent publications!

Jan.3, 2008
Srinivasa Rangam
66, T.P. Koil Street
Triplicane, Chennai - 5

(V.V. Ramanujam)
Retd. Prof. University of Madras

◆

PREFACE

For many people the name assigned by parents, does not concord with harmony. Whereas when the child was born to Mukunda Bhattar and Padumavalli, of Veyar race in Srivilliputtur and named Vishnu Chittar, the child proved it in a remarkable manner, possessing Vishnu consciousness forever, as he grown and dedicated himself to the service of the supreme Lord, Narayana.

Vishnu Chittar in his Ṭirumozhi says in verse 4-9-11, as "Truth spoken, honest and sincere servitor, Vishnu Chittan" (main-návan maiyudaiyán, Vishnu Chittán...) Many verses in his Tirumozhi, articulate this significantly.

In verse 4-5-3, the poet sings, "Ere the death embraces you, make your heart an incomparable temple for Madhava, the Lord Supreme and offer devotion being a unique flower! "(*márvenbaḍór Koil amaittu. Mádhavanennum daivattai Nátti, árvamenbadór puvida vállarkku...*)

Further the saint-poet declares in verse 5-2-1 as "The Lord of Vedas inclined to stay, entered my heart and soul; made it His abode reclining on hooded serpent bed ..." (*Maikondu. vandu, pugundu, véda piránár Kidandár, peikọnda pambạnaiyodum...*)

The poet's attitude being unrelenting devotion to the Lord, is different from others. Emphatically says he, in his Tirumozhi 5-4-5 as "My father dear, Lord of senses, rules sun and moon; My soul's guardian, like rubbing gold on a touch-stone, to determine its purity, I have immutably inscribed your name on my tongue and encapsulated you in me whilst put myself in you, being "a place in the Sun!"

And vociferously declares in verse 4-10-1 as

"Though unworthy am I, as you graced the tusker in distress, I stay put, surrendered at your feet and languishing; Due to infirmity and throes of death, I may perchance, Be not in a position to remember you, and for that moment, Now itself when I am fully conscious, I utter all your names"...

Periyazhvar, with all emotions and vibrations sang about Krishna's Childhood days from his glorius birth (i.e., "born as *(Devaki's)* son of one, and in concealment, Grown as another's *(Yasoda's)* from that very night... Andal's Tiruppavai - verse 25 ~ p.51. He sings in about 294 verses about his Krishnanubhava. His eloquent composition on various stages of child-hood of Krishna is known as "Pillai Tamizh". And he is considered to be the trend - setter for this genre.

In these hymns one could observe the enthusiastic jubilant expression of Krishnanubhava .. a *saksatkara anubhuti* in the role of mother yasoda. It reaches its zenith, in verses 1-8-10; 1-10-1; and 2-4-7.

Of all the Azhvars and others, Vishu Chittar's enjoyment of Lord Krishna is unique and incomparable. Unlike others who speak about the characteristics of Lord Krishna by remaining on the shores, Periyazhvar plunged deep into the flood of mischievous play and "Leela" of the divine child Krishna, till the abyssal is seen. He enjoyed exuberantly, Pratyaksha - anubhuti - and with that stance gifted us the solemn "Tiruppallandu' and "Tirumozhi", the everlasting stream of devotional fervour.

In vaishnava tradition, "Jatayu" is given the status of Periya Udaiyar'! since he proclaimed the benediction "Ayushman", to Lord Rama. Similarly "Vishnu Chittar' is lovingly called "Periyazhvar' ie., reverently, a great person, as he sang the sacred hymn benedictory with unequalled devotion. Hence Manavala Mamunigal in his Upadesa Ratnamala eulogized him "Pongum parivale villiputtur bhattar piran perran periyazhvar yennum peyar" ie. Abundantly in devotion deeply loving the Lord, expressed his sympathy and concern while offering the hymn benedictory and got the name "Periyazhvar".

The verses in Periyazhvar Tirumozhi are brimmed with melody, bewitching beauty flowing with delightful thoughts and expression which transcends Time. Poet's rich imagination, creative forms, literary style, sweet language, softly revealing the " expansion of awareness' and depth of perception are simply marvellous, exquisitely graceful.

His exposition about "Reality" for the benefit of "mumukshus' is indeed sanguinely brilliant. He brings out succinctly the esoteric significance of "three words in eight letters - Tirumantram; "Dvaya' of words twice three (Six) and Carama Sloka of words four times three - twelve - - Swami Desikan in Amruta ranjani - 4 says,

> "Múnriloru múnrum, múvirandum munnángum tónra toliyum tuyar".

I've ventured to render Periyazhvar Tirumozhi including Tiruppallandu consisting 473 verses in five cantos, may perhaps be due to some frivolous courage, having rendered 'Tiruppavai' 'Nacchiyar Tirumozhi' and 'Tiruvempavai'. It may be a divine dispensation, known to the eye of faith. In this rendition if any unseemly expression is observed, as illogical or wanting appropriate exposition, it is all owing to my inability, lack of training and wanting in devotion. And I crave the indulgence of everyone of you to pardon me... My sincere attempt may be considered as Azhvar himself emphatically says, "Even in crow's caw, a harsh cry, good omen is seen by nobility (5-1-1). . . '*Kákkai váyilum katturai kolvar*".

I am deeply indebted to Dr. M.K. Srinivasan, Retired Senior General Manager, M.M.T.C., New Delhi, President, Vedanta Desika Research Centre, Editor-in-Chief, 'Nrisimha Priya'(E), Srivaishnava Simham, Dr.V.V. Ramanujam, Retired Prof. University of Madras, and Dr. M.Narasimhachari, President Awardee (2004), Prof and Head Dept. of Vaishnavism (Retired), University of Madras, for their enthusiastic, excellent Forewords.

It is my bounden duty to acknowledge with thanks and express my sincere gratitude to Sri R. Venkatesan - Retired Scientist, CLRI, Smt. Sujatha Srinivasan -Artistic Director, Shri.Kalaamandir, Stongsville, O.H., 44136, U.S.A., Sri.K.Balasubramanian - Retired Officer, Punjab National Bank, Kinchitkaram Trust (Sri U.Ve.Velukkudi Krishnan Swami), Smt. P.Rama, Malleswaram, Bangalore, Sundaram Charities, Chennai, Sri. P.E. Gopalakrishnan, (a pious devotee of Sri. Andal), New Kalpathy, Palakkad, Kerala and Sri. D.V. Sarathy, T. Nagar, Chennai, for their generous and timely, financial aid for performing this 'Yagna' - Publication of English rendering of "Periyazhvar Tirumozhi".

Further, I place on record my sincere appreciation to my 'Saha-dharmini' Smt. Santha for her unrelenting support for this publication as in all other endeavours as she treks with me along the march of life, softening the feelings and smoothen the path rugged and craggy !

As I near the goal, I wish to express my sincere and deep appreciation to Sri. B. Srinivasan, for Laser Type- work, Equation Type setting and Excellent lay-out of the book and much more to Sri G. Rajan of RNR Printers and Publishers, for his kind cooperation in the difficult task of designing, planning, monitoring, printing and completing the work of bringingout the publication in an excellent manner and in record time.

March, 16, 2008
Gandhinagar,
Chennai - 600 020

V. Rajagopalan

(V. RAJAGOPALAN)

* * *

Vatapatra Sayee (Rangamannar) with Ubhaya Nacchiyars

PERIYAZHVAR TRUMOZHI
SUBLIME HYMNS OF MYSTIC CONSCIOUSNESS

Introduction

The knowledge of Divine is not mere philosophy, but the result of a continuous process of thought. It is mainly due to experience in life with ceaseless devotion to the supreme Lord, which culminate in pure delights. In the parlance of human language it is named mystical experience, the experience *de novo* of every individual aspirant of the Ultimate Reality in the depth of the soul. Bhagavad Gita calls it "Pratyakshanubhuti".

It is the path of spiritual realisation. What is realised is the Divine presence, both transcendental and immanent! "Emotionally toned men look upon God as the perfect Beauty or love; and forever desire to be lost in the enjoyment of His presence".[1] It is known as *Sákṣátkára* or direct experience, a transcendent process of revelation. And it is called flashes of insight or intuition.

---

[1] Dr.S. Radhakrishnan - The Heart of Hinduism. (The Heart of Hindustan) - p.14

"This anubhava or aparokṣánubhúti", observes Dr.K.C.Varadachari, "is characterised by the overwhelming sense of reality of the Transcendent process, reducing all our sensory or other experiences to a level of maya or magical reality or illusion etc., its utter transcendence reduces the world to a level of illusion or worthlessness and also make the attainment of God or the Ultimate Being the one abiding concern of the individual at the cost of complete identification of oneself with them or loss of oneself. The mystical experience goes beyond the level of all realities of nature, soul, and God too, and arrives at that supreme oneness which is the womb of all"[2].

In yet another place, Dr.Varadachari says, "Mystic experiences are also characterised by an experience of unadulterated bliss or ecstasy. The bliss experienced by the mystic at the moment of his realisation of that state of oneness or Union with the Ultimate is transcendental happiness based on peace (Ṣánti), a peace that is the end of all struggle and contradictions of puzzlement and so on"[3].

In the course of such study on mysticism, we come across Religious Mysticism of Alvars where we get the feel of the excellence of experience in and through the super-sensory of God's beauty and personality. And the enjoyment of God in iconic representation as evidenced by Alvars of Tamil Nadu shows the supreme possibility of Godly presence in material objects which leads oneself to pure bhakti cult and unalloyed devotion towards Ultimate Reality, called "Narayana"!

---

2. Dr. K.C. Varadachari - Alvars of South India - p.ix - xi
3. Ibid., pp.xi

And as we proceed in the flowery garden of the Lord, we meet the lives and outpourings of Alvars, the great seers and selfless servitors of Supreme Lord, Narayana. This phenomenon as is claimed, opened a new vista in the Indian Spiritual Renaissance of Sanatana Dharma, popularly known as Hinduism.

All the outpourings of Alvars collected together and compiled in the form of holy scripture, as Nalayira Divya Prabhandam, at a later date, by Sriman Nathamuni, a great sage and foremost of Vaishnava Acharyas. In that compilation Periyazhvar's "Pallandu" is placed in the beginning itself, of the first thousand hymns, followed by other hymns - "Tirumozhi". Traditionally it is acclaimed that 'Pallandu' is given the foremost place in the Four Thousand Divine hymns just as 'AUM' is for the Vedas.

Vishnu Chitta honoured as Battar Piran but popularly known as Periyazhvar who gifted us Pallandu and other mellifluous hymns of direct experience, according to tradition, was born in the Tamil year Kurodana, Jeyshta (ஆனி) month (June-July) in the asterism Svati (15th Stellar mansion) with Ekadasi thithi, waxing (moon) fortnight. It is reckoned, traditionally as 57th year of Kali yuga, i.e., 3056 B.C[4]. Whereas modern knowledge found the period of Periyazhvar as 690 - 775 AD by Prof. Raghava Iyengar and 665 - 750 AD by Dr. S. Kula Sekharan.[5]

---

4. Swami Ramakrishnananda - Life of Sri Ramanuja - p.19
5. Dr.S. Kulasekaran - Vainavattin Azvargl Kala Nilai .... 150 & 353
   Prof. M. Raghava Iyagar Azhvarlgal Kala Nilai. pp.75 & 102.

He was named by his parents [Father Mukunda Battar, Mother - Padumavalli] as Vishnu Chittar; and he was given the name as Battar Piran by Pandian king. He was born in the Veyar clan of Brahmin Community.

We learn this from his Tirumozhi át 1:8:11 as "*வேயர் புகழ் விட்டு சித்தன்*" 4:10:11 as "*வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர் மன் விட்டு சித்தன்;* 5:4:11 as "*வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டு சித்தன் மனத்தே;* and his fondling daughter Andal observes in her Nacchiyar Tirumozhi, (Varanamayiram) 6:11 as "*வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர்கோன்கோதை சொல்*" (Véyar pugazh villiputtúr kón kodai sol). In ancient days there were certain groups of brahmin families known as 'Veyar Kudi' and "Mungir kudi", since they, when entering family life (Grihasthasrama) on completion of Brahmacharya, they used to receive bamboo staff and accept them in accordance with dharma sastras.

Vishnu Chittar was married to one, by name 'Virajai'. Tradition says he had no issues.. He was leading a calm, quiet and pious life; he was engaged in maintaining the flower garden, making basil and flower garlands for the Lord Vata-patra Sayi in the temple at Sri Villiputtur, where he was worshipping the Lord, all the three times a day. His simple life, absolute dependence on God in the form of icon at the temple as per agama sastras, as one lives in the temple as vaishnava, are revealed in the following lines :-

"ஓவாதே 'நமோ நாராயண' என்பன்; வன்மையாவது, உன் கோயில் வாழும் வைட்டணவன் என்னும் வன்மை கண்டாயே (5;1;3)

"I can only mutter, Namo Narayana; the pride of my strength, as you know is that, I am a proud vaishnava living in your magnificently, grandeur, abode! (435)

"தோட்டம் இல்லவள், ஆத்தொழு ஓடை, துடவையும் கிணறும் இவையெல்லாம் வாட்டமின்றி உன் பொன்னடிக் கீழே வளைப்பகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன்..... (5:1:5)

"Bowery orchard, and flowery garden, wife and cow, cattle stall murmuring brook that flows nearby, fields wells, and all these; I enjoyed tirelessly at your feet. making a circled region. (437)

And he tells the Lord emphatically thus :-

"உனக்குப் பணி செய்திருக்கும் தவமுடையேன், இனிப்போய் ஒருவன் தனக்குப் பணிந்து கடைத்தலை நிற்க நின் சாயை யழிவு கண்டாய் (5:3:3)

"I have had the unique chance of doing selfless service to you; but at this stage leaving you, were I to seek some one else; Knock at his door to serve him, will it not belittle your glory? (455)

From the above we find that Periyazhvar's life throughout was admirably "a living" that becomes a placid, serene and clamly adventurous one from "unreality to relaity, from human to the Divine".

While living like this as a devout servitor of Lord, in the temple services, though yearning for a child, he had the fortune of finding a female child in his garden beneath the basil plants. He felt happy to have this divine child, took her home, named her "Goda", and adopted her as his daughter, which we celebrate as "divine dispensation" for the benefit of humanity.

The traditional account informs us that once Sri Bhoo Devi asked the Lord as to whom he loved most on earth; and got the reply that "He loved the one who was desireless but constantly thought of God, sans selfishness and sought no benefit for his/her work done". And Sri Bhoo Devi prayed to Lord Narayana that she should be born on earth to serve Him, to sing His praise and later to merge with Him. Granting her boon, the Lord ordained that she become a child in a pit below the Tulasi (basil) plant in the flower garden of Vishnu Chittar.

And when Vishnu Chittar found the divine child, the incarnate of Sri Bhoo Devi, in his garden while gathering flowers and tulasi to make garlands to offer them to the Lord Sri Vata Patra Sayi in the temple, it was the year Nala and the month Adi (Ashad - July-August) on the suklapaksha (waxing moon) chathurdasi (Fourteenth day) thithi when the star Pooram (Purva phalguni - 11th stellar mansion) was ruling. He brought her up in the most sublime, spiritual atmosphere. He named her "Goda".

Tradition has it that the date of birth of Sri Goda, was around 97th year of Kaliyuga i.e. said to be the beginning of fourth millenium B.C. (around 3005 B.C.) Whereas modern scholarship ascribes the date with help of internal evidenace and historical inscriptions discovered rcently that Sri Goda's descendency in this world as 716 AD and wrote her peerless *magnum opus*, Tiruppavai in the end of 731 A.D.[6].

It is said, as she grew old, day by day, she used to bedeck hersef, secretly, with flower garland strung out of flowers and tulasi (basil) brought by her foster parent to find out her suitability as His spouse! Her father, Vishnu Chittar when he came to know of this felt it was on offence, a

---

6. Prof. M. Raghava Iyengar - Alvargal Kala Nilai --pp. 121-129.
Dr.S. Kulasekharan - Vainavattin Alvargal Kala Nillai, 161-169.

misdeed, showing disrespect (to the Lord), to offer the used garlands to the Lord and withheld them. But the Lord made it known, in a dream, to Vishnu Chittar as also the temple priest (Archaka) that nothing pleased him so much as the flowers and garlands which were first adorn'd by Goda, the fondling daughter of Periyazhvar. And he understood only then the greatness of the child Goda, whom he nurtured as his own daughter. Since then she was known as CHUDIK-K-KODUTTA NACCHIYAR.

A pious and occult person that he was, Periyazhvar, in the growth of his daughter as child, saw the pranks and growth of Krishna as child of Yasoda. Azhvar donned the role of the parents of Krishna, especially blessed Yasoda who enjoyed child pranks and playful mischief in the growth of Krishna. Krishna's childhood and boyhood days as narrated in Srimad Bhagavatam are re-told in his inimitable style in excellent verses.

"A poet participates in the eternal, the infinite, and the one; poetry turns all things to loveliness"; thus observes Shelley and adds, "Poetry exalts the beauty of that which is most beautiful, and it adds beauty which is most deformed; it marries exultation and horror, grief and pleasure, eter nity and change; it subdues to union under its light yoke all irreconcilable things. It transmutes all that it touches, and every form moving within the radiance of its presence is changed by wondrous to an incarnation of the spirit which it breathes; its secret alchemy turns to potable gold, the poisonous waters which flow from death through life"[7]. With this in view one can enjoy the

---

7. A.M.D. Hughes, Oxford....Shelly-Poetry & Prose ...pp. 130 & 154.

poesy of Sri Andal and Periyazhvar; one can peep through the window of their outpourings the glorious divine paths to reach the Lord.

In the court of Pandiyan King, Arikesari Parankusa Mara Varman, as per historical inscriptions discovered in the recent past, the office of Chief Minister (Uttara Mantri) was decorated by the illustrious Marankari, also known as Mathurakavi. He hailed from the place named Karavandapuram, also called 'Kallakkudi',a place not far from Srivilliputtur,associated with Periyazhvar. The Uttara Mantri,Marankari,was a pious vaishanavite. Scholars are of the opinion that he must have had a fairly good acquaintaince with Vishnu Chittar (Periyazhvar). Perhaps due to this factor ,the minister could have told the king to invite Sri Vishnu Chittar to participate in religious debate which should have taken place around circa 730A.D. This event must have made the Pandiyan King Arikesari Mara Varman (Sri Vallabadevan) to embrace vaishnavism and becoming the disciple of Vishnu Chittar.This view gets confirmed from the facts inscribed in the Sreevaramangala Copperplate issued by his son Neduchadaiyan,who ruled from 765 to 790A.D as 'Parama vaishnavan tanuṁagi' conveying the sense ' Me too became the supreme vaishnava."

This Marankari and his brother 'Maran Aeyinan' who became Uttara mantri after the demise of the for mer, were responsible for the construction of a beautiful cave temple for Lord Nrishmha at Anamalai hills near Madurai around crica 770 A.D.[8].

---

[8] International Institute of Tamil Studies - Pandiyan Cheppedugl Pattu p.xxiv and Prof. M. RaghavaIyenger,- Azhvargal Kala Nilai - p.p.86-87.

The beatific anecdote rapturously described in Brahmanda Purana, from chapter eighty two to the end of chapter ninety three in "Kshetra Mahatmiya khandam" very exhaustively narrates the eminence of, Kudal, the holy place, popularly known as Mathurapuri. This city Madura was the capital of ancient Pandiyan Kingdom. This state was ruled by Sathyavrajan and his descendents. In this pretty long Pandiyan dynasty there came the king by name Sri Vallaba (other names Raja Simhan-I, Maran Arikesari, Parankusan, Sri Kandan-I etc.)

Once during his surveillance around the city, at midnight, he had seen a stranger coming out of temple and questioned him. The stranger informed the king that he was called "Soma Sanma" belonged to Kousika Gotra, hailing from the state Avanti, on his pilgrimage to the southern part of the country. Listening to his experience, the king requested the old brahmin to teach him the doctrine of Parama Purushartha', and got the reply thus: "One should gather all materials in summer season such of those required for the rainy days; that which is required for the night should be obtained during day time; and those required for the old age should be collected when one is young and energetic; like wise, that which is required after death, should be accumulated in this life itself "The relevant verse cited is .

வருட நாள் வேண்டும் பண்டம் மற்றை எண் மதிப்பிற் கொள்க
இரவிடை வேண்டிற்றெல்லாம் எல்லொளிபகலே தேர்க :
நரையுறு மூப்பிற் கேற்பது இளமையே நாடிச் சேர்க்க :
பரகதிக் கேதுவாவது இம்மையிற்றே டற்பால.[9]

---

[9] Sri. T.N. Apan Iyengar - Koodal Maanmiyan — p.69

"Next day, the king called his ministers as also the Royal priest Selva Nambi, informed them, all that has happened the previous night. He specifically requested the priest Selva Nambi to clear his doubt. Learned scholars were invited to explain the "one required after death". But their exposition were not revealing the truth; an eerie voice was heard rejecting all their statements and told the king to call all the learned people to assemble and explain, for which he should keep the prize kitty (gold coins) as "Vidhya Sulka" and whoever reveals the secret of 'Vedanta Tatva' (vedic truth) he should attain it. Accordingly, all arrangements were made".

"In the meanwhile at Sri Villiputtur, Vishnu Chittar was directed by the Lord himself in a dream to proceed to the royal court of Pandiyan King Raja Simhan-I (Sri Vallabadevan) at Madura and participate in the proposed religious debate to establish 'Para-Tatva' according to ancient vedic texts and the inlying principle therein. Though Vishnu Chittar initially felt aghast at this, but being the command from the Lord, informed his wife Virajai, proceeded to Madura after worshipping the Lord Vata Patra Sayee. His wife and disciples accompained him".

"Simulataneously the noble Selva Nambi, at the behest of the king, met him mid way, and took him to the Pandiyan palace at Madura, with due State honours. In the assembly hall ministers from neighbouring states, religious leaders of Buddhism, Jainism, Pasupada and scholars of Yoga, Ganapatam, Kabilam, Nyaya etc assembled. And Vishnu Chittar, accompanied by Selva Nambi, joined the assemblage. Everyone spoke about the Siddhanta, in which he was trained but could not make the Vidhya Sulka bag to accept his principle. Finally, Vishnu Chittar, elaborately spoke".

"There is no other First Principle (*Ens Entium*)--Reality, thàn Sriman Narayana. He is the highest, excellent, formless, attributeless. Supreme Being, so declare manu and other scriptures, without any ambiguity! And without any deficiency, He stays, "Omnipresent", everywhere, as Lord Govinda, thus prolaim the scriptures, epics and puranas. The whole universe, all vedas, are the forms of Vishnu, and nothing else! The sacred hymn (Pasuram) was spelled out as under[10].

> "யான்மறையனைத் துங்கான நின்றுள்ளேன் யான் இவ்வையம்
> தான் முழுதுடையான் என்னைச் சார்ந்த இச்சராசரங்கள்
> நூன்மணிக் கொத்த தென்ன நுடங்கும்·என்று இறைவன் தானே
> மேன் மொழிந்துள்ள பாரதாதிகள் மெய்யே தேற்றும்"[11]

The antiquity of vedic scripture, elaborately speaks about the system of worshipping Lord Vishnu; Brahma Khandam also describes Lord's natural form, His valour, and omnipotence, the Supreme Lord as Sriman Narayana".

No sooner Vishnu Chittar firmly established it in the august assembly, the prize-kit containing gold coins, came down, and it was given to him. Visibly moved and greatly inspired, the king honoured the Alvar, with prize money-a bag full of gold coins and some more bounteous gifts besides conferring the appellation Bhattar Piran and lead him in a royal procession along the streets of Madura (Kudal nagar)[12].

---

10. Sri. T.N. Appan Iyengar - Koodal Maanmiyam - pp. 70 - 74
11. Ibid., P.75
12. Sri M.P. Srinivasan - Periyalwar - P.48

This event is beautifully narrated in "Kudar Puranam" a versified Tamil treatise by an unknown author of yesteryear, and that appeared probably at the close of the nineteenth century or at the beginning of twentieth century in the journal "Sentamizh" - This is based on twelve chapters (Contained in chapters 82 to 93). It is stated that "Kudar Puranam" which is in poetic form, is rather difficult to understand. And hence, rendered in prose form by Tiru Appan Iyengar (1898-1964 A.D) in 1925 and published in the journal, "Harisamaya Divakaran" under the title "Kudal Manmiyam".

It describes the event thus:-

"பல்லியம் பெரிது மார்ப்பப் பரிசனர் பரவி மொய்ப்ப
வெல்லுறு தடக்கை ஏந்தல் வேழத்தின் பிடரி லேற்றி
மல்லுறு திணி தோள் வென்றி மன்னவன் நடந்து பின்னே
செல்லுவதாகிக் கூடல் வலஞ் செய்வித்தானே"[13]

Palliyam peridu márppa parisanar paravi moippa
Velluru tadakkai yéndal Vézhattin pidarilérri
Malluru tini tól venri mannavan nadandu pinne
Selluvadagi 'kúdal, nagar valam saivittáne!

As the melodies of musical instruments resonate everywhere,
Surround by ecstatic retinue, thickly swarmed, and
Proudly, with open arms, the King held Azhvar to ascend
The back of the neck of caparisoned-pachyderm,
Bowed reverently, accompanying, the procession lovely,
Through the grandeur city 'Kudal', splendourous indeed!

And when Azhvar was moving slowly in the procession, surprisingly he had seen the vision, apperance of Lord

---

13. Sri T.N. Apparn Iyengar, Koodal Maanmiyam..p.76

Narayana with his consort Lakshmi, on His vehicle "Garuda" against the back drop of bluey sky!

Vishnu Chittar at the very sight of such phenomenon fell in trance and eloquently praised the Lord and also expressing his concern about the safety of the Lord, in his exemplary outpouring TIRUPPALLANDU!

It is stated in Kudal Manmiyam thus:

திருமால் கருணை பேரழகாந் தெய்வத்திருப்பாற் கடல் மூழ்கி
வருமாதரத்தாற் பேரன்பு வளரத் தளரா மொழி விம்மக்
கருமாணிக்கச் செழுந்திரளே, கண்ணே, மணியே, கற்பகமே,
பெருமா வென்று புதுவை நகர்ப் பெம்மான் வாழி,
வாழ்த்துகின்றான் ![14]

Tirumál, karunai pérazhagán daivat-tiruppár kadal múzhgi,
Varu mádarattár péranbu valara talara mozhi vimma
Karumanikka sezhuntirale kanne maniye, karpagamé
Perumá venru puduvai nagar pemmán vázhi vazhttuginrán !

Narayana, Lord merciful, abide in divinely beauteous,
Milky ocean, in yogic meditation, with delightful
Love incarnate Lakshmi, by his side! heaving, utter merrily,
"O! Ruby dark, eyes darling, abundantly prosperous,
My gem fabled, wish yielding tree, magnificent tusker!
O! Lord of Puduvai, be blest to live long!" suchlike benediction!

About this event Sri Vedanta Desika (1268-1369 A.D) who expounded the tenets of Sri Vaishnavism in his magnum opus *Rahasya Traya-Saram* briefly sings:

---

[14] Sri T.N. Apan Iyengar - Koodal Maanmiyam - p.76

பேரணிந்த வில்லிபுத்தூர் ஆனி தன்னில்
பெருஞ் சோதி தன்னில் தோன்றும் பெருமானே - முன்
சீரணிந்த பாண்டியன் தன் நெஞ்சு தன்னில்
துயக்க மற மால் பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி
வாரண மேல் மதுரை வலம் வரவே வானில்
மால் கருட வாகனனாய் தோன்ற வாழ்த்தும்
ஏரணி பல்லாண்டு முதல் பாட்டு நானூற்
றெழுபத் தொன்றிரண்டுமெனக் குதவு நீயே ![15]

..... ப்ரபந்த ஸாரம் தேசிகப்பரபந்தம்

Péraninda villiputúr ani tannil
perun-sóthi tannil tónrum perumané-mun
Seeraninda Pándiyantan nenjutannil
tuyakkamara mál parattuvattai tiramá seppi
Varana mél madurai valam varavé vánil
mál garuda vahananái tónra vazhttum
Yerani Pallándu mudal páttu nánúṛṛu
yezhubat-tonri ramdum yenakkudavu neeyé!
(Prapanna Sáram-Désika Prabhandam!)

In the famous Villiputtur, in the month of Jeyshta,
Born in exalted 'Svati', *the bel esprit** -Vishnu Chittar
Eminently, with irrefutable skill, greatly illumined the mind,
Of affluent bejewelled Pandiyan, unambiguously!
Enunciation made *in extenso* on Truth of Transcendental,
Lord Narayana; and sang benediction to Him, greatly excited,
On seeing Lord Vishnu with Lakshmi on his vehicle Garuda,
Visible In the azure sky, as he was in procession lovely,
Around Madura, in lofty State, riding a mighty tusker,

15.Sri Vedanta Desika - Prapanna Saram - Desika Prabhandham Lifco Pubiications - p.84

Sung hymns commencing the beauteous Pallandu with
Other mellifluous rhetoric four hundred seventy one and two,
Be condescend to grant me these to attain thee!

* genious ; brilliant mind

The holy place where Vishnu Chittar had, during his stately procession on the royal elephant, blest with the grandeur vision of the Lord on "Garuda" his vehicle in the sky, is known as "Mei kattum Pottal" *(மெய் காட்டும் பொட்டல்)*. This place can be seen even today.

மெய் காட்டு (Mei kattu) means *நேரில் வந்து தோன்றுதல்* (Appearing in person manifestation of God; apparantly shown; conspicuously displayed; ostensively present; experiencing reality). *பொட்டல்* (Pottal) denotes *பாழிடம்; வெறுமை; சஞ்சாரமற்ற இடம்; திறந்த வெளியிடம்* (barren land; desolated place; un-inhabited place; open space; etc).

This place 'Mei Kattum Portal', as it were a *mirabile dictu*, where the lord made personal appearance on his Vehicle, Garuda, in the open space against the back drop of azure sky, as described by Swami Desikan in his 'Prapanna Saram'.

Towards expressing unfailing gratitude and offering homage to the saint-savant Vishnu Chittar, who became Periyazhvar since this phenomenon, and, whose spontaneous outpouring Tirupallandu, the perennial poem studded with pearls of events from puranas, itihasas and vedic lore, at this hollowed place and to commemorate this episode a festival is organized year after year just before Tiru adhyayana festival that falls ahead of Vaikunta - Ekadasi, when Sravan [Tiruvonam] star is nearest to the winter solstice.

The ineradicable religious instinct in human nature finds fulfilment in the consciousness of spiritual reality, in the backdrop of cosmic process.

It is indeed a fact that it takes centuries' of history to shape up a little-tradition and it takes centuries' of tradition to realise wondrous truth. And we also find a living tradition in a vibrating society transmitted down the generations, influences the inner faculties and humanises our nature, lifting us to stupendous heights.

As such it leads us to experience the revealing statement of Vishnu Chittar (Periyazhvar) himself in his Tirumozhi-(5-4-3)

> *பறவை ஏறு பரமபுருடா, நீ என்னைக் கை கொண்ட பின்*
> *பிறவி என்னும் கடலும் வற்றிப் பெரும் பதம் ஆகின்றதால்....*
>
> *Ascend Garuda, the bird vehicle, O! Lord, Supreme Purusha*
> *Ever since you adopted me, the ocean of births and deaths,*
> *Dried up; and became a sanctified place, amazing indeed !*

The above mentioned phenomenon comes under the principles of *Spiritual Dynamics*. Religious leaders, sages and saints who have been subject to such physical visitations of God have frequently fallen into trances, heard voices, and seen visions.

To cite an example of recent occurrence, the phenomenon of Sri Ramakrishna's vision of Kali Devi in concrete terms, which is considered to have happened under the same principles of Spiritual Dynamics. The concrete vision is described by the saint himself in these terms: "From my own room I could hear her going to the upper storey of the temple, with the delight of a girl, Her anklets jingling. To see if I were not mistaken, I would follow her, standing with flowing hair, on the balcony of the first floor looking either at Calcutta or out over the Ganges"[16].

Elsewhere he says, "One day I was seated in the place now known as Panchavati in quite a normal state of mind - not at all entranced. When all of a sudden a luminous female figure of exquisite grace appeared before me. The place was illumined with lustre. I perceived not her alone, but also the trees, the oranges, and every thing. I observed that it was a human figure, being without such divine characteristics as three eyes, and so on. But such a sublime countenance expressive of love, sorrow, compassion and fortitude, is not commonly met with even 'in goddesses. Slowly she advanced from the north towards me, looking graciously on me all the while. I was amazed and was wondering who she might be, when a monkey with a cry suddenly jumped and sat by her. Then the idea flashed within me that this must be Sita, whose whole life is centered in Rama, and who had misery only as her lot! In an excess of emotion, I was about to fall at her feet crying, 'Mother', when she entered into my very body with the significant remark that the smile on her lips she bequeathed unto me! I fell unconscious on the ground overpowered with emotion. This was the first vision. I had with eyes wide open, without meditation on anything.[17]

Tennyson reports of himself as follows: "I have never had any revelations through anesthetics, but a kind of waking trance - this for lack of a better word - I have frequently had, quite up from boyhood, when I have been all alone. This has come upon me through repeating my own name to myself silently, till all at once, as it were out of the intensity of the consciousness of individuality, individuality itself seemed to dissolve and fade away into boundless being, and this not a confused state but the clearest, the surest of the surest, utterly beyond words - where death was an almost laughable impossibility - the loss of personality (if so it were) seeming no extinction, but the only true life. I am ashamed of my feeble description. Have I not said the state is utterly beyond words?"

---

[16] Advaita Asrama - Life of Sri Ramakrishna - pp. 75-76.

[17] ...ibid... - p.83

And Prof.Tyndall, recalls Tennyson saying of this condition that it is no nebulous ecstasy, but a state of transcendent wonder, associated with absolute clearness of mind".[18]

Writing on such phenomena Sri Vankeepuram Vardachari says, "It is a blazing example of the creative powers born of intense and exalted devotion and deep concentration in mind. "Further he adds, "The religious geniuses as such do not have their visions at the cost of integrity of their mind, but the visions get interwoven into the very texture of their lives and run the gauntlet of confrontation, with the total context of experience"[19].

The loftiness and sublimity of Pallandu could be understood from Andal's earnest appeal to the Lord of

---

18. William James - The Varieties of Religious Experience - p.295
19. Sri Vankeepuram Varadachari - Psychric Research Occultism and Yoga - pp.198 - 200

sapphire hue, Krishna, to grant her, to observe sacred vow, in the month of Margazhi (Dec-Jan) among other things, Pallandisaippare (பல்லாண்டிசைப்பாரே) i.e., Songsters of hymn benedictory, in her Tiruppavai(26), when no other Azhvar made such request to the Lord. It is noteworthy, to mention this as an important one, to fix the date of "Pallandu".

This event brought Vishnu Chittar, the Battar Piran, the eminent and unique name 'Periyazhvar', as we are told in Upadesa Rathnamala" by Manavala Mamunigal thus : [verse 18].

"மங்களா சாசனத்தின் மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்
தங்க ளார்வத்தளவு தான் அன்றிப் – பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான் பெற்றான்
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்

Two important events give us the certain clue of Periyazhvar's period. First is the spontaneous outpouring of benedictory hymns viz., "Pallandu" on having seen the vision of Lord Narayana on his vehicle Garuda, while on the stately procession accompanied by the Pandiyan King Rajasimhan-I, at the conclusion of the religious convention. The second one was the marriage of his fondling, daughter Sri Goda Devi who became 'Andal' after her mergence with the Lord at Srirangam.

This Pandian King, named Rajasimhan by his father Kocchadiya Rana Deeran, called by other names also such as Arikesari Parankusa Maravarman, Srivallbadevan etc. He ruled from 710- 765 AD.

His grand father, Sri Mara Varman, was also known as Nedumaran, Sundara Pandiyan, Kun Pandiyan, Maravarman Arikesari and so on. He was a Jain like his ancestors starting from Kadunkon who seized the Pandiyan Kingdom, his ancestral country, from "Kalabarans" who reigned the state from about 210 A.D. This Pandiyan King embraced Saivism having been proselytized by Tiru Gnana Sambadar, one of the great Saivite saints.

His grandson the Rajasimhan - I, who called for the religious convention to know the characteristics and attributes of Transcendent Lord, whence Periyazhvar established the Truth as enunciated in Scriptures, was so much moved, he became a Vaishnavite, and a foremost disciple of Vishnu Chittar.

This King, Srivallaba Devan, according to Koyil Ozhugu, the history of Srirangam Temple, built a temple for Goda Devi (Andal) in a grove at Srirangam, at the place where Periyazhvar his daughter and others stayed before the mergence of Sri Goda Devi with the Lord at the sanctum sanctorum.[20] [Veli Andal Sannidhi at West Adaiya Valanjan, Srirangam]. He ruled the country from 710-765 AD. His son Nedunchedaiyan, ruled the state for about 25 years from 765-790 A.D. Only during his period at the Third regnal year he issued *Veluikkudi* copper plate - inscription and again in his seventeenth regnal year issued another grant viz Sreevaramangala copper plate inscription. He called himself as Parama Vaishnavan (Supreme vaishnavan). His father

---

20. Sri Krishnawamy Iyengar - Trichy - Publisher - Koyilozhurgu-p.18

Arikesari Parankusa maravarman was mentioned by Periyazhavar in his Tirumozhi 4:2:7 as "Kon Nedumaran ten kudar kon" [21].

Sri Goda was continually thinking of her Lord, implored the cuckoo to call her beloved Venkata, did entreat the cloud to go to the Lord as her personal messenger to inform the Lord about her languishing tremulous ailment spelled out in heart rending rhymes and also in unambiguous style expressed that "her blooming full grown unified bosom, dedicated intently for the Lord, Purusha the Supreme', who bears the imprints of conch and Discus, and even a mild whisper to negate this, and makes her a claim for man, She shall live no more !"

And when Periyazhvar fully convinced of her dauntless, undiluted, staunch aspiration as he himself speaks unhesitatingly, in his Tirumozhi 3:4:5, 3:7:6, 3:7:8, and 3:8:6, he took her to the temple at Srirangam as commanded by the Lord Himself for her marriage with the Lord.

This might have taken place after Decr 18, 731 A.D. when the celestial phenomenon of rising of Venus (Sukra-Velli) in the east and Jupiter (Viyazhan-Guru) set in the west around 4.00 A.M as she mentions in Tiruppavai (வெள்ளி எழுந்து வியாழமுறங்கிற்று) "As Venus risen in the cradle of dawn, Jupiter, slept in !"

Similarly, the birth of the 'Pallandu' could have taken place around 730 A.D. as stated earlier that in Tiruppavai Andal craves for "Pallandisaippare" as also indicated indirectly in Nacchiyar Tirumozhi 10-10 that "*Villi puduvai Vittu Chittar tangal devarai valla parisu varuvipparel adu kandume!*" (i.e. Perchance, our Lord ever compliant to Vishnu Chittar, and if he calls Him we may get a chance to glance at His Form gracious and enjoy bliss eternally". The modern scholarship has firmly fixed the date of Sri. Goda Devi (Andal) as 716-732 A.D. and that of Periyazhvar as 690-775A.D.

---

[21] International Institue of Tamil Studies - Pandiyan Cheppedugal Pattu - pp.xi....xxx33-70

Periyazhvar Tirumozhi consists of Five Cantos; the first four cantos are having Ten decads each while the fifth one has four decades only.

The very first decad of the first canto viz., 'Pallandu' (benedictory hymn), of which a detailed account is given earlier. He brings out his servility to Lord Narayana, the Supreme Purusha in very many terms such as "owner-owned" relationship etc. All other decads in first three cantos except a few, come under the classification as "Pillai Tamizh" or Pillai kavi, one of the ninety six kinds of poetic compositions. This "Pillai Tamizh" is a poem describing various stages of Childhood. One can understand and appreciate the greatness of this poesy when one studies diligently with interest. According to scholars 'Dasama skantha (Tenth book) of Srimad Bhagavatam, is retold by Periyazhvar in his own inimitable style. The Azhvar donned the role of Yasoda nay, he himself became Krishna's mother, spelled out his thrilling experience.

In the sixth decad of third canto Periyazhvar reveals the truth that the Lord as Nadha Brahman - Krishna, the wonderful boy of Brindavan who plays the flute and mesmerizes the universe entire ! In the call of 'Murali', an irresistible call, we find great jubilation of birds, animals, plants and trees, Gandarvas, Kinnaras, celestial damsels and spinsters, leave their habitats, forgetting themselves, gather around Krishna, stay put, spell bound, on hearing and listening to the 'mysterious melody in his flute recital.

And we feel gratified in the emphatic expression of shake-speare as -

....If they but hear perchance, a trumpet sound,
or any air of music touch their ears
You shall perceive them make a mutual stand
Their savage eyes turned to a modest gaze
By the sweet power of music. Therefore, the poet
Did feign that orpheus drew trees, stones and floods ....

* * *

"The man that hath no music in himself,
Nor is not moved with concord of sweet sounds,
Is fit for treasons, stratagems, and spoils,
The motion of his spirit are dull as night,
And his affections dark as Erebus,
Let no such man be trusted. Mark the Music".

It is a known fact that emotions are not isolated functions, but morally colourless. "The value of emotion depends on the source from which it springs, whether it is an exalted spiritual devotion or a degrading sensual indulgence".

"The emotionally - toned men look upon God as the perfect Beauty or Love and wish to be lost in the enjoyment of His presence. Krishna is the typical God of beauty and love. "His flute doth call and I must go: and though the way through the forest thick, with thorns, I must go" thus declares loudly a folk song"[22].

In the next decad, [3:7] especially in verses 5,6 and 8, Periyazhvar spells out clearly the love toned mystic consciousness of his sweet girl "Andal". But, alas ! in the very next decad we get immersed in sorrows when we hear the loud laments of Battar Piran (Periyazhvar) of Sri Villiputtur in verse 1 and 4, wherein he says :

"My house liken'd a pond where blossoms the lotus afresh,
Whose petals and pollen dust whither away when dew falls,
Loses its charm and grace, my house became desolate ;
Lo ! couldn't I
Find my daughter anywhere ; perchance she had
Her way to Mathura, to join her Lord, who humbled wrestlers

* * *

"I had but, one daughter, as the world praise all over,
Brought her up with unequalled fame, like goddess Lakshmi,
The red lotus-eyed Lord himself taken her away; when
Matriach Yasoda of noble family, mother of nonpareil son,
Sees her daughter in-law, my daughter; will she welcome her
With affection and make her, "*Dame d' honneur* ?"

From decad 4:1 onwards the Azhvar tells us of his spiritual journey to attain the Lord. He declares emphatically that his hungry days are not the days when he actually starves for want of food, but those days when he could not worship the Lord with fresh flowers and not reciting Vedic scriptures, become really the starving days (5:1:6).

---

[22] Dr. S. Radhakrishnan - Heart of Hinduism - pp.14-15.

He makes earnest appeal to all denizens, to name their children with the names of the Lord, so that when they call their children they would be uttering the names of the Lord Himself, involuntarily and spasmodically earn the merit of having called the names of the Lord repeatedly though not in meditation, knowingly ! [Canto IV-Decad -6].

He also makes humble obeisance to Lord Ranganatha in tenth decad of Canto Four, and entreats Him to grant unbridled, unceasing protection as in lines

> ".....I stay put surrendered at your feet; and languishing
> Due to infirmity and throes of death, I may perchance
> Be not in a position to remember you; and for that moment
> Now itself, when I am fully conscious, I utter all
> your names!" [4:10:1]
>
> "....When I can afford to meditate on your potent names,
> I utter them consistently ;keep this in mind
> And forever you must save me from distress and painful
> affliction!" [4:10:3]
>
> "....O ! Swamin! the messengers of yama,
> damnably uncouth, heartless, continuously
> Inflict harmful pains; when I can afford to meditate
> On your names sacred, I utter them sincerely,
> I beseech you, bear this in mind and protect
> me forever! [4:10:6]

And finally he concludes his Tirumozhi, speaking in exultation that how graciously the Lord had chosen His abode in Azhvar's frame and settled in his heart, forever, leaving his glorious place, the milky ocean, reclining on Anantha, the serpent couch. [5:4:9] (471).

> Quitting your habit of reclining on 'Ananta' in cold
> Milky ocean, hastened to live in the ocean of my mind!
> O! wondrous, bridegroom, noblesse excellence! While the
> Unique milky ocean, the spectacular solar region; and
> The magnificent heaven; and all such glorious abodes await you
> O ! Lord ! you chose to live in me; how marvellous it is !

In the same strain he asserts at 5:4:5 (467) as

> உன்னைக் கொண்டு என் நாவகம் பால் மாற்றின்றி உரைத்துக் கொண்டேன்.
> "உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன்"

> My father dear, Lord of senses, rules sun and moon,
> My soul's guardian like rubbing gold on a touch-stone,
> To determine its purity, I have immutably inscribed
> Your name,on my tongue, and encapsulated you
> In me, whilst put myself in you being "a place in the sun".

In the fitness of things we can only join hands with Dr.K.C. Varadachari and observe thus : "It is on the lines of the Tirumolis of other Alvars. However, in this work, the Alvar enjoys singing about the experiences he had when he assumed the role of the parents of Sri Krishna and associates of Sri Krishna and lived the life of those people. This of course is the meditation through dramatization. The greatness of the hymns of dramatization lies in the exquisite discoveries of the greatest psychological depth and interest when one begins to develop tensions and poises and calms and storms which illuminate the entire relation between God and man and incidentally awakens the awareness of Reality both in the individual depths and universal awareness".[23]

Elsewhere he says, "Vishnu Chitta became unique because he was so thoroughly devoted to divine living, seeking naught else. To live for God to love God purely, leads to unmixed bliss here and everywhere, in life as in death which is the passage to greater living; one just lives in God for God in all this magnificent worlds. Where God is, there is Bliss and immortality; death is where God has departed"[24].

Hence, it is no wonder that his classical hymn, the song benedictory (first two stanzas of Pallandu) along with his fondling daughter's Tiruppavai (verses 29 and 30) are sung daily in all Vaishnavite temples and homes, for the last several centuries !

In most verses Vishnu Chittar gives vent to his Krishna experience. As Krishna's mother, Yasoda, his outpourings are indeed superbly great, highly emotional, and gracefully excel in compassion, besides other expressions.

Sri Andal's utterance - கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வம் காட்சி பழகிக்கிடப்பேனை Forever, conscious of Krishna my Lord in dark complexion, Habitually, I immerge in His trance vision. ......" seems to explain fully the condition of Periyazhvar.

And in Perumal Tirumozhi' [7-5] Kulasekara Azhvar sings as -

---

23. Dr. K.C. Varadachari..Alvars of South India...p.126
24. .... ibid....p.131.

திருவிலேன், ஒன்றும் பெற்றிலேன்; எல்லாம் தெய்வ நங்கை அசோதை பெற்றாளே....

O ! hapless me, I haven't obtained any -Enjoying you with all mischief of child-hood; The godly dame, Yasoda, got them all ! ...

Suchlike is the lament of Devaki, whilst Yasoda experienced the delight of Krishna, the prodigy. And Periyazhvar experiences the same in his ever enjoyable Tirumozhi.

When Yasoda got annoyed with the mischief of child Krishna, due to complaints received, she bursts -

> பொருள் தாயம் இலேன் எம் பெருமான் உன்னைப் பெற்ற குற்றம்
> அல்லால்.... *(3-1-7)*

Oh ! my Lord, I haven't wronged any except begetting you,
as my son; I didn't inherit any riches here. ..."

In another place we meet with surprise the mother Yasoda, in jubilation, who proudly says -

> ஞாலத்து புத்திரனைப் பெற்றார் நங்கைமீர் நானே மற்று ஆரும்
> இல்லை.... *(3-3-1)*

In this world among parents O! darling dona, fortunate am I, to have blest with such exalted son, and none-else.

Out of 461 verses, excluding Tiruppallandu, 294 verses exuberantly articulate the enjoyable unique childhood experience - krishnanubhava of Periyazhvar. He excels in deft handling of similes, comparisons, and also metaphor while referring to anecdotes and describes the scenario sharply beautifully and gracefully with brevity. Few of them are as follows:-

பக்கம் கருஞ்சிறுப்பாறை மீதே அருவிகள் பகர்ந்தனைய
அக்குவடம் இழிந்து ஏறித்தாழ அணி அல்குல் புடைபெயர .(1-8-8)

Like shining silvery streams flow, winding slowly,
"Babble with pebbles black at stony ways into eddying
bays";
The string of conches rise to descend, swing splendidly, as he
Moves and shakes His hip and posterior, a gem of a
child is He !

சீதக் கடலுள் அமுதன்ன தேவகி ...... (1-3-1)
Devaki, like Lakshmi, the nectar born of milky ocean.

அமுத கீத வலையால் சுருக்குண்டு .... (3-6-6)

Hearing melodies supernal, trapped in net of nectarous music.

குழல் இரண்டு சுருண்டு ஏறிய குஞ்சிக் கோவிந்தனுடைய
கோமளவாயில்
குரல் முழைஞ்சுகளின் ஊடு குமிழ்த்துக் கொழித்து இழிந்த அமுதப்
புனல் தன்னை... (3-6-11)

While Krishna with dark unfasten'd curly locks, plays
The flute placing on his lips lov'ly, wherefrom springs,
Bubbling, gushes from holes of flute - the ambrosial river.

இலைவேய் குரம்பைத் தவ மா முனிவர்
இருந்தார் நடுவே சென்று அணார் சொறியக்
கொலை வாய்ச்சின வேங்கைகள் நின்று உறங்கும்
கோவார்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே (3-5-8)

The hill.....
Where live the eminent sages in hovels covered by leaves
Fiercely raging killer tigers, calmly enter amid group of rishis,
Get their necks fondly caressed by them, stand quietly !
Such place called Govardhana, the hill, a mighty umbrella !

ஊத்தைக் குழியில் அமுதம் பாய்வது போல் .... (4-6-9)
As nectar flows into filthy pit. ......'..

According to scholars it is impossible to cite another verse like the one commences with "வட்டு நடுவே வளர்கின்ற மாணிக்க மொட்டு (1-10-1) [Vattu naduve valarginra manikka mottu] in Tamil literature that speaks of everlasting enjoyment of experiencing infant prodigy! Only Periyazhvar could express such an episode so excellently narrated with similes alone leaving the subject matter to be imagined by the reader.[25]

We find in this Tirumozhi, consisting of 473 verses, in the beginning of Tiruppallandu, Periyazhvar sings as *மல்லாண்ட திண் தோள் மணி வண்ணா !* "With wondrous shoulders strong, O! Lord of sapphire hue; Vanquishing wrestlers, dance and rule the universe whole.........." and at the end in verse 5-4-11 (473), he emphatically says-

வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்
கொண்ட கோவலன்

Born in Veyar race, Vishnu Chitta, whose mind adopted as His abode - the Lord Gopala.........."

---

[25] Prof. M.P. Srinivasan ... Periyazhavar ... Sahitya Akademi...p.57

Thus from beginning till end, Periyazhvar was immerged wholely in Krishna consciousness........

At the end of Periyazhvar's Krishnanubhava, amazingly we meet his utterance, thus -

> உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னில்
> இட்டேன் .... *(5-4-5)*

The Azhvar superbly expresses here concisely the great significance of Visishtadvaita doctrine.

To conclude we may say that

"beyond our dim discerning, as soul to soul, and like sun-beam unto sun, he did merge into the Lord Supreme (Narayana) ....

PERIYAZHVAR TRUMOZHI

(*Sublime Hymns of Mystic Consciousness*)

தனியன் ..... INVOCATION

குருமுக மநதித்ய ப்ராஹ வேதாந் அசேஷான்
நரபதி பரிக்ல்ப்தம் சுல்கம் ஆதா துகாம :
ச்வசுரம் அமரவந்தத்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணு சித்தம் நமாமி

-ஸ்ரீமத் நாத முனிகள்

Gurumukham-anadhitya práha vedan aséshan
narapati-pariklptam sulkam-ádátukámah
svasuram amaravandyam ranganáthasya sákshad
dvijakulatilakam tam vishnuchittam namámi

- Sriman Nathamunigal

The one who desired to win the prize-money
Awarded by Pandiya King, inspiringly expounded
The truth of Transcandental Being, though not
Learnt vedas through a preceptor ; I worship him,
Vishnu chitta, adored by celestials, who, directly,
Related as father-in-law of Lord Ranganatha, and
Who is regarded as crown-jewel of the race of twice-born !

மின்னார்தட மதிள் சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒரு கால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் - முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து

- பாண்டிய பட்டர்

Minnár tada madil súzh villiputtúr yenru, oru kál
Sonnár kazhar kamalam súdinom - munnál
Kizhiyaruttán enruraittóm ; keezhmaiyinil serum
Vazhiyaruttóm nenjame, vandu.

- Pandiya Bhattar

As one tells even once, "Splendourous Villiputtur, surround
By the Fortified walls"; O ! mind, we prostrate before
Such a person's lotus feet, and worship him;
Earlier, he who, at king's assemblage, cut asunder
The prize-money, Periyazhvar, with whose
Fraternization, we sever the path to decadence!

பாண்டியன் கொண்டாட பட்டர்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்கம் எடுத்தூத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று

- பாண்டிய பட்டர்

Pándiyan Kondáda battarpirán vandánenru
Eendiya sangam yeduttúda - véndiya
Vedangalodi viraindu kizhiyaruthan
Padangal yamudaiya parru.

- Pandiya Bhattar

With the booming conches, Vallaba Deva, the Pandiyan
King, overwhelmingly said, Battarpiran,
The Periyazhvar, had come; And Periyazhvar
Expeditely expounded the vedas, establishing
The truth-Vishnu - as the Transcandental Being,
Cut asunder the prize-kit; and we hold,
His adorable feet with love !

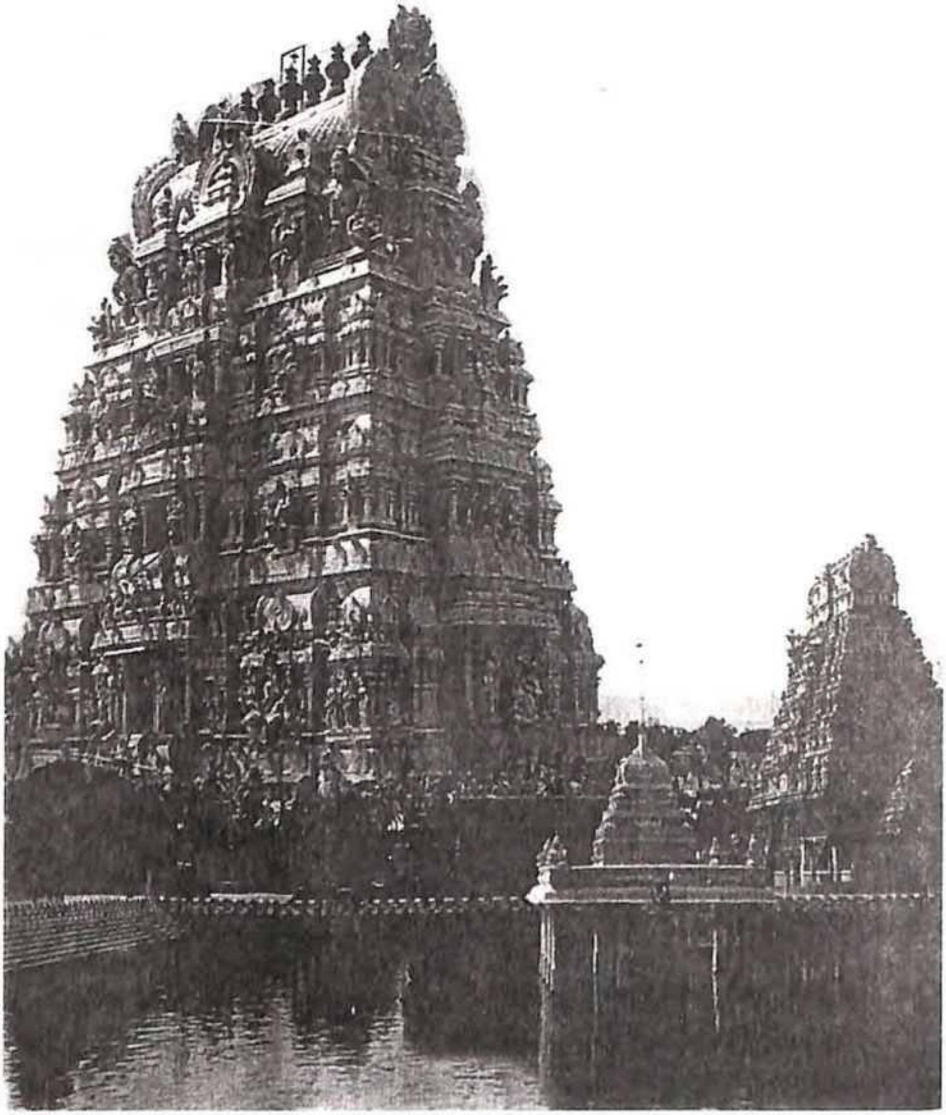

Perumal Koil, Kanchipuram - 'Anantasaras' tank with hundred pillar hall (Mandapam) and temple towers

Periyazhvar - Srivilliputtur

மங்களா சாசனத்தின் மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்
தங்கள் ஆர்வத்தளவு தானன்றிப் - பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர் பிரான் பெற்றான்
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்

- உபதேசரத்தின மாலை - 18
(மணவாள மாமுனிகள்)

* * *

PERIYAZHVAR --- SRIVILLIPUTTUR

Picture Courtesy
Sri R. Ramasamy, Srivilliputtur
Front Cover : Amuda Surabi
Back Cover : Kinchitkaram Trust

PERIYAZHVAR TRUMOZHI
(Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

முதற் பத்து - CANTO - I

TABLE - A

		Page No.
1. திருப்பல்லாண்டு	Tiruppalandu (Sacred Hymn Benedictory)	37
2. கண்ணன் பிறந்திட்டான்	Birth of Krishna	44
3. பாதாதி கேசம் - வண்மை அன்புடன் ஆராதித்தல்	Foot to Head Adoration	49
4. தாலாட்டுப் பாடல்	Cradle Song	59
5. சந்திரனை அழைத்தல்	Inviting Moon	64
6. ஆடுக செங்கீரை	Dance Senkeerai	69
7. சப்பாணி கொட்டுதல்	Clap, Chappani Clap	78
8. தளர் நடை நடத்தல்	Toddling Child	83
9. முன்புறம் வந்தணைத்தல்	Embrace From Front	89
10. என்னை புறம் புல்குவான்	Embrace Me from Behind	95

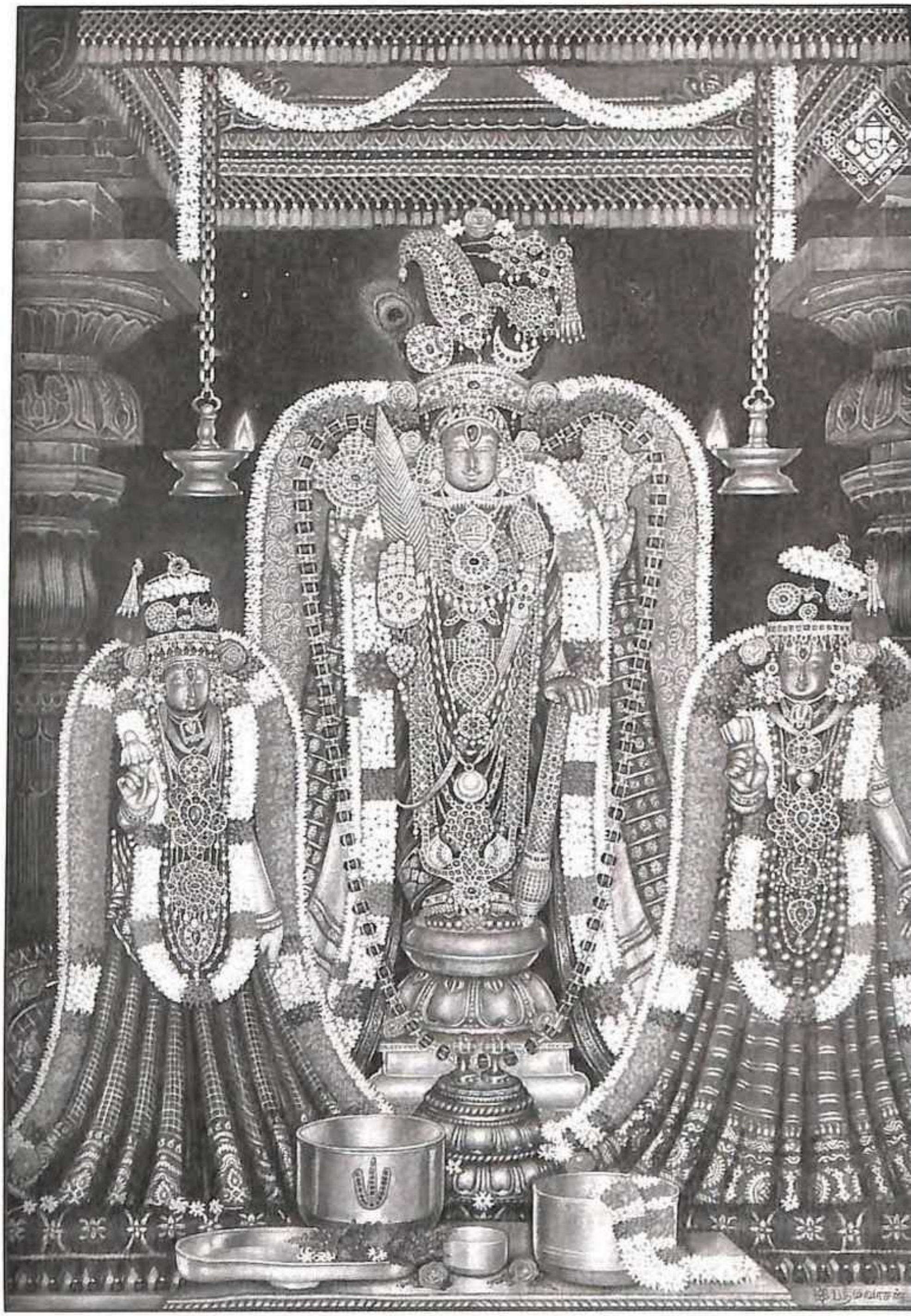

Lord Varadaraja and his consorts, Kanchipuram

PERIYAZHVAR TRUMOZHI
(Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

முதற்பத்து - ஒன்றாம் திருமொழி
CANTO - I - FIRST DECAD
திருப்பல்லாண்டு/ TIRUPPALLANDU
(Sacred Hymn Bendictory)

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பல கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண் தோள் மணிவண்ணாநின் சேவடி
செல்வி திருக்காப்பு! [1:1:1][1]

Pallá**n**du pallá**n**du palláyirattá**n**du pala kódi núráyiram
Malla**n**da ṭi**n**-ṭo**l** ma**n**i va**nn**a nin sévadi sevvi tiru kappu ! (1)

With wondrous shoulders strong, O! Lord of sapphire hue
Vanquishing wrestlers, dance and rule the universe whole;;
For myriads of years - several thousands
And crores and hundred thousand years, -
Aeons of Time Transcendental* - Let thine
Beauteous lotus feet be guarded well ! [1:1:1][1]

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற் மங்கையும் பல்லாண்டு,
வடிவார் சோதி வலத்துறையம் சுடராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்கு முழங்கும் அப் பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே[1:1:2][2]

---

* Timeless Time

Adiyómódum ninnódum pirivinri Āyiram pallándu
Vadivái nin vala márbinil vázhginra mangaiyum pallándu
Vadivár jyòṭi valatturaiyum sudarazhiyum pállandu
Padai pór pukku muzhangumap Pánchajanniyamum pállandé ! (2)

For splendourous years in thousands, we live
With thee inseparably, as thy servitors !
May the sublime belle ador ning thy right chest
Livelong many thousands of years !
And dazzling, fiery discus, stay on thy right-hand
Livelong for years several thousands !
Also Panchajanya, the conch, that roars in battle field
Livelong for millions and myriads of years ! [1:1:2] [2]

வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் வந்து மண்ணும் மணமும் கொண்மின்
கூழாட் பட்டு நின்றீர்களே எங்கள் குழுவினில் புகுத லொட்டோம்
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள் இராக்கதர் வாழ் இலங்கை
பாழாளாகப் படை பொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே!

vázhátpaṭṭu ninreerulleerél vanḍu mannum manamum konmin
Kúzhátpattu nineergalai yengal kuzhuvinil pugudalottóm
Yéhát Kálum pazhippilóm nángal, yirakhadar vázh yilangai
Pázhálaga padai poruḍánukku pallandu kúruḍumé! (3)

With ardent desire if you live
As servitors of Lord, scrupulously hurry,
To carry mud and mire with fragrance of celebrations!
We allow not amidst us, who care food!
Blemishless are we, sustain through generations seven;
And to him, the Lord, who razed in battle fierce,
The whole tribe of 'Raksasa' of 'Lanka',
We sing benedictory, blest Him with years plenty ! [1:1:3] [3]

ஏடு நிலத்தி லிடுவதன் முன்னம் வந்து எங்கள் குழாம் புகுந்து
கூடுமன முடையீர்கள் வரம் பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ
நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணா வென்று
பாடு மனமுடைப் பத்தருள்ளீர் வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே! [1:1:4] [4]

Yédu nilaṭṭiliduvadan munnam vanḍu yengal kuzhám pugundu
Kúdu mana mudaiyeergal varam pozhi vanḍollaik-kúduminó
Nádu nagaramum nangariya namó narayana venru
Pádu manamudaip paṭṭarulleer vanḍu pallándu Kúrnuminé! (4)

Though live differently, ere you lay in dust,
Desist being wordly and mingle with us early;
Ceasing vain glory, hasten to join our fraternity
Only to make well known, all denizens world-wide
The mystic mantra 'Namo Narayana' and those of you
Pious devotees sing benedictory, along us,
To the Lord, blest with many years continually ! [1:1:4] [4]

அண்டக் குலத்துக் கதிபதி யாகி அசுர ரிராக்கதரை
இண்டைக் குலத்தை எடுத்துக் களைந்த இருடீகேசன் தனக்கு
தொண்டக் குலத்திலுள்ளீர் வந்தடி தொழுது ஆயிர நாமம் சொல்லி
பண்டைக் குலத்தை தவிர்ந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத்
தாண்டென்மினே [1:1:5] [5]

Andak kulaṭṭuk káthipathi yági asura rirákkaḍarai
Indaik kulaṭṭai yeduṭṭuk kalainda yirudeekesan ṭanakku
Tondak-kulaṭṭilulleer vandu adi tozhudu āyira namam solli
Pandaik-kulaṭṭai ṭavirnḍu pallandu pallayiraṭṭu-andenminé ! (5)

Ye, servitors of the sovereign Lord of cosmos
Hrisheekesah, the controller of sense faculties,
Who wiped out close-knit hordes-- Ausuras and Raksasas;
Come, join our fraternity to worship at His feet;
Let us utter extolling thousand names of Lord
Singing hymns and orison of benedictory -
"May He livelong for years several thousands! [1:1:5] [5]

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம் மூத்தப்பன் ஏழ்படி கால் தொடங்கி
வந்து வழிவழி ஆட் செய்கின்றோம் திருவோணத் திரு விழாவில்
அந்தியம் போதி லரி யுருவாகி அரியை அழித்தவனை
பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே [1:1:6] [6]

Yenḍai tandai tanḍai tanḍai tam múttappan Yézh padi kál ṭodangi
Vanḍu vazhi vazhi aat seiginróm; Tiruvónaṭ-ṭirunvizhávil
Andiyam pódilari-yuruvagi ariyai azhiṭṭavanai
Pandanai teerap pallándu palláyirat-tándenru páduḍumé ! (6)

We render relentless service to Lord through pedigree .".
Of our race for generations in folds of seven
My father, his father, to his father; and grandfather, on and on.
In the sublime festival of Shravan, at dusk,
He descended in 'Lion' form, slain his foe 'Hiranyakasipu, '
And to relieve his exertion, let us sing benedictory -
"May he be blest with years many, and thousands of years ! [1:1:6] [6]

தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச் சக்கரத்தின்
கோயிற் பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று குடி குடி யாட் செய்கின்றோம்
மாயப் பொரு படை வாணனை ஆயிரந் தோளும் பொழி குருதி
பாயச் சுழற்றிய ஆழி வல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே! [1:1:7] [7]

Ṭeeyir poliginra senchudarázhi ṭigazh tiru chakkarattin
Kóyir Poriyálé orrundu ninru kudi kudi yát seiginróm
Máya poru padai vananai áyiram Tólum pozhi kuruthi
Páya suzharriya aazhi vallanukku Pallandu Kúruḍumé! (7)

In consecration, arms sanctified with sacred symbol,
Of 'Sudarsana' disc that blazes fire in scarlet rays,
And shines more gloriously than luminous sun,
Imprinted suchlike are we, serve the Lord for generations galore !,
He killed wicked 'Banasura, adept in mysterious warfare,
Torn asunder his thousand shoulders which bled in streams,
And to Him who wields fiery 'Discus' that spews fire;
We sing hymns benedictory blest Him to live for many years! [1:1:7] [7]

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூணோடு காதுக்குக் குண்டலமும்
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்தென்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல
பையுடை நாகப் பகைக் கொடியானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவனே !
[1:1:8] [8]

Neiyidai nallaḍór sórum niyaḍamum attáni sévagamum
Keiyadaikkáyum kazhuṭṭukku punodu kaḍukku kundalamum
Meiyida nalladór sánthamum ṭandu yennai velluyirakka valla
Peiyudai nága pagai kodiyanukku Pallándu kúruvané ! (8)

Tasty ghee in relishing good rice 'offerings'
Unsullied, relentless service, of inviolable custom
Betel nut, earrings and necklace, graced, ...
Besides fragrant cool sandal paste to smear upon self;
With all these, He makes me a soul purified !
And to Him who bears 'Supar na', the enemy of hooded serpent,
In His flag; I sing paean to live for many years [1:1:8] [8]

உடுத்துக் களைந்த நின் பீதக வாடை உடுத்து, கலத்ததுண்டு
தொடுத்த துழாய் மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித் தொண்டர்களோம்
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்தித் திரு வோண திருவிழாவில்
படுத்த பைந் நாகணைப் பள்ளி கொண்டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே! [1:1:9] [9]

Uduṭṭu kalainda nin peethakavádai uduṭṭu , kalaṭṭadu undu
Todutta tuzhái malar sudikkalaindana súdumit-tondargalóm
Viduṭṭa thisaik-karumam-tiruvonat tiru vizhávil
Paduṭṭa pein-naganai pallikondanukku pallandu kúruḍumé (9)

Wear do we the silken robe worn and cast off by Thee,
And eat traces of food 'offerings' left in the vessal;
Also deck ourselves with basil garlands worn and stripped ,
Such devotees are we at thy service as 'mumukshus';
Accomplish thy errands at all cardinal points,
O ! Lord, reclined on 'Ananta' with expanded hoods,
In 'Shravan' festival we sing benedictory to live
for many years ! [1:1:9] [9]

எந் நாளெம் பெருமானுன்றனக் கடியோம் என்று எழுத்தப்பட்ட
அந்நாளே அடியோங்கள டிக்குடில் வீடு பெற்று உய்ந்தது காண்
செந் நாள் தோற்றித் திரு மதுரையுட் சிலை குனித்து ஐந்தலைய
பைந் நாகத் தலைப் பாய்ந்தவனே ! உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே !
[1:1:10][10]

Ennálem perumanunranak-kadiyóm yenru yezhuṭṭup patta
Anna**l**e adiyonga**l**adik-kudil veedu pe**rr**u uynḍaḍu ká**n**
Sennal̀ tórri ṭiru maduraiyul cilai kuniṭṭu aindalaiya
Peinnagat-talaippáindavané ! unnai pallá**n**du kúruḍumé! (10)

Whence, writ are we, as thy bonded servitors
Hence our clan entire become such, O ! Lord !
We sought refuge got redeemed (from kaivalaya) !,
Emerged thou on a propitious day, as 'Krishna',
Did snap the bow of 'Kamsa' at 'Mathura'
Made a swoop down to the pool from atop 'kadamba',
And danced on the head of 'kaliya' the five hooded serpent.
And we sing hymns benedictory to live for years many ! [1:1:10][10]

அல்வழக் கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர் கோன் அபிமான துங்கன்
செல்வனைப் போலத் திருமாலே ! நானும் உனக்குப் பழ வடியேன்
நல் வகையால் நமோ நாராயணா என்று நாமம் பல பரவி
பல்வகையாலும் பவித்திரனே உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே !
[1:1:11][11]

Alvazhakkonrum yillava**n**ikóttiyar kón abhimána tungan
Selvanai Póla Tirumálé ! nanum unakku pazha vadiyén,
Nal vagaiyál 'Namo Narayaná yendru námam pala paravi
Pal vagaiyálum pavittirané unnai palla**n**du kúruvane ! (11)

Like noble king of fortified temple with towering portal
The admirable celebrity, sans wrong notions, any,
A pious devotee and conscientious servant of thee,
Me too an ardently virtuous ancient servant
O! Tirumal,thou art pure and chaste in every aspect - -

Straining all means and design, I chant *Namo Narayana*
Besides ecstatic inspired mystic names -
I sing hymns benedictory.blest with years aplenty! [1:1:11][11]

பல்லாண்டு என்று பவித்திரனைப் பர மேட்டியை சார்ங்க மென்னும்
வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டு சித்தன் விரும்பிய சொல்
நல்லாண்டு என்று நவின்றுரைப்பார் நமோ நாராயணா என்று
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்து இருந்து ஏத்துவர் பல்லாண்டே!
[1:1:12][12]

Pallándu yenru pavittiranai paraméttiyai sárngamennum
Villá**n**dán tannai villiputtúr vittuchittan virumbiya sol
Nallá**n**du yenru navinru uraippár namo Narayana yenru
Pallá**n**dum paramátmanai súzhnḍu Irunḍu yéttuvár pallá**n**dé ! (12)

The supreme sanctimonious Lord at his abode
Wields the bow 'Sarnga', on whom Vishnu-chitta
Of Villiputtur, rapturously sang mellifluous rhapsody;
And being auspices time, musing greatly, affirming
Constantly to utter "Namo, Narayana" for years many
And in propinquity enjoying at His sanctum
Sing hymns benedictory, blest with very many years ! [1:1:12][12]

* * *

முதற்பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

CANTO - I - SECOND DECAD

கண்ணன் பிறந்திட்டான் - Birth of Srikrishna

வண்ண மாடங்கள் சூழ் திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
எண்ணெய் சுண்ணம் எதிர் எதிர் தூவிட
கண்ணன் முற்றம் கலந்தள ராயிற்றே ! [1:2:1] [13]

Vanna mádangal súzh Tiruk-kóttiyúr
Kannan Késavan nambi pirandinil
Yennai sunnam yedir yedir tuvida
Kannan murram kalandaḷa rayirre ! (13)

The Lord of Tiruk-kottiyur surround by grandeur mansions,
Krishna as Kesava, the Supreme Being chose Nanda's home
As cradle, born among yadus; and in exuberant joy,
All they sprinkle, oil and powder, on each other,
"Which spilled in vast courtyard, and turn'd mud and mire! [1:2:1] [13]

ஓடுவார் விழுவார் உகந்தலிப்பார்
நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்றான் என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்ட நின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே ! [1:2:2] [14]

Oduvár vizhuvár ugandalippár
Náduvár nambiran yengurran yenbár
Páduvárgalum palparai kotta ninru
Āduvargalum ayirru aaippadiyé! (14)

On knowing the birth of a son to Nanda,
Fast they sped, stumble down, excited, in wondrous joy
Hugging each other, ask, "Where is He, our Lord?"
Singers, drummers and dancers, all perform together
Thus, became Gokul, the cowherd's dwelling place ! [1:2:2] [14]

பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்
காணத் தாம்புகுவார், புக்குப் போதுவார்
ஆணொப்பார் இவன் நேரில்லை காண் திரு
வோணத்தான் உலகாளும் என்பார்களே ! [1:2:3] [15]

Péni seerudai pillai piranḍinil
Kana tampuguvár, pukku póduvár
Ānoppar yivan nérillai kán Tiru
Vonaṭṭan ulagálum yenbárgalé ! (15)

No sooner was he born, securing prodigious child,
All those enter, lovingly see him; go out of Mansion,
Speak in unison, "There is none, no man, equal Him'
As the adage goes, the one born in asterism 'Shravan' [1:2:3] [15]
Shall rule the world entire!"

உறியை முற்றத்து உருட்டி நின்றாடுவார்
நறு நெய் பால் நன்றாகத் தூவுவார்
செறி மென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து எங்கும்
அறி வழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி ஆயரே ! [1:2:4] [16]

Uriyei murrattu urutti ninráduvár
Nárunei pal nanrága túvuvár
Seri men kúnthal avizha tilaittu yengum
Arivazhindanar aaippadi áyaré! (16)

Cowherds of Gokul, roll out pots together with slings
Into courtyard, danced, sprinkle, fragrant milk and butter,!
Yet few others, as their soft dense locks loosen 'd
With unstable mind danced in spoiling spree! [1:2:4] [16]

கொண்ட தாளுறி கோலக் கொடு மழு
தண்டினர் பறி யோலைச் சயனத்தர்
விண்ட முல்லை அரும்பன்ன பல்லினர்
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்து நெய்யாடினார் ! [1:2:5] [17]

Konda táluri kóla kodu mazhu
Tandinar pari olai sayanattar
Vinda mullai arumbanna pallinar
Andar mindi pugundu neiyadinár! (17)

The cowherds holding, closeknit slings,
Beauteous sharp axe and bamboo staff
Sleep on the bed of 'screw-pine leaf;
With tooth, white like blossomed jasmine
Smeared themselves with butter and danced ! [1:2:5] [17]

கையுங்காலும் நிமிர்ந்துக் கடார நீர்
பைய வாட்டிப் பசுஞ் சிறு மஞ்சளால்
ஐய நா வழித்தாளுக்கு அங்காந்திட
வைய மேழுங் கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே ! [1:2:6] [18]

Kaiyum kálum nimirttu kadára neer
Peiya vátti pasum siru manjalal
Iyeia na vazhittálukku angandida
Veiya mézhum kandal pillai vayulé ! (18)

Stretching limbs, hands and legs, slowly, rub gently,
Massaging softly, to remove pain, bathe in warm water
Using small turmeric pieces, to cleanse the rosy tongue,
Open'd the child's mouth, O! Yasoda, seen
The worlds seven in his mouth, amazing indeed ! [1:2:6] [18]

வாயுள் வையகம் கண்ட மட நல்லார்
ஆயர் புத்திரனல்லன், அருந்தெய்வம்
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்
மாய னென்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே ! [1:2:7] [19]

Váyul vaiyagam kanda mada nallár
Āyar puttiran allan, arum daivam
Páya seerudai panbudai balakan
Máyan yenru magizhndanar máḍaré! (19)

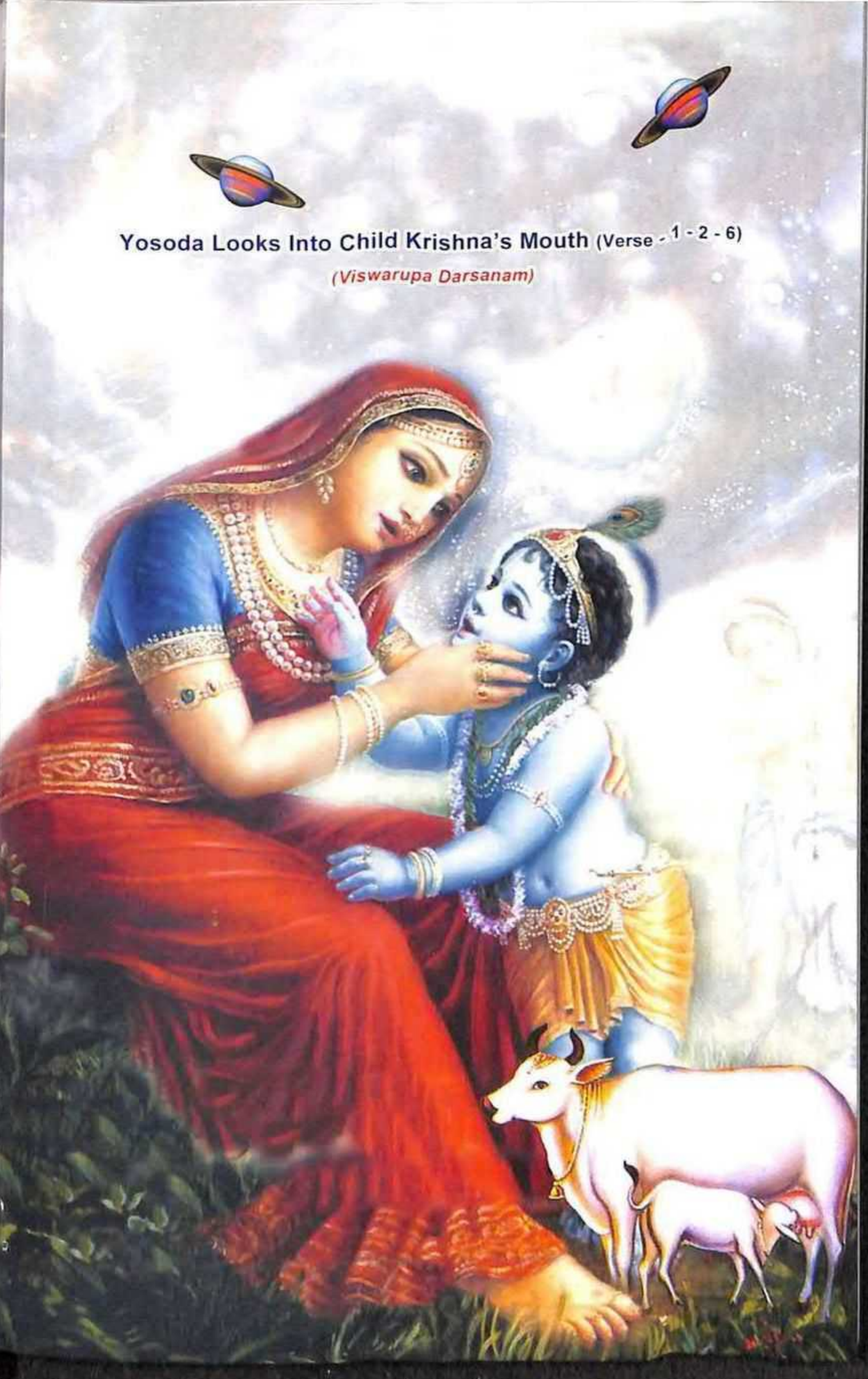

Yosoda Looks Into Child Krishna's Mouth (Verse - 1 - 2 - 6)

(Viswarupa Darsanam)

Bhagavad Gita 11-15&16

Paśyāmi devāms tava deva dehe
sarvāms tathā bhūtaviśeṣasaṁghān
brahmāṇam īśaṁ kamalāsanastham
ṛṣīmś ca sarvān uragāṁś ca divyān

In Thy body, O! God, I see all the gods and the varied hosts o beings as well, Brahmā, the lord seated on the lotus thron and all the sages and heavenly nagas.

anekabāhūdaravaktranetraṁ
paśyāmi tvām sarvato nantarūpam
nā nataṁ na madhyaṁ na punas tavā diṁ
paśyāmi viśveśvara viśvarūpa

I behold Thee, infinite in form on all sides, with numberless arms, bellies, faces and eyes, but I see not Thy end or Thy middle or Thy beginning, O Lord of the universe, O Form Universal,

கையுங்காலும் நிமிர்த்துக் கடார நீர்
பைய வாட்டிப் பசுஞ் சிறு மஞ்சளால்
ஐய நா வழித்தாளுக்கு அங்காந்திட
வைய மேழுங் கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே! [1:2:6]

Stretching limbs, hands and legs, slowly, rub gently,
Massaging softly, to remove pain, bathe in warm water
Using small turmeric pieces to cleanse the rosy tongue,
Open'd the child's mouth, O! Yasoda, seen
The worlds seven in his mouth, amazing indeed!

★ ★ ★

Picture Courtesy : BBT - ISKCON

When other pious women also saw the universe entire,'
In the child's mouth, exclaimed in glee;
"This is no yadav's child, but a rare God-head,"
An esteemed child with noble virtues, a wondrous Lord indeed !
[1:2:7] [19]

பத்து நாளும் கடந்த இரண்டா நாள்
எத்திசையும் சய மரம் கோடித்து
மத்த மா மலை தாங்கிய மைந்தனை
உத்தானஞ் செய்து உகந்தனர் ஆயரே ! [1:2:8] [20]

Pattu nálum kadanda yirandá nál
Yetthisaiyum jaya maram kódittu
Matt ha má malai tángiya meiṇdanai
Uddhánanseidu ugaṇdanar áyaré ! (20)

After lapse of statutory days ten, on the second day,
The yadavs erected victory posts on all sides
Carry carefully the wondrous child of playful prodigy.
Praise the divine child, who held the hill -
A dwelling place for mad elephants ! [1:2:8] [20]

கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை இறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கு இலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய் ! [1:2:9] [21]

Kidakkil ṭottil kizhiya uḍaiṭṭidum
Yeduttu kollil marungai yiruṭṭidum
Odukki pulgil udaratthé poindidum
Midukku yilamaiyal nan melindén, nangái ! (21)

O ! belle genteel, were he to lie in cradle, he kicks it to break;
If carried on hip, he twists, squeezes and press hard;
If embraced, cuddle to bosom, he thrashes the belly;
And me, tired of these, became thin and lean ! [1:2:9] [21]

செந்நெலார் வயல் சூழ் திருக்கோட்டியூர்
மின்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை
மின்னு நூல் விட்டுசித்தன் விரித்த இப்
பன்னு பாடல் வல்லார்க்கு இல்லை பாவமே! [1:2:10] [22]

Sen-nelár vayal súzh Tirukkottiyúr
Minnu Naranan nambi pirandamai
Minnu nool vittu-chittan viritta ip-
Pannu padal vallárkku yillai pávamé ! (22)

In Tirukkottiyur, which is bound by fertile lands
Where stalks of paddy grow thick and high
Manifest sanctimonious Lord Narayana stay eternally! and
Vishnu-Chittar wearing brilliant sacred thread in strands fine
Expound these hymns and those recite well, gather no sin ! [1:2:10] [22]

* * *

முதற்பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

CANTO - I - THIRD DECAD

பாதாதி கேச வண்மை - அன்புடன் ஆராதித்தல்
(Foot to Head Adoration)

சீதக்டலுள் அமுது அன்ன தேவகி
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போதந்த
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்து உண்ணும்
பாதக் கமலங்கள் காணிரே! பவளவாயீர் வந்து காணீரே! [1:3:1] [23]

Seedak-kadalul amudu anna Dévaki,
Kódhai kuzhalál asódaikku po-tanda
Péthai kuzhavi pidiṭṭu suvaiṭṭu unnum,
Padha kamalangal káneeré ! Pavala váyeer vándu kaneeré! (23)

Devaki, like Lakshmi the nectar born of milky ocean,
Sent, the infant, to Yasoda in wavy tresses decked with flowers;
Look! the innocent child holds the toe, sucks enjoying it;
Come ye all dames with coral lips, see his lotus feet ! [1:3:1] [23]

முத்தும் மணியும் வயிரமும் நன் பொன்னும்
தத்திப் பதித்திடத் தலைப் பெய்தாற் போல் எங்கும்
பத்து விரலும் மணி வண்ணன் பாதங்கள்
ஒத்திட்டிருந்தவா காணரே! ஒண்ணுதலீர் வந்து காணீரே! [1:3:2] [24]

Muṭṭum maniyum vayiramum nan-ponnum
Taṭṭi padittida talai paidar pól yengum
Paṭṭu viralurn mani vannan pádangal
Oṭṭittirundavá káneere ! Onnudaleer vandu káneeré ! (24)

O ! Ladies with beauteous brow and fore-head, come,
Look at lotus feet of the Lord in sapphire hue,
Enriched with lucent gold in which pearls and gems,
Diamonds and garnets inlaid alternately;
In all the toes ten, look alike, harmoniously ! [1:3:2] [24]

பணைத் தோள் இளவாய்ச்சி பால் பாய்ந்த கொங்கை
அணைத்தார உண்டு கிடந்த பிள்ளை
இணைக்காலில் வெள்ளித்தளை நின்றிலங்கும்
கணைக்காலிருந்தவா காணீரே! காரிகையீர் வந்து காணீரே! [1:3:3] [25]

Panai tól yilaváicchi pál painda kongai
Anaiṭṭara undu kidanda pillai
Inai kalil vellitalai ninrilangum
Kanai kálirundava káneeré ! Kárigaieer vandu káneeré ! (25)

Come beauties, look at this child remain on the lap,
Of the Lady of excellence, lying, embrace the shapely breasts,
And suck secreting flow of milk that fills,full his stomach ;
Also look at the grace of shin adorn'd with silver anklets! [1:3:3] [25]

உழந்தாள் நறு நெய் ஒரோ தடாவுண்ண
இழந்தாளெரிவினால் ஈர்த்து எழில் மத்தின்
பழந்தாம் பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்
முழந்தாள் இருந்தவா காணீரே! முகிழ் முலையீர் வந்து காணீரே!
[1:3:4] [26]

Uzhandál naru nei óró tadá unna
Yizhandál yerivinal yeerttu yezhil mattin
Pazhan ṭámbalóccha bayaṭṭal tavazhndán
Muzhanṭál yirundavá káneeré ! mugizh mulaieer vandu káneeré! (26)

O! girls in blooming breasts come and see
His knees graceful as he scrawls elegantly
Swallows He, pot after pot, all the odorous butter
Diligently gathered, kept in pots, by Yasoda;
Fearing, losing Him, she furiously dragged Him,
Showing the archaic rope used for churning rod
Threatened to whip; trembling fearfully,
He, creeps for a while, moves away ! [1:3:4] [26]

பிறங்கிய பேய்ச்சி முலை சுவைத்துண்டிட்டு
உறங்குவான் போலே கிடந்த இப்பிள்ளை
மறங்கொளிரணியன் மார்பை முன்கீண்டான்
குறங்குகளை வந்துகாணீரே ! குவிமுலையீர் வந்து காணீரே ! [1:3:5] [27]

Pirangiya péichi mulai suvaiṭṭundittu
Uranguván pólé kidanda yippillai
Marankoliraniyan marbai munkeendan
Kurangugalai vandu Káneeré ! Kuvi mulaiyeer vandu káneeré! (27)

Long ago, he tore asunder the chest of hostile Hiranya; now,
Sucks poisonous breast of treacherous Putana, shining ogress;
This child, come and see, lying as though sleeps;
0 ! dames with blooming full grown bosom,
Come and see his thighs, lustrous ! [1:3:5] [27]

மத்தக் களிற்று வசுதேவர் தம்முடை
சித்தம் பிரியாத தேவகி தன் வயிற்றில்
அத்தத்தின் பத்தா நாள் தோன்றிய அச்சுதன்
முத்தம் இருந்தவா காணீரே ! முகிழ் நகையீர் வந்து காணீரே ! [1:3:6] [28]

Maṭṭa kalirru Vasudévar tammudai
Siddam piriyáda Dévaki tan vayirril
Aṭṭattin paṭṭa nál tónriya Acchudan
Muṭṭam yirundava káneeré ! mugizh nagaiyeer vandu káneeré ! (28)

0 ! girls, in smile divine, come and see !
Subduer of frenzied elephants, Vasudeva whose lady,
Inseparably endearing Devaki, in whose womb,
Born on the tenth day from star 'Hasta'; Achuta,
Come and see, his lov'ly penis in shapely groin! [1:3:6] [28]

இருங்கை மதகளிறு ஈர்க்கின்றவனை
பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டு ஓடும் பரமன்தன்
நெருங்கு பவளமும் நேர்நாணும் முத்தும்
மருங்கும் இருந்த வா காணீரே வாணுதலீர் வந்து காணீரே ! [1:3:7] [29]

Irungai maḍakaliru eerkkinravanai
Parungi pariṭṭu kondu óḍum paramanṭan
Nerungu pavalamum nér-nánum, muttum
Marungum irundava káneeré ! vanuḍaleer vanḍu káneeré! (29)

O ! damsels with beauteous countenance and
Sharp swordlike, bewitching eye, come and see !
The supreme Being, slain the mahout; pluck the tusk
Of Kuvalaya the mighty tusker! Look, this child,
Nobly adorn'd with closely fastened pearl and coral strings
And a golden girdle around shapely waist ! [1:3:7] [29]

வந்த மதலைக் குழாத்தை வலி செய்து
தந்தக் களிறு போல் தானே விளையாடும்
நந்தன் மதலைக்கு நன்று மழகிய
உந்தியிருந்தவா காணீரே ! ஒளியிழையீர் வந்து காணீரே ! [1:3:8] [30]

Vanḍa maḍalai kuzhattai vali saidu
Tanḍak Kaliru pól táné vilaiyádum
Nanḍan maḍalaikku nanru mazhagiya
Unḍi irunḍáva káneeré ! oliyizhaiyeer vanḍu Káneeré ! (30)

Come and see, O ! damsels adorned with sparkling jewels,
To those children who join, he shows his might;
Like an elephant calf with growing tusk plays itself,
Making himself a strategist, the Nanda's son !
O ! look at his belly, lovely indeed ! [1:3:8] [30]

அதிருங்கடல் நிற வண்ணனை, ஆய்ச்சி
மதுர முலை யூட்டி வஞ்சித்து வைத்து
பதறப்படாமே பழந்தாம் பால ஆர்த்த
உதர மிருந்தவா காணீரே ! ஒளி வளையீர் வந்து காணீரே ! [1:3:9] [31]

Aḍirun kadal nira vannanai, Aaicchi
Maḍura mulai yútti vanjiṭṭu vaiṭṭu,
Paḍarap-padáme pazhan thámbál ártta
Udara mirunḍavá káneeré ! oli valaiyeer vanḍu káneeré ! (31)

For him, who in hue like roaring sea, behold!
Yasoda, feeds him with ambrosial breast milk,
Concealing her intention, stealthily but resolutely,
She ties Him with an antique rope around His belly !
Come and see, O ! girls wearing bangles of lucent gold ! [1:3:9] [31]

பெருமாவுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து, அங்கு
இரு மாருதம் இறுத்த பிள்ளை
குருமாமணிப் பூண் குலாவித்திகழும்
திரு மார்வு இருந்தவா காணீரே ! சேயிழையீர் வந்து காணீரே ![1:3:10] [32]

Perumá vuralil pini pundirunḍu, angu,
Iru márudam iruṭṭa pillai
Kuru mámani pún kulavi ṭigazhum
Tiru márbu irunḍavá káneeré ! séyizhaieer vaṇdu káneeré ! (32)

Bound to a large mortar and in such state, crawling
Ruined, the twain Marudha trees breaking wholely; Behold,
His wide chest splendourous with swaying pendent ruby.
O! damsels adorn'd with beauteous jewels, come and see !
[1:3:10] [32]

நாள்களோர் நாலைந்து திங்களளவிலே
தாளைநிமிர்த்துச் சகடத்தை சாடிப்போய்
வாள் கொள்வளை யெயிற்று ஆருயிர் வவ்வினான்
தோள்கள் இருந்தவா காணீரே ! கரிகுழலீர் வந்து காணீரே ! [1:3:11] [33]

Nálgalór nalaindu tingalalavilé
Tálai nimirttu 'sagadattai' sadi poi
Vál kol valai yeyirru aruyir vavvinan
Tólgal yirundava káneeré ! karikuzhaleer vaṇdu káneeré ! (33)

As days pass by, in four, five months time, easily
Did he kick treacherous 'sakata' to doom, and also suck
The life of 'Putana' the ogress: with long curvy teeth
O ! girls, with curly fragrant tresses, come and see ! [1:3:11] [33]

மைந்தடங் கண்ணி யசோதை வளர்க்கின்ற
செய்த் தலை நீலத்துச் சிறுப்பிள்ளை
நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய
கைத்தலங்கள் வந்து காணீரே! கனங்குழையீர் வந்து காணீரே!
[1:3:12] [34]

Meittadan ka**nn**i yasódai valark-kinra
Saittalai neelattu siru pi**ll**ai
Neittalai némiyum sangum niláviya
Keittalangal vandu ká**n**eeré ! Kanankuzhaiyeer vaṇdu ká**n**eeré ! (34)

Yasoda, with eyes large, burnished with collyrium,
Nurturing young child who in hue like purpureal lily,
And possess imprints of Discus and conch in palms;
0 ! gracious damsels, in golden earrings, come and see ! [1:3:12] [34]

வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாக
கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக்குட்டற்கு
அண்டமும் நாடும் அடங்க விழுங்கிய
கண்ட இருந்தவாகாணீரே! காரிகையீர் வந்து காணீரே! [1:3:13] [35]

Vandamar Púnkuzhal aaicchi maganaga
Kondu valarkkinra kóvalak-kuttarku
Andamum nádum adanga vizhungiya
Kandam irundava ká**n**eeré ! kárigaieer vanḍu ká**n**eeré ! (35)

As the bees drone around the flowery tresses
Of Yasoda, who brings up Krishna as her own son,
Yadus' young child swallowed the whole Universe !
Look at His lovely neck ! O ! dames, come and see ! [1:3:13] [35]

எந்தொண்டை வாய் சிங்கம் வாவென்று எடுத்துக் கொண்டு
அந்தொண்டை வாய் அமுதாதரித்து, ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டை வாயால் தருக்கிப்பருகும் இச்
செந் தொண்டை வாய் வந்து காணீரே! சேயிழையீர் வந்து காணிரே!
[1:3:14] [36]

Yentondai vái singam vávenru yeduttuk-kondu
Antondai vái amudadarittu, aaicchiyar,
Tantondai váyál tarukki parugum, ich
Sentondai vái vandu káneeré ! seyizhaieer vanḍu káneeré ! (36)

O! young ladies, adorn'd with ornaments galore, mind this:
Lifting the child, telling,' come, my lion-cub;
And kissing him with coral lips, pressing well,
Enjoy the dribbles of nectar spring from his mouth !
Come and see, this reddish mouth like 'Kovai' fruit ! [1:3:14] [36]

நோக்கி யசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால்
நாக்கு வழித்து நீராட்டும் இந்நம்பிக்கு
வாக்கும் நயனமும் வாயும் முறுவலும்
மூக்கும் இருந்தவா காணீரே ! மொய் குழலீர் ! வந்து காணீரே !
[1:3:15] [37]

Nókki yasódai nurukkiya manjalál
Nákku vazhittu neerattum yinnambikku
Vákkum nayanamum váyum muruvalum
Mukkum yirundava káneeré ! moi kuzhaleer ! vanḍu káneeré ! (37)

Yasoda delighted, as she bathes the amazing child,
With fine turmeric powder, cleans his tongue !
Lo ! observe His mouth lovely; sweet and soft, prattle,
Scintillating eyes, charming smile and attractive nose !
0 ! girls, with densely grown tresses, come and See ! [1:3:15] [37]

விண் கொள் அமரர்கள் வேதனை தீர முன்
மண் கொள் வசுதேவர்தம் மகனாய் வந்து
திண் கொள் அசுரரைத் தேய வளர்கின்றான்
கண்கள் இருந்தவா காணீரே ! கன வளையீர் வந்து காணீரே !
[1:3:16] [38]

Vin kol amarargal védanai ṭeera mun
Mankol vasudevartam maganai vanḍu
Tin kol asurarai ṭéya valarginran
Kangal yirundavá káneeré! kana valaiyeer vanḍu káneeré ! (38)

To end the agony of celestials, the heavenly denizens
He descended on earth as Vasudeva's son, brought up,
To destroy the mighty asuras look at His sprakling eyes !
0! Ladies, comely in bangles of lucent gold, come and see!
[1:3:16] [38]

பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய
திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற
உருவு கரிய ஒளி மணி வண்ணன்
புருவம் இருந்தவா காணீரே ! பூண் முலையீர் வந்து காணீரே ! [1:3:17] [39]

Paruvam nirambámé párellám uyiaya
Tiruvin vadi vokkum Devaki perra
Uruvu kariya oli mani vannan
Puruvam yirunḍ vákaneeré ! púnmulaiyeer vanḍu káneeré ! (39)

O ! damsels in healthy bosom, decked with jewels, mind this
Ere he comes of age, sustain to strive for existence of worlds
Born of Devaki, who looks like Goddess Lakshmi;
With body black, and brilliant sapphire hue, is Krishna !
How strange, look at his aesthetic visage and brow ! [1:3:17] [39]

மண்ணும் மலையும் கடலும் உலகு ஏழும்
உண்ணும் திறத்து மகிழ்ந்து உண்ணும் பிள்ளைக்கு
வண்ணம் எழில் கொள் மகரக் இழை இவை
திண்ணம் இருந்தவா காணீரே ! சேயிழையீர் வந்து காணீரே [1:3:18] [40]

Mannum malaiyum Kadalum ulagézhum
Unnum tirattu magizhndunnum pillaikku
Vannamezhil kol magarak-kuzhaiyivai
Tinnam yirundavá káneeré ! Séyizhaieer vandu káneeré! (40)

He does possess the vigour and strength to swallow,
Sevens of seas, mountains, earth and all worlds together;
Happily does he, in deluges, devour all these with ease !
0! jewelled dames, come and see, this virtuous child,
Looks beautiful, wearing golden earrings in 'Makara' shape!
[1:3:18] [40]

முற்றிலும் தூதையும் முன்கைம் மேல் பூவையும்
சிற்றி விழைத்துத் திரி தருவோர்களை
பற்றிப் பறித்துக் கொண்டு ஓடும் பரமன் தன்
நெற்றி இருந்தவா காணீரே! நேரிழையீர் வந்து காணீரே! [1:3:19] [41]

Murrilum thúthaiyum mun kai mél puvaiyum
Cirrilizhaittu tiri taruvorgalai
Parri parittu kondu ódum paramantan
Nerri yirundava káneeré ! nerizhaiyeer vanḍu káneeré ! (41)

Whence pretty girls play fun and frolic with trivials,
Like small pots, winnow and a "bush myna" too;
Besides making sandcastle ; He the supreme Lord,
Spurns and seizes them; holding in tiny hands, runs away!
O! damsels adornd with sparkling jewels ;
Come and see, the cherubic countenance of smiling Lord ![1:3:19] [41]

அழகிய பைம் பொன்னின் கோல் அங்கைக் கொண்டு
கழல்கள் சதங்கை கலந்து எங்கு மார்ப்ப
மழ கன்றினங்கள் மறித்துத் திரிவான்
குழல்கள் இருந்தவா காணீரே! குவி முலையீர் வந்து காணீரே! [1:3:20] [42]

Azhagiya peim ponnin kól angai kondu
Kazhalgal sadangai kalandu yengumarppa
Mazha kanrinangal marittu tirivan
Kuzhalgal yirundavá kaneeré ! kuvi mulaiyeer vanḍu káneeré ! (42)

Holding in hand aesthetic golden wand, rearing cattle,
Tending cows, raise sweet resonance of anklets,
And " kin- kini" bud of silvery band, resonate everywhere,
Leading the 'Cows', krishna, looks lovely in curly locks !
0! dames with full grown blooming bosom! Come and see!
[1:3:20] [42]

சுருப்பார் குழலி யசோதை முன் சொன்ன
திருப் பாத கேசத்தைத் தென் புதுவை பட்டன்
விருப்பால் உரைத்த இருபதோ டொன்றும்
உரைப்பார் போய் வைகுந்தத் தொன்றுவர் தாமே! [1:3:21] [43]

Suruppár Kuzhali yasódai mun sonna
Tirup- pada- késattai ten puduvai battan
Viruppál uraitta yirubado -donrum
Uraippar pói vaikundaṭṭu onruvar táme! (43)

As the bees drone around the wavy tresses
Of yasoda, who praised foot to head *in extenso*
The greatness of Krishna' in times of yore;
Vishnu Chithar, of Villiputtur in South,
Willed and told in these verses Twenty and one,
And those who recite these, will unite in Vaikunta ! [1:3:21] [43]

* * *

முதற்பத்து - நான்காம் திருமொழி

CANTO - I - FOURTH DECAD

தாலாட்டு பாடல் - Cradle Song

மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப் பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறு தொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடு தந்தான்
மாணிக் குறளனே தாலேலோ! வையமளந்தானே! தாலேலோ! [1:4:1] [44]

Ma**n**ikkam katti vayiram yidai katti
A**n**i ponnal saida va**nn**a ciru ṭottil
Pé**n**i unakku birahman viduṭanḍán
Kura**l**ané tálálá! veiyama**l**andáné! táléló ! (44)

Brahma with faces four, desired wholly
And sent you this splendid, pure golden cradle,
Ornate with rubies and diamonds of excellence
Successively inlaid, Oh, Vamana, the dwarf, talelo!
Wondrous Lord who measured the worlds in strides, talelo!
[1:4:1] [44]

உடையார் கனமணியோடு ஒண் மாதுளம் பூ
இடை விரவிக் கோத்த எழில் தெழ்கினோடு
விடையேறு காபாலி ஈசன் விடுதந்தான்
உடையாய்! அழேல், அழேல், தாலேலோ! உலக மளந்தானே தாலேலோ!
[1:4:2] [45]

Udaiyar Kana ma**n**iyodu o**n**-madulampú
Idaiviravi kótta yezhil tezhginódu
Vidai yéru kabáli yeesan vidu tanḍán
Udaiyai! azhél azhél táléló! ulagama**l**anḍáné, táléló! (45)

'Eesan' the lord Siva, on bull, his vehicle, as 'Kabali'
Sent you the girdle, strung alternately with golden beads,
'Scimitar' shape amulet, and pleasing pomegranate bud,

That suits well, your waist beautiful;
Opulent Lord, cry not, cry not, talelo!
Thou measured the world in strides, talelo! [1:4:2] [45]

என் தம்பிரானார் எழில் திருமார்வர்க்கு
சந்தமழகிய தாமரைத் தாளர்க்கு
இந்திரன் தானும் எழிலுடைக்கிண் கிணி
தந்து உவனாய் நின்றான் தாலேலோ ! தாமரைக் கண்ணனே, தாலேலோ !
[1:4:3] [46]

Yen tambiránár yezhil tirumárvarkku
Chandamazhagiya támarai tá**l**arkku
Indiran tánum yezhiludai ki**n**- ki**n**i
Tandu uvanái ninrán táléló! tamarai ka**nn**ané táléló! (46)

To our Lord who with renowned chest wide,
And for his lotus feet resplendent, celestial Indra,
Devoutly, offered, lovely anklets, that resonate,
'Ki**n**- ki**n**i' rhythmically, and he stands near- there, - táléló!
0! darling dear with eyes as lotus - red, táléló! [1:4:3] [46]

சங்கின் வலம்புரியும் சேவடிக்கிண்கிணியும்
அங்கைச் சரிவளையும் நாணும் அரைத் தொடரும்
அங்கண் விசும்பில் அமரர்கள் போத்தந்தார்
செங்கண் கருமுகிலே ! தாலேலோ ! தேவகி சிங்கமே ! தாலேலோ !
[1:4:4] [47]

Cankin valampurium sévadi ki**n** ki**n**iyum
Angai sari va**l**aiyum na**n**um arai todarum
Anga**n** visumbil amararga**l** potandár
Sangan karumugilé! táléló! Devaki singamé táléló! (47)

Of the conches, the superb one with spirals aright,
Splendid anklets to adorn beauteous rosy feet,
For dauntless arms gorgeous armlet and bangles,
Golden gridle for waist lovely sublime cincture for chest.

All these offered dovoutly by celestials of azure sky
O! Lord with eyes lotus -red, and of dark clouds hue, táléló!
Born as son of Devaki, O! lion-cub, táléló! [1:4:4] [47]

எழிலார் திருமார்வுக்கு ஏற்கு மிவை யென்று
அழகிய ஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு
வழுவில் கொடையான் வயிச்சிராவணன்
தொழுதுவனாய் நின்றான் ! தாலேலோ, தூமணி வண்ணனே தாலேலோ !
[1:4:5] [48]

Yezhilár tirumárvukku yerkumivai yenru
Azhagiya lyempadaiyum aramum kondu
Vazhuvil kodaiyan vayichirávanan,
Tozhuduvanái ninrán táléló! tumanivannané táléló! (48)

The endearing chest looks more beautiful
As the lord of northern quarters, benevolent 'Vaisravana'
Stands amidst with clasping hands, offer piously
Necklace of charms bewitching Vishnu weapons'
"Conch", "Discus", "Sword" "Mace" and "Bow",
To thwart "Fear", táléló ! O! pure gem of sapphire hue, táléló!
[1:4:5] [48]

ஒதக் கடலின் ஒளிமுத்தின் ஆரமும்
சாதிப் பவளமும் சந்தச் சரிவளையும்
மா தக்கவென்று வருணன் விடு தந்தான்
சோதிச் சுடர் முடியாய் தாலேலோ ! சுந்தர தோளனே ! தாலேலோ !
[1:4:6] [49]

óḍa kadalin oli muṭṭin áramum
Sádi pavalamum canda sari-valaiyum
Má-takka yenru varunan vidu tandán
Jyóṭi sudar mudiyai táléló! sunḍara tólané táléló! (49)

In the ocean of billowy waves born peerless pearls,
And classic corals, with which strung rich garlands,
Ornate bangles, and armlets ; aptly sent to you
By Varuna the lord of rain ; thou adorned with
Brilliant and splendourous crown, táléló!
With beauteous shoulder art thou, Sundara bahu, táléló! [1:4:6] [49]

கானார் நறுந்துழாய் கை செய்த கண்ணியும்
வானார் செழுஞ் சோலைக் கற்பகத்தின் வாசிகையும்
தேனார் மலர் மேல் திரு மங்கை போத் தந்தாள்
கோனே! அழேல் அழேல் தாலேலோ!
குடந்தை கிடந்தானே தாலேலோ! [1:4:7] [50]

Kánár narun tuzhái kei seida kanniyum
Vánár sezhun solai karpagattin vásigaiyum
Ténár malar mél tirumangai pó tandál
Kóné! azhél azhél táléló ! Kudandai kidandane táléló ! (50)

In the nectarous red-lotus reside Goddess Lakshmi,
Who sent garland of fragrant basil, grows in high land park,
And also the garland of flowers from 'Kalpataru',
Wish yielding tree that grows aplenty in glorious heaven,
For your cherubic countenance; O! Lord, cry not, cry not;
Táléló! Reclined at Kudandai, art thou, táléló ! [1:4:7] [50]

கச்சொடு பொற் சுரிகை காம்பு கனக வளை
உச்சி மணிச்சுட்டி ஒண்டாள் நிரைப் பொற் பூ
அச்சுதனுக்கென்று அவனியாள் போத் தந்தாள்
நச்சு முலை யுண்டாய்! தாலேலோ, நாராயணா! அழேல், தாலேலோ!
[1:4:8] [51]

Kacchodu por churigai kámbu kanaka valai
Ucchi mani sutti ondál nirai porpú
Acchudanukku yenru avaniyal pòtandál
Nacchu mulai-yundai ! táléló, Narayana, azhél, táléló ! (51)

To the Lord Achutha, sent, Bhudevi, the goddess of Earth;
Ornamental sash, golden sword and armlet ;
Also the edging robe lovely, golden bangles,
Adding the jewel headdress, stem like gold flower,
But you drank, the poisonous breast of Putana the ogress
Táléló, Narayana, cry not, táléló ! [1:4:8] [51]

மெய் திமிரும் நானப் பொடியோடு மஞ்சளும்
செய்ய தடங் கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் சிந்தூரமும்
வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டு உவளாய் நின்றாள்
ஐயா ! அழேல், அழேல், தாலேலோ ! அரங்கத்தணையானே, தாலேலோ !
[1:4:9] [52]

Mey timirum nána podiyódu manja**l**um
Saiya tadang ka**nn**ukku anjanamum sinduramum
Veiya kalai pagi ko**n**du uva**l**ái ninrá**l**
Ieyaa, azhél, azhél, táléló! arangattanaiyané! táléló! (52)

To anoint the body, saffron, sandal paste and such
Powder of fragrance, along with turmeric dust,
For bath consecration : collyrium for large red-lotus eyes
And 'sindoor' powder for splendid forehead !
Brought by 'Durga', who rides antler-deer, stands amidst !
0! Lord, cry not, cry not, táléló!
Thou art reclined on Ananta at Srirangam, táléló! [1:4:9] [52]

வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலை யுண்ட
அஞ்சன வண்ணனை ஆய்ச்சி தாலாட்டிய
செஞ்சொல் மறையவர் சேர் புதுவைப் பட்டன் சொல்
எஞ்சாமை வல்லார்க்கு இல்லை இடந்தானே ! [1:4:10] [53]

Vanjanaiyal vanda péichi mulai u**n**da
Anjana va**nn**anai aaicchi táláttiya
Sensol maraiyavar sér puduvai battan sol
Yenjámai "vallárkku yillai yidártané ! (53)

The dark hue Lord, drank the poisonous breast
Of Putana the hypocrite and deceitfrul ogress !
And the 'lullaby' of sweeet and silver tongue Yasoda,
Retold in pure and solemn words by Vishnu chitta,
The Battar of Villiputur graced these hymns
And those who recite inexhaustibly sans lacklustre,
Shall endure no painfull affliction ! [1:4:10] [53]

* * *

முதற்பத்து - ஐந்தாம் திருமொழி

CANTO - I - SECOND DECAD

சந்திரனை அழைத்தல் - Inviting Moon

தன் முகத்துச் சுட்டி தூங்க தூங்க தவழ்ந்து போய்
பொன்முகக் கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியளைகின்றான்
என் மகன் கோவிந்தன் கூத்தினை இளமாமதி
நின்முகம் கண்ணுளவாகில் நீ இங்கே நோக்கிப் போ! [1:5:1] [54

Tan mugattu sutty túnga túnga tavazhndu pói
Pon muga kinkini - yárppa puzhudi-yalaigirán!
Yen magan Govindan kúttinai yilamamattee
Nin mugam kannulavagil Nee yinge nokki pó! (54

When He my son, Govindan, crawls and whirls,
Gently caress the brow jewel, dance and sway at fore-head
'And 'Kin-Kini' bud of gold girdle resonate sweetly,
Look, He rolls and falls and crawls in dust,
O! springtime winsome moon, go over here,
And glance at His mischief, if you have eyes! [1:5:1] [54]

என் சிறுக் குட்டன் எனக்கோரின்னமுது எம்பிரான்
தன் சிறுக் கைகளால் காட்டிக் காட்டி அழைக்கின்றான்
அஞ்சன வண்ணனோடு ஆடலாட உறுதியேல்
மஞ்சில் மறையாதே மாமதீ! மகிழ்ந்தோடி வா! [1:5:2] [55]

Yen siru kuttan yenakkóryinnamudu yempirán
Tan siru kaikalál katti katti azhaikkinrán
Anjana vannanódu adalada urudiyél
Manjil maraiyade mamathee magizhndu odiva ! (55)

0! graceful moon, my son, tiny tot, my Lord,
Bliss incarnate for me, with smart little hands,
Beckons you again and again; do not hide behind cloud,
If you wish to play with him, in hue like collyrium,
Hurry up slowly, come over here happily! [1:5:2] [55]

சுற்றும் ஒளி வட்டம் சூழ்ந்து சோதி பரத்தெங்கும்
எத்தனை செய்யிலும் என் மகன்முகம் நேர் ஒவ்வாய்
வித்தகன் வேங்கட வாணன் உன்னை விளிக்கின்ற
கைத்தலம் நோவாமே அம்புலீ ! கடி தோடி வா ! [1:5:3] [56]

Su**rr**um oli vattam súzhndu jyóti parat tengum
Yettanai seiyilum yen magan mugam nér ovvái
Vittagan vénkata vánan unnai vilikkinra
Kaittalam novame ambulee ! kadidu ódi vá! (56)

With fine circumlunar, spread rays in directions four,
And embrace all with cool light, bluey;
Though embellished you're no match for my son's countenance
He the wise, mighty Lord, resides in Venkata Hills
Calls you clapping, and ere it pains His -palms
0! pleasant Moon, hurry-up quickly ! [1:5:3] [56]

சக்கரைக் கையன் தடங்கண்ணால் மலர விழித்து
ஒக்கலை மேலிருந்து உன்னையே சுட்டிக்காட்டும் காண்
தக்கதறிதியேல் சந்திரா ! சலம் செய்யாதே
மக்கட் பெறாத மலடனல்லையேல் வா கண்டாய் ! [1:5:4] [57]

Chakkara kaiyan tadanka**nn**ál malara vizhiṭṭu
Okkalai melirundu unnaiyé suttikattum ká**n**
Takkadu aridiyél chandira ! salam saiyádé
Makkal peráda maladan allaiyel va kandai! (57)

The immaculate Lord holds the Discus in hand aright,
Produly sitting on my waist, with eyes large widely opened,
Points you alone ! You know his eminence,
And if you are not sterile, O! lovely Moon,
Without deceiving, come 'like an angel' ! [1:5:4] [57]

அழகிய வாயில் அமுத ஊறல் தெளிவுறா
மழலை முற்றாத இளஞ் சொல்லால் உன்னைக் கூவுகின்றான்
குழகன் சிரீதரன் கூவக் கூவ நீ போதியேல்
புழையில ஆகாதே நின் செவி புகர் மா மதீ ! [1:5:5] [58]

Azhagiya váyil amuda úral telivurá
Mazhalai murráda ilan-sollal unnai kúvuginrán
Kuzhagan Sireedharan kúva kúva nee podiyel
Puzhaiyila ágádé nin sevi pugar mamathee ! (58)

0! magnificently luminous Moon, cooing, he calls you !
From his mouth lovely, springs dribbles of nectary juice'
Prattle, tattle, sweetly, babbling he beckons you !
Adorably, harmonious 'Sridhara' - calls you again and again,
And if you disregard this, would it be, impenetrable your ears!
[1:5:5] [58]

தண்டோடு சக்கரம் சார்ங்க மேத்தும் தடக்கையன்
கண்துயில் கொள்ளக் கருதிக் கொட்டாவி கொள்கின்றான்
உண்டமுலைப்பால் அறா கண்டாய் உறங்காவிடில்
விண்தனில் மன்னிய மா மதீ ! விரைந்து ஓடி வா ! [1:5:6] [59]

Tandodu chakkaram sárnga méttum tadakkeiyan
Kan, tuyil kolla karudi kottavi kolginran
Unda mulaipal ará kandai urangávidil
Vintanil manniya ma mathee ! viraindu ódi vá! (59)

0! renown'd Moon, shining silvery in the bluey sky,
The Lord with mighty, arms, wields 'Koumodaki' the Mace,
'Sudarsana' the Discus, 'Sarnga' the bow yet yawns,
Awhile in the grip of sleep and if he sleeps not,
The breast-milk he drank digest not; come soon speedily! [1:5:6] [59]

பாலகன் என்று பரிபவம் செய்யேல் பண்டோரு நாள்
ஆலின் இலை வளர்ந்த சிறுக்கன் அவன் இவன்
மேல் எழப் பாய்ந்து பிடித்துக் கொள்ளும் வெகுளுமேல்
மாலை மதியாதே, மா மதீ மகிழ்ந்து ஓடி வா ! [1:5:7] [60]

Bálakan yenru paribavam seiyél pandu oru nál
Ālin yilai valarnda sirukkan avan yivan
Mél yezha poindu pidittu kollum vegulu mél
Malai madiyadé, má mathee magizhndu ódi vá ! (60)

0! resplendent Moon, neglect him not as mere child,
In deluges of yore as a babe reclined on banyan leaf,
Secured the whole univese in his lustrous belly
That small child is he; if he gets angry, surely,
He would leap up to catch you overtly
Leaving aside egoism, come here soon, rapturously! [1:5:7] [60]

சிறியன் என்று என் இளஞ்சிங்கத்தை இகழேல் கண்டாய்
சிறுமையின் வார்த்தையை மாவலியிடைச் சென்று கேள்
சிறுமைப் பிழை கொள்ளில் நீயும் உன் தேவைக்கு உரியை காண்
நிறை மதீ! நெடுமால் விரைந்து உன்னைக் கூவுகின்றான்! [1:5:8] [61]

Siriyan yenru yen yilam signattai yigazhél kandai
Sirumaiyin várttaiyai mavaliyidai senru kel
Sirumai pizhai kollil neeyum un tevaikku uriyai kán
Nirai mathee ! Nedumál viraindu unnai kúvuginrán! (61)

0 ! full moon, He being child, be not uncivilly to my lion cub,
Know from Mahabali, of this child mysterious;
If you realize your act of discourtesy
And seek refuge, you become qualified to serve him
Lord Trivikrama - He beckons you, come swiftly! [1:5:8] [61]

தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய
பேழை வயிற்று எம்பிரான் கண்டாய், உன்னைக் கூவுகின்றான்
ஆழி கொண்டு உன்னை எறியும் ஐயுறவு இல்லை காண்
வாழ உறுதியேல், மா மதீ! மகிழ்ந்து ஓடி வா! [1:5:9] [62]

Tázhiyil vennai tadangaiyára vizhungiya
Pezhai vayirru yempiran kandai, unnai kúvuginrán
Aazhi kondu unnai yerium lyeuravu yillai kán
Vazha urudiyél mamathee ! magizhndu ódi vá! (62)

Converting his shapely, large hand, as sruva*
From wide-mouth vessel, takes butter, gobble up !
My Lord, with stomach glorious, beckons you
If you fail, the Discus would throw you out !
No doubt on this; and if you, really wish to live.
0! beauteous Moon happily come quickly! [1:5:9] [62]

---

* श्रव; श्रवा; स्रुव Sacrificial laddle

மைத்தடங்கண்ணி யசோதை தன் மகனுக்கு இவை
ஒத்தன சொல்லி உரைத்த மாற்றம் ஒளி புத்தூர்
வித்தகன் விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழ் இவை
எத்தனையும் சொல்ல வல்லார்க்கு இடர் இல்லையே! [1:5:10] [63]

Meiṭṭadan ka**nn**i yasódai tan maganukku yivai
Oṭṭana solli uraiṭṭa má**rr**am oli puttúr
Viṭṭagan vittuchittan viritta tamizh yivai
Yeṭṭanaiyum solla vallarkku yidar yillaiye ! (63)

Beautified the eyes with collyrium, Yasoda, for her son;
'Calling the Moon', narrating memorable events,
Uttered in golden words, the world had admired!
And wise-man Vishnu chittar of hallowed Villiputtur
Expounded well in these hymns in Tamil, and those
Who recite effectively enjoy freedom from distress! [1:5:10] [63]

* * *

முதற்பத்து - ஆறாம் திருமொழி

CANTO - I - SIXTH DECAD

ஆடுக செங்கீரை - Dance "Senkeerai"

உய்ய உலகு படைத்துண்ட மணி வயிறா
ஊழிதொறு ஊழி பல ஆலின் இலை அதன் மேல்
பைய உயோகு - துயில் கொண்ட பரம் பரனே
பங்கய நீள் நயனத்து அஞ்சன மேனியனே!
செய்யவள் நின் அகலம் சேமம் எனக் கருதி
செலவு பொலி மகரக் காது திகழ்ந்து இலக
ஐய! எனக்கு ஒரு கால், ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக, ஆடுகவே! [1:6:1] [64]

Uyyá ulagu padaittu unda mani vayirá
Uzhidoru uzhi pala alin yilai adan mél
Periya uyógu tugil konda param parané
Pankaya neel nayanaṭṭu anjana méniyané
Seiyaval nin agalam sémam yenak karudi
Selavu poli magara kadu tigazhndu yilaga
Iyia yenakku oru kal, aduga senkeerai
Āyargal péréré, áduga, ádugavé! (64)

Resting on banyan leaf for aeons in yogic meditation,
Create, sustain all souls and universe entire; and again
During deluges swallow into your lustrous belly, O! Lord!
With body black as collyrium, lengthy eyes like lotus petal;
For awhile swaying sprightly dance like 'Senkeerai';
Safe thine chest wide, abode for Lakshmi and beauteous ears
With golden 'Makara' earrings swing to sway;
Sporting war-games like belligerent bull, for Ayar race.
O! Lord Supreme swaying sprightly dance "Senkeerai"! [1:6:1] [64]

கோளரியின் உருவம் கொண்டு அவுணன் உடலம்
குருதி குழம்பி எழ, கூர் உகிரால் குடைவாய்
மீள் அவன் மகனை மெய்ம்மை கொளக் கருதி
மேலை அமரர்பதி மிக்கு வெகுண்டு

காள நன் மேக மலை கல்லொடு கால் பொழியக்
    கருதி வரைக் குடையாக் காலிகள் காப்பவனே !
ஆள ! எனக்கு ஒரு கால் ஆடுக செங்கீரை
    ஆயர்கள் பேரேறே! ஆடுக ஆடுகவே ! [1:6:2] [65]

Kolariyin uruvam kondu avunan udalam
    Kurudhi kuzhambi yezha kúr ugiral kudaivái
Meela avan maganai meimmai kola karudhi
    Melai amarar pathi mikku vegundu vara
Kála nan mega malai kallodu kal pozhiya
    Karudhi varai kudaiya káligal kappavane !
Ala ! yenakku oru kal aduga 'senkeerai'
    Ayargal péréré, áduga, ádugavé! (65)

To redeem the verity of his son Prahlada, noble devotee,
The Lord manifest hurriedly, as 'lion, tore asunder, Hiranya,
With nails sharply strong as he bled, gush out in streams;
When the angered Indra, lord of celestials, as he,
Sent dommsday dark clouds and hailstorm;
Thou held the mount 'Govardhana' as umbrella,
To save all 'cows' and subsist them to live!
Sporting war games like belligerent bull for Ayar race
O! Lord Supreme swaying sprightly dance Senkeerai [1:6:2] [65]

நம்முடை நாயகனே ! நான் மறையின் பொருளே !
    நாவியுள் நற்கமல நான்முகனுக்கு ஒரு கால்
தம் மனை ஆனவனே ! தரணி தல முழுதும்
    தாரகையின் உலகும் தடவி அதன் புறமும்
விம்ம வளர்ந்தவனே ! வேழமும் ஏழ் விடையும்
    விரவய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே !
அம்ம ! எனக்கு ஒரு கால் ஆடுக செங்கீரை
    ஆயர்கள் பேரேறே ! ஆடுக ஆடுகவே ! [1:6:3] [66]

Nammudai náyagané! Nán maraiyin porulé ?
    Naviyul narkamala nanmuganukku oru kál
Tammanai anavane ! Dharani tala muzhudum
    Taragaiyin ulagum tadavi, adan puramum

Vimma valarndavané ! vézhamum yezh vidaiyum
    Viraviya velaitanul venru varumavané
Amma ! yenakku oru kal aduga, senkeerai
    Ayargal péréré, áduga, ádugavé!! (66)

Our Lord, the inlying matter of Vedas four
Extend succour to Brahma, born of His naval flower lotus
As he embattled to retrieve Vedas from 'Madhu', the demon!
Measured the whole earth and starry heaven, as Trivikrama !
When confronted by 'Kuvalaya', quelled the mighty tusker;
Fought with 'Bulls' seven, to obtain Nappinnai emerged victorious!
0 ! Lord, for awhile for me rock and dance like 'Senkeerai
Sporting war games like a bull, for 'Ayar' race,
O! Lord Supreme swaying sprightly dance 'Sankeerai' !

[1:6:3] [66]

வானவர் தாம் மகிழ வன்சகடம் உருள
வஞ்ச முலைப்பேயின் நஞ்சம் அது உண்டவனே
கானக வல்விளவின் காய் உதிரக் கருதிக்
கன்று அது கொண்டு எறியும் கருநிற என் கன்றே!
தேனுகனும் முரனும் திண் திறல் வெந்நரகன்
என்பவர் தாம் மடியச் செரு அதிரச் செல்லும்
ஆனை! எனக்கு ஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக, ஆடுகவே! [1:6:4] [67]

Vánavar tam magizha van sakatan urula
    Vanja mulai péyin nanjam adu undavané
Kanaga val vilavin kai udira karudhi
    Kanru adu kondu yeriyum karunira yenkanré!
Tenuganum muranum tin tiral ven narakan
    Yenbavar tam madiya seru adira sellum
Aanai ! yenakku oru kal aduga senkeerai
    Aayargal péréré, áduga, ádugavé!! (67)

The celestials exhilarate, when he, ended the life of arrogant
'Sakata to roll down; drank poisonous breast
Of spurious 'Putana' the ogress; flung the demon 'Vatsa'

Beguiled in guise a calf, making wood-apple fruits, fall aplenty!
0 ! dark hue calf of mine, made short work of asuras,
Dhenuka', 'Mura' and 'Naraka' to doom, in trembling battles ;
O! my elephant ! for awhile, for me, rock and dance, 'Senkeerai',
Sporting war games, like a bull, for 'Aayar' race
O! Lord Supreme, swaying,! sprightly dance 'Senkeerai'.

[1:6:4] [67]

மத்து அளவுத் தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார்
வைத்தன நெய் களவால் வாரி விழுங்கி ஒருங்கு
ஒத்த இணை மருதம் உன்னிய வந்த வரை
ஊரு கரத்தினொடும் உந்திய வெந்திறலோய்
முத்தின் இளமுறுவல் முற்ற வருவதன் முன்
முன்ன முகத்தணியார் மொய் குழல்கள் அலைய
அத்த! எனக்கு ஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் பேரேறே! ஆடுக ஆடுகவே! [1:6:5] [68]

Mattu alavu tayirum vár kuzhal nan madavár
Vaittana nei kalaval vári vizhungi orungu
Otta yinai marudam unniya vandavarai
Úru karattinodum undhiya ventiralói
Muttin yila muruval murra varuvadan mun
Munna mugattaniyár moi kuzhalgal alaiya
Atta! yenakku orukál aaduga senkeerai
Áayargal péréré, áduga, ádugavé! (68)

The virtuous lady, with long curly tresses, kept,
Well churned vats of curd and gathered butter; but thou,
Stealthily pilfered curd and butter, gobbled up;
Skilfully ruined twain trees 'marudha', breaking wholly!
My sire, with charming smile, revealing pearly teeth;
Curly locks fluttering on thy cherubic countenance,
Gracious thou, for awhile for me rock and dance "Senkeerai"
Sporting war games, like belligerent bull, for Ayar race,
Dance, O! Lord supreme swaying sprightly dance, senkeerai! [1:6:5] [68]

காய மலர் நிறவா ! கருமுகில் போல் உருவா !
    கானக மா மடுவில் காளியன் உச்சியிலே
தூய நடம் பயிலும் சுந்தர என் சிறுவா
    துங்க மதக் கரியின் கொம்பு பறித்தவனே !
ஆயம் அறிந்து பொருவான் எதிர் வந்த மல்லை
    அந்தரமின்றி அழித்த ஆடிய தாளிணையாய்
ஆய ! எனக்கு ஒரு கால் ஆடுக செங்கீரை
    ஆயர்கள் போரேறே ! ஆடுக ஆடுகவே ! [1:6:6] [69]

Káyá malar niravá! Karu mugil pól uruva !
    Kanaga má maduvil káliyan ucchiyile
Túya nadam payilum sundara yen siruvá
    Tunga maḍa kariyin kombu parittavané
Aayam arindu poruván yeḍir vanḍa mallai
    Andaminri azhittu aadiya talineiyái !
Yenakku oru kál aaduga 'senkeerai'
    Áayargal péréré, áduga, ádugavé! (69)

0! Lord, marvellous in purple tinge as kaya flower,
And resemble that of black cloud in complexion;
In the midst of forest from atop the tree, swoop down the
Pool and dance on the head of blessed 'kaliya' the snake;
Comely 'Sundara', my lad, severed tusk of kuvalaya;
Ruined wrestlers erasing firmament with thy feet twain;
O! Yadava, for awhile, for me, rock and dance 'Senkeerai'
Sporting war games like belligerent bull for Ayar race
O! Lord supreme, swaying sprightly dance 'Senkeerai!' [1:6:6] [69]

துப்பு உடை ஆயர்கள் தம் சொல் வழுவாது ஒரு கால்
    தூய கருங்குழல் நல் தோகை மயில் அனைய
நப்பின்னை தன் திறமா நல் விடை ஏழ் அவிய
    நல்ல திறனுடைய நாதனும் ஆனவனே !
தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிக சோதி புகத்
    தனியொரு தேர் கடவித் தாயொடு கூட்டிய என்
அப்ப ! எனக்கு ஒரு கால் ஆடுக செங்கீரை
    ஆயர்கள் போரேறே ! ஆடுக, ஆடுகவே ! [1:6:7] [70]

Tuppu udaiya áyargal tam sol vazhuvádu oru kál
    Tuya karun-kuzhal nal togai mayil anaiya
Nappinai tan tirama nal vidai yézh aviya
    Nalla tiraludaiya nathanum ánavané
Tappina pillaigalai dana migu jyoti puga
    Tani oru ter kadavi táyodu kuttiya yen
Appa ! yenakku oru kál aaduga 'Senkeerai'
    Aayargal péréré, áduga, ádugavé! (70)

Listening the words of noble yadavs, Krishna,
Controlled, destroyed the indomitable Bulls seven,
Kept as prize contest for obtaining, hands of Nappinnai! - the
Resplendent beauty like peacock , in. pure black curly tresses
The Lord with all might, driven his chariot, went in search of
Lost son of his preceptor, brought him from heaven;
Made him join his mother, being homage for his Guru ! -
My Sire, for a while, for me, rock and dance 'Senkeerai' ;
Sporting war games, like a belligerent bull, for 'Aayar' race !
O! Lord Supreme, swaying sprightly dance senkeerai! [1:6:7] [70]

உன்னையும் ஒக்கலையிற் கொண்டு தம் இல் மருகி
    உன்னொடு தங்கள் கருத்து ஆயின செய்து வரும்
கன்னியரும் மகிழ கண்டவர் கண் குளிர
    கற்றவர் தெற்றி வர பெற்ற எனக்கு அருளி
மன்னு குறுங்குடியாய்! வெள்ளறையாய்! மதிள் சூழ்
    சோலை மலைக்கு அரசே! கண்ணபுரத்து அமுதே
என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை
    ஏழ் உலகம் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே! [1:6:8] [71]

Unnaiyum okkalaiyil kondu tam yil marugi
    Unnodu tangal karuttu áyina saidu varum
Kanniyarum magizha, kandavar kan kulira
    Karravar terri vara perra yenakku aruli
Mannu kurunkudiyai ! Vellaraiyai ! madil súzh
    Solai malaikku arase ! kannapurattu amudé
Yen avalam kalaivai! Aduga 'Senkeerai'
    Yezh ulagam udaiyai ! áduga, ádugave ! (71)

I beseech you, O! Lord, staying at'Kurunkudi' and 'Vellarai',
As king of'Solai Hills also being 'Kannapura's ambrosia,
Remove all my afflictions; taking you on their waist,
The virgins, successively, to their lovely homes,
Inspiringly endeared, play with you; O! it's all
An exhilarating sight for spectators.... bless them happy,
And enable the stumbling scholars to sing 'orisoṇ'; and for me
Your mother, grace awhile rock and dance, 'Senkeerai'!
0! Lord of worlds seven, swaying sprightly dance 'Senkeerai'!
[1:6:8] [71]

பாலொடு நெய் தயிர் ஒண் சாந்தொடு சண்பகமும்
    பங்கயம் நல்ல கருப்பூரமும் நாறி வர
கோல நறும் பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்
    கோமள வெள்ளி முளைப் போல் சில பல் இலக
நீல நிறத்து அழகார் ஐம்படையின் நடுவே
    நின்கனி வாயமுதம் இன்று முறிந்து விழ
ஏலும் மறைப் பொருளே! ஆடுக செங்கீரை
    ஏழ் உலகும் உடையாய், ஆடுக ஆடுகவே! [1:6:9] [72]

Pálodu nei tayir on sándodu ṣanbagamum
    Pankaym nalla karuppúramum nári vara
Kóla narum pavala senduvar vayinidai
    Kómala velli mulaip pól sila pal yilaga
Neela nirattu azhagar iyempadaiyin naduvé
    Nin kani vai amudam yinru murindu vizha
Yélum marai porulé ! aaduga senkeerai !
    Yézh ulagum udaiyái aadugu aadugavé ! (72)

O! ideation of Vedas sacred, dance ! flavour of ,
Milk, curd and Ghee ; fragrance of sandal, incense
Smell of camphor, aroma of champak and lotus flowers
Blended well waft around; yet more, splendid coral lips
Unveiling tender milk teeth, shine like silvery line
0! Lord of cerulean hue, amidst grandeur weapons five,

From mouth, like 'Kovai' fruit, spittle dribbles, dance
O! Lord Supreme of worlds seven swaying sprightly dance
'Senkeerai' [1:6:9] [72]

செங்கமலக் கழலில் சிற்றிதழ் போல் விரலில்
  சேர் திகழ் ஆழிகளும் கிண்கிணியும் அரையில்
தங்கிய பொன் வடமும் தாள நன் மாதுளையின்
  பூவொடு பொன் மணியும் மோதிரமும் கிறியும்
மங்கல ஐம்படையும் தோள் வளையும் குழையும்
  மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்து இலக
எங்கள் குடிக்கு அரசே! ஆடுக செங்கீரை!
  ஏழுலகம் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே! [1:6:10] [73]

Senkamala kazhalil cirridazh pól viralil
  Sér tigazh ázhigalum kin kiniyum araiyil
Tangiya pon vadamum tála nan máthulaiyin
  Puvodu pon maniyum mothiramum kiriyum
Mangala lympadaiyum tól valiyum kuzhaiyum
  Magaramum valigalum suttiyum ottu yilaga
Yengal kudikku arase ! aaduga Senkeerai !
  Yézh ulagum udaiyái ! aaduga, aadugave ! (73)

0! Prince of our clan, in your feet like lotus red,
As small petals, the toes, beautified with shiny toe-rings
Like 'Discus' and 'kin-kini' bells harmonized; in the waist
A gold girdle, fasten'd alternately in gold bud pomegranate
With stalk, and glittering beads embellish well, besides lustrous
Finger rings and bracelet; also the auspicious weapons five, like
Armlet, Lobe trinket, Thigh ornament, Brow jewel and Spear
All set to shine and sparkle in glee amorously; dance "Senkecrai",
0! Lord of worlds seven, swaying sprightly dance "Senkeerai"!
[1:6:10] [73]

அன்னமும் மீனுருவும் ஆளரியும் குறளும்
  ஆமையும் ஆனவனே! ஆயர்கள் நாயகனே!
என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை
  ஏழ் உலகம் உடையாய்! ஆடுக ஆடுக என்று

அன்ன நடை மடவாள் அசோதை உகந்த பரிசு
ஆன புகழ்ப் புதுவைப் பட்டன் உரைத்த தமிழ்
இன்னிசை மாலைகள் இப்பத்தும் வல்லார் உலகில்
எண் திசையும் புகழ் மிக்கு இன்பம் எய்துவரே! [1:6:11] [74]

Annamum meenuruvum álariyum kúralum
Amaiyum anavané ! áyargal náyagané !
Yen avalam kalaivai ! aduga senkeerai !
Yezh ulagam udaiyái ! aduga aduga yenru
Anna nadai madval yasodai uganda parisu
Ana púgazh puduvai battan uraitta tamizh
Innisai malaigal ippattum vallar ulagil
Yen thisaiyun pugazh mikkinbam yeiduvaré ! (74)

"Thou manifest as Swan, Fish, Turtle and Manikin,
Also Man -lion - such like, to secure pious, destroying evil;
0! Chief of Ayars remove my grievances, dance Senkeerai;
0! Lord of worlds seven, sway and dance again and again!"
The virtuous lady, Yasoda, walkabout in paces like swan,
Gladly desired this gift - ably uttered in sweet Tamil
By Puduvai fame Battar Piran, these hymns ten;
All those who recite, efficiently will gain divine experience
And praised in all quarters eight, endure bliss eternally! [1:6:11] [74]

* * *

முதற்பத்து - ஏழாம் திருமொழி

CANTO - I - SEVENTH DECAD

சப்பாணி கொட்டுதல் - Clap, Clap - "Chappani"

மாணிக்கக் கிண்கிணி ஆர்ப்ப, மருங்கின் மேல்
ஆணிப் பொன்னால் செய்த ஆய் பொன்னுடை மணி
பேணிப் பவள வாய் முத்து இலங்க, பண்டு
காணி கொண்ட கைகளால் சப்பாணி, கருங்குழல் குட்டனே ! சப்பாணி !
[1:7:1] [75]

Manikka kin-kini árppa, murungin mél
Āni ponnal saida ay ponnudai mani
Péni pavala vai muttu yilanga pandu
Kani konda kaikalal chappáni, karun kuzhal kuttané chappáni! (75)

The fine gold girdle skilfully engraved
And braced with "kin-kini" bud of bells with rubies,
As lustrous pearly teeth sparkle in coral lips ;
Yet more, in times of yore sought 'Earth' as alms
With such hands lovely, applaud well,
0 ! dwarf, with dark curly locks clap again ! [1:7:1] [75]

பொன் அரை நாணொடு மாணிக்கக் கிண்கிணி
தன் அரை ஆட தனிச் சுட்டி தாழ்ந்து ஆட
என் அரை மேல் நின்று இழிந்து உங்கள் ஆயர்தம்
மன் அரை மேல் கொட்டாய் சப்பாணி, மாயவனே கொட்டாய் சப்பாணி !
[1:7:2] [76]

Pon arai nánodu mánikka kinkini
Tan arai áda, tani, sutti tázhndu ada,
Yen arai mél ninru yizhindu ungal ayar tam
Man arai mél kottái chappáni, máyavané kottái chappáni! (76)

The gold girdle and 'kin-kini' bells with rubies,
Around the waist, tossing, raise tin-tinnabulation;

The unique brow-jewel humbly oscillates at fore- head,
Descend from my lap, adorn the lap of Aayar's Chief, Nanda,
Applaud well, O! mysterious Lord, clap, clap, again ! [1:7:2] [76]

பன் மணி முத்த இன்பவளம் பதித்தன்ன
என் மணி வண்ணன் ! இலங்கு பொன் தோட்டின் மேல்
நின் மணி வாய் முத்த இலங்க நின் அம்மை தன்
அம்மணி மேல் கொட்டாய் சப்பாணி ! ஆழியங்கையனே ! சப்பாணி !
[1:7:3] [77]

Pan ma**n**i muṭṭu yinpavalam paḍiṭṭanna
Yen ma**n**i va**nn**an ! yilangu pon ṭoṭṭin mél
Nin ma**n**i vái muttu yilanga nin ammai tan
Amma**n**i mál kottái chappá**n**i ázhiyan kaiyané ! chappá**n**i! (77)

O! my Lord in sapphire hue, adorn'd with earrings,
Studded with pearls, corals and splendorous gems;
Your teeth illumine your mouth lovely
Sitting pretty on your mother's waist applaud chappani!
Wielding discus in your hand lovely, clap, chappani, clap! [1:7:3] [77]

தூ நிலா முற்றத்தே போந்து விளையாட
வான் நிலா அம்புலீ ! சந்திரா ! வா என்று
நீ நிலா நின் புகழா நின்ற ஆயர் தம்
கோநிலாவக் கொட்டாய் சப்பாணி குடந்தை கிடந்தானே ! சப்பாணி !
[1:7:4] [78]

Tú nila mu**rr**aṭṭe póndu vi**l**aiyáda ?.
Ván nila ambulee ! chandira ! vá yenru
Nee nila nin pugazhá ninra áyar tam
Kó niláva kottái chappá**n**i! kudanḍai kidanḍáné, chappá**n**i! (78)

So, you call him, chandra, shining well in the bluey sky,
The moon-ambulee ! to come and play with you,
In the moon-lit courtyard; and he, the ayar's chief,
Nanda, so proud of you; to please him applaud chappani !
O! Lord reclined at Kudandai, clap chappani, clap ! [1:7:4] [78]

புட்டியில் சேறும் புழுதியும் கொண்டு வந்து
அட்டி அமுக்கி அகம் புக்கு அறியாமே
சட்டித் தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயும் உண்
பட்டிக் கன்றே! கொட்டாய் சப்பாணி! பற்ப நாபா, கொட்டாய் சப்பாணி!
[1:7:5] [79]

Puttiyil sérum puzhudiyum ko**n**du vanḍu ,
Atti amukki agam pukku ariyámé
Satti tayirum tadávinil ve**nn**aiyum u**n** ;
Patti kanré ! kottái chappá**n**i! Parbanábá kottái, chappá**n**i! (79)

Basketful dust, slush and mire brought by you, -
Rub and smear(them)on me; entering the house, stealthily,
Eat all curds and butter in the pots and vats, roam about
Like stray bull, O! my little calf of the cow stall,
Applaud chappani, O! Padmanabha, clap, chappani, clap ! [1:7:5] [79]

தாரித்து நூற்றுவர் தந்தை சொல் கொள்ளாது
போர் உய்த்து வந்து புகுந்தவர் மண் ஆளப்
பாரித்த மன்னர் படப் பஞ்சவர்க்கு அன்று
தேர் உய்த்த கைகளால் சப்பாணி தேவகி சிங்கமே சப்பாணி! [1:7:6] [80]

Táriṭṭu noo**rr**uvar tandai sol ko**ll**ádu
Pór uyiṭṭu vandu pugundavar ma**n** álap
Páriṭṭa mannar pada panjavarkku anru
Tér uyitta kaikalal chappá**n**i! Devaki singame, chappá**n**i! (80)

Ignoring father's advice, the ambitious hundred, Gauravas,
Waged war to rule the earth solely, themselves;
Thou, as charioteer for the Pandavas five, destroyed them all;
With such victorious hands of thine, applaud, chappani !
O! Lion cub, born to Devaki, clap chappani, clap ! [1:7:6] [80]

பரந்திட்டு நின்ற படு கடல் தன்னை
இரந்திட்ட கை மேல் ஏறி திரை மோத
கரந்திட்டு நின்ற கடலை கலங்கச்
கரந் தொட்ட கைகளால் சப்பாணி, சார்ங்க வில் கையனே !
சப்பாணி ! [1:7:7] [81]

Parandiṭṭu ninra padu kadal tannai
Irandiṭṭa kai mél yeri tirai móda
Karanḍittu ninra kadalai kalanga
Karan totta kaikalal chappáni, Sárnga Vil kaiyané, chappáni! (82)

In the deep ocean, Varuna, hid himself concealed;
Thick foam of heaving sea, smite your soliciting hands,
Refused way, but thou rained arrows made him weep !
Applaud chappani, wielding in hand Sarnga, clap chappáni, clap !
[1:7:7] [81]

குரக்கு இனத்தாலே குரை கடல் தன்னை
நெருக்கி அணை கட்டி நீள் நீர் இலங்கை
அரக்கர் அவிய அடு கணையாலே
நெருக்கிய கைகளால் சப்பாணி, நேமியங்கையனே! சப்பாணி [1:7:8] [82]

Kurakku yinattálé kurai kadal tannai
Nerukki anai katti neel neer yilankai
Arakkar aviya adu kanaiyale
Nerukkiya kaikalál chappáni, Nemiyan kaiyané, chappáni! (82)

Crush to squeeze the roaring sea, with army of monkeys,
Breaking vast waters; built across a causeway,
And destroyed the horde of Rakshasas deftly handling
The fiercely sharp arrows: applaud, chappani !
0 ! Lord, who wields Discus, clap, chappani, clap ! [1:7:8] [82]

அளந்து இட்ட தூணை அவன் தட்ட ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க உருவாய்
உளந் தொட்டு இரணியன் ஒண் மார்வு அகலம்
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி, பேய் முலை உண்டானே சப்பாணி!
[1:7:9] [83]

Alandu yitta túnai avan tatta, ángé
Valarndittu válugir singa uruvai
Ulan tottu, lyranian on márvu agalam
Pilanḍitta kaikalál chappáni, péi mulai undáné, chappáni! (83)

Where Hiranya, knocked the pillar, planned and built by him,
In that very place, manifest 'Nrisimha' with nails - strong --
Testing his mind and heart, tore asunder his chest by hand,
Applaud chappani : O ! Lord, drank poisonous breast
Of Putana the ogress, clap, chappani, clap ! [1:7:9] [83]

அடைந்திட்டு அமரர்கள் ஆழ்கடல் தன்னை
மிடைந்திட்டு மந்தரம் மத்தாக நாட்டி
வடம் சுற்றி வாசுகி வன் வயிறு ஆகக்
கடைந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி, கார்முகில் வண்ணனே, சப்பாணி!
[1:7:10] [84]

Adaindittu amarargal ázh kadal tannai
Midaindittu, mandaram mattága nátti
Vadam surri, vásugi van kayiru ága
kadainditta kaigalál chappani, kármugil vannané, chappani ! (84)

Ages ago as succour to surrendered celestails craving Ambrosia,
Churned milky-ocean, your abode, with 'Mandara' mount,
Winding 'Vasuki' the snake as churning rope, lent your hand !
Applaud O! Lord, in hue like black cloud, clap chappani, clap!
[1:7:10] [84]

ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர் தம் கோவினை
நாட் கமழ் பூம் பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டன்
வேட்கையால் சொன்ன சப்பாணி ஈரைந்தும்
வேட்கையினால் சொல்லுவார் வினை போமே! [1:7:11] [85]

Āt -Kolla tónriya áyar tam kóvinai
Nát kamazh pumpozhil Villiputtúr Bhattan
Vétkeiyál sonna chappani eeraindum
Vétkeiyinál solluvar vinai pómé ! (85)

Manifest as chief of 'Ayars', Krishna, embrace them --- servitors,
Plenteous with groves abound with fragrant flowers '
That bloom in all days and seasons, at hallowed Villiputtur
Bhattar desired to tell 'chappani' in fives twain
And those who delight and recite will have their sins removed !
[1:7:11] [85]

⁂

முதற்பத்து - எட்டாந் திருமொழி

CANTO - I - EIGHTH DECAD

தளர்நடை நடத்தல் - Toddling Child

தொடர் சங்கிலிகை சலார் - பிலார் என்னத் தூங்கு பொன்மணி ஒலிப்ப
படு மும் மதப் புனல் சோர வாரணம் பைய நின்று ஊர்வது போல்
உடன் கூடிக் கிண்கிணி ஆரவாரிப்ப உடைமணி பறை கறங்க
தடந் தாளினை கொண்டு சார்ங்கபாணி தளர் நடை நடவானோ !
[1:8:1] [86]

Todar sangilikai 'salár' 'pilár' yenna túngu pon mani olippa
Padu mummada punal sóra váranam peiya ninru urvaḍu pól
Udan kúdi kin-kini áraváríppa udai mani parai karanga
Tadan talinai kondu Sarngapani talar nadai naḍavánó ! (86)

Like frenzied pachyderm moves around
With chain that resounds, 'Salar' 'Pilar'
And hanging golden bell chime "jingle", "clang" ;
The 'kin-kini' of Lord's anklets ring tintinnabulations'
Also golden girdle around waist vibrate like tambourine,
Wielding Sarnga, the bow, will He not toddle with His feet lovely !
[1:8:1] [86]

செக்கரிடை நுனிக் கொம்பில் தோன்றும் சிறு பிறை முளைப்போல்
நக்க செந்துவர்வாய்த் திண்ணை மீதே நளிர் வெண்பல் முளை இலக
அக்குவடம் உடுத்து ஆமைத் தாலி பூண்ட அனந்த சயனன்
தக்க மாமணி வண்ணன், வாசுதேவன் தளர் நடை நடவானோ ?
[1:8:2] [87]

Sekkaridai nunikkombil tónrum siru pirai mulai pól
Nakka sen tuvarvoi tinnai meedé nalir venpal mulai yilaga
Akkuvadam uduttu amaittáli púnda ananthasayanan
Takka mámani vannan Vásudevan talir nadai nadavánó ? (87)

Like cusp of crescent moon, against the end of bough,
Appear in the scarlet sky, the smile of tender milk tooth,
In excellence of red-lips; wearing garland of conch,
A turtle 'talisman' adorn the neck; recline on Anantha,
Vasudeva in sapphire hue: will He not toddle with His feet lovely !
[1:8:2] [87]

மின்னுக் கொடியும் ஓர் வெண்திங்களும் சூழ் பரிவேடமுமாய்ப்
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும் பீதகச் சிற்றாடை யொடும்
மின்னில் பொலிந்த ஓர் கார்முகில் போலக் கழுத்தினில் காறையொடும்
தன்னில் பொலிந்த இருடிகேசன் தளர்நடை நடவானோ ! [1:8:3] [88]

Minnu kodiyum ór ve**n** tinga**l**um súzh parivedamumái
Pinnal tulangum arasilaiyum peedaga si**rr**adaiyódum
Minnil polinda ór kármugil póla kazhuttinil káraiyódum
Tannil polinda yirudikésan, talar nadai nadavánó! (88)

Like streaks of lightning, like spotless moon silvery
With circumlunar, the golden braid with fig leaf
Around waist along with a piece of silken robe to cover,
And as lightning in thick black cloud scintillates,
The gold necklace - all these radiantly luminous, with Him -
Hrisheekesah - will He not toddle with His feet lov'ly !
[1:8:3] [88]

கன்னற் குடம் திறந்தால் ஒத்து ஊறிக் கண கண சிரித்து உவந்து
முன் வந்து நின்று முத்தம் தரும் என் முகில் வண்ணன் திருமார்வன்
தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வாய் அமுதம் தந்து என்னைத்
தளிர்ப்பிக்கின்றான்
தன்னெற்று மாற்றலர் தலைகள் மீதே தளர் நடை நடவானோ ! [1:8:4] [89]

Kannar kudam tirandál ottu úri "gana" "gana" siriṭṭu uvanḍu
Mun vanḍu ninru muṭṭam tarum yen mugil va**n**nan tirumárvan
Tannai perrérku tan vai amuḍam tandu yennai talirppikkinrán
Tannerru má**rr**alar talaigal meedé ta**l**ar nadai nadávanó ! (89)

Like drops of sugarcane juice from a vent in pot,
Spittle dribbles from his mouth as he laughts hilariously!
Kisses me, my Lord, in cloud's hue with beauteous chest
To me, who gave him birth gives nectarine juice of his mouth;
Makes me thrive; Will he not toddle on adversaries' heads
With His Feet lovely [1:8:4] [89]

முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக் குட்டன் மொடு மொடு விரைந்து ஓட
பின்னைத் தொடர்ந்து ஓர் கருமலைக் குட்டன் பெயர்ந்து அடியிடுவது போல்
பன்னி உலகம் பரவி ஓவாப் புகழ்ப் பல தேவன் என்னும்
தன் நம்பி ஓடப்பின் கூடச் செல்வான் தளர் நடை நடவானோ! [1:8:5] [90]

Munnalór velli perumalai kuttan "modu modu" viraindu óda
Pinnai todarndu ór karumalai kuttan peyarndu adiyiduvadu pól
Panni ulagam paravi óváp puguzh Baladévan yennum
Tan nambi óda pin kúda selván talar nadai nadávanó! (90)

A Chip of peerless silvery mount swiftly runs and
The unique chip of black hill follows setting apace
The entire world praise the eternal glory of Baladeva, the elder,
Since he is ahead of dark-hue Krishna, who competes -
Will he not toddle with His feet lovely? [1:8:5] [90]

ஒரு காலிற் சங்கு ஒரு காலிற் சக்கரம் உள்ளடி பொறித்து அமைந்த
இரு காலுங்கொண்டு அங்கு அங்கு எழுதினாற் போல் இலச்சினை பட நடந்து
பெருகா நின்ற இன்ப வெள்ளத்தின் மேல் பின்னையும் பெய்து பெய்து
கருகார்க் கடல் வண்ணன் காமர்தாதை தளர் நடவானோ! [1:8:6] [91]

Oru kálir sanku oru kalir chakkaram ulladi porittu amainda
Irukalunkondu, "angu, angu", yezhudinárpól yilacchinai pada nadandu,
Perugá ninra yinba vellattin mél pinnaiyum paidu, paidu
Karukár kadal vannan kámartadái talar nadai nadavánó ! (91)

The Lord in hue like dark-cloud and bluey sea,
Father of' cupid, having symbols of Conch and Discus,

On his feet, creates imprints as he walks here and there;
Abundantly flow the blissful ecstasy, pours down,
Again and again; will he not toddle with his feet lovely ! [1:8:6] [91]

படர் பங்கய மலர்வாய் நெகிழப் பனிபடு சிறு துளி போல்
இடங்கொண்ட செவ்வாய் ஊறி ஊறி இற்று இற்று வீழ நின்று
கடுஞ் சேக் கழுத்தின் மணிக்குரல் போல உடை மணி கண கணென
தடந் தாளிணை கொண்டு சார்ங்கபாணி தளர் நடை நடவானோ !
[1:8:7] [92]

Padar pankaya malar vái negizha panipadu siru tuli pól,
Yidan konda sevvai úri uri irru irru veezha ninru
Kadun sék kazhuttin manikkural pól udai mani gana ganena
Tadan talinai kondu sárngapáni talar nadai nadavánó! (92)

Wide spread lotus, blooms afresh, its nectar chills as dew falls
From his gloried mouth red, springs spittle continually
Though breaks, and drips intermittently; like echoing
Sonorous bells adorn the neck of stud bull, the jingle bells,
Around his waist, chiming, make resonant clangour;
Will not, Lord 'Sarangapani', toddle with his feet lovely! [1:8:7] [92]

பக்கம் கருஞ்சிறுப் பாறை மீதே அருவிகள் பகர்ந்தனைய
அக்குவடம் இழிந்து ஏறித் தாழ அணி அல்குல் புடை பெயர
மக்கள் உலகினிற் பெய்து அறியா மணிக்குழவி உருவின்
தக்க மா மணி வண்ணன் வாசுதேவன் தளர் நடை நடவானோ ![1:8:8] [93]

Pakkam karun siru párai meedé aruvigal pagarndanaiya
Akkuvadam yizhindu yéri tázha ani algul pudai peyara
Makkal ulaginir peidu ariyá manikuzhavi uruvin
Takka má mani vannan vásudévan talar nadai nadavánó! (93)

Like shining silvery streams flow, winding slowly,
"Babble with pebbles black at stony ways into eddying bays"
The string of conches, raise to descend; splendidly swing as he
Moves and shakes His hip and posterior; a gem of a child is he
The world had not seen; Oh! Lord Vasudeva, in sapphire hue
Will He not toddle with His feet lovely ! [1:8:8] [93]

வெண் புழுதி மேற் பெய்து கொண்டளைந்ததோர் வேழத்தின்
கருங்கன்று போல்
தெண் புழுதி யாடி, திரிவிக்கிரமன் சிறு புகர் படவியர்த்து
ஒண் போது அலர்கமலச் சிறுக்கால் உறைத்து ஒன்றும் நோவாமே
தண் போது கொண்ட தவிசின் மீதே தளர்நடை நடவானோ! [1:8:9] [94]

Ven puzhudi mér paidu kondu alaindadór vezhattin karun kanrupól,
Ten puzhudiyádi, Tirivikkiráman siru pugar pada viyarttu,
On pódu alar kamala sirukkál uraittu onrum nóvámé
Tan pódu konda tavisin meedé talar nadai nadávano ! (94)

In steps three Trivikrama treaded the world amazingly;
Like a black elephant calf, stirs to rain the dust, on itself;
In clear dust He plays and sweaty patches dazzle afar !
His little tender feet, like blossomed lotus, not to suffer pains
On a soft quilt strewn with pleasant flowers aplenty,
Will He not toddle with His feet lovely ! [1:8:9] [94]

திரைநிர்ச் சந்திர மண்டலம் போல் செங்கண்மால் கேசவன்தன்
திரு நீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி திகழ்ந்து எங்கும் புடைபெயர
பெரு நீர்த் திரையெழு கங்கையிலும் பெரியதோர் தீர்த்த பலம்
தரு நீர்ச் சிறுச் சண்ணம் துள்ளம் சோரத் தளர் நடை நடவானோ !
[1:8:10] [95]

Tirai neer chandira mandalam pól senkan mál késavan tan
Tiru neer mugaṭṭu tulangu sutti tigazhndu yengum pudai peyara
Peru neer tirai yezhu gangaiyilum periyadór teertta balam
Taru neer siru ṣannan tullam sora talar nadai nadavánó ! (95)

Like shining Moon's halo,reflects in heaving waters,
In red-lotus eye Kesava's face, gracefully sways
Toing froing the lustrous brow-jewel;more sacred than
'Ganges' with gushing waters; trickling droplets, tiny penis,
Drips and drips; He being holiest of holy springs -
Tirthamayi - Will He not toddle with his feet lov'ly! [1:8:10] [95]

ஆயர் குலத்தினில் வந்து தோன்றிய அஞ்சன வண்ணன் தன்னைத்
தாயர் மகிழ ஒன்னார் தளரத் தளர் நடை நடந்ததனை
வேயர் புகழ் விட்டு சித்தன் சீரால் விரித்தன உரைக்கவல்லார்
மாயன் மணி வண்ணன் தாள் பணியும் மக்களைப் பெறுவர்களே !

[1:8:11] [96]

Āyar kulattinil vandu tónriya anjana vannan tannai
Táyar magizha onnar talara talar nadai nadandadanai
Véyarpugazh Vittu Chittan seeral virittana uraikka vallár
Máyan mani vannan tál paniyum makkalái peruvargalé ! *(96)*

Manifest in 'Ayar' race, the Lord in hue like collyrium ;
He toddled whence His mothers enjoy, the enemies tremble;
The 'Veyar' famed Vishnu Chittar, expounded these hymns,
Those who recite well, sure to get noble children, worshiping,
At the feet of the mysterious Lord, in sapphire hue !

[1:8:11] [96]

* * *

முதற்பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி

CANTO - I - NINETH DECAD

முன் வந்து அணைத்தல் - Embrace from Front

பொன் இயல் 'கிண்கிணி' சுட்டி புறங்கட்டித்
தன்இயல் ஓசை 'சலன்' 'சலன்' என்றிட
மின் இயல் மேகம் விரைந்து எதிர் வந்தாற் போல்
என் இடைக்கு ஒட்டரா, அச்சோ ! அச்சோ ! எம் பெருமான் வாரா
அச்சோ அச்சோ ! [1:9:1] [97]

Pon yiyal kin-kini sutti puran-katti
Tan yiyal ósai 'salan' 'salan' yenrida
Min yiyal mégam viraindu yedir vandar pól
Yen yidaikku óttara acchó, acchó, yem peruman várá,
acchó, acchó! (97)

Adorn'd with golden girdle, a brow-jewel
And anklets that clang 'salan' 'salan'
As cloud that scintillates dazzling lightning,
Come , sped fast, wishing to climb my waist
Cling fast, embrace me, Accho, Accho,
Come My Lord, Accho, Accho! [1:9:1] [97]

செங்கலப் பூவில் தேன் உண்ணும் வண்டே போல்
பங்கிகள் வந்து உன் பவளவாய் மொய்ப்ப
சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கரம் ஏந்திய
அங்கைகளாலே வந்து அச்சோ, அச்சோ ! ஆரத்தழுவாய் வந்து
அச்சோ அச்சோ [1:9:2] [98]

Senkamala púvil tén unnum vandé pól
Pankigal vandu un pavala vai moippa
Sanku vil val tandu chakkaram yéndiya
Ankaigalale vandu, acchó, acchó ! arattazhuvái vandu,
acchó, acchó! (98)

Like bees that suck nectar from red-lotus flowers,
Your curly locks swarm the coral lips, hurry up wielding
Conch, Bow, Sword, Mace and Discus; Accho, Accho!
Come, elegantly embrace me, Accho, Accho ! [1:9:2] [98]

பஞ்சவர் தூதனாய் பாரதம் கை செய்து
நஞ்சு உமிழ் நாகம் கிடந்த நற் பொய்கை புக்கு
அஞ்சப் பணத்தின் மேல் பாய்ந்திட்டு அருள் செய்த
அஞ்ன வண்ணனே ! அச்சோ ! அச்சோ ! ஆயர் பெருமானே !
அச்சோ ! அச்சோ ! [1:9:3] [99]

Panchavar túdanái bhháratham kai saidu
Nanju umizh nagam kidanda nar poigai pukku
Anja panattinmél poindittu arul saida
Anjanavnnané! acchó! acchó! áyar perumáné! acchó! acchó! (99)

O ! Lord of ayars, went as emissary of Pandavas,
When failed, arrayed the army for Bharata war !
Entered the pool where Kaliya the poisonous snake dwell
Spitting venom; and swooped on its head with hoods five
Danced and suppressed it, yet pitying blessed it !
0 ! Lord in dark-hue like collyrium, accho ! accho!
Chief of cowherds, accho, accho ! [1:9:3] [99]

நாறிய சாந்தம் நமக்கு இறை நல்கு என்னத்
தேறி அவளும் திரு வுடம்பிற் பூச
ஊறிய கூனினை உள்ளே ஒடுங்க அன்று,
ஏற உருவினாய் ! அச்சோ ! அச்சோ ! எம் பெருமான் ! வாராய் !
அச்சோ ! அச்சோ ! [1:9:4] [100]

Náriya sántham namakku yirai nalgu yenna
Téri avalum tiru vudambir púsa
Uriya kuninai ullé odunga anru
Yéra uruvinái! acchó! acchó! yemperuman! várái,
acchó! acchó! (100)

Sought the fragrant sandal from hunch-back maid,
And with clear vision she offered, smeared it on your body;
You blessed her straightening her back, removing the hunch,
Accho ! accho! Come, O ! my Lord ! accho ! accho ! [1:9:4] [100]

கழல் மன்னர் சூழக் கதிர் போல் விளங்கி
எழலுற்று மீண்டே இருந்து உன்னை நோக்கும்
சுழலை பெரிது உடைத்து துச்சோதனனை
அழல விழித்தானே ! அச்சோ ! அச்சோ ! ஆழி அங்கையனே !
அச்சோ ! அச்சோ ! [1:9:5] [101]

'Kazhal mannar súzhak kadir pól vi**l**angi
Ezhilu**rr**u meendé yirundu unnai nókkum
Suzhalai peridu udaittu ducchodananai
Azhala vizhittáné! acchó! acchó! Āzhi ankaiyané! acchó! acchó! (101)

Envious Duryodana, surround by feudal kings in anklets,
Shine as sun's rays, spontaneously got up, at seeing you;
But seated discordantly, intriguing; and on whom defiantly
You gaze; accho! accho! wielding fiery Discus
accho ! accho! [1:9:5] [101]

போர் ஒக்கப் பண்ணி பூமிப் பொறை தீர்ப்பான்
தேர் ஒக்க ஊர்ந்தாய் செழுந்தார் விசயற் காய்;
கார் ஒக்கு மேனி கரும் பெருங் கண்ணனே !
ஆரத் தழுவாய் வந்து அச்சோ, அச்சோ ! ஆயர்கள் பேரேறே
அச்சோ அச்சோ ! [1:9:6] [102]

Pór okkap-pa**nn**i bhúmi porai teerppán
Tér okka úrndái sezhundár visayar kái
Kár okka méni karum perun ka**nn**ane
Āra tazhuvai vandu acchó, acchó ! áyargal péréré, (102)
acchó, acchó!

To rid the world of its burden, fought in battle fierce,
In control as charioteer, for Arjuna, adorning rich garland
0 ! Lord in hue like dark cloud, large black-eyed 'Kanna', come
Embrace me happily accho, accho,belligerent bull of'Ayars'
accho, accho [1:9:6] [102]

மிக்க பெரும் புகழ் மாவலி வேள்வியில்
தக்கது இது அன்று என்று தானம் விலக்கிய
சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய
சக்கரக் கையனே ! அச்சோ ! அச்சோ ! சங்கம் இடந்தானே
அச்சோ, அச்சோ ? [1:9:7] [103]

Mikka perum pugazh mávali vélviyil
Takkadu idu anru yenru danam vilakkiya
Sukkiran kannai turumbal kilariya
Chakkara kaiyané! acchó ! acchó, sangam idandáné,
acchó, acchó ! (103

In times of yore,at Mahabalis 'grandeur 'yajna'
Incarnate as 'Vamaṇa' prudently, to seek alms,
Pierced the eye of impeding 'Sukra', with 'kusa' the holy grass,
Wielder of Discus accho, accho! holder of the Conch,
Panchajanya in left hand, accho! accho ! [1:9:7] [103]

என் இது மாயம் ? என் அப்பன் அறிந்திலன்
முன்னைய வண்ணமே கொண்டு அளவாய் என்ன,
மன்னு நமுசியை வானில் சுழற்றிய
மின்னு முடியனே ! அச்சோ ! அச்சோ ! வேங்கிட வாணனே !
அச்சோ ! அச்சோ ! [1:9:8] [104]

Yen yidu máyam ? yen appan arindilan ;
Munnaiya vanname kondu, alavái yenna
Mannu namusiyei vánil suzharriya
Minnu mudiyané acchó! acchó! Vénkatavánané acchó! acchó! (104)

"What mystry is this? my father wasn't aware; Resume,
Your earlier form and measure!" thus argued, "Namusi",
The obstinate son, but got hurled in the sky by you !
0 ! Lord, radiantly crowned, accho ! accho !
Abide in Hills Venkata, accho! accho !
[1:9:8] [104]

கண்ட கடலும் உலகு ஏழும்
முண்டத்துக்கு ஆற்றா முகில் வண்ணா, ஓ என்று
இண்டைச் சடை முடி ஈசன் இரக்கொள்ள
மண்டை நிறைத்தானே! அச்சோ! அச்சோ! மார்வில் மறுவனே!
அச்சோ, அச்சோ! [1:9:9] [105]

Kanda kadalum ulagu yézhum
Mundattukku árrá mugil vanna, O! yenru,
Indai sadai mudi eesan irak-kolla
Mandai niraittáné! acchó! acchó! márvil-maruvané
acchó, acchó! (105)

Visibly found mounts, oceans, and all the worlds seven,
Not enough to fill the cranium in hand, claimed such,
Eesan, with densely strung matted hair, seeks alms;
And the Lord in cloud's hue, spill the bowl-skull aplenty !
0 ! Lord with famed freckle 'Srivatsa' in chest,
accho! accho! [1:9:9] [105]

துன்னிய பேரிருள் சூழ்ந்து உலகை மூட
மன்னிய நான்மறை முற்றும் மறைந்திடப்
பின் இவ்வுலகினில் பேரிருள் நீங்க அன்று
அன்னமது ஆனானே! அச்சோ! அச்சோ! அருமறை தந்தானே
அச்சோ! அச்சோ! [1:9:10] [106]

Tunniya périrul súzhndu ulagai múda
Manniya nánmarai murrum marainḍida
Pin yiv-vulaginil périrul neenga anru
Annamadu ánáné! acchó! acchó! arumarai tandané
acchó! acchó! (106)

Whence gloomy darkness envelop the world
The sacred vedas four, enshroud into oblivion
Thence, to emancipate the world dispelling darkness,
You manifest as worthy swan, accho! accho!
Bequeathed, the glorious vedas, to shine, accho! accho! [1:9:10] [106]

நச்சுவார் முன் நிற்கும் நாராயணன் தன்னை
அச்சோ! வருக என்று ஆய்ச்சி உரைத்தன
மச்சு அணிமாடப் புதுவைக் கோன் பட்டன் சொல்
நிச்சலும் பாடுவார் நீள் விசும்பு ஆள்வாரே! [1:9:11][107]

Nacchuvár mun nirkum Narayanan tannai
Acchó varuga yenru ayicchi uraittana
Macchu ani máda puduvai kón battan
Nicchalum paduvor neel visumbu álváré! (107)

Visibly moved, appear to pious devotees, Narayana,
Whom cowgirl Yasoda called times many, "accho-come to me"
Recalling these Battarpiran the chief of Villiputtur
With grandeur mansions, in verses ten; and those who
Render them, shall always rule the vast sky ! [1:9:11][107]

* * *

முதற்பத்து - பத்தாம் திருமொழி

CANTO - I - TENTH DECAD

என்னை புறம் புல்குவான் - Embrace me from behind

வட்டு நடுவே வளர்கின்ற மாணிக்க
மொட்டு நுனியில் முளைக்கின்ற முத்தே போல்
சொட்டு சொட்டு என்னத் துளிக்கத் துளிக்க என்
குட்டன் வந்து என்னைப்புறம் புல்குவான் ; கோவிந்தன்
என்னைப் புறம் புல்குவான் [1:10:1] [108]

Vattu naduvé valarginra mánikka
Mottu nuniyil mualikkinra muttépól
Sottu sottu yenna tulikka tulikka yen
Kuttan vandu yennai puram pulguván ; Govindan,
yennai puram pulguván (108)

In the midst of spherical beauty grows the bud of ruby
At whose tips, sprout like pearls at ends trickles down slowly
In drips and drops the sublime water; in rhythmic moves,
Comes he, my laddie; and embraces me from behind!
O! Govindan, embraces me from behind! [1:10:1] [108]

கிண்கிணி சுட்டிக் கிறி கட்டிக் கையினில்
கங்கணம் இட்டுக் கழுத்தில் தொடர்கட்டித்
தன் கணத்தாலே சதிரா நடந்து வந்து
என் கண்ணன் என்னைப்புறம் புல்குவான்! எம்பிரான் என்னைப்
புறம் புல்கு வான்! [1:10:2] [109]

Kin-kini katti kiri katti kaiyinil
Kanganamittu kazhuttil todar katti
Tan kanattálé chadira nadanḍu vanḍu
Yen kannan yennai puram pulguván! yem piran
yennai puram pulguván ! (109)

Krishna My child adorn'd in gold girdle with 'kin-kini' bells
Wearing coral bracelet in wrist, armlets and necklace,
Besides other ornaments galore, walk gently toddling
Embraces me from behind, my Lord embraces me from behind !

[1:10:2] [109]

கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வம்
ஒத்துப் பொருந்திக் கொண்டு உண்ணாது மண் ஆள்வான்
கொத்தத் தலைவன் கடிகெடத் தோன்றிய
அத்தன் வந்து என்னைப் புறம் புல்குவான்! ஆயர்கள் ஏறு என்
புறம் புல்குவான்! [1:10:3] [110]

Kaṭṭa kadiṭṭu kidanda perum selvam
Oṭṭu porunḍi kondu unnadu manálván
Kottu talaivan kudi keda tonriya
Attan vanḍu yennai puram pulguván! áyargal yéru
yen puram pulguván ! (110)

Unwilling to rule the country along with Pandavas, and,
Reluctant to share the bounteous wealth treasured,
The Chief of multitudinous family, got his clan ruined;
He the supreme Lord comes embraces me from behind,
The indomitable bull of ayar race embraces me from behind !

[1:10:3] [110]

நாந்தகம் ஏந்திய நம்பி! சரண் என்று
தாழ்ந்த தனஞ்சயற்கு ஆகி தரணியில்
வேந்தர்கள் உட்க விசயன் மணித்திண் தேர்
ஊர்ந்தவன் என்னைப் புறம் புல்குவான்! உம்பர்கோன்
என்னைப் புறம் புல்குவான்! [1:10:4] [111]

Nánḍakam yéndiya nambi .' sharan yenru
Tazhnda Danajayarku aagi, dharaniyil
Vendargal utka vijayan mani tintér
Urnḍavan yennai puram pulguván, umbarkón yennai
puram pulguván! (111)

Vouched to protect 'Dhananjaya' as he sought refuge,
The Supreme Being, who wields 'Nandaka' the sword,

Made envious kings tremble as He drives Vijayan 's
Robust chariot of excellence, embraces me from behind!
The king of clestials embraces me from behind [1:10:4] [111]

வெண்கலப் பத்திரம் கட்டி விளையாடிக்
கண் பல பெய்த கருந்தழைக் காவின் கீழ்ப்
பண் பல பாடி பல்லாண்டு இசைப்ப பண்டு
மண் பல கொண்டான் புறம் புல்குவான்! வாமனன் என்னைப்
புறம் புல்குவான்! [1:10:5] [112]

Ve**n** kala pattiram katti vi**l**aiyádi
Ka**n** pala paida karundazhai kávin keezh
Pa**n** pala padi pallá**n**du yisaippa, pa**n**du
Ma**n** pala ko**n**dan yen pu**r**am pulguvan, vámanan
yennai pu**r**am pulguván! (112)

In days yore, singing, playing beneath shady grove,
Adorning around waist, the bronze leaf, standing under
Canopy of peacock's plumes, sought alms from Mahabali,
'Three foot earth" ; singing rhythmic tunes and
Song benedictory; He embraces me from behind;
Lord Vamana, the dwarf, embraces me from behind! [1:10:5] [112]

சத்திரம் ஏந்தித் தனி ஒரு மாணியாய்
உத்தர வேதியில் நின்ற ஒருவனைக்
கத்திரியர் காணக் காணி முற்றும் கொண்ட
பத்திரகாரன் புறம் புல்குவான்! பார் அளந்தான்
என் புறம் புல்குவான்! [1:10:6] [113]

Sattiram yéndi tani oru mániyai
Uttara védiyil ninra oruvanai
Kattiriyar kána káni murrum konda
Pattirakáran puram pulguván! pár alandán
Yen puram pulguván! (113)

Holding umbrella, stand uniquely before sacrificial altar,
As Vamana, the celibate, nearing Bali, the munificent-
Sought alms and in the presence of all kings and feudals -

Possessed, He, the whole universe ; embraces me from behind !
He who burst through space measured the worlds amazingly,
With all virtuous qualities embraces me from behind ! [1:10:6] [113]

பொத்த உரலைக் கவிழ்த்து அதன் மேல் ஏறி
தித்தித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணையும்
மெத்தத் திரு வயிறு ஆர விழுங்கிய
அத்தன் வந்து என்னைப் புறம் புல்குவான்
ஆழியான் என்னைப் புறம் புல்குவான் ! [1:10:7] [114]

Potta uralai kavizhttu adan mél yéri
Tiṭṭitta pálum tadavinil vennaiyum
Metta tiruvayiru aara vizhungiya
Aṭṭan vanḍu yennai puram pulgaván,
ázhiyán yennai puram pulguván ! (114)

Placing punctured mortar, upside down, ascending,
Swalllowed entirely the nectarine milk and butter,
Kept in vats in slings above, His stomach full!
The Lord comes and embraces me from behind ;
He who wields Discus, embraces me from behind ! [1:10:7] [114]

மூத்தவை காண முது மணற் குன்று ஏறிக்
கூத்து உவந்து ஆடிக் குழலால் இசைபாடி
வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவர்
ஏத்த வந்து, என்னைப் புறம் புல்குவான், எம்பிரான் என்னைப்
புறம் புல்குவான் [1:10:8] [115]

Múttavai kána mudu manar kunru yéri
Kuttu uvandu aadi kuzhalal yisai padi
Vaitta mariyór vananga yimaiyavar
' Yetta vanḍu, yennai puram pulguván, yempirán
yennai puram pulguván ! (115)

Enabling elders to see, climbing ancient sand dune,
Plays he, the melodies in flute and happily dance;
For the assemblage of vedic seers to worship
And the corgregation of celestials to extol;

Comes he, and embraces me from behind;
My Lord, embraces me from behind! [1:10:8][115]

கற்பகக் காவு கருதிய காதலிக்கு
இப்பொழுது ஈவன் என்று இந்திரன் காவினில்
நிற்பன செய்து நிலாத் திகழ் முற்றத்துள்
உய்த்தவன் என்னைப் புறம் புல்குவான் உம்பர் கோன்
என்னைப் புறம் புல்குவான் [1:10:9][116]

Karpaga Kávu karudiya kádalikku
Ippozhudu eevan yenru Indiran kavinil
Nirpana seidu nilá tigazh murraṭṭul
Ueittavan yennai puram pulguvan; umber kón
yennai puram pulguván. (116)

To fulfil the desire of his lover 'Satyabhama',
He, who, brought instantaneously, the 'Kalpataru'
Tree, from Indra's garden, planted in the moonlit
Courtyard of the house; embraces me from behind !
The king of heaven embraces me from behind ! [1:10:9][116]

ஆய்ச்சி அன்று ஆழிப்பிரான் புறம் புல்கிய
வேய்த் தடந் தோளி சொல் விட்டு சித்தன் மகிழ்ந்து
ஈந்த தமிழ் இவை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாய்த்த நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே ! [1:10:10][117]

Aaicchi anru ázhi piran puram pulgiya
Véit -tadan tóli sol vittu chittan magizhnḍu
Eenḍa tamizh yivai eeraindum vallavar
Váitta nanmakkalai perru magizhvaré! (117)

Yasoda with large slopy bamboo like shoulders,
Recounted, the game, "Embrace me from behind", played by
The Lord who wields Discus; and Vishnu Chitta,
Recalled these in Tamil verses in fives twain - a rhapsody !
And those recite devoutly, will get worthy sons
and live happily! [1:10:10][117]

* * *

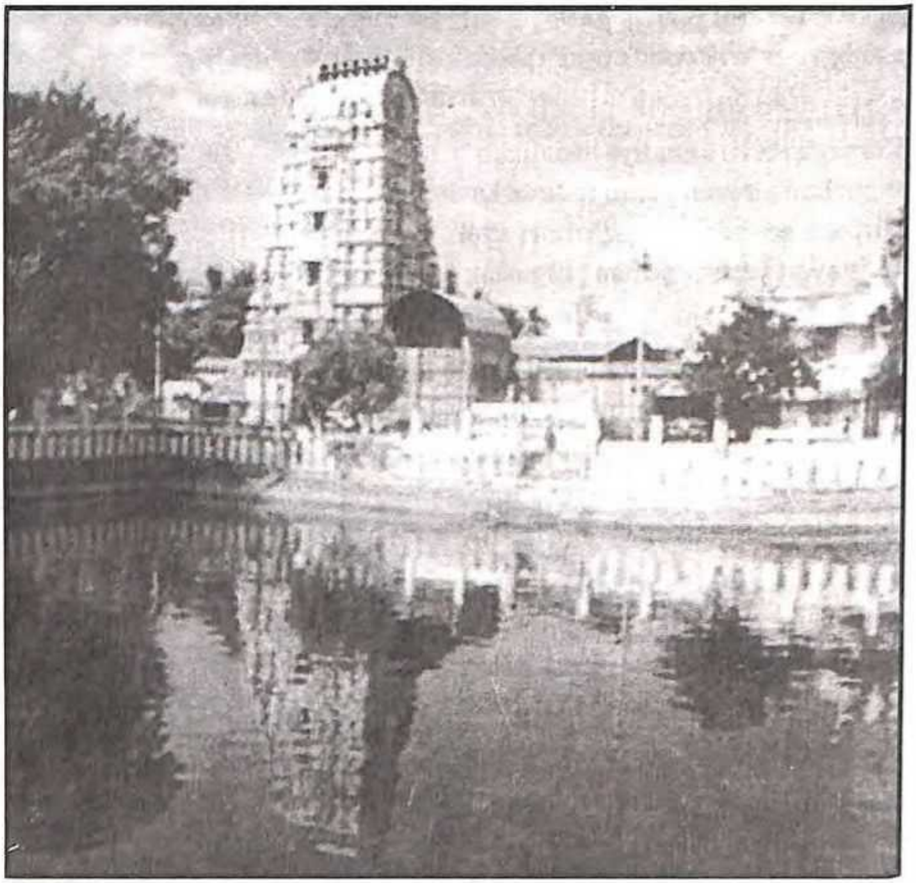

Temple Tank & Tower, Madurantakam -
Vaglaranya Kshetram - Dvayam manifested sacred place

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

இரண்டாம் பத்து - CANTO - II

TABLE - B

		Page No.
1. அப்பூச்சி காட்டுதல்	Exciting "Fear to Giggle"	103
2. முலையுண்ண அழைத்தல்	Come to Suckle Milk	109
3. கடிப்பிடல்	Karna Vedha-Ear Boring Ceremony	115
4. நீராட வாராய்	Come for bath consecratory	122
5. குழல் வாருதல்	Dressing The Tresses	127
6. ஆபரண மிடல்	Adorning Jewels	133
7. பூச்சூட்டல்	Bedeck with Flowers	139
8. திருவந்திகாப்பு	Have the Amulet Worn	144
9. திருட்டுத் தொழில்	Art of Pilfering	149
10. கோபிகைகளின் முறையீடு	Cowgirls' Complaints	157

Presiding deity Lord Rama, Madurantakam

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

இரண்டாம் பத்து - ஒன்றாம் திருமொழி

CANTO - II - FIRST DECAD

அப்பூச்சி காட்டுதல் / Exciting Fear to Giggle

மெச்சு ஊது சங்கம் இடந்தான் நல் வேய் ஊதி
பொய்ச் சூதிற் தோற்ற பொறை உடை மன்னர்க்காய்
பத்து ஊர் பெறாது அன்று பாரதம் கை செய்த
அத்தூதன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே, அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:1][118]

Mecchu údu sangam yidanḍán nal véi údi
Poi súdil tórra porai udai mannarkkái
Pattu úr perádu anru bharatam kei saida
Attúḍan appúcchi káttuginrán;
ammane, appucchi kattuginrán ! (118)

The Lord elegantly holds, the conch, in left hand,
A cheerful player of flute; great friend of Pandavas, as they,
Who lost everything in deceitful dice game, except patience;
Went as envoy and as claim of even ten villages, rejected,
Set to wage Bharata war shows exciting 'fear' to giggle
O! my Lady, he gestures the timorus 'fear' to giggle ! [2:1:1][118]

மலை புரை தோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும்
பலர் குலைய நூற்றுவரும் பட்டழிய பார்த்தன்
சிலை வளையத் திண் தேர் மேல் முன் நின்ற செங்கண்
அலவலை வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்;
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் ! [2:1:2] [119]

Malai purai tó**l** mannavarum máratarum ma**rr**um
Palar kulaiya nú**rr**uvarum pattazhiya párttan
Silai valaiya ti**n**tér mel mun ninra senka**n**
Alavalai vanḍu appúcchi káttuginran ;
ammané appúcchi káttuginrán! (119)

The Kings with mountain like shoulders, great charioteers;
As also other kings with Gauravs hundred, got destroyed,
When Partha strung his bow; stood in front on board of the chariot
He, praises Arjuna's victory; The Lord, with eyes like lotus-red,
He comes and shows the exciting 'fear' to giggle,
0 ! my Lady, He gestures the timorous 'fear'to giggle ! [2:1:2] [119]

காயும் நீர் புக்குக் கடம்பு ஏறி காளியன்
தீய பணத்திற் சிலம்பு ஆர்க்கப் பாய்ந்து ஆடி
வேயின் குழல் ஊதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் ! [2:1:3] [120]

Káyum neer pukku kadambu yéri káliyan
Teeya panattil silambu árkka poindu ádi
Veyin kuzhal údi vittaganái ninra
Āyan vanḍu appucchi káttuginrán,
amnané appucchi káttuginrán ! (120)

Plunged into pool hot with 'Kaliyan's venom, stirred it,
Climbs 'Kadamba', and from atop the tree, swoops down to pool,
Dances on hooded serpent, as the anklets tinkle, plays flute
And all those gathered, trembled at seeing this:
The mysterious Lord of Aayars' shows exciting, 'fear' to giggle
O ! My Lady, He gestures the timorous 'fear' to giggle [2:1:3] [120]

சேப்பூண்ட சாடு சிதறித் திருடி நெய்க்கு
அப்பூண்டு, நந்தன் மனைவி கடை தாம்பால்
சோப்பூண்டு, துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்;
அம்மனே ! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் ! [2:1:5]

He smote treacherous 'Sakata', scatter, to doom ;
As to fulfil his desire, surreptitiously stole butter ;
When caught, Nanda's wife, Yasoda, got provoked,
Whipped him with churning rope, till he writhes in pain;
Tied him to mortar with a cord surround his, waist ;
Look! shows he, the exciting 'fear' to giggle,
O ! my Lady, he gestures timorous 'fear' to giggle !

* * *

Picture : Child Krishna gets bound to mortar with churing rope
Verse - 2-1-5

Picture Courtesy : BBT - ISKCON

இருட்டில் பிறந்து போய், ஏழை வல் ஆயர்
மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து, வன் கஞ்சன் மாளப்
புரட்டி, அந்நாள் எங்கள் பூம்பட்டுக் கொண்ட
அரட்டன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே, அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:4] [121]

Iruttil pirandu pói yézhai val áyar
Maruttai tavirp -piṭṭu van kanjan mála
Puratti annál yengal púm pattu konda
Arattan vandu appucchi káttuginrán;
ammane appucchi káttuginrán ! (121)

Born as son of Devaki, in pitch-dark, and that very night,
Went to Gokulam grown as cowherd laddie ; to remove
Bewilderment and threat to ayars; striking terror
In Kamsa the envious, ended his life ; seizes our silken robes ,
Mischievous Krishna, comes shows exciting 'fear' to giggle,
0! my Lady, He gestures the timorous 'fear' to giggle ! [2:1:4] [121]

சேப்பூண்ட சாடு சிதறித் திருடி நெய்க்கு
அப்பூண்டு, நந்தன் மனைவி கடை தாம்பால்
சோப்பூண்டு, துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்;
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:5] [122]

Séppunda chádu sidari tirudi neikku
Appúndu, nanḍan manaivi kadai támbál
Sóppúndu; tulli tudikka tudikka anru
Āppúndán appúcchi káttuginrán ;
ammané appucchi káttuginrán ! (122)

He smote treacherous 'Sakata', scatter, to doom ;
As to fulfil his desire, surreptitiously stole butter ;
When caught, Nanda's wife, Yasoda, got provoked,
Whipped him with churning rope, till he writhes in pain;
Tied him to mortar with a chord surround his waist ;
Look, shows he, the exciting 'fear' to giggle,
O ! my Lady, he gestures timorous 'fear' to giggle ! [2:1:5] [122]

செப்பு இள மென்முலைத் தேவகி நங்கைக்குச்
சொப்படத் தோன்றி, தொறும்பாடியோம் வைத்த
துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய
அப்பன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்;
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:6] [123]

Seppu yila menmulai Devaki nangaikku,
Soppada tónri, torumpádiyóm veitta
Tuppamum palum tayirum vizhungiya,
Appan vandu appúcchi káttuginrán !
ammané appúcchi káttuginrán ! (123)

Ere the *dame d'honneur,* Devaki, who with,
Softly tender, cuplike breasts, shine as lucent gold,
Splendourously looks; and at cowherd's gokulam,
Swallowed all milk, curd and butter, kept safely '
The Lord, comes and shows exciting 'fear' to giggle,
0 ! my Lady, he gestures timorous 'fear to giggle ! [2:1:6] [123]

தத்துக் கொண்டாள் கொலோ? தானே பெற்றாள் கொலோ?
சித்தம் அனையாள் அசோதை இளஞ்சிங்கம்
கொத்து ஆர் கருங்குழல் கோபால கோளரி
அத்தன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:7] [124]

Dattu kondál kolo ! táné perrál kolo ?
Sittam anaiyál asodai yilan singam
Kottu ár karunkuzhal gopala kólari
Attan vaṇdu appúcchi káttuginrán,
ammané appúcchi káttuginrán ! (124)

Is he an adopted son, else did she bear him in her womb ?
Yasoda, cordial to him, the lion-cub with black curly locks,
Decked with flowers ; a lion among Aayars !
My Lord, comes and shows exciting 'fear' to giggle
0 ! my Lady, he gestures timorous 'fear' to giggle ! [2:1:7] [124]

கொங்கை வன்கூனி சொற் கொண்டு குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற்கு அருளி, வன் காண் அடை
அங்கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:8] [125]

Kongai van kúni sor ko**n**du kuvalaya
Tunga kariyum pariyum yiracchiyamum
Yengum Baradarku aruli, ván ká**n** adai
Anka**nn**an appucchi káttuginrán,
ammane appucchi káttuginrán ! (125)

Cunning 'Mandara' with great hunch back, like large breast
Ill advised 'Kaikeyi'; but accepting such unkind words, Rama,
Left all sturdy elephants and horses with vast kingdom
To younger, Bharata, he reached the cruelly arduous forest
The Lord with beauteous eyes, shows exciting 'fear' to giggle ;
0 ! My Lady, he gestures timorous 'fear' to giggle ! [2:1:8] [125]

பதகமுதலை வாய்ப் பட்ட களிறு
கதறிக் கை கூப்பி, என் "கண்ணா", "கண்ணா" என்ன
உதவப் புள் ஊர்ந்து அங்கு உறுதுயர் தீர்த்த
அதகன் வந்து ஆப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! [2:1:9] [126]

Badaka mudalai vai patta kaliru
Kadari kai kooppi yen kanna, kanna, yenna
Udava puloornḍu angu uru tuyar teertta
Adakan vandu appúcchi káttuginrán,
ammané appúcchi kattuginran ! (126)

When cruel crocodile caught the mighty tusker
And caused deathly pain, it yelled 'Krishna, my Krishna;
Raising hand in worship, sought refuge; instantly hurried,
On bird "Superna" to liberate tusker from spiteful crocodile;
The subduer of enemies, comes, shows exciting fear to giggle;
O! my lady, He gestures timorous 'fear' to giggle! [2:1:9] [126]

வல்லாள் இலங்கை மலங்கச் சரந் துரந்த
வில்லாளனை விட்டுச் சித்தன் விரித்த
சொல் ஆர்த்த அப்பூச்சிப் பாடல் இவை பத்தும்
வல்லார் போய் வைகுந்தம் மன்னியிருப்பரே ! [2:1:10] [127]

Vallál yilankai malanga saran turanḍa
Villalanai vittu chittan viritta
Sol árṭṭa appúcchi padal yivai paṭṭum
Vallár poi vaikuntam manniyirupparé ! (127)

Rama wielding bow, ruined lanka with army strong,
Now incarnate as Krishna, of whom expounded, Vishnu Chittar,
In meaningful words of 'fear' in verses ten;
And those who learn these well with clarity
Will reside forever in 'Vaikunta'! [2:1:10] [127]

* * *

இரண்டாம் பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

CANTO - II - SECOND DECAD

முலையுண்ண அழைத்தல் - Come, to Suck Milk

அரவு அணையாய்! ஆயர் ஏறே! அம்மம் உண்ணத் துயிலெழாயே!
இரவும் உண்ணாது உறங்கி நீ போய், இன்றும் உச்சி கொண்டதாலோ;
வரவுங் காணேன்; வயிறு அசைந்தாய்; வனமுலைகள் சோர்ந்து பாயத்
திரு உடைய வாய் மடுத்துத் திளைத்து உதைத்துப் பருகிடாயே!
[2:2:1] [128]

Aravu a**n**aiyai ! áyar yéré ! ammam u**nn**a tuyilezháiyé!
Yiravum u**nn**adu urangi nee pói yinrum ucchi kondaḍáló
Varavum ká**n**én ; vayiru asaindái, vanamulaiga**l** sórndu paya
Tiru udaiya vai maduṭṭu ti**l**aiṭṭu udaiṭṭu parugidáyé ! (128)

0 ! Chief of Aayars, My Lord, reclined on Ananta, last night,
You slept sans breast feed, and it is mid day now !
Wake up dear to suck the breast full ; seen you not coming;
But lay with lean stomach; my shapely breasts, longing
With love, 'mamma' *secreting nectar to flow; Lo ! place
Your mouth lovely, legs kick proudly, squeeze to drink milk!
[2:2:1] [128]

வைத்த நெய்யும் காய்ந்த பாலும் வடி தயிரும் நறு வெண்ணெயும்
இத்தனையும் பெற்றறியேன் எம்பிரான் நீ பிறந்த பின்னை;
எத்தனையும் செய்யப் பெற்றாய் ஏதும் செய்யேன் கதம் படாதே
முத்து அனைய முறுவல் செய்து மூக்கு உறிஞ்சி முலை உணாயே!
[2:2:2] [129]

Veiṭṭa neiyum káinda pálum vadi ṭayirum naru ve**nn**aiyum
Yiṭṭanaiyum perrariyen yempiran nee piranda pinnei;
Yeṭṭanaiyum seiyaperrai yedum seiyen kadam padádé
Muṭṭuanaiya muruval saidu mukku urinji mulai u**n**áyé ! (129)

---

* mamma - (ma-ma) - (L - breast) - The breast; milk secreting gland))

Since thy birth, my Lord, I haven't obtained,
Gathered ghee, boiled milk, purified curd and odorous butter;
Thou enjoyeth freely; eat these as thy please; yet rebuke thee not,
Lest thee angered; but with thine, smile, pearly
Sniffing nose, carees the breast to suck -milk-nectarine ! [2:2:2] [129]

தம்தம் மக்கள் அழுது சென்றால், தாய்மார் ஆவார் தரிக்கில்லார்
வந்து நின் மேல் பூசல் செய்ய வாழ வல்ல வாசுதேவா !
உந்தையார் உன் திறத்தர் அல்லர், உன்னை நான் ஒன்று உரப்ப மாட்டேன் !
நந்தகோபன் அணி சிறுவா ! நான் சுரந்த முலை உணாயே ! [2:2:3] [130]

Ṭamṭam makkal azhuḍu senrál, táimár ávar tarikkakillar
Vanḍu nin mél púsal saiya vazha valla vásudéva
Undaiyar un ṭiraṭṭar allar, unnai nán onru urappamáttén
Nanda gopan ani siruvá ! nan suranda mulai unaye ! (130)

Unable to bear pain when their children wail, mothers
Blame you; O ! Vasudeva, you live freely as you wish,
Sans control; your father does not restrain you,
Nor me, frightens you ; O ! Nanda's child, fondling,
Suck the breasts that secretes more milk, passionately ! [2:2:3] [130]

கஞ்சன் தன்னால் புணர்க்கப் பட்ட கள்ளச் சகடு கலக்கழிய
பஞ்சி அன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்த போது நொந்திடும் என்று
அஞ்சினேன் காண்; அமரர் கோவே ! ஆயர் கூட்டத்து அளவன்றாலோ
கஞ்சனை உன் வஞ்சைனயால் வலைப்படுத்தாய் ! முலை உணாயே !
[2:2:4] [131]

Kanjan ṭannal punarkkap-patta kalla sagadu kalakkazhiya
Panji anna melladiyal páinda pódu nondidum yenru
Anjinén kán; amarar kóvé ! Āyar kúttaṭṭu alavanráló
Kanjanai un vanjanaiyál valaip-padóttái ! mulai unáyé ! (131)

O! Lord of celestials, anxiously grown in concealment,
To strike terror in 'Kamsa', thwarting his designs evil;
Sent by Kamsa, comes asura in guise as mysterious cart,
As you lay in cradle, smote him to ruin; with soft silken feet
I feared of harmful pain it could cause, that anxiety,
More than all ayars regret; come, suck the breasts!

தீய புந்திக் கஞ்சன் உன் மேல் சினம் உடையன் சோர்வு பார்த்து
மாயந்தன்னால் வலைப்படுக்கில் வாழகில்லேன், வாசுதேவா !
தாயர் வாயச் சொல் கருமம் கண்டாய் சாற்றிச் சொன்னேன் போக வேண்டா;
ஆயர் பாடிக்கு அணி விளக்கே! அமர்ந்து வந்து என் முலை உணாயே!
[2:2:5] [132]

Ṭeeya punḍi kanjan un mél sinam udaiyán sórvu párṭu
Máyan ṭannal valai padukkil vazhagillén, vásudéva !
Ṭáyar vai sol karumamkandái ṣárri sonnén póga vendá ;
Āyar pádikku ani vilakké ! amarndu vandu yen mulai unaye! (132)

O ! Lord Vasudeva, evil minded Kamsa enraged on you ;
When you are tired of hunger, if he captures you,
Cunningly by wicked designs, I shall live no more!
Listen to mother's words, it being your solemn duty !
Beacon of 'Gokul', calling all, in their presence, I say, "don't go"
Come, sit, on my lap, drink, fondling, my breast laden with milk
[2:2:5] [132]

மின் அனைய நுண் இடையார் விரிகுழல் மேல் நுழைந்த வண்டு
இன் இசைக்கும் வில்லிபுத்தூர் இனிது அமர்ந்தாய்! உன்னைக் கண்டார்
என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ, இவனைப் பெற்ற வயிறு உடையாள்
என்னும் வார்த்தை எய்து வித்த இருடீகேசா! முலை உணாயே!
[2:2:6] [133]

Min anaiya nun yidaiyár viri kuzhal mél nuzhainda vandu,
Yin yisaikkum villiputtur yinidu amarndái ! unnai kanḍar
Yénna nónbu nórrál koló, yivanai perra vayiru udaiyal
Yennum varttai yaidu vitta yirudeekesa ! mulai unaye ! (133)

As the ladies with slender waist like lightning creeper,
Move with tresses unfasten'd, sweetly hum around, the bees,
At villiputtur, you stay happily; and all those who see you,
Wonder, "What penance his mother did, to beget this child";
Such praises, delight me, O ! Hrisheekesah,
come drink milk from *breast!* [2:2:6] [133]

பெண்டிர் வாழ்வார் நின் ஒப்பாரைப் பெறுதும் என்னும் ஆசையாலே
கண்டவர்கள் போக்கு ஒழிந்தார்; கண்ணிணையால் கலக்க நோக்கி
வண்டு உலாம் பூங்குழலினார் உன் வாயமுதம் உண்ண வேண்டிக்
கொண்டு போவான் வந்து நின்றார்; கோவிந்தா, நீ முலை உணாயே!

[2:2:7] [134]

Pendir vázhvár nin opparai perudum ásaiyále
Kandavargal pókku ozhindar; kanninaiyal kalakka nokki
Vandu ulam púnkuzhalinár un váyamudam unna véndi
Kondu póván vandu ninrár; Govinda ! nee mulai unáyé ! (134)

0 ! Govinda ! married women with hubbies, fondly look
With twain large eyes, yearning to have kids like you,
Curiosly unmoving eagerly stand like statue;
Young girls with flowery tresses, as bees drone around,
Stand aghast longing to enjoy the nectar from your mouth ;
Hence, hurry to drink the milk from breast ! [2:2:7] [134]

இருமலை போல் எதிர்ந்த மல்லர் இருவர் அங்கம் எரிசெய்தாய்! உன்
திரு மலிந்து திகழு மார்வு தேக்க வந்து என் அல்குல் ஏறி
ஒரு முலையை வாய் மடுத்து ஒரு முலையை நெருடிக் கொண்டு
இரு முலையும் முறை முறையாய் ஏங்கி ஏங்கி இருந்து உணாயே!

[2:2:8] [135]

Yiru malai pól yedirnda mallar yiruvar angam yeri saidái ! un
Tiru malindu tigazhu márvu tékka vandu yen algul yéri
Oru mulaiyai vái maduṭṭu, oru mulaiyai nerudi kondu
Yiru mulaiyum murai muraiyai yéngi yéngi yirundu unáyé! (135)

Encountered, face to face, with the two giant wrestlers,
Like two great mounts, inspiring fear, let them to go ablaze
Your beautiful, radiant bosom blossoms me
Get on to my lap, suck one breast, while rubbing
The other breast gently with fingers, craving and
yearning suck both the breasts, alternately
And successively, adjust to need, lively, eat well! [2:2:8] [135]

அங்கமலப் போதகத்தில் அணி கொள் முத்தம் சிந்தினாற் போல்
செங்கமல முகம் வியர்ப்ப, தீமை செய்து இம்முற்றத்தூடே
அங்கம் எல்லாம் புழுதியாக அளைய வேண்டா; அம்ம! விம்ம
அங்கு அமரர்க்கு அமுது அளித்த அமரர் கோவே! முலை உணாயே!
[2:2:9] [136]

Ankamala pódagattil a**n**i ko**l** muṭṭam sindinarpól
Senkamala mugam viyarppa teemai saidu yimmu**rr**aṭṭúdé
Angam yellám puzhudiyága a**l**aiya vé**n**da; amma ! vimma
Angu amararkku amuḍu aliṭṭa amarar kóvé ! mulai u**n**áyé! (136)

As the beauteous lotus strewn with pearls in its petals,
Your red lotus face, in perspiration, looks like, pearls spilled,
And as you play mischievously in courtyard, as if sprayed
On your body settle the dust and with this, suffer not;
In earlier manifestation, bestowed nectar to celestials, at their
Despondency; O! Lord of celestials, drink milk from breast!
[2:2:9] [136]

ஓட ஓடக் கிண்கிணிகள் ஒலிக்கும் ஓசைப் பாணியாலே
பாடிப் பாடி வருகின்றா யைப் பற்ப நாபன் என்று இருந்தேன்;
ஆடி ஆடி அசைந்து அசைந்திட்டு அதனுக்கு ஏற்ற கூத்தை ஆடி
ஓடி ஓடிப் போய் விடாதே, உத்தமா! நீ முலை உணாயே! [2:2:10] [137]

óda óda ki**n**kinigal olikkum ósai pá**n**iyálé
Pádi pádi varuginráyai parpanabhan yenru yirundén
Ādi ádi asaindu asaindittu adanukku yé**rr**a kúṭṭai adi,
ódi ódi pói vidádé, uttamá! nee mulai u**n**áyé ! (137)

Run, run, run again, as anklets make rhythmic tunes, with such
Resonance, you sing, singing you come as Padmanabha,
0 ! noble Lord, dance to rhythmic beats swing and sway,
As 'ki**n**-ki**n**i' bells resonate, oscillate, dancing to such rhythms !
Now, do not run away, come suck milk from breast! [2:2:10] [137]

வார் அணிந்த கொங்கை ஆய்ச்சி, மாதவா ! உண் என்ற மாற்றம்
நீர் அணிந்த குவளை வாசம் நிகழ நாறும் வில்லிபுத்தூர்ப்
பார் அணிந்த தொல் புகழான் பட்டர் பிரான் பாடல் வல்லார்
சீர் அணிந்த செங்கண் மால் மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே!
[2:2:11] [138]

Vár aninda kongai áycchi, Mádhava, un yenra márram
Neer aninda kuvalai vasam nigazha nárum villiputtúr
Par aninda tol pugazhán Battar Piran pádal vallár
Seer aninda senkan mal mél senra sindai peruvar táme! (137)

These verses of .Battar Piran of glorious olden world, in Villiputtur,
With fragrant purpureal lilly, recall the suckle call to
'Madhava eat', by Yasoda in beauteous sash around breasts;
And those who recite them be blessed with a mind that stays
Forever on the auspicious qualities of the Lord with lotus-red eyes!
[2:2:11] [138]

* * *

இரண்டாம் பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

CANTO - II - THIRD DECAD

கடிப்பிடல் - Karna Vedha - Ear Boring Ceremony

போய்ப்பாடு உடைய நின் தந்தையும் தாழ்ந்தான் பொரு திறல் கஞ்சன்
கடியன்
காப்பாரும் இல்லை, கடல் வண்ணா உன்னை தனியே போய் எங்கும்
திரிதி;
பேய்ப்பால் முலை உண்டபித்தனே கேசவ நம்பீ ! உன்னைக் காது குத்த
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார்; அடைக்காய் திருத்தி நான்
வைத்தேன் ![2:3:1] [139]

Póip-pádu udaiya nin tandaiyum tázhndán poru ti**r**al kanjan kadiyan
káppárum yillai, kadal va**nn**a unnai; taniye pói yengum ṭiriḍi;
Péippal mulai u**n**da pittané ! kesava nambi ! unnai kádu kuṭṭa
Aai palár pe**n**dugal yellárum vandár ; adaikkai tiruṭṭi nán vaiṭṭen ! (139)

In hue like bluey sea, O ! Lord ! drank poisonous breast
Of' Putana' the ogress; crazy chap, the cruel 'kamsa',
Ingeniously strong in battle, keen to harm you,
Your renown'd father yet to come from far off place;
And none to protect you; whereas you roam about freely;
Kesava, noble Lord ! all the cowherds and women folk arrived,
For your 'Karna vedha' ceremony, I kept betel-nut ready !
[2:3:1] [139]

வண்ணப் பவளம் மருங்கினில் சாத்தி மலர்ப்பாதக் கிண்கிணி ஆர்ப்ப,
நண்ணித் தொழும் அவர் சிந்தை பிரியாத நாராயணா ! இங்கே வாராய் !
எண்ணற்கு அரிய பிரானே ! திரியை எரியாமே காதுக்கு இடுவன்;
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய கனகக் கடிப்பும் இவையா ! [2:3:2][140]

Va**nn**a pava**l**am marunginil saṭṭi malar páḍa ki**n**-ki**n**i árppa
Na**nn**i ṭozhum avar sindai piriyáda Narayana ! yingé várai !
Ye**nn**arkkariya piráné ! tiriyai yeriyáme kadukku yidivan ;
Ka**nn**ukku nanrum azhagum udaiya kanaga kadippum yivaiyá! (140)

Knowing torments of separation, you do not leave the minds
Of dear and near who adore you, O ! Narayana !
Decked with beauteons coral cincture around your waist
And as the anklets in your lotus feet resonate 'ki**n**-ki**n**i' rhythm,
Come here, O ! unknowable Lord though rarely known,
I shall put the lint in your ear-bore causing no burning pain
Look at these beauteous and wondrous golden earrings! [2:3:2] [140]

வையம் எல்லாம் பெறும் வார்கடல் வாழும் மகரக்குழை கொண்டு
வைத்தேன்
வெய்யவே காதில் திரியை இடுவன், நீ வேண்டியதெல்லாம் தருவன்;
உய்ய இவ் ஆயர் குலத்தினில் தோன்றிய ஒண்சுடர் ஆயர் கொழுந்தே!
மையன்மை செய்து இள ஆய்ச்சியர் உள்ளத்து மாதவனே இங்கே
வாராய்! [2:3:3] [141]

Veiyam yellám perum várkadal vázhum/'makarakuzhai ko**n**du vaiṭṭén
Vaiyavé kadil tiriyai yiduvan, nee vé**n**diyadellám taruvan ;
Uyya yiv áyar kulattinil tónriya o**n**-sudar áyar kozhundé
Meiyanmai saidu yi**l**a áççiyar u**ll**attu mádavané yingé várái! (141)

0! Madhava, brilliant Light, chose to be born in Yadav's clan,
0! scion of cowherds, I brought for you, earrings like
'Makara, fish that lives in deep sea gets the whole world,
I shall put the lint warmly in ear and give, all you desire!
Inspiring young girls of yadavs to ecstatic rapture, come here!
[2:3:3] [141]

வண நன்று உடைய வயிரக் கடிப்பு இட்டு வார்காது தாழப் பெருக்கிக்
குண நன்று உடையர் இக்கோபால பிள்ளைகள் கோவிந்தா நீ சொல்லுக்
கொள்ளாய்
இணை நன்று அழகிய இக் கடிப்பு இட்டால் இனிய பலாப்பழம் தந்து
சுண நன்று அணி முலை உண்ணந் தருவன் நான் சோத்தம் பிரான்!
இங்கே வாராய்! [2:3:4] [142]

Va**n**a nanru udaiya vayira kadippu yittu vár kadu tazha perukki
Gu**n**a nanru udaiyar yik gopala pi**ll**aigal, Govinda, nee sollu kollai
Yinai nanru azhagiya yik kadippu yittal yiniya paláp-pazham tanḍu
Su**n**a nanru a**n**i mulai u**nn**a taruvan nan sóttam piran ! yingé várái !(142)

Like these Aayar kids, with ears droop, down to shoulders,
Adorn lustrous diamond jewels, listen to mother's words;
0! Govinda, if you get decked with these sparkling ornaments,
I shall give you sweet jack fruit and healthy bosom of dalliance,
With excellently swollen nipple for you to suck milk.
0! Lord! I entreat you with folded hands, please come here! [2:3:4] [142]

சோத்தம், பிரான்! என்று இரந்தாலும் கொள்ளாய்; கரி குழலாரொடு நீ போய்க்
கோத்துக் குரவை பிணைந்து இங்கு வந்தால், குணங்கொண்டு இடுவனோ! நம்பீ!
பேர்த்தும் பெரியன அப்பம் தருவன் பிரானே திரியிட ஒட்டில்
வேய்த் தடந் தோளார் விரும்பு கருங்குழல் விட்டுவே! நீ இங்கே வாராய்!
[2:3:5] [143]

Sóttam ! pirán ! yenru yirandalum kollái; karikuzaláródu nee pói
Kóṭṭu kuravai pinaindu yinguvandal gunan kondu yiduvano ! nambi !
Pérṭṭum periyana appam taruvan, piráné ! tiriyida ottil
Véi tadan tólár virumbu karunkuzhal vittuvé ! neeyingé várái ! (143)

0! Lord, though beseech you with orison, listen not;
If you go out, seek young girls with black *curly* tresses,
And dance *'Kuravai Koottu'* 0! noblesse, would it be a virtue?
O! Lord, if you agree to place the lint in the ear-bore,
I shall give you a big cake again; the damsels with
Wide, sturdy shoulders, like bamboo pole, await
With love divine; O! Vishnu in dark curly locks, come here! [2:3:5][143]

விண்ணெல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய்! உன் வாயில் விரும்பி அதனை நான் நோக்கி
மண்ணெல்லாம் கண்டு என் மனத்துள்ளே அஞ்சி மதுசூதனனே என்று நோக்கி இருந்தேன்
புண் ஏதும் இல்லை, உன் காது மறியும் பொறுத்து இறைப்போது இரு நம்பீ!
கண்ணா! என் கார் முகிலே! கடல் வண்ணா! காவலனே! முலை உணாயே! [2:3:6][144]

'Vinnellám ketka azhudittái, un váyil virumbi athanai nan nókki,
Mannellam kandu yen manattulle anji Madhusudanané yenru irundén !
Punyedum yillai un kádu mariym; poruttu yiraipódu yiru, Nambi !
Kanna ! yen kar mugilé ! Kadal vanna ! Kávalané ! mulai unáyé ! (144)

0! Lord noblesse, when I peered your mouth with concern,
I saw worlds all! bewildered, trembling within, I stay put;
O! Madhusudana, you cried aloud, echoing in heavens;
No sore in ear; it bends for a moment, endure it well;
0! noblesse, Krishna in hue like rain cloud and as bluey sea,
0! benefactor supreme, drink milk from breast! [2:3:6][144]

முலை ஏதும் வேண்டேன் என்று ஓடி நின்காதிற் கடிப்பை பறித்து
எறிந்திட்டு
மலையை எடுத்து மகிழ்ந்து கல்மாரி காத்துப் பசுநிரை மேய்த்தாய்;
சிலை ஒன்று இறுத்தாய்; திரிவிக்கிரமா ! திரு ஆயர் பாடிப் பிரானே !
தலை நிலாப்போதே உன் காதைப் பெருக்காதே ! விட்டிட்டேன், குற்றமே
அன்றே ! [2:3:7][145]

Mulai yédum véndén yenru ódi nin kadir kadippai pariṭṭu yerindittu,
Malaiyai yeduṭṭu magizhndu kalmári káṭṭu pasu nirai meiṭṭái
Silai onru yiruṭṭái ; tirivikkirama ! tiru áyar pádi piráné !
Talai niláp-pódé un kádai perukkádé vittitten kurramé anre ? (145)

'Trivikrama' ! you broke the peerless siva's bow to obtain
Sita's hand; O ! Lord of 'Ayarpadi', 'neither breast nor,
Anything else required; thus saying did pluck the ear-pendant
Threw it, ran away ! when Indra sent dooms day cloud and
Hailstorm happily held Govadhana, the hill, saved us all!
And tended cows ; oh! it is my fault, I didn't bore your ear
Earlier, in time, when your neck was still supple ! [2:3:7][145]

என் குற்றமே என்று சொல்லவும் வேண்டா காண், என்னை நான் மண்
உண்டேனாக
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும் அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே ?
வன்புற்று அரவின் பகைக் கொடி வாமன நம்பீ ! உன் காதுகள் தூரும்
துன்புற்றன எல்லாம் தீர்ப்பாய், பிரானே ! திரியிட்டுச் சொல்லுகேன்,
மெய்யே ! [2:3:8][146]

Yen kurramé yenru, sollavum véndá kan, yennai nan man undénaga
Anburru nókki adiṭṭum, pidiṭṭum, anaivarkkum kattirrilaiyé ?
Van purru aravin pagaikodi vamana nambi! un kadugal túrum ;
Tunburrana yellám teerppai, piráné ! tiriyittu soilugén meiyé ! (146)

Look, you need not regret to say it was my mistake;
Since accuse me of eaten mud, caught hold of me; as though
Anxious, peered into mouth, beat me, exposed me to all,
Is it not your fault? "O! Lord Vamana, noblesse par excellence
Your flag bears suparna the enemy of snakes,
Remover of painful affliction, what I say is true,
If left as is, the bore in the ear gets sealed, let me lint it! [2:3:8][146]

மெய் என்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித் தொடுப்புண்டாய் வெண்ணையை என்று
கையைப் பிடித்துக் கரை உரலோடு என்னைக் காணவே கட்டிற்றிலையே ?
செய்தன சொல்லிச் சிரித்து அங்கு இருக்கில் சிரீதரா உன் காது தூரும்
கையில் திரியை இடுகிடாய், இந்நின்ற காரிகையார் சிரியாமே! [2:3:9][147]

Mey yenru solluvár sollai karudi toduppundái vennaiyai yenru
Keiai pidiṭṭu karai uralódu yennai kánavé kattirrilaiye ?
Seidana solli sirittu angu yirukkil, sireedará un kádu túrum
Keiyil tiriyai yidukidai, yinninra kárigaiyár siriyáme ! (147)

"Believing their slander to be a true testimony
You rebuked me saying, "you have stealthily eaten butter", \
And holding my hand fast, bound! me with mortar ;
Made me an exhibit to all!" "Sridhara, if you stay there
Annoying for all my deeds, if your ear-bore is not threaded,
It will get sealed; and if these girls are not to laugh,
Come and have the lints placed in the bore" [2:3:9][147]

காரிகை யார்க்கும் உனக்கும் இழுக்கு உற்று என் காதுகள் வீங்கி எரியில் ?
தாரியா தாகில் தலை நொந்திடும் என்று விட்டிட்டேன். குற்றமே அன்றே ?
சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் காது பெருக்கித் திரியவும் காண்டி;
ஏர் விடை செற்று இளங் கன்று எறிந்திட்ட இருடீகேசா ! என் தன் கண்ணே !
[2:3:10][148]

Karigeiyarkkum unakkum yizhukku urru yen kádugal veengi yeriyil ?
Dariyadagil talai nondidum yenru vittitén, kurramé anré ?
Chériyir pillaigal yellárum kádu perukki tiriyavum kándi ;
Yer vidai serru yilam kanru yerinditta yirudeekesá yendan kanne ! (148)

"If my ears not threaded, get inflamed what harm or disgrace
It brings you and the girls?" "O! it's my fault not threaded
Earlier and let you go since it might severely pain your head;
0! Lord ! you ruined Arishtasura the demon in disguise, a bull;
And flung the demon Vatsasura, beguiled in guise a calf!
O! my darling, you can see, all the kids in cowherd hamlet, ;
Go about freely with lint threaded in the ears ! [2:3:10] [148]

கண்ணைக் குளிரக் கலந்து எங்கும் நோக்கிக் கடிகமழ் பூங்குழலார்கள்!
எண்ணத்துள் என்றும் இருந்து தித்திக்கும் பெருமானே! எங்கள்
அமுதே!
உண்ணக் கனிகள் தருவன் கடிப்பு ஒன்றும் நோவாமே! காதுக்கு
இடுவன்
பண்ணைக் கிழிய உதைத்திட்ட பற்பநாபா! இங்கே வாராய்! [2:3:11] [149]

Kannai kulira kalandu yengum nókki kadikamazh punkuzhálargal
Yennaṭṭul yenrum yirundu tittikkum perumáné ! yengal amudé !
Unna kanigal taruvan, kadippu onrum nóvame, kádukku yiduvan ;
Pannai kizhiya sakdam udaittitta parbanabhá, yingé varái ! (149)

Looking graciously, O! Lord, commingled with their eyes,
As the damsels with flowery fragrant tresses, forever
Enliven in their enamoured thoughts of you; our Lord ambrosia,
I shall give you enjoyable nectarine fruits
I shall deck you with ear pendant, sans pain !
You did kick 'Sakata' the demon, scatter to ruin,
0 ! Padmanabha, kindly come here ! [2:3:11] [149]

வா என்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்து வலியவே காதிற் கடிப்பை
நோவத் திரிக்கில், உனக்கு இழுக்குற்று என்? காதுகள் நொந்திடும் கில்லேன்
நாவற் பழம் கொண்டு வைத்தேன் இவை காணாய், நம்பீ! முன் வஞ்ச மகளைச்
சாவப்பால் உண்டு சகடு இறப்பாய்ந்திட்ட தாமோதரா! இங்கே வாராய்!
[2:3:12] [150]

Va yenru solli yen keiyai pidittu valiyave kádir kadippai
Nóva tirikkil unakku yizhukkurru yen ? kádugal nondidum, gillén
Navár pazham kondu veittén, yivai kánai; nambi ! mun vanja magalai
Cháva pal undu sakadu yira poinditta Damodara ! yingé várái ! (150)

"You come, sans pain I'll deck your ear with lovely pendant",
Saying thus if you put it forcibly, will that hurt you ?
Whereas my ears pain miserably; "O! Lord, *"beau ideal"*
Look, I've brought rose-apple fruit that you like most !
0 ! Lord, drank the poison'd breast milk of cunning putana; to die
And bounced ,on sakata, doom to perish; Damodara, come hither
[2:3:12] [150]

வார் காது தாழப் பெருக்கி அமைத்து மகரக்குழை இட வேண்டிச்
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்ன சொல் சிந்தையுள் நின்று திகழ
பார் ஆர் தொல் புக ழான் புதுவை மன்னன் பன்னிருநாமத்தால் சொன்ன
ஆராத அந்தாதிப் பன்னிரண்டும் வல்லார் அச்சுதனுக்கு அடியாரே !
[2:3:13] [151]

Vár kádu tázhap perukki amaiṭṭu magara kuzhei yida véndi
Seeral asodai Tirumalai sonna sol sindeiyul ninru tigazha
Pár-ár tol pugazhan puduvai mannan panniru námattál sonna
Aráda andadi pannirandum vallár Acchudanukku adiyáré ! (151)

Yasoda, developing the ears, droop to low neck-line, adorn with
The pendant in 'Makara' shape, entreat her son, *'Tirumal'*
In loving words ; And protraying this Periyazhwar,
The king of Villiputtur, famed place of glorious ancient world
In verses twelve in 'Andadi' style, the twelve names of Lord;
And those who excel in reciting, become devotees of 'Acchuta'!
[2:3:13] [151]

---

* *beau ideal* = one's highest type of excellence

இரண்டாம் பத்து - நான்காம் திருமொழி

CANTO - II - FOURTH DECAD

நீராட வாராய் - Come for Bath Consecratory!

வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும் விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
திண்ணென இவ் இரா உன்னைத் தேய்த்து கிடக்க நான் ஒட்டேன்;
எண்ணெய் புளிப் பழம் கொண்டு இங்கு எத்தனை போதும் இருந்தேன்;
நண்ணல் அரிய பிரானே! நாரணா! நீராட வாராய்! [2:4:1] [152]

Vennai alainda kunungum vilaiyadu puzhudiyum kondu
Tinnena yiv yira unnai teittu kidakka nán ottén ;
Yennai puli pazham kondu yingu yettanai pódum yirundén;
Nannal ariya pirane ! Narana ! neerada varai ! (152)

To give you a refreshing bath I remained here
With oil and sour fruit which will remove the itch,
And impetus odour of ghostly smell of anointed butter,
And also soil on your body as you wallowed in dust
I won't allow you to lie down, to-night, restlessly, 0! Narayana!
It's hard to attain you, come have a pleasant bath ! [2:4:1] [152]

கன்றுகள் ஓடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்து இட்டால்
தென்றிக் கெடும் ஆகில் வெண்ணெய் திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்;
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்! நீ பிறந்த திருவோணம்
இன்று நீ நீராட வேண்டும் எம்பிரான்! ஓடாதே வாராய்! [2:4:2] [153]

Kanrugal óda sevilyil katterumbu pidittu yittál,
Tenri kedum ágil vennai tiratti vizhunguma kánban
Ninra maramaram sáittai! nee piranda tiruvónam
Inru nee neeráda véndum, yempirán! odáḍé várái! (153)

With a single arrow, you pierced through the seven sal trees,
O ! Lord, if you put large ants in calves' ears, they get scared,
And scattered, will run helter-skelter; consequently,
The cows yield not milk, how could you gobble butter?
To-day is your, birth star, 'Sravan'; and bath consecratory
You must have ! O ! Lord, don't run away, come hither ! [2:4:2] [153]

பேய்ச்சி முலை உண்ணக் கண்டு பின்னையும் நில்லாது என் நெஞ்சம்,
ஆய்ச்சியர் எல்லாரும் கூடி அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்;
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்;
வாய்த்த புகழ் மணிவண்ணா! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்! [2:4:3] [154]

Péicchi mulai u**nn**ak ka**n**du pinnaiym nilládu yen nenjam,
Aaicchiyar yellárum kudi azhaikkavum, nan mulai tanden;
Káicchina neerodu nelli kadarattil póriṭṭu veiṭṭén ;
Váitta pugaẓh ma**n**i va**nn**a ! manjanam aada nee várái ? (154)

Sucking poisonous breast of "Putana" the ogress, ended her life;
And despite cow girls all called me out, unperturbed,
I fed you with my breast; I've kept in the cauldron,
Boiled water refined with gooseberry foliage and shoots;
O ! Lord of saphire hue, in eternal glory, come for a bath lovely!
[2:4:3] [154]

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த கடிய சகடம் உதைத்து
வஞ்சகப் பேய் மகள் துஞ்ச வாய் முலை வைத்த பிரானே!
மஞ்சளும் செங்கழுநீரின் வாசிகையும் நாறு சாந்தும்
அஞ்சனமும் கொண்டு வைத்தேன்; அழகனே! நீராட வாராய்! [2:4:4] [155]

Kanjan pu**n**arppinil vanda kadiya sakadam udaittu
Vanjaga péi maga**l** tunja vái mulai veitta piráné !
Manja**l**um senkazhuneerin vasigaiyum náru sánḍum
Anjanamum ko**n**du veiṭṭén; azhagané ! neerada várái ! (155)

You smote cruel 'Sakata' sent by wicked kamsa, to ruin,
And drank the breast of deceitful 'Putana' that ended her;
0! Lord, I kept readily the turmeric, garland of red-lotus,
Fragrant sandal and collyrium too! come
O! sublime Lord beauteous for a graceful bath ! [2:4:4] [155]

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி அக்காரம் பாலிற் கலந்து
சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன் தின்னல் உறுதியேல்; நம்பி!
செப்பு இள மென் முலையர்கள் சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர்;
சொப்பட நீராட வேண்டும், சோத்தம் பிரான்! இங்கே வாராய்! [2:4:5] [156]

Appam kalanda sirrundi ákkaram palir kalandu
Soppada nán suttu veitten tinnal urudiyél; nambi !
Seppu yila menmulaiyárgal sirupuram pési sirippar ;
Soppada neerada véndum, sóttam pirán ! yinge várái ! (156)

To your taste I cooked the cake, with milk sugar and spices;
If you want to eat you need to have bath pretty well;
O ! Lord, *noblesse par excellence*, the damsels with cup-like
Soft tender bosoms shine as lucent gold, will accuse you,
Spread outragiously, fivolous, slanderous, lies behind you;
O ! Lord, we worship and greet you humbly, come hither ! [2:4:5] [156]

எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி இளம்பிள்ளை கிள்ளி எழுப்பிக்
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக் கழகண்டு செய்யும் பிரானே !
உண்ணக் கனிகள் தருவன்; ஒலிகடல் ஒத நீர் போலே
வண்ணம் அழகிய நம்பீ ! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் ! [2:4:6] [157]

Yennai kudattai urutti yilam pillai killi yezhuppi
Kannai puratti vizhittu kazhakandu seiyum piráné !
Unna kanigal taruvan ; oli kadal óda neer pólé
Vannam azhagiya nambi ! manjanam ada nee varai ! (157)

Hurly-burly, roll-out pots, with oil full, squeezing, pinch
The sleeping kids; and as they get up crying, roll the eye
Revolve around; twirl eyelid inside-out wittingly,
Wincing make playful malice galore ; O! Lord in hue
Like roaring sea with swirling waves, comely, and
I offer fruits to eat, come for a bath delightful! [2:4:6] [157]

கறந்த நற்பாலும் தயிரும் கடைந்து உறிமேல் வைத்த வெண்ணெய்
பிறந்ததுவே முதலாகப் பெற்றறியேன், எம்பிரானே !
சிறந்த நற்றாய் அலர் தூற்றும் என்பதனால் பிறர் முன்னே
மறந்தும் உரையாட மாட்டேன் ! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் ! [2:4:7] [158]

Karanda nar pálum, ṭayirum kadainḍu uri mél veiṭṭa vennai
Piranḍaḍuve muḍalága perrariyén, yempirané
Siranda narrai alar túrrum yenbadanal pirar munne
Marandum urai-yáda mátten ! manjanam ada nee várái ! (158)

O! Lord! tasty milk afresh, and from solid curd churned,
Flavoured butter kept in pots in slings above;
These I haven't got since your birth; benevolent and
Sympathetic mother, that I am, deeply loving you,
Will not accuse you in other's presence, even by chance;
Since spreading of slanderous gossip;
Kindly come for a bath consecratory ! [2:4:7] [158]

கன்றினை வால் ஓலை கட்டி கனிகள் உதிர எறிந்து
பின் தொடர்ந்து ஓடி ஓர் பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டினாய்
போலும்
நின் திறத்தேன் அல்லேன் நம்பீ ! நீ பிறந்த திரு நன்னாள்
நன்று நீ நீராட வேண்டும் ! நாராணா ! ஓடாதே வாராய் ! [2:4:8] [159]

Kanrinai vál ólai katti kanigal uḍira yerinḍu
Pin todarnḍu ódi ór pambai pidiṭṭuk-kondu áttinái pólum,
Nin tirattén allén, nambi ! nee piranda tiru nannál
Nanru nee neeráda véndum ! Náraná ! ódádé, várái ! (159)

You fasten'd a palm leaf to the calf's tail, hurled it,
Against the tree which plump down wood-apple fruits;
Then with 'Gopas', ran and caught the venemous kaliya
The serpent, danced on its hood ; I wasn't in the know,
Of your adventurous sports; To-day your birthday !
You must have bath consecratory, come, don't run away ! [2:4:8] [159]

பூணித் தொழுவினிற் புக்குப் புழுதி அளைந்த பொன்மேனி
காணப் பெரிதும் உகப்பன், ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்
நாணெத்தனையும் இலாதாய், நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும்
மாணிக்கமே ! என் மணியே ! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் ! [2:4:9] [160]

Púni ṭozhuvinil pukku puzhuḍi alainda pon-méni
Kána periḍum ugappan, agilum kandár pazhippar ;
Nán yettanaiyum yiládái, Nappinnai kánir sirikkum !
Manikkamé ! yen maniye ! manjanam áda nee várái ! (160)

Entering cow stall, playing, besmeared with dust and dung,
Tarnished your body ; Lo ! I am delighted to look at this !
But those who gaze at you, will blame me only ;
Shameless you are, if Nappinnai sees you, bewildering,
She will laugh at you ! O! my dear gem of rarity,
My Ruby darling, come, have bath consecratory !

கார் மலி மேனி நிறத்துக் கண்ணபிரானை உகந்து
வார் மலி கொங்கை யசோதை மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றைப்
பார் மலி தொல் புதுவைக் கோன் பட்டர்பிரான் சொன்ன பாடல்
சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார் தீவினை யாதும் இலரே ! [2:4:10] [161]

Kár mali méni niraṭṭu ka**nn**a piránai ugaṇḍu
Vár mali kongai yasódai manjanam áttiya á**rr**ai
Pár mali tol puḍuvai kón battar pirán sonna pádal
Seer mali sentamizh vallár teevinai yádum yilaré ! (161)

Yasoda, blooming in full grown shapely bosom
Which could not be contained by sash;
Desired, Krishna, excelling in hue the dark black cloud
To have his bath conserated lovely! this phenomenon
Told in loving words by Battar Piran, the king of
Villiputtur, splendid, in the glorious ancient world,
In grandeur classic Tamil; and those who
Excel in reciting these, will live sans sinful deeds [2:4:10] [161]

* * *

இரண்டாம் பத்து - ஐந்தாம் திருமொழி

CANTO - II - FIFTH DECAD

சுழல் வாருதல் - Dressing the Tresses

பின்னை மணாளனை பேரிற் கிடந்தானை
முன்னை அமரர் தனி வித்தினை
என்னையும் எங்கள் குடி முழுது ஆட்கொண்ட
மன்னனை வந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய்! மாதவன் தன்
குழல் வாராய் அக்கக்காய்! [2:5:1] [162]

Pinnai manálánai périr kidandánai
Munnai amarar tani vittinai
Yennaiyum yengal kudi muzhudu átkonda
Mannanai vanḍu kuzhal várái, akkakkái ! Madhavan
tan kuzhal várái akkakkái ! (162)

Dame Nappinnai's hubby, the Lord, reclined at Tiruper
The chief of celestials, primordial unique *solus seed*
Embraced me and my clan entire, being his servitors;
He, the king whose tresses, O! crow, come and groom
0! Raven, come dress tidily, the curly locks of Madhavan! [2:5:2] [163]

பேயின் முலை உண்ட பிள்ளை இவன், முன்னம்
மாயச் சகடும் மருதும் இறுத்தவன்
காயா மலர் வண்ணன் கண்ணன் கருங்குழல்
தூய்து ஆக வந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய்! தூமணி
வண்ணன் குழல் வாராய் அக்கக்காய்! [2:5:2] [163]

Péyin mulai unda pillai yivan, munnam
Máya sagadum marudum yiruṭṭavan,
Káyá malar vannan; kannan karun kuzhal
Túidu aga vanḍu kuzhal várai, akkakkái !
Túmani vannan kuzhal várai, akkakkái ! (163)

As babe, He drank the breast of Putana the ogress;
And, as tiny tot, destroyed cunning Sakata
Ruined twain Maruda trees, breaking wholly
In cerulean hue like Kayambu flower Krishna whose
Dark dense locks to become softly pure O! crow
Come groom his tresses;; O! Raven, come, dress tidily
The tresses of him who is in blemishless sapphire hue! [2:5:2] [163]

திண்ணக் கலத்தில் திரை உறிமேல் வைத்த
வெண்ணெய் விழுங்கி விரைய உறங்கிடும்
அண்ணல்; அமரர் பெருமானை, ஆயர் தம்
கண்ணனை வந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய்! கார் முகில்
வண்ணன் குழல் வாராய், அக்கக்காய்! [2:5:3] [164]

Ti**nn**a kalattil tirai urimél veiṭṭa
Ve**nn**ai vizhungi viraiya urangidum
A**nn**al ; amarar perumanai, áyarṭam
Ka**nn**anai vanḍu kuzhal várái, akkakkái !
Karmugil va**nn**an kuzhal várai, akkakkái ! (164)

Hurriedly, gulp the butter entire, kept in sturdy pot,
High in the sling with twisted strands, he sleeps happily!
Our Lord of celestials, darling Krishna dear cowherds,
This child, O! crow come groom his tresses, O! Raven, come
Dress tidily tresses of him who is in hue like black-cloud ! [2:5:3] [164]

பள்ளத்தில் மேயும் பறவை உருக்கொண்டு
கள்ள அசுரன் வருவானை தான் கண்டு
புள் இது என்று பொதுக்கோ வாய் கீண்டிட்ட
பிள்ளையை வந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய்! பேய்முலை
யுண்டான் குழல் வாராய் அக்கக்காய்! [2:5:4] [165]

Pa**ll**attil méyum paravai uru kondu
Ka**ll**a asuran varuvánai tán kandu
Pul yidu yenru podukko vái keenditta
Pi**ll**aiyai vanḍu kuzhal várai, akkakkái !
Péi mulai undan kuzhal várai, akkakkái ! (165)

At low-land valley, comes the cunning demon "Baka",
In guise, a crane in form, knowing this, Krishna, called
It a 'trap-bird' and quickly cleaved its beak, to die!
0 ! crow, come, groom this child's tresses; O ! Raven,
Dress tidily the locks of him who sucked breast of the ogress !
[2:5:4] [165]

கற்றினம் மேய்த்துக் கனிக்கு ஒரு கன்றினைப்
பற்றி எறிந்த பரமன் திருமுடி
உற்றன பேசி நீ ஓடிக் திரியாதே
அற்றைக்கும் வந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய் !
ஆழியான்தன் குழல் வாராய் அக்கக்காய் ![2:5:5] [166]

Ka**rr**inam máitu kanikku oru kanrinai
Pa**rr**i yerinda paraman tirumudi,
U**rr**ana pesi nee odi tiriyade
Arraikkum vanḍu kuzhal várái, akkakkái !
Azhiyán tan kuzhal várái, Akkakkái ! (166)

Refrain chattering, babble-gabble, running hither-thither,
Even on days you have reasons; on all days, come O! crow,
Groom the beauteous locks of Lord Krishna, who, captured
The demon-calf, stays boycotting, when other calves grazing;
Flung it on wood-apple tree by Lord Supreme; O ! Raven,
Dress tidily the tresses of him, who wields the fiery Discus !
[2:5:5] [166]

கிழக்கில் குடிமன்னர் கேடு இலா தாரை
அழிப்பான் நினைந்திட்டு அவ்வாழி அதனால்
விழிக்கும் அளவிலே வேர் அறுத்தானை
குழற்கு அணி ஆகக் குழல் வாராய் ! அக்கக்காய் !
கோவிந்தன் தன் குழல் வாராய் அக்கக்காய் ![2:5:6] [167]

Kizhakkil kudi mannar kédu yiládárai
Azhippan ninaindittu av-vázhi adanál
Vizhikkum a**l**avilé ver aruttánai
Kuzharku a**n**i aga kuzhal várái ! akkakkái !
Govindan tan kuzhal várái ! akkakkái ! (167)

To eliminate kings of eastern region and cruel 'Naraka',
Who lived fearlessly, as if eternal, due to a boon;
And to save Indra and other celestials
Momentarily, in a blink of an eye, razed the whole tribe;
With fierceful Discus that spews fire;
0! crow, come, groom his lovely tresses
0! Raven, dress tidily the cool tresses of Lord Govinda! [2:5:6] [167]

பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கு இட்ட நீர்ச்சோறும்
உண்டற்கு வேண்டி நீ ஒடித் திரியாதே
அண்டத்து அமரர் பெருமான் அழகு அமர்
வண்டு ஒத்து இருண்ட குழல் வாராய், அக்கக்காய்!
மாயவன் தன் குழல் வாராய் அக்கக்காய்![2:5:7] [168]

Pinda ṭiralaiyum péyikku yitta neer sórum
Undarku vendi nee odi tiriyádé
Andattu amarar peruman azhagu amar
Vandu oṭṭu yirunda kuzhal várái, akkakkái !
Máyavan tan kuzhal várái, akkakkái ! (168)

Craving to grab and eat cooked rice ball offered with water,
To manes and goblin, you need not go, henceforth;
Without wandering, here and there come, O! crow !
To groom the beauteous tresses of the Lord of Universe,
Whose locks shine in dark black like that of bumble bee !
0 ! Raven, dress tidily the tresses lovely, of mysterious Lord !
[2:5:7] [168]

உந்தி எழுந்த உருவ மலர் தன்னில்
சந்தச் சதுமுகன் தன்னைப் படைத்தவன்
கொந்தக் குழலைக் குறந்து புளி அட்டித்
தந்தத்தின் சீப்பால் குழல் வாராய், அக்கக்காய்!
தாமோதரன் தன் குழல் வாராய் அக்கக்காய்! [2:5:8] [169]

Undi yezhunda uruva malar ṭannil
Chanda chadumugan ṭannai padaiṭṭavan
Konda kuzhalai kurandu puli atti
Ṭanḍattin seeppal kuzhal várái, akkakkái !
Damodaran tan kuzhal varai, akkakkai! (169)

Brahma with faces four, who chant the vadas sacred
Born of beauteous lotus rises from Lord's lov'ly navel,
O ! crow, come and groom his tangled wavy tresses
Anointing fragrant oil and sleeky with ivory comb, O! Raven
Dress tidily fastening the tresses lov'ly of 'Damodara'! [2:5:8] [169]

மன்னன் தன் தேவி மார் கண்டு மகிழ் வெய்த
முன் இவ்வுலகினை முற்றும் அளந்தவன்
பொன்னின் முடியினைப் பூஅணை மேல் வைத்துப்
பின்னேயிருந்து குழல் வாராய், அக்கக்காய்!
பேராயிரத்தான் குழல் வாராய் அக்கக்காய்! [2:5:9][170]

Mannan tan devi már kandu magizhvaida ,
Mun yiv vulaginai murrum alandavan
Ponnin mudiyinai puanai mél veittu
Pinne yirundu kuzhal várái, akkakkái !
Péráyiraṭṭán kuzhal várái, akkakkái ! (170)

In times of yore incarnate as Vamana,
Vindhyavalli Queen of Mahabali, felt happy along with king,
Offered alms sought; and lo! he measured the worlds entire,
In stirdes three; placing his golden tresses on a bed flowery
0! crow, stand behind and groom his tresses lovely! O! Raven,
Dress the tresses of him, who ador'd in names thousand! [2:5:9] [170]

கண்டார் பழியாமே அக்கக்காய் கார்வண்ணன்
வண்டு ஆர்குழல் வார வா என்ற ஆய்ச்சி சொல்
விண்தோய் மதிள் வில்லிபுத்தூர்க் கோன் பட்டன் சொல்
கொண்டாடிப் பாடக் குறுகா வினை தாமே! [2:5:10] [171]

Kandár pazhiyame akkakkái kár vannan
Vandár kuzhal vára vá yenra aaicchi sol
Vinṭoi madil villiputtur kón battan sol
Kondádi páda kurugá vinai táme ! (171

0 ! Crow those who glance, not to blame, Krishna
In bluey-black like rain cloud, whose tresses
In swarthy black like humming bees, come,
To dress tidily, fastening the curly locks;
Thus told briefly her desire, yasoda inviting, Raven !
And Vishnu Chittar, the king of Villiputtur with high
Rise fortification around, that meet with sky, recounted them;
All those who enjoy this and sing, will get rid of evil karmas' !
[2:5:10] [171]

* * *

இரண்டாம் பத்து - ஆறாம் திருமொழி

CANTO - II - SIXTH DECAD

ஆபரணமிடல் - Adorning Jewels

வேலிக் கோல் வெட்டி விளையாடு வில் ஏற்றி
தாலிக் கொழுந்தைத் தடங் கழுத்தில் பூண்டு
பீலித் தழையைப் பிணைந்து பிறகிட்டு
காலிப்பின் போவதற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா!
கடல் நிற வண்ணற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா! [2:6:1] [172]

Véli kól vetti vilaiyadu vil yé**rr**i
Tali kozhundai tadan kazhuṭṭil púndu
Peeli tazhaiyai pinaiṭṭu piragittu
Kalippin póvaḍarku ór kól kondu vá !
kadal nira va**nn**arku ór kól kondu vá ! (171)

For the Lord in hue like bluey sea,
With a twig cut from fence, make a bow to play,
To wear around, upright neck, as pendant - a talisman -
Made from spathe of palm tree, peacock feathers
Gathered together, to adorn the back ; on the march,
To tend the cows, O! crow, bring the grazing staff! [2:6:1] [172]

கொங்கும் குடந்தையும் கோட்டியூரும் பேரும்
எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என் மகன்
சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க நல்
அங்கம் உடையது ஓர் கோல் கொண்டு வா
அரக்கு வழித்த தோர் கோல் கொண்டு வா! [2:6:2] [173]

Kongum kudandaiyum kóttiyurum pérum
Yengum tirindu vilaiyadum yen magan
Sangam pidikkum tadakkaikku ṭakka nal
Angam udaiyaḍu ór kól kondu vá!
Arakku vazhittadór kól kondu vá ! (173)

The incense fragrance waft around in cities,
Tirukudandai, Tirukottiyur and Tirupper and other
Places of kongu desa where my son roams and plays at will;
For His hand renown'd holds the conch, Panchajanya,
Bring a grazing staff aptly beauteous ; O! Crow,
Bring the staff painted with crimson lac ! [2:6:2] [173]

கறுத்திட்டு எதிர் நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான்
பொறுத்திட்டு எதிர் வந்த புள்ளின் வாய் கீண்டான்;
நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னோடி
சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா
தேவ பிரானுக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா ! [2:6:3] [174]

Karuṭṭittu yedir ninra kanjanai konrán,
Poruṭṭittu yedir vanda pullin vái keendán ;
Neritta kuzhalgalai neenga munnódi
Siruk-kanru meipparku ór kól kondu vá,
Deva piranukku ór kól kondu vá ! (174)

Fuming 'Kamsa' grown hostile, opposed Krishna, got killed;
And the Lord waited patiently, till he was picked up
Tore asunder the beak of the bird, 'Baka' the demon ;
And as he runs before the calves, the curly locks,
Toss and flutter in the breeze; O! crow, for him bring
A grazing staff; To the Lord of celestials bring a staff! [2:6:3] [174]

ஒன்றே உரைப்பான் ஒரு சொல்லே சொல்லுவான்
துன்று முடியான் துரியோதனன் பக்கல்
சென்று அங்குப் பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு
கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல் கொண்டு வா
கடல் நிற வண்ணற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா ! [2:6:4] [175]

Onré uraippán oru sollé solluván
Tunru mudiyán duriyódanan pakkal
Senru angu Báradham kaiyerindanukku
Kanrugal méippadu ór kól kondu vá,
Kadal nira vannarku ór kól kondu vá ! (175)

"He speaks one word only, while uttering only one thing";
Duryodana, wears densely fitted, hard crown,
Unto him, went He the Lord as envoy of Pandavas,
Having failed in the mission, thereupon affirmed securely,
The "Bharata War" colossus, owing to sheer necessity !
0 ! crow ! for Him bring the grazing staff, to tend calves,
For the Lord in hue like bluey sea, bring the staff ! [2:6:4] [175]

சீர் ஒன்று தூதாய் துரியோதனன் பக்கல்
ஊர் ஒன்று வேண்டிப் பெறாத உரோடத்தால்
பார் ஒன்றிப் பாரதம் கை செய்து பார்த்தற்கு
தேர் ஒன்றை ஊர்ந்தாற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா
தேவபிரானுக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா ! [2:6:5] [176]

Seer onru túdái Duriyodanan pakkal
úr onru véndi peráda uródaṭṭal
Pár onri Bharatham kei seidu pártarku
Teṛ onrai úrndárku or kól kondu vá,
Devapiránukku ór kól kondu vá ! (176)

As emissary *par excellence* on earth, on behalf of Pandavas,
Approaching obstinate Duryodana, sought, the least, a village;
Which, when refused, angered, ratiocinating His stay in world,
Arrayed Bharata War collossus, served as charioteer for Partha;
For Him, O ! Crow, bring the lov'ly grazing staff,
And for the Lord of celestials bring the grazing staff? [2:6:5] [176]

ஆலத்திலையான் அரவின் அணை மேலான்;
நீலக் கடலுள் நெடுங்காலம் கண் வளர்ந்தான்
பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற்கு அருள் செய்த
கோலப் பிரானுக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா
குடந்தை கிடந்தாற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா ! [2:6:6] [177]

Ālattilaiyan, aravin anai mélan
Neelak kadalul nedun kálam kan valarndán
Bala piryaṭṭe pártharku arul saida .
Kóla piranukku ór kól kondu vá !
Kudandai kidandárku ór kól kondu vá ! (177)

Resting an primeval banyan leaf during deluges, and,
Reclining on Anantha in bluey sea immersed in yoga nidra
And in blemishless child-hood days, blest Partha, exquisitely ;
The Lord graciously charming, decked with ornaments galore,
0 ! Crow, for Him, bring the lov'ly grazing staff,
For the Lord at 'Kudandai' lay asleep, bring the grazing staff!

[2:6:6] [177]

பொன் திகழ் சித்திர கூடப் பொருப்பினில்
உற்ற வடிவில் ஒரு கண்ணும் கொண்ட அக்
கற்றைக் குழலன் கடியன் விரைந்து உன்னை
மற்றைக் கண் கொள்ளாமே கோல் கொண்டு வா
மணிவண்ணா நம்பிக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா !

[2:6:7] [178]

Pon tigazh chitrakoota poruppinil
Urra vadivil oru kannum konda ak
Krrai kuzhalan kadiyan viraindu unnai
Marrai kan kollámó kól kondu vá
Mani vanna nambikku ór kól kondu vá ! (178)

Magnificently shining golden hills chitrakuta, where
lost one eye as retribution for your misdeed with Seetha,
Such severe Lord is Rama, with dense curly locks;
Hence, lest He pluck the other eye, hurry, !
O! Raven, Proceed quickly and bring grazing staff
To Lord noblesse, in sapphire hue, bring one grazing staff !

[2:6:7] [178]

மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா இலங்கையர்
மன்னன் மணிமுடி பத்தும் உடன் வீழத்
தன் நிகர் ஒன்று இல்லாச் சிலை கால் வளைத்து இட்ட
மின்னு முடியற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா!
வேலை அடைத்தற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா! [2:6:8] [179]

Minnidai Seethai poruttá yilangeiyar
Mannan manimudi pattum udan veezha
Tan nigar onru yilla silai kál valaittu yitta
Minnu mudiyarku ór kól kondu vá ;
Velai adaittarku ór kól kondu vá ! (179)

Long ago, wearied in search of His .abducted consort, Sita,
Whose hip shines like lightning and to liberate her, Rama,
Tying His unique bow, rained shafts of arrow, on Ravana,
The King of Lankans, whose gemmed crowns along with heads ten,
Fell down, slained again and again; for the Lord adnorning
Splendid crown, bring one grazing staff; O! Ravan, for him, who
Restrained sea, made causeway, bring one staff! [2:6:8] [179]

தென்னிலங்கை மன்னன் சிரம் தோள் துணி செய்து
மின் இலங்கும் பூண் விபீடண நம்பிக்கு
என் இலங்கும் நாமத்தளவும் அரசு என்ற
மின் அலங்காரற்கு ஓர் கோல் கெண்டு வா!
வேங்கிட வாணற்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா! [2:6:9] [180]

Tennilangai mannan siram tól tuni seidu
Min yilangum pún vibidana nambikku
Yen yilangum namattalavum arasu yenra
Min alangararku ór kól kondu vá ;
Vénkita vanarku ór kol kondu vá ! (180)

Ravana, the king of Lanka in South, whose heads and shoulder
Cut to pieces in battle fierce, and thereupon, Rama,
Bestowed kingdom to Vibhishana the noble one
With lustrous jewels, blest him, to rule, till His name lasts
And for such Lord adorning necklace with sparkling jewels,
0.! crow, bring one grazing staff, O! Raven, for the lord
Who dwells in Venkata Hills, bring one grazing staff [2:6:9] [180]

அக்கக்காய் நம்பிக்கு கோல் கொண்டு வா என்று
மிக்காள் உரைத்த சொல் வில்லிபுத்தூர் பட்டன்
ஒக்க உரைத்த தமிழ் பத்தும் வல்லார்
மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர் இவ்வையத்தே! [2:6:10] [181]

Akkakkái nambikku kól kondu vá yenru
Mikkál uraitta sol villiputtur battan,
Okka uraitta tamizh pattum vallár
Makkalai perru magizhvar yiv veiyatté ! (181)

"O! Crow, for Krishna the prodigy, *par excellence*,
Bring the grazing staff thus spake Yasoda,
Beloved of Lord and in the same strain, Periyazhvar,
Of Villipuutur fame, composed these verses ten
In classic Tamil, and those excel in learning,
Will live on earth delighfully with worthy sons ! [2:6:10] [181]

⁂

இரண்டாம் பத்து - ஏழாம் திருமொழி

CANTO - II - SEVENTH DECAD

பூச்சூட்டல் - Bedeck with Flowers

ஆனிரை மேய்க்க நீ போதி, அருமருந்து ஆவதறியாய்
கானகம் எல்லாம் திரிந்து உன் கரிய திருமேனி வாட
பானையில் பாலைப் பருகி பற்றாதார் எல்லாம் சிரிப்ப
தேனில் இனிய பிரானே ! செண்பக பூ சூட்ட வாராய் ! [2:7:1] [182]

Ānirai méikka nee pódi, arumarundu ávadariyai
Kánagam yellám tirinḍu un kariya tiru méni váda
Panaiyil palai parugi parradar yellam sirippa,
Ténil yiniya piráné ! ṣenbaga pú sútta várái ! (182)

More nectarous than honey, you are, O ! Lord!
Since you drink all milk in the pots, all those
Ill-willed laugh at you ; your body black,
Gets roasted, withered and wearied as you roam
Hither, thither in forest land, tending cows to graze
And yet you continue, unaware of this ; O ! elixir rare
Annul your going, come, get bedecked with champak flower
[2:7:1] [182]

கருவுடை மேகங்கள் கண்டால் உன்னைக் கண்டாலொக்கும்; கண்கள்
உருவுடையான் ! உலகு ஏழும் உண்டாக வந்து பிறந்தாய்
திருவுடையாள் மணவாளா ! திருவாரங்கத்தே கிடந்தாய் !
மருவி மணம் கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூ சூட்ட வாராய் ! [2:7:2] [183]

Karuvudai méhangál kandál unnai kandálokkum kankal
Uruvudaiyái ulagu yézhum undága vanḍu pirandái
Tiruvudaiyál manavála ! tiruvarangaṭṭé kidanḍái!
Maruvi manam kamazhginra malligai pú chútta várái (183)

If one looks at your beautiful complexion O ! Krishna,
He gets the feel of seeing the pregnant dark clouds;
You created all the worlds seven with stages seven
And have born in the tribes of aayar clan for their emancipation,
Oh! groom of affluent Lakshmi, at Srirangam, in meditation, [2:7:2] [183]
Stay recumbent come get decked with jasmine flowers!

மச்சொடு மாளிகை ஏறி மாதர்கள் தம் இடம் புக்கு,
கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகில் அவை கீறி
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்! நீள் திருவேங்கடத்து எந்தாய்!
பச்சைத் தமனகத்தோடு பாதிரிப் பூச் சூட்ட வாராய்! [2:7:3] [184]

Macchodu máligai yéri máḍargal tam yidam pukku
Kacchodu pattai kizhiṭṭu kámbu tugil avai keeri
Nicchalum teemaigal seivai ! neel Tiruvengadaṭṭu yendái !
Pacchai tamanagattodu pádiri pú chútta várái ! (184)

Ascending the upper storey of tall mansion,
Entered ladies'suite torn the silken robes
And bodice embroidered; and also shred the edges
And frills of fine garments; you are sure to do mischief ;
0 ! Lord, staying in your abode at glorious Venkata Hills !
Come, get decked with fresh 'Padiri' flowers
and Dhavana Shoots [2:7:3] [184]

தெருவின் கண் நின்று இள ஆய்ச்சிமார்களை தீமை செய்யாதே
மருவும் தமனகமும் சீர்மாலை மணம் கமழ்கின்ற;
புருவம் கருங்குழல் நெற்றி பொலிந்த முகிழ்கன்று போலே
உருவம் அழகிய நம்பீ! உகந்து இவை சூட்ட வாராய்! [2:7:4] [185]

Teruvin kan ninru yila aayicchimargálai teemai saiyádé
Maruvum, damanagamum seer málai manam kamazhginra
Puruvam karun-kuzhal nerri polinda mugizh kanru pólé
Uruvam azhagiya nambi! Ugandu yivai chútta várái ! (185)

With shapely brow, dark curly locks, lustrous forehead,
And the complexion like black cloud kiddie ;
0 ! beautiful noblesse, standing in the mid - street,
Tease not young cow-girls; come gladly, get decked
With fragrant garland of fresh "Maruvu" and
Dhavana shoots the perfume of which waft around ! [2:7:4] [185]

புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டாய்! பொருகரியின் கொம்பு ஒசித்தாய்!
கள்ள அரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத் தலை கொண்டாய்!
அள்ளி நீ வெண்ணெய் விழுங்க அஞ்சாது அடியேன் அடித்தேன்
தெள்ளிய நீரில் எழுந்த செங்கழுநீர் சூட்ட வாராய்! [2:7:5] [186]

Pullinai vái pilandittái ! poru kariyin kombu ocittái !
Kalla arakkiyai múkkodu kavalanai talai kondái !
Alli nee vennai vizhunga anjádu adiyen adittén !
Telliya neeril yezhunda senkazhuneer chutta várái ! (186)

You tore asunder the beak of the bird, 'Baka', the demon
And did smash the tusk of 'Kuvalaya', the belligerent tusker ;
You shorn the nose of immoral, murderous 'Surpanka', the ogress ;
And slained the fiend, Ravana's head, her protector and king;
Gather'd in hand, like spoon, gobbled up all the butter,
Anxious of your health I thrashed you, but won't do henceforth ;
Come, get decked with flowers lotus, bloomed in water pure!
[2:7:5] [186]

எருதுகளோடு பொருதி ஏதும் உலோபாய் காண் நம்பி!
கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனை கால்கொடு பாய்ந்தாய்
தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களொடு
பொருது வருகின்ற பொன்னே! புன்னைப் பூச்சூட்ட வாராய்! [2:7:6] [187]

Yerudugalódu porudi, yédum ulóbói kán, nambi!
Karudiya teemaigal saidu kanjanai kál kodu poindái
Teruvinkan teemaigal saidu chikkena mallargalodu
Porudu varuginra ponné! Punnai pú chútta várái! (187)

0! noblesse, encountered bulls seven to obtain Nappinnai,
And desired not anything else; thwarting the designs
Of Kamsa, sinister and evil, leapt on him, destroyed!
Making lot of mischief in the street on way to Mathura,
Vanquish the wrestlers strong, ruining them through!
0! darling gold, come get decked with laurel flowers! [2:7:6] [187]

குடங்கள் எடுத்து ஏற விட்டு கூத்தாட வல்ல எங்கோவே!
மடம் கொள் மதிமுகத்தாரை மால் செய்ய வல்ல என் மைந்தா!
இடந்திட்டு இரணியன் நெஞ்சை இருபிளவு ஆக முன் கீண்டாய்!
குடந்தை கிடந்த எங்கோவே குருக்கத்திபூச் சூட்ட வாராய்! [2:7:7] [188]

Kundanga**l** yeduttu yéra vittu kúṭṭada valla yenkóvé!
Madam ko**l** mathi mugaṭṭárai mál saiya valla yen meindá
Idanṭittu Iraniyan nenjai yiru pilavu ága mun keendái!
Kudanḍai kidanḍa yenkóvé ! kurukkatti pú Chútta várái! (188)

0! Lord, our majesty, sportively, excel in dance - *cui bono*
With pots tossing up, hurly-burly; endear the credulous girls
Of moon - like countenance; with your bewitching eyes;
Long ago, incarnate as 'Nrisimha' the man-lion torn asunder
The chest of 'Hiranya' the demon, with nails sharply strong;
Lying at Kundandai, come get decked with Kurukkatti flowers.

[2:7:7] [188]

சீமாலிகன் அவனோடு தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்!
சாமாறு அவனை நீ எண்ணிச் சக்கரத்தால் தலை கொண்டாய்
ஆமாறு அறியும் பிரானே! அணி அரங்கத்தே கிடந்தாய்!
ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய்! இருவாட்சிப் பூச் சூட்ட வாராய்!

[2:7:8] [189]

Seemálikan avanodu tózhamai ko**ll**avum vallái
Sámaru avanai nee yenni chakkarattál talai ko**n**dai!
Amáru ariyum pirane! a**n**i arangatté kidandái!
Yema**rr**am yennai tavirṭṭai ! iruvatchi pú chútta várái! (189)

0! Lord, expediently befriended 'Malikan' the asura,
Carefully planned, considered well, the way to end his life,
When he insisted to learn the technique of aiming Discus;
You deftly did slash his head with your Discus!
You are aware, whatever is destined to happen
0! Lord, reclining at sublime Srirangam, annul
Painful afflictions; come get decked with 'Iruvatchi' flowers!

[2:7:8] [189]

அண்டத்து அமரர்கள் சூழ் அத்தானியுள் அங்கு இருந்தாய்!
தொண்டர்கள் நெஞ்சில் உறைவாய்! தூமலராள் மணவாளா!
உண்டிட்டு உலகினை ஏழும் ஓர் ஆலிலையில் துயில் கொண்டாய்!
கண்டு நான் உன்னை உகக்கக் கருமுகை பூச் சூட்ட வாராய்!
[2:7:9] [190]

Andattu amarargal súzh aṭṭániyul angu yirundái!
Tondargal nenjil uraivái! tumalaral manavalá!
Undittu ulaginai yezhum ór álilaiyil tuyil kondái
Kandu nan unnai ugakka karumugai pu chutta varai! (190)

In the hall of audience, you adorn the throne, surround by
The celebrated celestials, in obeisance full, wait in order,
And you adorn'd the hearts of devotees;
0! consort of Lakshmi, who ensconsed in lotus pure!
You swallowed the worlds seven in your lustrous belly,
Stay recumbent on primeval banyan leaf in yogic meditation,
Make me happy, come, get decked with "Karumugai" flowers!
[2:7:9] [190]

செண்பக மல்லியோடு, செங்குழுநீர் இருவாட்சி
எண் பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன் இன்று இவை சூட்டவா என்று
மண்பகர் கொண்டானை ஆய்ச்சிமகிழ்ந்து உரை செய்த இம்மாலை
பண்பகர் வில்லிபுத்தூர் கோன் பட்டர் பிரான் சோன்ன பத்தே!
[2:7:10] [191]

Ṣenbaga Malliyódu senkazhuneer yiruvátchi
Yen pagar puvum konarndén, yinru yivai chutta vá yenru
Manpagar kondanai aaicchi magizhndu urai saida yimmálai,
Panpagar villiputtúr kón Battar Pirán sonna paṭṭé ! (191)

"Champak, jasmine, lotus, iruvatchi and suchlike fragrant flowers
I brought for you today, to bedeck you elegantly!"
Yasoda joyously uttered this about the Lord, who,
Sought and obtain'd from Mahabali, the earth craved for,
And these, attuned in a garland of verses ten
By Periyazhvar, the king of Sri Villiputtur ! [2:7:10] [191]

* * *

இரண்டாம் பத்து - எட்டாம் திருமொழி

CANTO - II - EIGHTH DECAD

திருவந்தி காப்பு - Have the Amulet Worn

இந்திரனோடு பிரம்மன் ஈசன் இமையவர் எல்லாம்
மந்திர மா மலர் கொண்டு மறைந்து உவராய் வந்து நின்றார்;
சந்திரன் மாளிகை சேரும் சதுரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!
அந்தியம் போது இது ஆகும் அழகனே! காப்பிட வாராய்! [2:8:1] [192]

Indranódu Biraman Eesan imaiyavar yellám
Mandira má malar kondu maraindu uvarái vandu ninrár ;
Chandiran maligai serum sadurargal vellarai ninrai
Andiyam pódu yidu agum, azhagané, káppida várái ! (192)

At vellarai with moonlit terrace of mansions ;
You have your abode, O ! splendidly beautiful Lord
Indra, Brahma, Rudra and other celestials, with graceful
Garland of flowery Mantras, hiding, stand near there !
Oh! it's twilight of even; come, have the amulet
to ward off evil eye! [2:8:1] [192]

கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து கதறுகின்ற பசு எல்லாம்;
நின்றொழிந்தேன் உன்னைக் கூவி, நேச மேலொன்றும் இலாதாய்!
மன்றில் நில்லேல் அந்திப் போது; மதிள் திருவெள்ளறை நின்றாய்!
நன்று கண்டாய் என்தன் சொல்லு; நான் உன்னைக் காப்பிட வாராய்!
[2:8:2] [193]

Kanrugal yillam pugundu kaḍaruginra pasu yellám;
Ninrozhindén unnai kúvi, nésamélonrum yiládái
Manril nillel andipódu madil tiruvellarai ninrái !
Nanru kandai yentan sollu; nán unnai káppida várái ! (193)

O! Lord, indifferently, loveless unto me; you stay
At famous place Tiru-vellarai, with fortification;
All the cows moo, with burden 'd udders, enter the pen ;
Though I stand at cross roads calling you ! I beseech you,
Not to stay out in the courtyard at dusk; all my words,
For your welfare ; come, have the amulet to ward off evil eye!
[2:8:2] [193]

செப்போது மென் முலையர்கள் சிறு சோறும் இல்லும் சிதைத்திட்டு
அப்போது நான் உரப்பப் போய் அடிசிலும் உண்டிலை ஆள்வாய்
முப்போதும் வானவரேத்தும் முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்
இப்போது நான் ஒன்றும் செய்யேன்! எம்பிரான் காப்பிட வாராய்!
[2:8:3] [194]

Seppódu men mulaiyargal siru sórum yillum sidaiṭṭittu
Appódu nan urappa pói adisilum undilai alvai
Muppódum vanavaréttum munivargal vellarai ninrái
Ippódu nán onrum saiyén ! Empiran káppida várái ! (194)

Born to rule me O ! Lord ! Thrice a day, the celestials,
And sages worship you and greet at Tiruvellarai !
You wreck the houses and rice of sands fancied, as they play,
By young girls, with soft cup-like bosom shine as lucent gold ;
As I did rebuke you; went away without food ; I won't do
Such thing now; come have the amulet to ward-off evil eye! [2:8:3] [194]

கண்ணில் மணல் கொடு தூவி காலினால் பாய்ந்தனை என்று என்று
எண் அரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு இவரால் முறைப்படுகின்றார்!
கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய் கண்டோரோடே தீமை செய்வாய்!
வண்ணமே வேலையது ஒப்பாய்! வள்ளலே! காப்பிட வாராய்! [2:8:4] [195]

Kannil manal kodu nivi kálinál poindanai yenru, yenru
Yennarum pillaigal vandittu yivaral murai paduginrar
Kannane ! vellarai ninrai kandarode teemai saivái !
Vanname velai yadu oppói ! vallalé ! káppida várái ! (195)

O!my Krishna dear, in hue like bluey sea,
Countless children come, complain again and again;
Even with strangers you seem to do mischief
Sprinkling dust in their eyes, and kick them too!
Who are they? I shall let you not go over there? come,
0! benevolent Lord, have the amulet to ward off evil eye! [2:8:4] [195]

பல்லாயிரவர் இவ்வூரில் பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வார்
எல்லாம் உன்மேல் அன்றிப் போகாது; எம்பிரான்! நீ இங்கே வாராய்
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய்! ஞானச் சுடரே! உன் மேனி
சொல்லார வாழ்த்தி நின்று ஏத்திச் சொப்பாடக் காப்பிட வாராய்!
[2:8:5] [196]

Palláyiravar yivvúril pillaigal teemaigal saivár
yellám un mél anri pógádu; empiran ! nee yinge várái ;
Nallárgal vellarai ninrái ! gnana sudare ! un méni
Sollára vázhtti ninru yétti soppada káppida várái ! (196)

Thousands of wicked children are in town ; and all their
Evil deeds get attributed to you and not, any other
By scare-mongers; At Tiruvellarai where learned scholars
And pious people live, you made your abode and stay !
Symbol of radiant knowledge, a beacon of wisdom you are!
Unto you, I sing hymn benedictory and veracious orison,
Come, have the excellence of amulet, to ward-off evil eye ! [2:8:5] [196]

கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின் மேல் கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயை
வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்தான் என்பது ஓர் வார்த்தையும் உண்டு
மஞ்சு தவழ் மணிமாட மதிள் திருவெள்ளறை நின்றாய்!
அஞ்சுவன் நீ அங்கு நிற்க அழகனே! காப்பிட வாராய்! [2:8:6] [197]

Kanjan karu kondu nin mél karu nira sem mayir péyai
Vanjippadarku viduṭṭan yenbadu ór vartaiyum undu;
Manju tavazh mani maḍa madil Tiruvellarai ninrái !
Anjuvan nee angu nirka azhagane ! káppida várái! (197)

Whispered everywhere, as cruel kamsa, greatly angered
And sent with sinister motive, ogress Putana in black hue,
Red hair and scary teeth, deceitfully to kill you;
O ! graceful Lord, staying at Tiruvellarai, where
The clouds crawl over tall mansions inlaid with gems,
And surround by mighty arcade; O! beauteous Lord ,
Come, have the amulet to ward-off the evil eye !
[2:8:6] [197]

கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கு அழிய உதை செய்த
பிள்ளையரசே! நீ பேயைப் பிடித்து முலை உண்ட பின்னை
உள்ளவாறு ஒன்றும் அறியேன்; ஒளியுடைவெள்ளறை நின்றாய்!
பள்ளிகொள் போது இது ஆகும்; பரமனே! காப்பிட வாராய்! [2:8:7] [198]

Kalla chagadum marudum kalak-kazhiya uḍai saida
Pillaiyarase ! nee péyai pidittu mulai unda pinnai
Ullavaru onrum ariyen; oliyudai vellarai ninrái !
Pallikol pódu idu águm; paramané ! káppida várái! (198)

0 ! Lord, you smote the wily 'Sakata' to ruin wholely and
Felled the yaksas in guise of twain 'Maruda' trees ;
0 ! Crown prince! caught the ogress Putana, suck her breast' to die
Unaware of these, I know not the underlying strategy !
0 ! Lord, stay at splendent Tiruvellarai and rest a while
Come, have the amulet to ward-off the evil eye ! [2:8:7] [198]

இன்பம் அதனை உயர்த்தாய்! இமையவர்க்கு என்றும் அரியாய்
கும்பக் களிறு அட்ட கோவே! கொடுங் கஞ்சன் நெஞ்சினிற் கூற்றே!
செம்பொன் மதிள் வெள்ளறையாய்! செல்வத்தினால் வளர் பிள்ளாய்!
கம்பக் கபாலி காண் அங்கு கடிது ஓடிக் காப்பிட வாராய்! [2:8:8] [199]

Inbam adanai uyarṭṭai ! Iymaiyavarku yenrum ariyái
Kumba kaliru atta kove ! kodum kanjan nenjinir kúrré !
Sempon madil vellaraiyái! Selvaettinál valar pillái !
Kamba kabáli kán angu ; kadidu - ódi káppida várái ! (199)

The Lord who bestows bliss, forever dear to celestials,
Slained 'Kuvalaya' the mighty tusker with globular forehead
And stood as fiery terror in kamsa's mind, stay at Tiruvellarai
Circumjacent with arcade glittering in fine gold;
Brought up in opulance, O! charming child,
'Kapali', the tremulous cramium holder stands there,
Come, quickly, have the amulet to ward-off evil eye ! [2:8:8] [199]

இருக்கொடு நீர் சங்கிற் கொண்டிட்டு எழில் மறையோர் வந்து நின்றார்;
தருக்கேல், நம்பி! சந்தி நின்று தாய் சொல்லுக் கொள்ளாய் சில நாள்;
திருக்காப்பு நான் உன்னைச் சாத்த தேசு உடை வெள்ளறை நின்றாய்!
உருக்காட்டும் அந்தி விளக்கு ஒளி கொள்ள ஏற்றுகேன் வாராய்!
[2:8:9] [200]

Yirukkodu neer sangir kondittu yezhil maraiyór vanḍuninrár
Tarukkél, nambi ! sandi ninru tai sollu kollai sila nál,
Tiru kappu nán unnai sáṭṭa tesu udai vellarai ninrái
Urukkáttum anḍi vilakku yinru oli kolla yérrugén várai ! (200)

Beautifully radiant, chanters of vedas sacred,
Recite excellence of Rg mantras with holy water in conch.
Come to the sanctified place; O ! noblesse, ought not
To stand at cross roads haughtily; listen and obey
Mothers' words for few days; you stay at splendent
Tiruvellarai ! I lit today the effulgent even. light
Come dear, have the amulet to ward-off evil eye ! [2:8:9] [200]

போது அமர் செல்வக் கொழுந்து புணர் திருவெள்ளறையானை
மாதர்க்கு உயர்ந்த அசோதை மகன் தன்னைக் காப்பிட மாற்றம்
வேதப் பயன் கொள்ள வல்ல விட்டு சித்தன் சொன்ன மாலை
பாதப் பயன் கொள்ள வல்ல பத்தர் உள்ளார் வினை போமே! [2:8:10] [201]

Pódu amar selva kozhunḍu punar Tiruvellaraiyánai
Mádarku uyarnda asódai magan tannai káppida márram
Védapayan kolla valla vittu chiṭṭan sonna malai
Pada payan kolla valla pattar ullár vinai pome ! (201)

Illustrious lady Yasoda, blessed by Lakshmi who resides
In lotus at Tiruvellarai with splendrous Lord, called her son ;
To have the amulet to ward-off evil eye, uttered these words ; ;
Recalling them in garland of verses, offered by Vishnu Chittar,
Adept in vedas, and those who grasp the underlying
Thoughts of these verses, will get their afflictions of karma erased!
[2:8:10] [201]

⁂

இரண்டாம் பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி

CANTO - II - NINTH DECAD

திருட்டுத் தொழில் - Art of Pilfering

வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை
வெற்பிடையிட்டு அதன் ஓசை கேட்கும்
கண்ணபிரான் கற்ற கல்வி தன்னைக்
காக்ககில்லோம் உன் மகனைக் காவாய்
புண்ணில் புளிப் பெய்தா லொக்கும் தீமை
புரை புரையால் இவை செய்ய வல்ல
அண்ணற் கண்ணன் ஓர் மகனைப் பெற்ற
அசோதை நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய்! [2:9:1] [202]

Ve**nn**ai vizhungi verum kalaṭṭai,
Verpidai yittu adan ósai kétkum
Ka**nn**apirán karra kalvi tannai
Kakkagillom, un maganai kávai
Punnil puli paidalokkum teemai
purai puraiyál yivai saiya valla
Annar kannan or maganai pe**rr**a
asódai nangái ! un maganai kúvái ! (202)

0 ! Yasoda, your son Krishna, devour all butter and
Hurl the empty pot on the rock, enjoy its tinkling resonance !
We couldn't check this as he mastered the art himself !
It's all like "adding salt to injury" as he continues to do
Mischief at every house and simultaneously !
0 ! *dame d'honneur**, yasoda, you begot a lofty,
Nonpareil son, Krishna, call him back to your house !
(*Maid of honour) [2:9:1] [202]

வருக, வருக, வருக இங்கே
வாமன நம்பி, வருக இங்கே
கரிய குழல் செய்ய வாய் முகத்துக்
காகுத்த நம்பி! வருக இங்கே

அரியனிவன் எனக்கு இன்று நங்காய்
அஞ்சன வண்ணா! அசலகத்தார்
பரிபவம் பேச தரிக்ககில்லேன்
பாவியேனுக்கு இங்கு போதராயே! [2:9:2] [203]

Varuga, varuga, varuga yingé
Vámana nambi varuga yingé
Kariya kuzhal saiya vái mugaṭṭu
Káguṭṭa nambi ! varuga yingé !
Ariyanivan yenakku yinru nangái
Anjana vanna! asalagaṭṭár
Paribavam pésa tarikkagillén,
Paviyénukku yingu pódarayé ! (203)

Come ! Come ! Come, O ! noble Vamana, come hither !
With black curly locks, coral lips, and cherubic visage,
0 ! Rama, noblesse of *Kakutstha* dynasty, come here !
In this life, O ! elite of ladies this child is dear to me !
In hue like collyrium, O ! Krishna, when neighbours blame you,
I couldn't bear, being innocently harmless ; come home ! [2:9:2] [203]

திருவுடைப் பிள்ளை தான் தீயவாறு
தேக்க மொன்றுமிலன் தேசுடையன்
உருக வைத்த குடத்தோடு வெண்ணெய்
உறிஞ்சி யடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்
அருகிருந்தார் தம்மை அநியாயம் செய்வது
தான் வழக்கோ? அசோதாய்!
வருக வென்று உன் மகன் தன்னைக் கூவாய்
வாழ வொட்டான் மது சூதனனே!

Tiruvudai piḷḷai tán teeyavaru [2:9:3] [204]
Tékka monru milan tésudaiyan
Uruga veiṭṭa kudattodu vennai
Urinji udaiṭṭittu ponḍu ninran
Arugirundár tammai aniyayam saivadu
tán vazhakkó? asódái !
Varuga venru un magan tannai kuvai
Vázha vottán madúsudanané! (204)

0 ! Yasoda, your darling son continues the misdeeds,
And, thinks it, an achievement ; .charms with magnetic orb ! '
Your affluent child sips potful of melted butter complete
And hurl the pot broken to pieces, stands innocently
Howis he justifled to embarrass the neighbours like this?
Call him back Yasoda, else, Lord Madusudana let not us live !
[2:9:3] [204]

கொண்டல் வண்ணா ! இங்கே போதராயே
    கோயிற் பிள்ளாய் ! இங்கே போதராயே !
தெண் திரை சூழ் திருப்பேர் கிடந்த
    திரு நாரணா ! இங்கே போதராமே !
உண்டு வந்தேன் அம்மமென்று சொல்லி
    ஓடி அகம் புக ஆய்ச்சி தானும்
கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக் கொள்ளக்
    கண்ணபிரான் கற்ற கல்வி தானே ! [2:9:4] [205]

Kondal vanna ! yingé póḍaráyé
    kóyir pillai ! yingé póḍaráyé !
Then tirai súzh tiruppér kidanḍa
    Tiru Narana ! yingé pódaráyé !
Undu vanden ammamenru solli
    odi agam puga áicchi, tánum
Kandediré senreduttu kolla (205)
    Kanna piran, karra kalvi táné !

O! Cloud hue Lord, come here ; endearing son of the shrine
At Srirangam, come hither; surround by clear wavy
Waters of river cauvery, you stay reclined at Tirupper;
0 ! Sriman Narayana, come hither; Krishna darling,
Runs into another's house saying "I had the suck",
And the cowgirl comes ahead, sees and takes you in her hip !
Oh ! this too the lesson he had leamt for himself! [2:9:4] [205]

பாலைக் கறந்து அடுப்பேற வைத்துப்
    பல் வளையாள் என் மகளிருப்ப
மேலை யகத்தே நெருப்பு வேண்டிச் சென்று
    இறைப் பொழுது அங்கே பேசி நின்றேன்
சாளக் கிராமமுடைய நம்பி
    சாய்த்துப் பருகிட்ட போந்து நின்றான்
ஆலைக் கரும்பின் மொழி அனைய
    அசோதை நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய்! [2:9:5] [206]

Pálai karaṇḍu aduppéra veiṭṭu
    pal valaiyál yen magaliruppa
Melai agaṭṭe neruppu véndi senru
    yirai pozhudu angé pési ninren
Sala grama mudaiya nambi
    Sáittu parugittu póndu ninrán !
Ālai karumbin mozhi anaiya
    asodai nangái ! un maganai kúvái ! (206)

Possessing delighfully sweet tongue like mature sugar cane
Meant for press, O ! yasoda, nobiliary, I milked the cows,
Kept it on oven; my. daughter stayed as guard;
While I went to western neighbour's house to get fire,
Got delayed for a moment: whence Krishna nobly exalted,
Of Salagrama, steathily drank all the milk from inclined pot,
Gone out, stand there feign innocence; call him back ! [2:9:5] [206]

போதர் கண்டாய், இங்கே போதர் கண்டாய்!
    போதரே னென்னாதே போதர் கண்டாய்!
ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார்
    ஏதேனும் பேச நான் கேட்க மாட்டேன்
கோது கலமுடைக் குட்ட னேயோ!
    குன் றெடுத்தாய்1 குடமாடு கூத்தா
வேதப் பொருளே! என் வேங்கிடவா!
    வித்தகனே! இங்கே போதராயே! [2:9:6] [207]

Pódar kandái yingé podar kandái
    pódaren yennádé pódar kandái
Yeḍénum solli asalagattár
    Yedénum pésa nán kétka mattén
Kodukalamudai kuttanéyo !
    Kunru yeduttai ? kudamádu kúṭṭa
Véda porulé ! yen venkatavá !
    Vittagané ! yinge pódarayé ! (207)

The enthusiastic cherubic laddie, held the hill,
'Govardhana' as umbrella; and dance with pots tossing up,
The inlying matter of Vedas sacred, my darling Venkata,
' Mysteriously, wonder-boy, come here quickly;
Say not, 'won't come', come hither; the neighbours,
As though speak your greatness, blame you uncivilly;
I can't bear this any more, come here right now! [2:9:6] [207]

செந்நெலரிசி சிறு பருப்புச்
    செய்த அக்காரம் நறு நெய் பாலால்
பன்னிரண்டு திருவோணம் அட்டேன்
    பண்டும் இப்பிள்ளை பரிசறிவன்
இன்னம் உகப்பன் நான் என்று சொல்லி
    எல்லாம் விழுங்கிட்டும் போந்து நின்றான்
உன் மகன் தன்னை அசோதை நங்காய்!
    கூவிக் கொள்ளாய் இவையும் சிலவே! [2:9:7] [208]

Sen-nelarisi siru paruppu
    Saida akkáram naru nei pálál ;
Pannirandu Tiruvonam atten
    Pandum yippillai parisarivan,
Yinnam ugappan yenru solli
    Yellam vizhungittu póndu ninrán
Un magantannai, asódai nangái !
    kúvi kollái yivaiyum silavé ! (208)

0 ! honourable lady yasoda, for your son, I cooked
The pudding with rice of red paddy, green gram, tasty ghee
Cow's milk and sugar candy, adding spices too, for all,
The twevle "Shravan" asterism days, knowing his nature !
He swallowed abundantly and desired to have more !
This, only a few among many more, call him back home ! [2:9:7] [208]

கேசவனே ! இங்கே போதராயே
    கில்லேன் என்னாது இங்கே போதராயே
நேசம் இலாதார் அகத்தில் இருந்து
    நீ விளையாடாதே போதராயே
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தை மாரும்
    தொண்டரும் நின்ற விடத்தில் நின்று
தாய் சொல் கொள்வது தன்மம் கண்டாய்
    தாமோதரா ! இங்கே போதரயே ! [2:9:8] [209]

Késavané yingé póḍaráyé
    killen yennáḍu yingé podaráyé
Nésam yilaḍár agaṭṭil yirunḍu
    nee vilaiyadádé póḍaráyé
Dúṣanam sollum tozhuttai márum
    tondarum ninra yidaṭṭil ninru
Tái sol kolvadu tanmam kandai
    Damodara ! yingé póḍaráye ! (209)

0 ! Kesava, come here; say not 'I won't', but come hither;
Play not at the houses of un-loved loathsome people ;
And cease to play in such places where the slaves
Of cowgirls speak ill of you and spread blasphemy !
Don't you aware, O ! Damodara, listening to mother's words
Is Dharma, supremely, *par excellence*, come here soon ! [2:9:8] [209]

கன்னல் இலட்டுவத்தோடு சீடை
    காரெள்ளின் உண்டை கலத்திலிட்டு
என்னகமென்று நான் வைத்துப் போந்தேன்;
    இவன் புக்கு அவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான்

பின்னும் அகம்புக்கு உறியை நோக்கிப்
 பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான்
உன் மகன் தன்னை, அசோதை நங்காய்
 கூவிக் கொள்ளாய், இவையும் சிலவே ! [2:9:9] [210]

Kannal yilattuvattodu seedai
 Kare**ll**in undai kalaṭṭilittu
Yennagamenru nán veittu póndén;
 Ivan pukku ava**rr**ai peruṭṭi póndán
Pinnum agam pukku uriyai nókki
 Pirangoli vennaiyum soḍikkinrán !
Un magan tannai yasodai nangai,
 Kúvi ko**ll**ái, yivaiyum silavé ! (210)

Sweet, luscious "Laddus" with sugar candy,
Salty 'seedai', rounded sweetish balls made of black 'sesame'-
All these I cooked and kept in pots in the house,
Where no stranger expected and gone out; whereas,
This child entered and ate all the refreshment
As if innoeont went away! after a while, again,
Entering my house, he, searchad for odoriferous,
Brilliant butter kept high in slings, O! yasoda, call your son! [2:9:9] [210]

சொல்லில் அரசிப் படுதி நங்காய் !
 சூழல் உடையன் உன் பிள்ளை தானே
இல்லம் புகுந்து என் மகளைக் கூவிக்
 கையில் வளையைக் கழற்றிக் கொண்டு
கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற
 அங்கொருத்திக்கு அவ்வளை கொடுத்து
நல்லன நாவற் பழங்கள் கொண்டு
 நானல்லேன் என்று சிரிக்கின்றானே ! [2:9:10] [211]

Sollil arasi paduthi, nangái !
 Súzhal udaiyan un pillai thánė
Illam pugundu yen magalai kúvi
 Keiyil valaiyai kazharri kondu,
Kollaiyil ninrum Konarndu virra
 angoruttikku av-valai Koduttu
Nallana návar pazhangal kondu,
 Nánallén yenru sirikkinráné! (211)

0! belle, affable yasoda, if we speak, you get upset
But your scheming son, entering my house
Called my daughter, snatched the bangles from her hands,
And bartered them for plumpy purple fruits, at hind garden
Brought from woodland park by the girl who sells rose-apple,
Laughing, denying, he claims, he had not done it ! [2:9:10] [211]

வண்டு களித்து இரைக்கும் பொழில் சூழ்
    வரு புனல் காவிரித் தென்னரங்கன்
பண்டு அவன் செய்த கிரீடை எல்லாம்
    பட்டர் பிரான் விட்டு சித்தன் பாடல்
கொண்டு இவை பாடிக் குனிக்க வல்லார்
    கோவிந்தன் அடியார்கள் ஆகி
எண் திசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்
    இணையடி என் தலை மேலனவே! [2:9:10] [212]

Vandu Kaliṭṭu yiraikkum pozhil súzh
    Varu Punal Kaviri tennarangan
Pandu avan saida kireedai yellám
    Battar Pirán Vittu Chittan pádal
Kondu yivai padi kunikka vallár
    Govindan adiyárgal ági,
Yen disaikkum vilakkági nirpár
    Yinaiyadi yen talai melanavé! (212)

These verses by Battar Piran the Vishnu Chittar, narrate:
The bees hum everywhere in the grove in revelry,
Enjoying the nectar from flowers of excellence, and
Surround by the revolving waters of river cauvery,
At beauteous Tiruvarangam where lies our Lord's abode;
In days of yore the lord, incarnate as Krishna, engaged in
Spontaneous, joyous, creative amusing Sport;
And all those, sing these and dance become servitors
Of Govinda, and shine as beacon for all directions eight,
And their feet, twain, become the crown-jewel on my head !

* * *

இரண்டாம் பத்து - பத்தாம் திருமொழி

CANTO - II - TENTH DECAD

கோபிகைகளின் முறையீடு- Cowgirls' Complaints

ஆற்றில் இருந்து விளையாடுவோங்களைச்
சேற்றால் எறிந்து, வளை துகில் கைக் கொண்டு
காற்றின் கடியனாய் ஓடி அகம் புக்கு
மாற்றமும் தாரானால் இன்று முற்றும்
வளைத் திறம் பேசானால் இன்று முற்றும் [2:10:1] [213]

Ārril yirundu viláiyaduvóṇgalai
Sérral yerindu, valai tugil kai kondu
Kárrin kadiyanái ódi agam pukku
Márramum taránál yinru murrum,
Valai tiram pésanal yinru murrum ! (213)

As we play fun and frolic at riverside, excepting him -
Krishna - who spraying mud and mire on us, seized all our
Silks and bangles, hurried faster than wind, entered the house;
Yet more, didn't respond our calls, though ends the day entire!
Further speakth not He, concerning pilfered things,
O! the whole of this day, comes to end! [2:10:1] [213]

குண்டலம் தாழ, குழல் தாழ, நாண் தாழ
எண் திசை யோரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்த
வண்டு அமர் பூங்குழலார் துகில் கைக் கொண்டு
விண் தோய் மரத்தானால், இன்று முற்றும்!
வேண்டவும் தாரானால், இன்று முற்றும்! [2:10:2] [214]

Kundalam ṭázha, kuzhal ṭazha, nán ṭázha,
Yen disaiyórum yirainji tózhudu yetta
Vandu amar púnkuzhalár tugil keikondu
Vin tói marattanal, yinru murrum!
Véndavum ṭáranál, yinru murrum! (214)

Beauteous ear-drops descend-low, and the curly locks
Tilting to low neck-line, golden string droops adown;
And all the denizens from quarters eight praise him,
Reverently worship him; the bees drone around flowers
That adorn the tresses; He grabs silken robes, climb
Sky high tree; oh! the whole day today comes to end; and
Despite beseeching, return them not; whole day today
comes to end! [2:10:2] [214]

தடம் படு தாமரை பொய்கை கலக்கி
விடம் படு நாகத்தை வால் பற்றி ஈர்த்து
படம் படு பைந்தலை மேல் எழப் பாய்ந்திட்டு
உடம்பை அசைத்தானால் இன்று முற்றும்
உச்சியில் நின்றானால், இன்று முற்றும் [2:10:3] [215]

Tadam padu ṭámarai poigai kalakki
Vidam padu nagaṭṭai vál pa**rr**i eerṭṭu,
Padam padu peintalaimel yezha póindittu
Udambai asaittánál, yinru mu**rr**um!
Ucchiyil ninranál, yinru mu**rr**um! (215)

Plunged into vast lotus pond, stirred it to bring out,
The poisonous snake, kaliya, holding its tail,
Pulled it and leapt on the head of hooded serpent;
He shook his body and danced on it.
Oh! the whole day today comes to end; and he stood
On its head, oh! the whole day today comes to end! [2:10:3] [215]

தேனுகன் ஆவி செகுத்துப் பனங்கனி
தான் எறிந்திட்ட தடம் பெருந் தோளினால்
வானவர் கோன் விட வந்த மழை தடுத்து
ஆனிரை காத்தானால், இன்று முற்றும்
அவை உய்யக் கொண்டானால், இன்று முற்றும் [2:10:4] [216]

Thénukan ávi seguttu panan-kani
Tán yerinditta ṭadam perum ṭólinal
Vánavar kón vida vanḍa mazhai taduṭṭu
Ānirai káṭṭanál yinru mu**rr**um;
avai uyya kondánál yinru mu**rr**um (216)

With broad renown'd shoulders, he flung aside,
Dhenukasura on a palm tree dropped off fruits;
And when Indra, king of celestials sent dooms-day
Hailstorm, he held the hill Govardana as umbrella,
Saved the cows, oh! the whole day today comes to end;
And tended the cows to live;
Oh! whole day today comes to end ! [2:10:4] [216]

ஆய்ச்சியர் சேரி அளைதயிர் பால் உண்டு
பேர்த்து அவர் கண்டு பிடிக்கப் பிடியுண்டு
வேய்த் தடந் தோளினர் வெண்ணெய் கொள்மாட்டாது அங்கு
ஆப்புண்டு இருந்தானால், இன்று முற்றும்
அடியுண்டு அழுதானால் இன்று முற்றும் [2:10:5] [217]

Aacchiyar Chéri alai ṭayir pál undu
Pérttu avar kandu pidikka pidiyundu
Véi-ṭadan tolinar vennai kolmáttadu, angu
Āppundu yirundánál, yinru murrum
adiyundu azhudánál, yinru murrum! (217)

In the Cowherds' village, Gokul, he drank all milk,
The curd churned well, and turned aside for butter;
But found out by a cowgirl with bamboo like
Stout shoulders; caught while stealing, unable to escape,
And pilfer butter but got bound up in their houses;
Oh! the whole day -today comes to end; Beaten up,
He cried aloud! oh! the whole day today comes to end! [2:10:5] [217]

தள்ளி தளர் நடையிட்டு இளம் பிள்ளையாய்
உள்ளத்தின் உள்ளே அவளை உற நோக்கி
கள்ளத்தினால் வந்த பேய்ச்சி முலை உயிர்
துள்ளச் சுவைத்தானால், இன்று முற்றும்
துவக்கு அற உண்டானால் இன்று முற்றும் [2:10:6] [218]

Talli talar nadai yittu yilam pillaiyái
Ullaṭṭin ulle avalai ura nókki
Kallaṭṭinál vanda péyiechi mulai yuir
Tulla suviṭṭanál. yinru murrum;
tuvakku ara undánál, yinru murrum ! (218)

Crawling still, learning to keep paces, toddler the tiny tot,
Knowing, *penetralia mentis* of her the ogress in disguise,
Suck the breast, tasting, till she dies quivering severely!
Oh! the whole day today comes to end; and he consumes
Desire and .thrall like a spark from flame - *"Visphulinga"*
Oh! the whole day today comes to end! [2:10:6] [218]

மாவலி வேள்வியில் மாண் உருவாய்ச் சென்று
மூவடி தா என்று இரந்த இம் மண்ணினை
ஓரடி இட்டு, இரண்டாம் அடி தன்னிலே
தாவடி இட்டானால், இன்று முற்றும்
தரணி அளந்தானால், இன்று முற்றும் [2:10:7] [219]

Mávali vélviyil mánuruvái senru
Múvadi ṭa yenru yiranda yim manninai
óradi yittu, yirandam adi tannile
Ṭávadi yittánál, yinru murrum;
Darani alandánál, yinru murrum! (219)

In mahabali's grandeur yajna, as Vamana, the celibate,
Craved alms of three feet space, and measured this,
Earth as one foot, for the second, placed his feet differently!
Oh! the whole day today comes to end; and for
The second foot, he measured the whole Universe :
Trivikarma! Oh! the whole day today comes to end! [2:10:7] [219]

தாழை தண் ஆம்பல் தடம் பெரும் பொய்கை வாய்
வாழு முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண்
வேழம் துயர் கெட, விண்ணோர் பெருமானாய்
ஆழி பணி கொண்டானால், இன்று முற்றும்
அதற்கு அருள் செய்தானால் இன்று முற்றும் [2:10:8] [220]

Tázhai ṭan ámbal ṭadam perum poigai vái
Vázhum mudalai valai pattu vaḍippun
Vézham tuyar keda, vinnor perumánái,
Āzhi pani kondánál, yinru murrum,
adarku arul saidanál, yinru, murrum! (220)

In the vast expanse of pond with beauteous lily, and
Serewpine plants lined on its bank, where the mighty
Elephant caught unaware by a cruel crocodile, and
Suffered pains; To spoil this, the Lord of celestials,
Quelled the crocodile with His Discus; Oh the whole day
Today comes to end; and he blest the tusker with liberation;
Oh! the whole day today comes to end! [2:10:8] [220]

வானத்து எழுந்த மழை முகில் போல் எங்கும்
கானத்து மேய்ந்து களித்து விளையாடி
ஏனத்து உருவாய் இடந்த இம் மண்ணினைத்
தானத்தே வைத்தனால், இன்று முற்றும்
தரணி இடந்தானால், இன்று முற்றும்! [2:10:9] [221]

Vánaṭṭu vezhunḍa mazhai mugil pól yengum
Kánaṭṭu méindu kaliṭṭu vilaiyádi
Yénattu uruvái yidanda yim ma**nn**inai
Ṭánatte veittánál, yinru mu**rr**um;
Dharani yidandánál, yinru mu**rr**um? (221)

Like rain cloud rise high in sky, spread the welkin entire;
Manifest as 'boar', the Lord, roams at will in forest whole
Enjoying and playing, brought out the earth,
Afflicted with moss, hidden deep in ocean,,
By 'Hiranyaksha' the demon, and placed it in position!
Oh! the whole day, today comes to end; The Lord,
Redeemed this Earth; O ! the whole day today comes to end!
[2:10:9] [221]

அங் கமலக் கண்ணன் தன்னை அசோதைக்கு
மங்கை நல்லார்கள் தாம் வந்து முறைப்பட்ட
அங்கு அவர் சொல்லைப் புதுவைக் கோன் பட்டன் சொல்
இங்கு இவை வல்லவர்க்கு ஏதமொன்று இல்லையே! [2:10:10] [222]

Ankamala Kannan tannai Yasódaikku
Mangai nallárgal ṭám vanḍu muraipatta
Angu avar sollai puḍuvai kón battan sol
Yingu yivai vallavarkku yedamonru millaiye! (222)

These verses ten in classic Tamil by the King
Of Villiputtur, Battarpiran, the Vishnu Chittar,
Narrate the words of virtuous young maidens
Made with concern about the Lord- with beauteous eyes
Like lotus, the infelicitous grievances to Yasoda;
And those who master the words of these cowgirls
Will get no painful miseries! [2:10:10] [222]

* * *

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

மூன்றாம் பத்து - CANTO - III

TABLE - C

		Page No.
1. அம்மம் தர அஞ்சுவன்	Weaning the Child	165
2. கன்றின் பின் போக்கினது	Taking Calves for Grazing	172
3. திரும்பி வரும் கோலம்	Lad's Return from Pasture - Celebrated	177
4. கன்னிமார் காமுற்றது	Maiden's Infatuation	183
5. கோவர்த்தன குடை பிடித்தது	Held Govardhana as Umbrella	191
6. குழலூதற் சிவப்பு	The Call of Murali	200
7. பரவசமாதல்	Allurement	209
8. தாயின் வேதனை	Mother's Grief	215
9. உந்தி பறத்தல்	Jumping, Romping, Sing the Glories	220
10. சீதையின் சந்தேகங்கள் போக்கினது	Hanuman Dispels Seeta's Suspicions	226

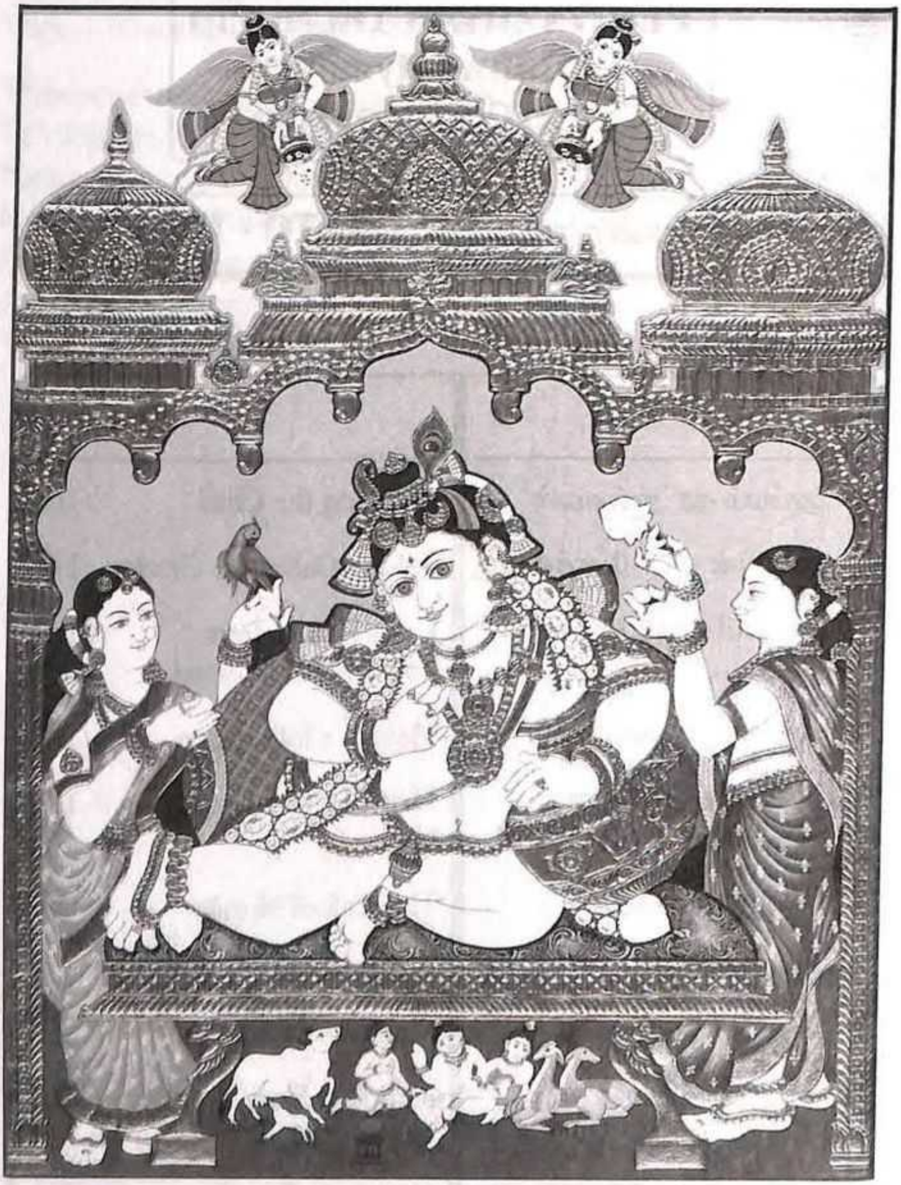

Sri Krishna with butter pot in Tanjore Art

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

மூன்றாம் பத்து - ஒன்றாம் திருமொழி

CANTO - III - FIRST DECAD

அம்மம் தர அஞ்சுவன் - Weaning the Child

தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர் நடை இட்டு வருவான்
பொன்னேய்நெய் யொடு பால் அமுது உண்டு ஒரு புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள் கொங்கை துஞ்ச வாய் வைத்த பிரானே !
அன்னே ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே ! [3:1:1] [223]

Ṭannéráyiram pillaigalódu talar nadai yittu varuván
Ponnéy neiyodu palamuḍu undu orupulluvan poiyé ṭavazhum
Min nér nunnidai vanja magal kongai tunja vái veitta piráné!
Anne! unnai arinḍu kondén, unakku anjuvan ammam ṭaravá! (223)

With thousand kids virtuous as himself, he comes,
Toddling, in faltering steps; gulping, golden ghee, and
Tasty milk, he crawls slyly! when wicked lady
With fine hip like lightning, tries to decive, he sucked
Her breast, till she ceases to exist; O! Mom know you,
Being 'Supreme Lord', I dread to feed you with my breast!
[3:1:1] [223]

பொன் போல் மஞ்சனம் ஆட்டி அமுது ஊட்டிப் போனேன் வருமளவு
இப்பால்
வன்பாரச் சகடம் இறச் சாடி வடக்கில் அகம் புக்கு இருந்து
மின் போல் நுண்ணிடையாள் ஒரு கன்னியை வேற்றுருவம் செய்து வைத்த
அன்பா ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்
தரவே ! [3:1:2] [224]

Pon pól majanam, átti amudu ootti pónén varumalavu yippal
Vanbára 'saktam' yira chadi vadakkil agam pukku yirunḍu
Min pól nunnidaiyal oru kanniyai vérruruvam saidu vaitta,
Anbá! unnai arinḍu kondén, unakku anjuvan ammam ṭaravé! (224)

Before I went, I bathed you, look like lucent gold,
And fed you; On retern, I find you, in the meanwhile,
Smashed the strong, laden cart, ruined completely;
And entered the house in north, altered the form of
A young girl with fine hip; O! dear, I know you
Being Supreme Lord, I dread to feed you with my breast!

[3:1:2] [224]

கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கி, குடத் தயிர் சாய்த்துப் பருகி
பொய்ம் மாய மருது ஆன அசுரரை பொன்றுவித்து இன்று நீ வந்தாய்
இம் மாயம் வல்ல பிள்ளை நம்பீ ! உன்னை என் மகனே என்பர் நின்றார்
அம்மா உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே !

[3:1:3] [225]

Kummayaṭṭódu vennai vizhungi, kuda ṭayir sáittu parugi
Poim-máya marudu ana asurarei ponruviṭṭu yinru nee vanḍái
Yimmayam valla pillai nambi! unnai yen magane yenbar ninrár
Amma! unnai arindu konden, unakku anjuvan ammam tarave ! (225)

Devouring butter and pulses cooked, slanting the pot,
Gulp the curd full; and annihilate the demon beguiled,
In guise, twain maruda trees, you have come today
Adept in ways mysterious, young virtuous child you are!
Those ignoramus calling you my son, now refrain from it
0! mom! I know you, being the "Supreme Lord"
And I dread to feed you with my breast!

[3:1:3] [225]

மையார் கண் மட ஆய்ச்சியர் மக்களை மையன்மைசெய்து அவர்பின்போய்
கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனி நின்று குற்றம் பல பல செய்தாய்
பொய்யா ! உன்னைப் புறம் பல பேசுவ புத்தகத்துக்கு உள கேட்டேன் !
ஐயா ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே !
[3:1:4] [226]

Miyár ka**n** mada ácchiyiar makkalai miyanmei saidu avar pin pói
Koyyár puntugil pa**rr**i tani ninru ku**rr**am pala pala saidái
Poyyá! unnai puram pala pésuva puṭṭagaṭṭukku u**l**a kéttén!
lyia! unnai arindu ko**n**den, unakku anjuvan ammam taravé ! (226)

Modest girls with burnished eyes, become enamoured,
As you went behind them holding their soft, excellent,
Plaited saris, all alone, perpetrated offences very many;
But denying, you speak frivolous lies galore; I heard them,
All speak ill of you in your absence, enough for a book!
0! Lord, I know you now, being the 'Supreme Lord'
And I dread to feed you with my breast! [3:1:4] [226]

முப்போதும் கடைந்து ஈண்டிய வெண்ணெயினோடு தயிரும் விழுங்கி
கப்பால் ஆயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த கலத்தோடு சாய்த்துப் பருகி
மெய்ப்பால் உண்டு அழு பிள்ளைகள் போல நீ விம்மி விம்மி அழுகின்ற
அப்பா ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே !
[3:1:5] [227]

Muppódum kadaindu eendiya ve**nn**aiyinódu tayirum vizhuṇgi
Kappal áyargal kávir konarnda kalaṭṭódu sáittu parugi
Maippál undu azhu pillaigal pola nee, vimmi, vimmi, azhuginra
Appa unnai arindu ko**n**dén, unakku anjuvan ammaam ṭaravé! (227)

All the three times a day, swallowed curd, and butter
That duly churned, and in the meanwhile, the milk
Brought by cowherds, in staves carried on shoulders,
Drank it full slanting the vessel; and being a darling dear
Didn't get rebuke, though weep and sob for a suck, like cry-babies
0! dad! leave me alone, I know you, being 'Supreme Lord',
And I dread to feed you with my breast! [3:1:5] [227]

கரும்பார் நீள் வயற்காய் கதிர்ச் செந்நெலைக் கற்றா நிரை மண்டிதின்ன
விரும்பாக் கன்று ஒன்று கொண்டு விளங்கனி விழ எறிந்த பிரானே !
சுரும்பார் மென் குழற்கன்னி ஒருத்திக்குச் சூழ் வலை வைத்துத்திரியும்
அரம்பா ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்
தரவே ! [3:1:6] [228]

Karumbár neel vayarkai kadir sen-nelai karrá nirai mandi tinna
Virumbák kanru onru kondu vilankani veezha yerinda piráné!
Surumbár men kuzhar kanni oruttikku súzh valai veittu ṭiriyum
Arambá! unnai arinḍu kondén, unakku anjuvan ammam ṭaravé! (228)

In the vast field, herds of cows, with great liking, eat
Stalks of paddy with eargrain, grown like sugarcane; when
A single calf, a demon in guise, strayed aloof; caught it,
0! Lord, flung it on wood-applle tree causing fruits
Plump down; as bees drone around soft tresses of young girl,
You fascinate her with bewitching eyes,
Oh! wandering, mischievous child, I know you,
Being 'Supreme Lord', I dread to feed you with my breast!
[3:1:6] [228]

மருட்டார் மென் குழல் கொண்டு பொழில் புக்கு வாய் வைத்து
அவ்வாயர்தம் பாடி
சுருட்டார் மென் குழல் கன்னியர் வந்து உன்னைச் சுற்றும் தொழநின்ற
சோதி
பொருள் தாயம் இலேன் எம் பெருமான் ! உன்னைப் பெற்ற குற்றம் அல்லால்;
மற்றிங்கு
அரட்டா ! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்
தரவே ! [3:1:7] [229]

Maruttár menkuzhal kondu pozhil pukku vái veittu avváyartam pádi
Suruttár men kuzhal kanniyar vanḍu unnai surrum tozha rinra jyoti
Porul dayam yilen, yemperuman! unnai perra kurram allal; marringu
Aratta, unnai arindu kondén, unakku anjuvan ammam taravé! (229)

Entering woodland park with fascinating slender flute,
Fondle with lips and play charming music divine;
All young girls with soft curly lócks, come around,
Circling, worship you, being splendorous beacon!
Oh! My Lord I haven't wronged any, except begetting you,
As my son; I didn't inherit any riches here;
0! naughty, I know you now, being supreme Lord,
I dread to feed you with my breast! [3:1:7] [229]

வாளா வாகிலும் காணகில்லார் பிறர் மக்களை மையன்மை செய்து
தோளால் இட்டு அவரோடு திளைத்து நீ சொல்லப்படாதென செய்தாய்;
கேளார் ஆயர் குலத்தவர் இப்பழி கெட்டேன்! வாழ்வில்லை நந்தன்
காளாய்! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்
தரவே! [3:1:8] [230]

Válávagilum kánakillar; pirár makkalai meianmai saidu;
Télal yittu avaródu tilaittu nee solla padadana saidai;
Kélar ayar kulattavar yippazhi ketten! vazhvillai Nandan
Kálai! unnai arindu konden, unakku anjuvan ammam taravé! (230)

Even as you are quiet, fascinate the girls of those
Who dislike you, hug them with shoulders, play with them,
And do unspeakable deeds, which leaders of Ayar race
Unheard off; Oh ! I am ruined; I can't live honourably;
O! Nanda's bully boy, I know you now, being
Supreme Lord I dread to feed you with my breast! [3:1:8] [230]

தாய்மார் மோர் விற்கப் போவர், தகப்பன்மார் கற்றா நிரைப் பின்பு போவர்
நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னிமார்களை நேர்படவே கொண்டு போதி
காய்வார்க்கு என்றும் உகப்பனவே செய்து கண்டார் கழறத் திரியும்
ஆயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே!
[3:1:9] [231]

Táimár mór virka póvar, tagappanmár karra nirai pinbu póvar
Nee aaipadi yilankannimargalai nér padave kondu pódi
Kaivárkku yenrum ugappanave saidu kandár kazhara ṭiriyum
Aaya! unnai arindukondén, unakku anjuvan ammam ṭaravé! (231)

Mothers go to villages to sell buttermilk, while fathers
Go after herds of cows, lead them to pasture!
During such time, as the young girls stay alone at home,
You take them to places you like; though this is received
With derisive cheers, by your adversaries, your well-wishers
Regretting scornfully, exhort, you! O! cowherd laddie,
A wanderer, I know you now, being the Supreme Lord,
I dread to feed you with my breast! [3:1:9] [231]

தொத்தார் பூங்குழல் கன்னி ஒருத்தியைச் சோலை தடம் கொண்டு புக்கு,
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து இரா நாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்!
ஒத்தார்க்கு ஒத்தன பேசுவர் உன்னை உரப்பவே நான் ஒன்றும் மாட்டேன்
அத்தா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன் உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்
தரவே! [3:1:10] [232]

Tottár púnkuzhal kanni orittiyai sólai tadam kondu pukku,
Muttár kongai punarndu yira nazhigai muvezhu senra pin vanḍái
Ottárkku ottana pésuvar unnai urappavé nan onrum máttén
Atta! unnai arindu kondén, unakku anjuvan ammam ṭarave! (232)

You took the young girl with curly locks adorn'd with
Bunch of flowers, to highland flowery grove of excellence;
And spent the whole night, three sevens of 'nazhigai'*
Embracing her beauteous pearly breasts, who in.
Harmony, with ardently winsome; others speak as they like!
I do not frighten you, I am, indeed, helpless! .
Superbly eminent, I know you now, being "Supreme Lord"
I dread to feed you with my breast! [3:1:10] [232]

காரார் மேனி நிறத்து எம்பிரானைக் கடிகமழ் பூங்குழல் ஆய்ச்சி
ஆரா இன்னமுது உண்ணைத் தருவன் நான் அம்மம் தாரேன் என்ற
மாற்றம்
பாரார் தொல் புகழான் மதுவை மன்னன் பட்டர்பிரான் சொன்ன பாடல்
ஏரார் இன்னிசை மாலை வல்லார் இரு டீ கேசன் அடியாரே! [3:1:11] [233]

'Nazhigai' is 24 minutes of Indian time; Three x seven nazhigai.

Kárar meni nirartu yempiránai kadikamazh púnkuzhal aaichi,
Aara yinnamudu unna taruvan, nan ammam tarén yenramarram
Párár tol pugazhán puduvai mannan battar piran sonna pádal,
Yerar yinnisai malai vallar yirudeekesan adiyáre ! (233)

To wean the Primeval Lord in hue like black cloud ...
"I dread to feed you with my breasts, to suck
Insatiable nectar" uttered thus, Yasoda
With curly locks decked with fragrant flowers!
And portraying this phenomenon; Battar Piran the
Periyazhvar, king of Villiputrur, famed place
Of glorious ancient world, in sweet garland of music,
And those who excel in reciting these
Will serve Hrisheekesa as servitors! [3:1:11] [233]

❧

மூன்றாம் பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

CANTO - III - SECOND DECAD

கன்றின் பின் போக்கினது - Taking Calves for Grazing

அஞ்சன வண்ணனை ஆயர் கோலக் கொழுந்தினை
மஞ்சன மாட்டி மனைகள் தோறும் திரியாமே
கஞ்சனைக் காய்ந்த கழலடி நோவக் கன்றின் பின்
என் செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! [3:2:1] [234]

Anjana va**nn**anai áyar kola kozhundinai
Manjana mátti manaigal ṭorum ṭiriyámé
Kanjanai káinda kazhaladi nóva kanrinpin
Yen seya pi**ll**aiyai pókkinén ! yellé pávamé! (234)

The Scion of cowherd, my son, in hue like collyrium,
Not to wander hither, thither and enter others' houses freely,
I bathed him, sent him behind the calves for grazing;
Lo! the legs that ruined Kamsa, suffer pains !
For what avail I sent him ? Oh! what a sin it is ! [3:2:1] [234]

பற்று மஞ்சள் பூசிப் பாவைமாரொடு பாடியில்
சிற்றில் சிதைந்து எங்கும் தீமை செய்து திரியாமே
கற்றுத் துளியுடை வேடர் கானிடைக் கன்றின் பின்
எற்றுக்கு என் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே! [3:2:2] [235]

Pa**rr**u manjal púsi pávaimárodu pádiyil,
Si**rr**il sidaindu yengum ṭeemai saidu ṭiriyámé
Karru tuliyudai vedar kánidai kanrin pin
Yerrukku yen pillaiyai pókkinen ? yellé pávamé ! (235)

In the affluent Gokul, smearing turmeric all over body,
Not to spoil sandcastle of young girls and not to do mischief
Also not to wander eveywhere with cowgirls,
I sent him behind the calves that raise dense cloud of dust
Spread around woodlands where live tribes of hunters;
For what avail I sent Him? Oh! what a sin it is ? [3:2:2] [235]

நன்மணி மேகலை நங்கைமா ரொடு நாள் தொறும்
பொன் மணி மேனி புழுதியாடித் திரியாமே
கன்மணி நின்று அதிர்கான் - அதரிடைக் கன்றின் பின்
என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே! [3:2:3] [236]

Nanma**n**i mégalai nangaimárodu nál torum
Pon ma**n**i méni puzhudiyadi tiriyámé
Kan ma**n**i ninru adir kan - aḍaridai kanrin pin
Yen ma**n**i va**nn**anai pókkinén; yellé pávamé ! (236)

My darling in sapphire hue, not to wander daily, with maids
Virtuous, adorn 'd in golden girdle of seven strings; and
Also not to get sprinkled with dust, all over body', that
Shines gemmed with gold; I sent him behind the calves !
And in the forest, where he had gone, as he calls the calves,
His sonorous voice reverberates, hit against tall mountain !
For what avail I sent him ? Oh ! what a sin it is ! [3:2:3] [236]

வண்ணக் கருங்குழல் மாதர் வந்து அலர் தூற்றிட
பண்ணிப் பல செய்து இப்பாடி எங்கும் திரியாமே
கண்ணுக்கு இனியானைக் கான்-அதரிடைக்கன்றின் பின்
எண்ணற்கு அரியானைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! [3:2:4] [237]

Va**nn**a karunkuzhal madár vanḍu alar tú**rr**ida
Pa**nni** pala saidu yippádi yengum ṭiriyáme
Ka**nn**uku yiniyanai kan - adaridai kanrin pin
Ye**nn**arkku ariyánai pokkinén; yellé pávamé! (237)

Amazingly delightsome., rarely knowable to the eye of faith;
To avoid women with black curly tresses who utter slanderous
Words, and not to do mischievous deeds;
Yet more, not to roam about this cowherd hamlet,
I sent him behind the calves to the forest - land!
For what avail I sent him? Oh! what a sin it is! [3:2:4] [237]

அவ்வவ்விடம் புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கு அணுக்கனாய்
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்து கூழைமை செய்யாமே
எவ்வும் சிலை உடை வேடர் கானிடை கன்றின் பின்
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! [3:2:5] [238]

Avvav-vidam-pukku av-váyar pe**n**dirkku a**n**ukknái.
Kovvai kani vái koduṭṭu kuzhaimai seiyámé
Yevvum silai udai védar kánidai kanrin pin
Deiva ṭalaivanai pókkinén, yellé pávamé! (238)

Restraining him the Lord of celestials - Krishna, going places,
And entering such place ; being close friend of cowgirls,
To offer his lips like reddish 'Kovai' fruits for them,
And yet, not to hold their braided hair and wander,
I sent him behind the calves to the forest, where
Live hunters, wield the bow, that inflicit painful affliction!
For what avail I sent him? Oh what a sin it is! [3:2:5] [238]

மிடறு மெழு மெழுத்து ஓட வெண்ணெய் விழுங்கிப் போய்ப்
படிறு பல செய்து இப்படி எங்கும் திரியாமே
கடிறு பல திரி கான்-அதரிடைக் கன்றின் பின்
இடற என் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே! [3:2:6] [239]

Midaru mezhu mezhuṭṭu óda ve**nn**ai vizhungi pói
Padiru pala saidu yip-padi yengum tiriyámé
Kadiru pala tiri kán-adaridai kanrin pin
Idara yen pillaiyai pókkinén; yellé pávamé! (239)

Gulping butter down the throat sliding smoothly,
Wander everywhere in this cowherd hamlet,
Doing baneful acts is he, my child--Instead,
I sent him behind the calves to graze? stumbling
In pasture, with faltering steps, down the forest land
Where the wild elephant roams at will!
For what avail I sent him ? Oh ! what a sin it is ! [3:2:6] [239]

வள்ளி நுடங்கிடை மாதர் வந்து அலர் தூற்றிடத்
துள்ளி விளையாடித் தோழரோடு திரியாமே
கள்ளியுணங்கு வெங்கான்-அதரிடை கன்றின் பின்
புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே! [3:2:7] [240]

Valli nudangidai madár vandu alar túrrida
Tulli vilaiyadi ṭózharódu tiriyámé
Kalli yunangu ven kan-adaridai kanrin pin
Pullin talaivanai pókkinén, yellé pávamé! (240)

With slender waist pliable like creeper, the damsels,
Make controvertible scandal about him, Chief of
The bird 'Suparna', he with a large circle of
Friends boyantly play and wander everywhere;
To restrain I sent him behind the calves to forest-land,
Where even the spurge and cactus plants go dry
In the craggy woodland way in the hot climate
For what avail I sent him; Oh! what a sin it is! [3:2:7] [240]

பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்ட அப்பாங்கினால்
என் இளங் கொங்கைஅமுதம் ஊட்டி எடுத்து யான்
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின் பின்
என் இளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே! [3:2:8] [241]

Panniru tingal vayirril konda appánginal
Yen yilan kongai amudam útti yeduttu yan
Ponnadi nova pulariye kánil kanrin pin
Yen yilam singattai pokkinen; yelle pavame! (241)

Held in belly, enduring for twelve months and with such
Endearment fed him with my tender swollen breasts
Hugging, carry him in my waist, Krishna, my young lion-cub;
And now, causing his tender golden feet to suffer pains,
At early dawn, sent him behind the calves to forest!
For what avail I sent him? Oh, what a sin it is! [3:2:8] [241]

குடையும் செருப்பும் கொடாதே தாமேதரனை நான்
உடையும் கடியன ஊன்று வெம் பரற்கள் உடை
கடிய வெங்கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின் பின்
கொடியேன் என் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே![3:2:9] [242]

Kudaiyum, seruppum kodádé Damódaranai nán
Udaiyum kadiyana únru vempararkal udai
Kadiya venkanidai káladi nóva kanrin pin;
Kodiyén, yen pillaiyai pókkinen: yellé pávamé! (242)

How crudely, unkind am I, not even providing an umbrella,
And sandals to Damodara, left him to suffer with
Bare foot, treading on the hard piercing sharp pebbles,
Heated by severe blaze of scorching sun!
I sent him, my son, behind the calves to unseemly forest
Where the hot air and craggy path hurt his legs !
For what avail I sent him! Oh, what a sin it is! [3:2:9] [242]

என்றும் எனக்கு இனியானை என் மணி வண்ணனை
கன்றின் பின் போக்கினேன் என்று யசோதை கழறிய
பொன் திகழ் மாடப் புதுவையார் கோன் பட்டன் சொல்
இன் தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க்கு இடர் இல்லையே! [3:2:10] [243]

Yenrum yenakku yiniyánai yen mani vannanai
Kanrin pin pókkinén yenru yasodai kazhariya
Pon tigazh mada puduvaiyar kón battan sol
In tamizh malaigal vallavarkku yidar yillaiye! (243)

"Forever, for me, delightfully sweet, sapphire hue son,
Him, I sent, behind the calves" thus exclaimed yasoda!
And gracefully offered, in delightsome sweet
Tamil Verses of Garland, by Battar, the Periyazhvar,
The King of Villiputtur, grandeur with tall mansions
Shining in gold; and those who master this
Shall have no distressing affliction in life ! [3:2:10] [243]

⁂

மூன்றாம் பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

CANTO - III - THIRD DECAD

திரும்பிவரும் கோலம் கண்டு களித்தல்
Lad's Return from Pasture -- Celebrated!

சீலைக் குதம்பை ஒரு காது ஒரு காது செந்நிற மேல் தோன்றிப் பூ
கோலப்பனைக் கச்சும் கூறை உடையும் குளிர் முத்தின் கோடாலமும்
காலிப் பின்னே வருகின்ற கடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்
ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார் நங்கைமீர் ! நானே மற்று ஆரும் இல்லை !
[3:3:1] [244]

Seelai kudambai oru kadu, oru kadu sennira mél ṭónri pú
Kólappanai kacchum kurai udaiyum kulir muttin kódálamum
Kali pinne varuginra kadal va**nn**an védaṭṭai vanḍu ká**n**eer;
Jnalattu puttiranai pe**rr**ár nangaimeer! náné ma**rr**u árum yillai! (244)

He in hue like sea, comes behind "the cows, how lovely!
0! damsels, come and see! his fancied decoration; he wears
Earring made of cloth in one ear and in the other ear
Wears he, red 'kandal' flower; for the waist, new garment,
Tied with excellent wide sash adorn'd with bright
Cool pearly jewel like crescent of the moon
In this world among parents, O! darling dona! fortunate am I
To have blest with such exalted son; and non-else! [3:3:1] [244]

கன்னி நன் மாமதிள் சூழ் தரு பூம் பொழில் காவிரித் தென்னரங்கம்
மன்னிய சீர் மது சூதுனா ! கேசவா ! பாவியேன் வாழ்வு உகந்து
உன்னை இளங்கன்று மேய்க்கச் சிறு காலே ஊட்டி ஒருப்படுத்தேன்
என்னின் மனம் வலியாள் ஒரு பெண் இல்லை; என் குட்டனே ! முத்தம் தா !
[3:3:2] [245]

Kanni nan mamaḍi**l** súzh taru púm pozhil kaviri ṭennarangam
Manniya seer madhusúdana! kesava! paviyén vázhvu uganḍu
Unnai yilankanru meikka sirukale útti oruppadutten;
Yennin manam valiyal oru pen yillai; yen kuttané, muṭṭam ṭá! (245)

Circumjacent by indestructible, beauteous fortification
Along side river cauvery in south Thiruvarangam,
In the midst of fragrant flowery parks aplenty,
Stay eminently O! Madhusudana; Kesava, desiring
To make a living, I fed you in early dawn,
Consented to send you behind calves for grazing;
Is there any, other than me, a hard-heartened,
Pitiless woman? O! my child, give me a kiss! [3:3:2] [245]

காடுகள் ஊடு போய்க் கன்றுகள் மேய்த்து மறி யோடிக் கார்க் கோடற் பூச்
சூடி வருகின்ற தாமோதரா ! கற்றுத் துளி காண் உன் உடம்பு
பேடை மயிற் சாயற் பின்னை மணாளா ! நீராட்டு அமைத்து வைத்தேன்
ஆடி அமுது செய், அப்பனும் உண்டிலன் உன்னோடு உடனே உண்பான் !
[3:3:3] [246]

Kádugal údu pói kanrugal méittu mariyódi kárkódal pú
Chúdi varuginra Damodara, karru tuli kan un udambu
Pédai mayir sayar pinnai manála! neerattu amaittu veitten;
Adi amudu sai, appanum undilan, unnodu udané unbán! (246)

In the mid forest, wander, tend the calves for grazing
Whilst on return in the even, O! Damodara,
Consort of Nappinnai who resemble a peahen,
Adorn'd with large white 'kandal' flower;
Your body entire sprinkled with dust raised by calves
And I kept ready everything for a refreshing bath;
After bathing, come to eat rice; your father
Awaits your coming to have the food with you! [3:3:3] [246]

கடியார் பொழிலணி வேங்கடவா ! கரும் பேரேறே ! நீ உகக்கும்
குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக் கொள்ளாதே போனாய், மாலே !
கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின் பின் போன சிறுகுட்டச் செங்கமல
அடியும் வெதும்பி உன் கண்கள் சிவந்தாய் அசைந்திட்டாய் நீ எம்பிரான் !
[3:3:4] [247]

Kadiyár pozhilani vénkatavá! karum pérеré! nee ugakkum
Kudaiyum seruppum kuzhalum taruvikka ko**ll**áde pónái, málé!
Kadiya venkánidai kanrin pin póna siru kutta senkamala
Adiyum vedumbi un ka**n**ga**l** sivandái, asaindittái, nee yempirán ! (247)

The fragrance of flowers waft around in beauteous groves
Scattered in the hills Venkata, where you stay!
0! endearing Lord, like belligerent bull, had gone away
Sans umbrella, sandals and flute, wanted by you,
Though given; O! my Lord, being little child,
Your red lotus feet wearied, eyes reddened, and
You look extremely tired, due to wandering in forest
Going behind the calves, tending them for grazing! [3:3:4] [247]

பற்றார் நடுங்கமுன் பாஞ்ச சன்னியத்தை வாய் வைத்த பேரேறே! என்
சிற்றாயர் சிங்கமே! சீதை மண வாளா! சிறுக்குட்டன் செங்கண் மாலே!
சிற்றாடையும் சிறுப்பத்திரமும் இவை கட்டிலின் மேல் வைத்துப் போய்
கற்றாயரோடு நீ கன்றுகள் மேய்த்துக் கலந்து உடன் வந்தாய் போலும்!
[3:3:5] [248]

Pa**rr**ár nadungamun pánja janniyattai vái vaitta péréré! yen
Si**rr**ayar singam! seethai ma**n**avá**l**á! sirukuttan senkan málé
Si**rr**adaiyum sirupattiramum yivai kattilin mél vaittu pói ;
Ka**rr**ayáródu nee ka**n**rugal meittu kalandu udan vandái pólum ! (248)

As You blow your conch, Panchajanya, the boom of which ;
Shakes, the loveless and make adversaries, tremble,
0! belligerent bull! my young lion-cub of Ayar race;
Bridegroom of Sita; charming tiny tot; red-eyed Lord;
The love incarnate, you left your lovely garment and
Pretty scimitar on the cot; hurried to join your
Group of friends; to tend the calves for grazing,
Mingling with them, returned home along with them! [3:3:5] [248]

அஞ்சுடர் ஆழி உன் கையகத்து ஏந்தும் அழகா! நீ பொய்கை புக்கு
நஞ்சு உமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும் நான் உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்
என் செய்ய என்னை வயிறு மறுக்கினாய்? ஏதும் ஓர் அச்சம் இல்லை;
கஞ்சன் மனத்துக்கு உகப்பனவே செய்தாய், காயாம் பூ வண்ணம்
கொண்டாய்! [3:3:6] [249]

Anchudar ázhiun keiyagattu yéndum azhaga! nee poigai pukku
Nanju umizh nágaṭṭinódu pinangavum, nán uyir vazhndirundén
Yen seiya yennai vayiru marukkinai? yedum or accham yillai
Kanjan manattukku ugappanave saidai, káyámpú va**nn**am ko**n**dái! (249)

O! graceful Lord, wielding lustrously beauteous, fiery Discus;
When you plunge into deep pond, battled and entwined
With the furious serpent that spits venom, I lived through,
I was perplexed, and it stirred my stomach;
But you're not afraid! O! Lord in cerulean hue
Like "Kayampu" flower, you do all that pleases Kamsa! [3:3:6] [249]

பன்றியும் ஆமையும் மீனமும் ஆகிய பாற்கடல் வண்ணா ! உன் மேல்
கன்றின் உருவாகி மேய்ப்புலத்தே வந்த கள்ள அசுரர் தம்மைச்
சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே விளங்காய் எறிந்தாய் போலும்;
என்றும் என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள் அங்ஙனம் ஆவர்களே !
[3:3:7] [250]

Panriyum ámaiyum meenamum ágiya párkadal va**nn**a! un mél
Kanrin uruvagi méipulatte vanda ka**ll**a asurar tammai
Senru pidittu sirukkaigalálé vilankai yerindái pólum
Yenrum yen pi**ll**aikku ṭeemaigal seivarga**l** anganam ávarga**l**é! (250)

0! Lord in hue like milky ocean, incarnate,
As Boar, Fish and Turtle; but to wreck you, alighted,
The cunning demon in guise a calf at pasture land;
Knowing this, tackling swiftly, with your tiny hands,
Caught and flung it onto wood-apple tree! ;
"All those who inflict cruelty to ruin hirn --
My son—they themselves be wholely destroyed! [3:3:7] [250]

கேட்டு அறியாதன கேட்கின்றேன் கேசவா ! கோவலர் இந்திரற்கு
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும் கலந்துடன் உண்டாய் போலும்
ஊட்ட முதலிலேன் உன் தன்னைக் கொண்டு ஒரு போதும் எனக்கு அரிது
வாட்டமிலாப் புகழ் வாசுதேவா ! உன்னை அஞ்சுவன் இன்று தொட்டும் !
[3:3:8] [251]

Kéttu ariyadana kétkinrén, Kesava! kóvalar Indirarku
Káttiya sórum kariyum ṭayirum kalandudan undái pólum;
Uttamudlilén unṭannai kondu oru pódum yenakku aridu
Vattamilÿ pugazh vasudeva! unnai anjuvan yinru ṭottum! (251)

0! Kesava, I hear such thing unheard of earlier;
You seem to have eaten rice, spicy curry and curd,
"Which gopas offered to Indra - all in one swallow!
I have neither means nor wealth plenteous and it's hard for me,
To feed you like this even for a single occasion!
0! Vasudeva of Amarathine glory, I fear you from this day
[3:3:8] [251]

திண்ணார் வெண் சங்குடையாய்! திரு நாள் திரு வோண மின்றேழு
நான் முன்
பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவி முளை அட்டிப் பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்
கண்ணாலம் செய்யக் கறியும் கலத்தது அரிசியும் ஆக்கி வைத்தேன்
கண்ணா! நீ நாளைத் தொட்டுக் கன்றின் பின் போகேல் கோலம் செய்து
இங்கே இரு! [3:3:9] [252]

Tinnár ven sangudaiyái! tiru nál tiruvónam yinru yezhunal mun
Panner mozhiyarai kuvi mulai atti pallándu kúruvittén
Kannalam saiya kariyum kalattadu arisiyum ákki veittén
Kanna! nee nálai ṭottu kanrin pin pogél, kólam saidu yingé yiru! (252)

0! darling dear wielding classic conch-white;
The esteemed grandeur asterism;'Shravan' falls on
Seventh day from today; in advance, I have sown the seeds
In earthen pots to sprout; called the maids who sing
Sweet melodies, to sing the song benedictory, for
Magnificent celebration I kept readied the vessals brimful
With rice and vegetables; from morrow you need not go
Behind the calves to forest; stay here well adorned. [3:3:9] [252]

புற்றரவு அல்குல் அசோதை நல்லாய்ச்சி தன் புத்திரன் கோவிந்தனை
கற்றினம் மேய்த்து வரக் கண்டு உகந்து அவள் கற்பித்த மாற்ற மெல்லாம்
செற்ற மிலாதவர் வாழ் தரு தென் புதுவை விட்டு சித்தன் சொல்
கற்று இவை பாட வல்லார் கடல் வண்ணன் கழலினை காண்பர்களே!
[3:3:10] [253]

Pur**r**aravu algul asódai nal áicchi ṭan puttiran govindanai
Kar**r**inam méittu vara kandu ugandu aval karpitta márramellám
Ser**r**amiladavar vázhtaru ten puduvai vittuchittan sol
Karru yivai páda vallár kadal va**nn**an kazhalinai kán**n**bargalé! (253)

With hip liken to serpent's hood, noble Yasoda, seeing her son,
Govinda returning from pasture after tending cows,
Excitingly, exhorted exuberant words which Vishnu Chittar
Of Villipumir in South, captured them in verses ten and those
Who willingly learn and sing them, will gain experience of
The lotus feet, twain, of the Ocean hue Lord! [3:3:10] [253]

* * *

மூன்றாம் பத்து - நான்காம் திருமொழி

CANTO - III - FOURTH DECAD

கன்னிமார் காமுற்றது - Maiden's Infatuation

தழைகளும் தொங்கலும் ததும்பி எங்கும்
தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி தாழ் பீலி
குழல்களும் கீதமும் ஆகி எங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டம் கண்டு
மழை கொலோ வருகின்றது என்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி
நுழைவனர் திற்பனர் ஆகி எங்கும்
உள்ளம் விட்டு ஊண் மறந்து ஒழிந்தனரே ! [3:4:1] [254]

Tazhaigalum tongalum tadumbi yengum
Tannumai yekkam mattali tázh peeli
Kuzhalgalum, geetamum, agi yengum
Govindan varuginra kúttam kandu,
Mazhai Kolo varuginraḍu yenru solli
Mangaimár chálaga vásal parri
Nuzhaivanar nirpanar agi yengum
Ullam vittu ún maranḍu ozhindanaré! (254)

With parasols of peacock plumes, umbrellas of silken white,
Abound everywhere, while blare of music from kettle-drums,
Single-chord lyres, side-drums trumpets and pipes, reverberate
When Govinda comes majestically surround by cow herds;
All cowgirls seeing this, O! the cloud-spread comes in waves
Exclaimed; peep through doorways standstill forgetting food!
[3:4:1] [254]

வல்லி நுண் இதழ் அன்ன ஆடை கொண்டு
வசை அறத் திருவுரை விரித்து உடுத்து
பல்லி நுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்தி
பணைக் கச்சு உந்தி, பல தழை நடுவே
முல்லை நல் நறு மலர் வேங்கை மலர்
அணிந்து பல் ஆயர் குழாம் நடுவே
எல்லியம் போதாகப் பிள்ளை வரும்
எதிர் நின்று அங்கினவளை இழவேன்மினே ! [3:4:2] [255]

Valli nun yidazh anna ádai kondu,
Vasai ara tiruvarai viriṭṭu uduttu
Palli nun parraga udaivál satti
panai kacchu undi, pala tazhai naduve
Mullai nal naru malar véngai malar
anindu pal ayar kuzhám naduve
Yelliyam pódaga pillai varum;
Yedir ninru anginavalai yizhavénminé! (255)

Attired in silken cloth, like fine petal of 'kalpaka'
In his waist and a plaited sash as girdle that holds,
Like lizard, and a scimitar tucked in, he comes,
At noon, in the midst of the horde of cowherds,
Beneath the peacock parasols, bedecked with Jasmine
And Vengai flowers; O! cowgirls, let you not
Stand in his way, lest you lose your bangles,
As you lose yourselves in his comelyness! [3:4:2] [255]

சுரிகையும் தெறிவில்லும் செண்டு கோலும்
மேலாடையும் தோழன் மார் கொண்டோட
ஒரு கையால் ஒருவன் தன் தோளை ஊன்றி
ஆநிரையினம் மீளக் குறித்த சங்கம்
வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்
மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் கண்டாள்
அருகே நின்றாள் என் பெண் நோக்கிக் கண்டாள்
அது கண்டு இவ்வூர் ஒன்று புணர்க்கின்றதே! [3:4:3] [256]

Surigaiyum terivillum sendu kólum
Méládaiyum tózhanmár kondóda,
Oru keiyal oruvan ṭan ṭólai únri,
ániraiyinam meela kuritta sangam
Varugaiyil vádiya pillai kannan,
manjalum méniyum vadivum kandál
Aruge ninral yen pen nókki kandal
adu kandu yivuir onru punarkkinradé! (256)

While returning, the *comitium* of tired “Krishna” took care
Of his scimitar, sling, whip and upper-garment; and he
Placing one hand on a fellow’s shoulder and in the other
Hold the conch, for calling the cows; as he comes,
Hearing him, my daughter, looked at his splendid form,
And lustrous complexion smeared with turmeric,
And looked again; seeing this, the people of this village
Speak of the harmony that is not there between them! [3:4:3] [256]

குன்று எடுத்து ஆநிரை காத்த பிரான்
கோவலனாய்க் குழலூதி ஊதிக்
கன்றுகள் மேய்த்துத் தன் தோழரோடு
கலந்து உடன் வருவானைத் தெருவில் கண்டு
என்றும் இவனை ஒப்பாரை, நங்காய்!
கண்டறியேன் ஏடி! வந்து காணாய்
ஒன்றும் நில்லாவளை கழன்று
துகிலேந்திளமுலையும் என் வசமல்லவே! [3:4:4] [257]

Kunru yeduṭṭu ánirai káṭṭa pirán
Kovalanái kuzhalúdi údi
Kanrugal méiṭṭu ṭan tózharódu
Kalandu udan varuvanai ṭeruvil kandu
Yenrum yivanai opparai, nangai
Kandariyén, yedi! vanḍu kanái
Onrum nillavalai kazhanru
Tugilendilá mulaiyum yen vasamallavé! (257)

O! maid, noblesse, he held the hill ‘Govardana’
As umbrella, saved the cows all, from stormy rains,
The Lord, as cowherd, play, reciting flute,
Comes in the mid of street, along with friends!
Forever, equal to him, I haven’t seen; come and see!
My bangles loosend to escape and my sari
Gets slackened; my young majestic breasts
Excited, come not under my control! [3:4:4] [257]

சுற்றி நின்று ஆயர் தழைகளிடச்
        சுருள் பங்கி நேத்திரத்தால் அணிந்து
பற்றி நின்று ஆயர் கடைத் தலையே
        பாடவும் ஆடக் கண்டேன் அன்றிப் பின்
மற்று ஒருவர்க்கு என்னைப் பேச லொட்டேன்
        மாலிருஞ் சோலை என் மாயற்கல்லால்
கொற்றவனுக்கு இவளா மென் றெண்ணிக்
        கொடுமின்கள் கொடீராகில் கோழம்பமே! [3:4:5] [258]

Surṛi ninru áyar tazheigalida
        Surul pangi neṭṭirattal anindu,
Parri ninru ayar kadai talaiye
        Pádavum áda kandén; anri pin
Marru oruvarkku yennai pésalóttén
        Malirun solai yen mayarkallal
Korravanukku yivala menrenni
        Kodumingal; kodeerágil kózhambamé! (258)

"I shan't be bride to any except Krishna" -I saw him,
The mysterious Lord of 'Mal-irum-solai', who comes
Leading the procession lovely, surround, by
Cowherds singing, dancing, sporting beneath the umbrella,
Of peacock's plumes and looks splendid in curly locks;
0! she belongs to him and him alone, and so,
Make her his spouse, lest there be confusion
Confounded with agony and weariness! [3:4:5] [258]

சிந்தூரம் இலங்கத் தன் திரு நெற்றி மேல்
        திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும்
அந்தரம் முழவத் தண் தழைக் காவின் கீழ்
        வரும் ஆயரோடு உடன் வளை கோல் வீச
அந்தம் ஒன்று இல்லாத ஆயப் பிள்ளை
        அறிந்து அறிந்து இவ்வீதி போது மாகில்
பந்து கொண்டான் என்று வளைத்துப்
        பவளவாய் முறுவலும் காண்போம் தோழி! [3:4:6] [259]

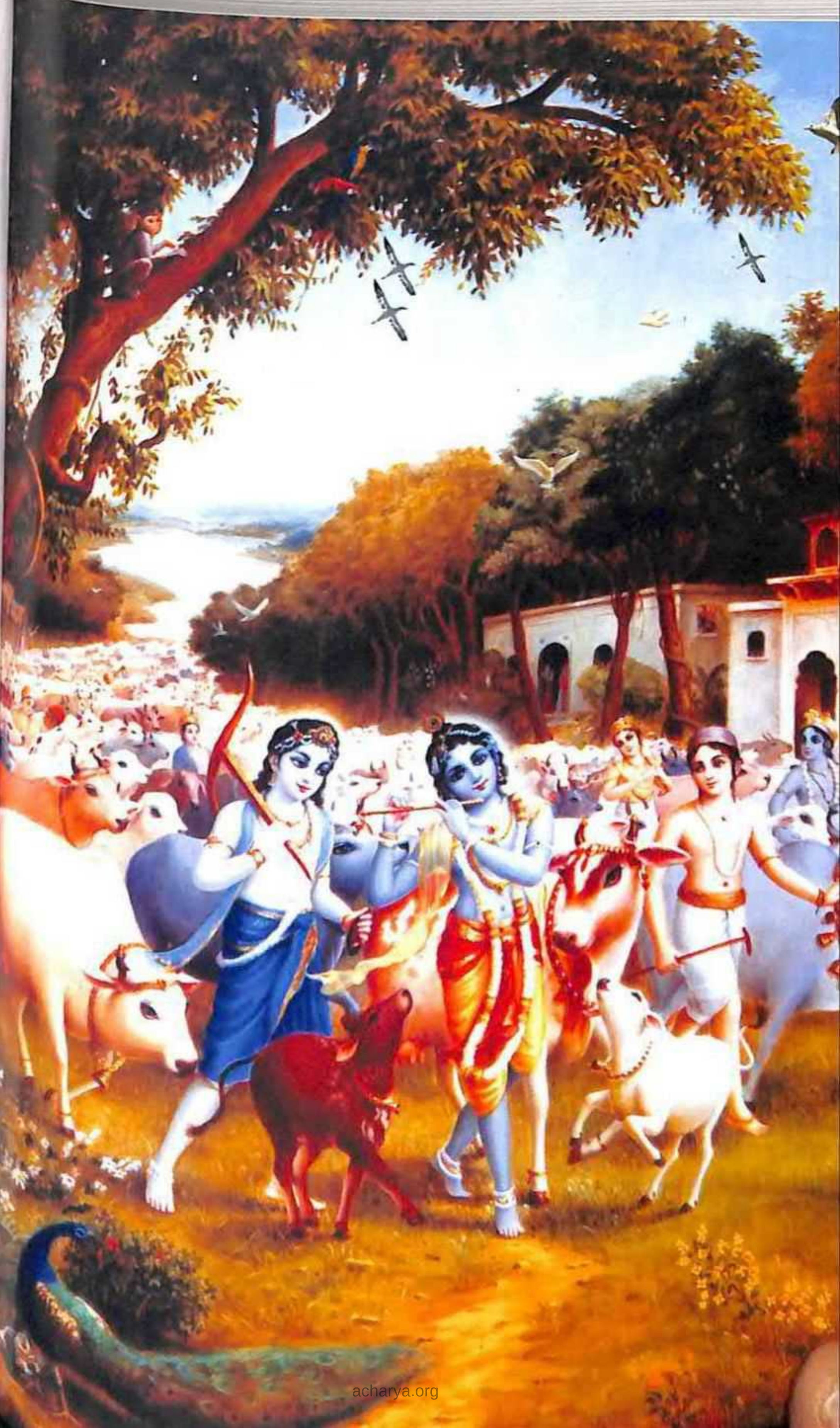

சுற்றி நின்று ஆயர் தழைகளிடச்
        சுருள் பங்கி நேத்திரத்தால் அணிந்து
பற்றி நின்று ஆயர் கடைத் தலையே
        பாடவும் ஆடக் கண்டேன் அன்றிப் பின்
மற்று ஒருவர்க்கு என்னைப் பேச லொட்டேன்
        மாலிருஞ் சோலை என் மாயற்கல்லால்
கொற்றவனுக்கு இவளா மென் றெண்ணிக்
        கொடுமின்கள் கொடீராகில் கோழம்பமே! [3:4:5]

"I shan't be bride to any except Krishna" -I saw him,
The mysterious Lord of 'Mal-irum-solai', who comes
Leading the procession lovely, surround, by
Cowherds singing, dancing, sporting beneath the umbrella,
Of peacock's plumes and looks splendid in curly locks;
0! she belongs to him and him alone, and so,
Make her his spouse, lest there be confusion
Confounded with agony and weariness!

★★★

Picture : Krishna returns from forest-land
[Third Canto -- Fourth Decad -- Verse - 3 - 4 - 5)

Picture Courtesy : BBT - ISKCON

Sindúram yilanga ṭan ṭiru nerrimél
        tiruttiya kórambum tirukkuzhalum
Andaram muzhala tan tazhai kávin keezh
        varum áyaródu udan valai kól veesa
Andam onru yillada ayap pillai
        arindu arindu yivveedi pódumágil
Pandu kondan yenru valaittu
        pavala vái muruvalum kanbóm, tozhi! (259)

In the forehead, bright 'sindoor', a spear - like jewel,
And with curly locks; as the whole firmament reverberate,
With grandeur resonance of drums, he comes, along with
Cowherd boys twiddling their curved grazing staff;
Knowing pulse of my nature, as well his greatness,
The blemishless cowherd, Krishna, endlessly fascinate!
As he comes this street, O! dame thwarting his movement,
Hold him up, on the pretext, of having snatched our ball,
Just to glance his lovely lips coral, and smile divine! [3:4:6] [259]

சாலப் பல் நிரைப் பின்னே தழைக் காவின் கீழ்த்
        தன் திருமேனி நின்று ஒளி திகழ
நீல நல் நறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தால் அணிந்து
        பல்லாயர் குழாம் நடுவே
கோலச் செந்தாமரைக் கண் மிளிரக்
        குழ லூதி இசை பாடிக் குனித்து ஆயரோடு
ஆலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை
        அழகு கண்டு என் மகள் அயர்க்கின்றதே! [3:4:7] [260]

Sala pal nirai pinné tazhai kávin keezh
        ṭan tirumeni ninru oli tigazha
Neela nal narunkunji néṭṭirattal anindu,
        Palláyar kuzhám naduve
Kola sentamarai kan milira
        Kuzhalúdi yisai pádi kunittu áyaródu
Ālittu varuginra ayap-pillai
        azhagu kandu yen magal ayark-kinradé! (260)

Behind varieties of cows, under fine bower,
With lustrous body, and bluey, goodly,
Fragrant tuft decked with peacock feathers;
With sublime sparkling eyes, like red lotus,
Reciting flute, singing, dancing and rejoicing merrily
In the midst of large gathering of cowherd flocks
Comes, Krishna, the son of Ayar, whose bewitching
Beauty, mesmerizes my daughter, who falls in trance! [3:4:7] [260]

சிந்தூரப் பொடி கொண்டு சென்னியப்பித்
    திரு நாமம் இட்டு அங்கு ஓர் இலையந்தன்னால்
அந்தரமின்றி தன்னெறி பங்கியை
    அழகிய நேத்திரத்தா லணிந்து
இந்திரன் போல் வருமாயப் பிள்ளை
    எதிர் நின்று அங்கினவளை இழவேல் என்னை
சந்தியில் நின்று கண்டீர் நங்கை தன்
    துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே! [3:4:8] [261]

Sindúra podi kondu senniyappi
    Tiru námam yittu angu ór yilaiyantannál
Andaraminri tanneri pankiyai
    Azhagiya néttirattál aninḍu
Indiran pol varu maya pillai
    Yedir ninru anginivalai yizhavel yenna
Sandiyil ninru kandeer nangai ṭan
    Tugilodu sari valai kazhalginradé! (261)

Adnoring Sindoor on parting line of head from crown to brow*
Drawn with rib of palm leaf 'Urdhava Pundra', in the fore head
And his graceful locks densely decked, leaving no space,
With peacock feathers, the son of Aayar, Krishna,
Comes in a procession lovely, like Indra;
Though I cautioned my daughter not to stand in the way,
Lest she forfeit her bangles, but as you observe
She stood at cross roads, enamoured of him, and along
With her garment, caused, her bangles loosened to escape !
[3:4:8] [261]

---

* सीमन्त:

வலங் காதின் மேல் தோன்றிப் பூ அணிந்து
மல்லிகை வன மாலை மௌவல் மாலை
சிலிங்காரத்தால் குழல் தாழ விட்டுத்
தீங்குழல் வாய் மடுத்து ஊதி ஊதி
அலங்காரத்தால் வரும் ஆயப் பிள்ளை
அழகு கண்டு என் மகள் ஆசைப்பட்டு
விலங்கி நில்லாது எதிர் நின்று கண்டீர்
வெள்வளை கழன்று மெய் மெலிகின்றதே! [3:4:9] [262]

Valan-kádin mél 'tónri pú' anindu
malligai vana málai mouval málai '
Silinkarattal kuzhal ṭázha vittu
teenkuzhal vai maduttu údi údi
Alankarattal varum ayap pillai
azhagú kandu yen magal ásaippattu
Vilangi nilladu yedir ninru kandeer
Vel valai kazhanru mei meliginradé! (262)

Adom'd with red 'karthigai' flower on the right ear
Wearing (on chest) the garlands of jasmines - wild and
Fragrant - cascading curly locks to tumble on shoulders,
Placing delightful flute on lips coral and playing
Sonorous music repeatedly, he comes majestically !
Seeing this, my daughter, strongly desired, stood,
In front of him instead stay aside, caused her bangles-white,
To slip smoothly while her form and grace got emaciated !
[3:4:9] [262]

விண்ணின் மீது அமரர்கள் விரும்பித் தொழ
மிறைத்து ஆயர் பாடியில் வீதியூடே
கண்ணன் காலிப் பின்னே எழுந்தருளக் கண்டு
இளவாய்க் கன்னிமார் காமுற்ற
வண்ணம் வண்டமர் பொழில் புதுவையர் கோன்
விட்டு சித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்
பண்ணின்பம்வரப் பாடும் பத்தர் உள்ளார்
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே! [3:4:10] [263]

Vinnin meedu amarargal virumbi tozha
miraitru áyarpadiyil veediyúdé
Kannan kali pinne yezhundarulak-kandu ,
ilavaikannimár kámurra
Vannam vandamar pozhil puduvaiyarkón
vittu chittan sonna málai pattum
Panninbam vara padum pattar ullar
paramána vaikundam nannuvaré ! (263)

Though celestials in heaven, in obeisance full, waiting in order,
Subdued in silence and pray, the Lord chose to come down.
And go behind the cows in the street at 'Gokulam' ;
Young cowgirls enamoured of him fascinately loved him deep
Reveal this in verses ten by Vishnu Chittar, the Periyazhvar,
The king of Villiputtur where the bees hum around
The cluster of flowers in excellence at groves ; and all
Devotees who sing rhythmically will attain supreme Vaikunta !
[3:4:10] [263]

◆

மூன்றாம் பத்து - ஐந்தாம் திருமொழி

CANTO - III - FIFTH DECAD

கோவர்தன குடைபிடித்தது
Held Govardana As Umbrella

அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்
        தயிர் வாவியும் நெய்யளறும் அடங்க
பொட்டத் துற்றி மாரிப் பகை புணர்த்த
        பொருமாகடல் வண்ணன் பொறுத்த மலை
வட்டத் தடங்கண் மட மான் கன்றினை
        வலை வாய்ப் பற்றிக் கொண்டு குற மகளிர்
கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும்
        கோவர்த்தன மேன்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:1] [264]

Attu kuvi sórru paruppaḍamum
        ṭayir vaviyum neiyalarum adanga
Potta turri mari pagai punarṭṭa
        porumakadal vannan poruttamalai
Vatta tadangan mada man kanrinai
        valai vai parri kondu kura magalir
Kottai ṭalaippál koduttu válarkkum
        Govardhana mennum korra kudaiyé ! (264)

Swallowing heaps of cooked rice, flood of curd,
And swamp of ghee, completely, and created enmity;
For causing torrential rains come down like deluge; and
He in hue like large heaving sea, held the hill - where
The fawns with circular large eyes, despite loving mother,
Due to stupidity, caught unawave in nets by nomadic girls,
And they, with pericarp of lotus flower, feed them milk
Such place called Govardhana, the hill, a mighty umbrella ! [3:5:1] [264]

வழு ஒன்றும் இல்லாச் செய்கை வானவர் கோன்
        வலிப்பட்டு முனிந்து விடுக்கப்பட்ட
மழை வந்து எழு நாள் பெய்து மாத்தடுப்ப
        மது சூதன் எடுத்து மறித்த மலை

இழவு தெரியாத தோர் ஈற்றுப் பிடி
இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும்
குழவி இடைக்கால் இட்டு எதிர்ந்து பொரும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:2] [265]

Vazhu onrum yilla saigai vánavarkón
vali pattu munindu vidukka patta
Mazhai vandu yezhu nal paidu máṭṭaduppa
Madusudan yeduttu mariṭṭa malai
Yizhavu teriyadador yeerru pidi
Yilanseeyam todarndu muduguḍalum
Kuzhavi yidaikkal yittu yeḍirndu porum
Govardhana menum korra kudaiyé ! (265)

Albeit, blemishless in actions, Indra the.king of heaven
Arrogantly angered, commanded the clouds to pour down
Torrential rains continuously for days seven long - which
Halted, movement of cows and gopas - our Lord,
Madhusudana lifted the mount, held it to restrain storm! while
Enduring pains of parturition, when a lion cub hasten to strike from
Behind, Oh ! the mother tusker securing calf between legs, fought!
Such place called Govaradhana, the hill, a mighty umbrella!
[3:5:2] [265]

அம்மைத் தடங்கண் மட வாய்ச்சியரும்
ஆனாயரும் ஆநிரையும் அலறி
எம்மைச் சரண் என்று கொள் என்று இரப்ப
இலங்காழிக்கை எந்தை எடுத்த மலை!
தம்மைச் சரண் என்ற தம் பாவையரைப்
புன மேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று
கொம்மைப் புயக் குன்றச் சிலை குனிக்கும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக்குடையே! [3:5:3] [266]

Ammai tadankan madaváicchiyarum
ánáyarum ániraiyum alari
Yemmai saran yenru kol yenru yirappa
yilangu azhikkai yendai yedutta malai ;

Tammai saran yenra tam pavaiyarai
puna meiginra maninam kanminenru
Kommai puya kunrar silai kunikkum
Govardhana mennum korra kudaiyé ! [3:5:3] [266]

The beauteous cowgirls with collyrium sheen large eyes,
Gopas and the cows, all alarmingly screamed, sought refuge;
Surrendering, prayed ; and our Lord who wields fiery Discus,
Lifted the mount - where hunting tribes with stout shoulders
Showing amenably dependent women folk at pasture-land
Narrate, as to - "Look at these deers grazing at grassland" ;
And aimed at them bending their valorous bows
Such place called Govardhana - the hill, a mighty umbrella!
[3:5:3] [266]

கடு வாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்கு
கவளம் எடுத்துக் கொடுப்பான் அவன் போல்
அடி வாயுறக்கையிட்டு எழப் பறித்திட்டு
அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்ற மலை
கடல் வாய்ச் சென்று மேகம் கவிழ்ந்து இறங்கிக்
கதுவாய்ப் பட நீர்முகந்து ஏறி எங்கும்
குடவாய் படநின்று மழை பொழியும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:4] [267]

Kadu vaicina venkan kalirrinukku
kavalam yeduttuk koduppan avan pól
Adi vayurakkai yittu yezha pariṭṭittu
amarar peruman kondu ninra malai
Kadalvái senru mégham kavizhnḍu yirangi
kaduvai pada neer mugandu yeri yengum
kudavái pada ninru mazhai pozhiyum
Govardhana mennum korra kudaiyé! (267)

Like 'mahout' who cares lovingly, take rice balls
In hand and give them to pachyderm in fearful
Hungry mouth and ruddy eyes, the Lord of celestials
Deftly pushed the hand, as lever, beneath the mount, uproot it,

And held the hill aloft! The clouds that go unto sea, dip to
Swallow the water till abyssal is seen, and rise up in the sky
Track welkin free, pour rains everywhere as from large pots!
Such place called Govardhana the hill - a mighty umbrella !
[3:5:4] [267]

வானத்தில் உள்ளீர் ! வலியில் உள்ளீரேல்
அறையோ வந்து வாங்குமின் என்பவன் போல்
ஏனத்து உருவாகிய ஈசன் எந்தை
இடவன் எழ வாங்கி எடுத்த மலை
கானக் களியானைத் தன் கொம்பிழந்து
கதுவாய் மதம் சோரத் தன் கை எடுத்துக்
கூனல் பிறை வேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே ! [3:5:5] [268]

Vanattil ulleer! valiyil ulleerél
araiyo vanḍu vángumin yenbavan pól
yenattu uruvagiya eesan yendai
yidavan yezha vángi yedutta malai;
Kána kaliyanai ṭan kombizhandu
kaduvai madam sóra ṭan kai yeduttu
Kúnal pirai véndi annanḍu nirkum
Govardhana mennum korra kudaiye! (268)

0! empyreal habitue ! if you arc strong enow, "come hither,
"Take this hill from my hand ", thus telling beat the drum;
Ere long, manifest as "Boar; our lord, who now lifted,
This hill like a lump of earth! the intoxicated elephant,
Lost its tusk in the forest, and seeing the crescent moon
Desired to obtain it as its tusk; perchance due to,
Glanderous affliction ; lift its trunk to sky and pray!
Such place, called Govardhana, the hill a mighty umbrella!
[3:5:5] [268]

செப்பாடுடைய திருமால் அவன் தன்
செந்தாமரைக் கைவிரலைந்தினையும்
கப்பாக மடுத்து மணி நெடுந்தோள்
காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்த மலை

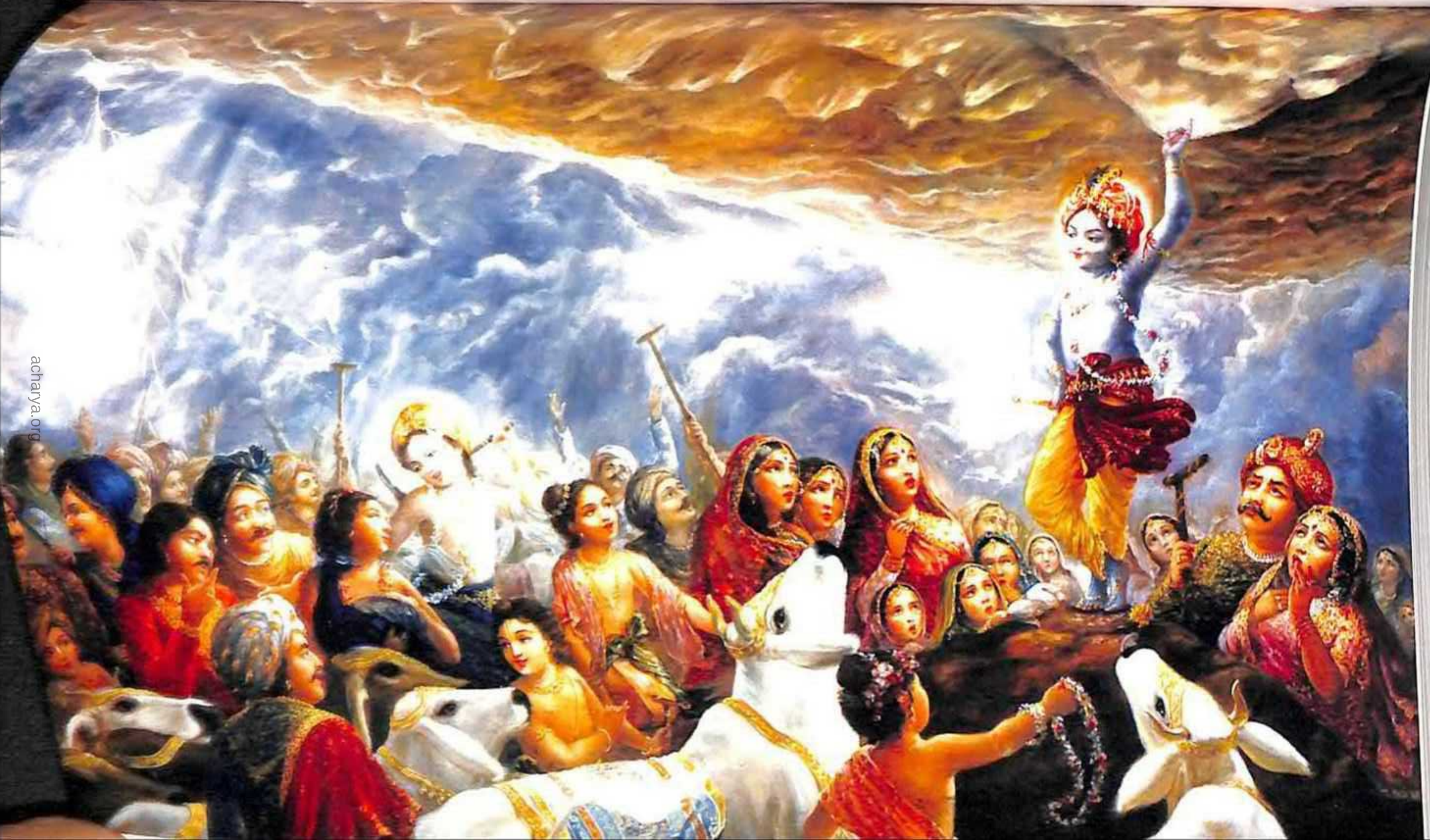

வ்ருஷ்டிவ்யாகுல-கோகுலாவனரஸாதுத்த்ருத்ய கோவர்தனம்
பிப்ரத்வல்லவ-வல்லாபாபிரதிகாநந்தாச்சிரம் சும்பித : |
தர்பேணைவ ததர்பிதாதர - தடீஸிந்தூர - முத்ராங்கிதோ
பாஹுர்கோபதனோஸ்தநோது பவதாம் ஶ்ரேயாம்ஸி கம்ஸத்விஷ : ||

May the raised hand of that Gopa boy, the slayer of Kamsa, supporting the Govardhana in order to protect the Gokula from their plight on account of rain and impressed with the red strain of their lips on being kissed by the myriads of cowherdesses with great rejoice, remaining aloft as if with pride confer on you propserity.

- Jayadeva's Gita Govindam
-Tr. Dr. N. Gangadaran

செப்பாடுடைய திருமால் அவன் தன்
    செந்தாமரைக் கைவிரலைந்தினையும்
கப்பாக மடுத்து மணி நெடுந்தோர்
    காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்த மலை
எப்பாடும் பரந்து இழிதெள்ளருவி
    இலங்கு மணிமுத்து வடம் பிறழக்
குப்பாயம் என நின்று காட்சி தரும்
    கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே!

Benevolently candid Lord Tirumal with hand like red lotus
And fingers five bloom as flowers, umbel- the cowparsley –
And beauteous as prop , the fingers as collapsible
Ribs for canopy, mounted well - the hill; where
The streams spread everywhere, as glittering ornament
And flow like strings of pearls, shine lustrously
Serve as amulet and armour that protect well -
Such place called, Govardhana - the hill - a mighty umbrella !

★ ★ ★

Picture : Krishna held Govardhana Hill as umbrella
(Third Canto .. Fifth Decad ... Verse - 3 - 5 - 6)

Picture Courtesy : BBT - ISKCON

எப்பாடும் பரந்து இழிதெள்ளருவி
        இலங்கு மணிமுத்து வடம் பிறழக்
குப்பாயம் என நின்று காட்சி தரும்
        கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:6] [269]

Seppádudaiya ṭirumál avanṭan
        Senṭámarai kaiviralaindinaiyum
Kappága maduttu mani neduṇṭól
        Kámbaga koduttu kavitta malai;
Yeppadum parandu yizhi tellaruvi
        yilangu mani muttuvadam pirazha
Kuppáyam yena ninru kátchi ṭarum
        Govardhana mennum korra kudaiye ! (269)

Benevolently candid Lord Tirumal with hand like red lotus
And fingers five bloom as flowers, umbel- the cowparsley —
And beauteous as prop , the fingers as collapsible
Ribs for canopy mounted well - the hill; where
The streams spread everywhere, as glittering ornament
And flow like strings of pearls, shine lustrously
Serve as amulet and armour that protect well -
Such place called, Govardhana - the hill - a mighty umbrella !
[3:5:6] [269]

படங்கள் பலவும் உடைப் பாம்பரையன்
        படர் பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன் போல்
தடங்கை விரல் ஐந்து மலர வைத்துத்
        தாமோதரன் தாங்கு தடவரைத்தான்
அடங்கச் சென்று இலங்கையை ஈடழித்த
        அனுமன் புகழ் பாடித் தம் குட்டன்களைக்
குடங்கைக் கொண்டு மந்திகள் கண் வளர்த்தும்
        கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:7] [270]

Padangal palavum udai pámbaraiyan
        padar bhúmiyai tangi kidappavan pól
Tadankai viral iendum malara veittu
        Damodaran tangu tadavarai tan

Adanga senru yilankaiyai yeedazhiṭṭa
Anuman pugazh pádi ṭam kuttangalai
Kudangai kondu mandigal kan valarttum
Govardhanamennum korrak kudaiye! (270)

Anantha, the king of snakes with his hoods many
Supports expanded earth; Damodara the Krishna, with fingers
Five of his large hand, that bloom like flower, props up
The hill - where the female monkeys who hold their
Young ones in their palms lull them to sleep,
Singing glories of Hanuman, who crossed the sea
To reach affluent Lanka and ruined its fortune full complete
Such place called Govardhana - the hill- a mighty umbrella!
[3:5:7] [270]

சலமாமுகில் பல்கணப் போர்களத்துச்
சரமாரி பொழிந்து எங்கும் பூசலிட்டு
நலிவான் உறக் கேடகம் கோப்பவன் போல்
நாராயணன் முன் முகம் காத்த மலை
இலை வேய் குரம்பைத் தவ மா முனிவர்
இருந்தார் நடுவே சென்று அணார் சொறியக்
கொலை வாய்ச்சின வேங்கைகள் நின்று உறங்கும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:8] [271]

Jala mámuhil palgana pór kalattu
Saramari pozhindu yengum púsaliṭṭu
Nalivan ura kedagam kóppavan pol
narayanan mun mugam káṭṭa malai
Yilai véy kurambai tava má munivar
yirundár naduve senru anar soriya
Kolai vai-sina véngaigal ninru urangum
Govardhana mennum korrak kudaiyé! (271)

Like archers send shafts of arrows in battle-field to destroy,
The massive rain cloud, avariciously devour water,
Thunder everywhere, pour down massive hail storm
And as a shield, Narayana, held skillfully, the hill

Where live the eminent sages in hovels covered by leaves;
Fiercely raging killer tigers, calmly enter amid group of rishis
Get their necks fondly caressed by them, stand quietly!
Such place called Govardhana, the hill, a mighty umbrella!
[3:5:8] [271]

வன் பேய் முலை யுண்ட தோர் வாயுடையன்
வன் தூண் என நின்றதோர் வன் பரத்தை
தன் பேரிட்டுக் கொண்டுதரணி தன்னில்
தாமோதரன் தாங்கு தடவரை தான்
முன்பே வழி காட்ட முசுக் கணங்கள்
முதுகிற் பெய்து தம்முடைக் குட்டன்களைக்
கொம்பு ஏற்றியிருந்து குதி பயிற்றும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:9] [272]

Van péy mulai undadór váyudaiyan
van tún yena ninradór van paraṭṭai
Tan périttu kondu dharani tannil
Damodaran tángu tadavarai ṭán
Munbe vazhy kátta musu kanangal
mudugir paidu tammudai kuttangalai
kombu yérriyirundu kuthi payirrum
Govandhana mennum korrak- kudaiyé! (272)

Damodara, with peerless lips, did suck the breast
Of Putana the heartless ogress- held the mount
Lending his name to it which stood on the earth
Like a strong propping pole, for all to see!
Where hordes of 'Musu' the black monkeys with babies
Clinging to their back, climb the trees, guiding
Their kids, train them to jump and leap from branch to branch
Such place called Govardhana, the hill a mighty umbrella!
[3:5:9] [272]

கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்
கோலமும் அழிந்தில வாடிற்றில
வடிவு ஏறு திருவுகிர் நொந்தும் இல,
மணிவண்ணன் மலையும் ஓர் சம்பிரதம்

முடியேறிய மாமுகில் பல்கணங்கள்
முன் நெற்றி நரைத்தன போல எங்கும்
குடியேறி யிருந்து மழை பொழியும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே! [3:5:10] [273]

Kodiyeru senṭámarai keiviralgal
Kólamum azhindila vádirrila
Vadivu yeru tiruvugir nonḍum yila,
Manivannan malaiyum ór sampiridam ;
Mudiyeriya mamuhil pal ganangal
Mun nerri naraiṭṭana pola yengum
Kudiyéri yirundu mazhai pozhiyum
Govardhana mennum korra kudaiyé! (273)

Like a flag-pole with pennons, the fingers in red lotus hand
Held the hill; neither lost the form beauteous,
Nor elegance faded; shapely nails suffer not pains !
As the Lord in sapphire hue, appear wondrously mysterious !
Whence, gathering black cloud at hill's crest,
Spread out, rained abundantly, become grey,
Stay at hills visage as cluster of cotton flakes :
Such a place, called Govardhana the hill, a mighty umbrella!
[3:5:110] [273]

அரவில் பள்ளி கொண்டு அரவம் துரந்திட்டு
அரவப் பகை ஊர்தி அவனுடைய
குரவில் கொடி முல்லைகள் நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடை மேல்
திருவில் பொலி மறை வாணர் புத்தூர்
திகழ் பட்டர்பிரான் சொன்னமாலை பத்தும்
பரவு மனம் நன்குடைப் பத்தருள்ளார்
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே! [3:5:11] [274]

Aravil palli kondu aravam turanḍiṭṭu
arava pagai urdi avanudaiya
Kuravil kodi mullaigal ninrurangum
Govardhana mennum korra kudaimél

Tiruvil poli marai vánar putttúr
        tigazh battarpiran sonnna málai pattum
Paravu manam nangudai paṭṭarullar
        paramana vaikuntam Nannuvare! (274)

He who sleeps reclining on Anantha in milky ocean
Descended to drive away poisonous snake 'Kaliya'; possess
'Suparna' the arch- enemy of snakes as vehicle; Krishna
Held the hill where jasmine creepers embrace 'kurava' trees
'Such a place called Govardhana the hill, a mighty umbrella"-
And Battarpiran the Vishnu Chittar of wealthy and
Shining Vlliputtur where reside vedic chanters;
Utter these verses ten , and those who sing well
Will attain vaikunta, the sanctum sanctrorum of Lord! [3:5:11] [274]

* * *

மூன்றாம் பத்து - ஆறாம் திருமொழி

CANTO - III - SIXTH DECAD

குழலூதற் சிறப்பு -The Call of Murali

நாவவம் பெரிய தீவினில் வாழும்
        நங்கைமீர்கள் இது ஓர் அற்புதம் கேளீர்
தூவலம் புரி உடைய திருமால்
        தூய வாயில் குழலோசை வழியே
கோவலர் சிறுமியர் இளங்கொங்கை
        குதூகலிப்ப உடல் உள் அவிழ்ந்து எங்கும்
காவலும் கடந்து கயிறு மாலையாகி
        வந்து கவிழ்ந்து நின்றனரே ! [3:6:1] [275]

Navalam periya teevinil vazhum
        nangaimeergal yidu ór arpudam kéleer !
Tuvalam puri udaiya Tirumál
        túya váyil kuzhalósai vazhiyé
Kóvalar sirumiyar yilankongai
        kudugalippa udal ul avizhndu yengum
Kávalum kadanḍu kayiru málaiyági
        vanḍu kavizhnḍu ninranaré ! (275)

0! damsels of 'Jambudweepa' the land sacred, hearken!
It was marvellous of wonders and stupendous of phenomena;
When 'Krishna' wield the conch pure with spirals aright,
And play the tunes placing flute on his mouth lovely, young,
Cowgirls with breasts tender, in delight, body loosen'd,
Hearts throbbing, escape every vigil, muster on all sides,
As strings of garland, stay around blushing, bow their heads.
[3:6:1] [275]

இடவணரை இடத்தோ ளொடு சாய்த்து
        இருகை கூடப் புருவம் நெரிந்தேற
குடவயிறு படவாய்க் கடை கூட
        கோவிந்தன் குழல் கொண்டு ஊதின போது
மட மயில்களொடு மான் பிணை போலே
        மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தல் அவிழ
உடை நெகிழ ஓர் கையால் துகில் பற்றி
        ஒல்கி ஓட அரிக்கணோட நின்றனரே ! [3:6:2] [276]

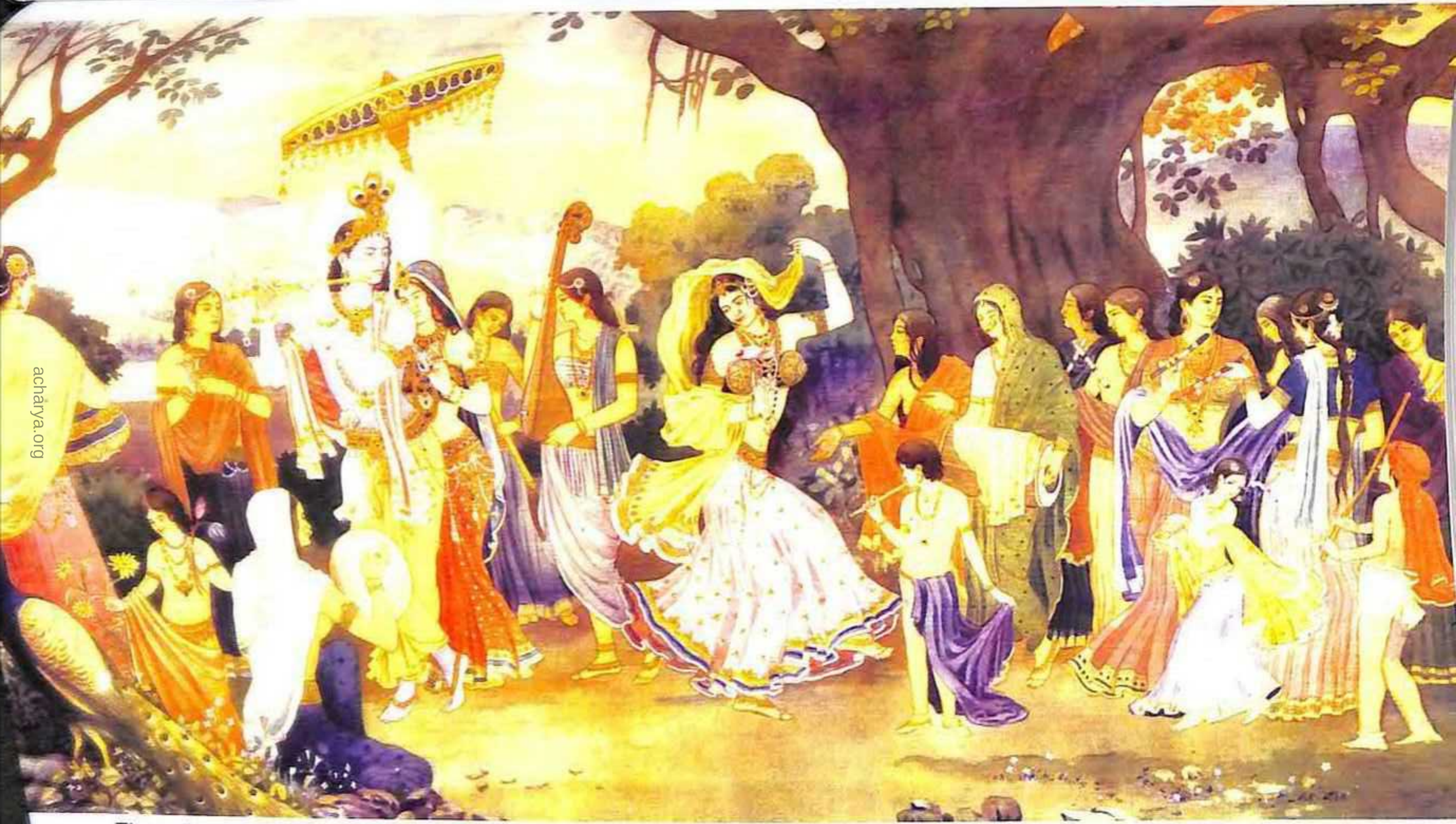

The call of Murali

Courtesy : The Hindu Illustrated Weekly

இடவணரை இடத்தோ ளொடு சாய்த்து
இருகை கூடப் புருவம் நெரிந்தேற
குடவயிறு படவாய்க் கடை கூட
கோவிந்தன் குழல் கொடு ஊதின போது
மட மயில்களொடு மான் பிணை போலே
மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தல் அவிழ
உடை நெகிழ ஓர் கையால் துகில் பற்றி
ஒல்கி ஓட அரிக்கணோட நின்றனரே !

With left chin inclined on shoulder, both hands join together
Eyebrows constrict to rise, stomach becomes globular
And lips' corner fondle the flute, as Govinda plays
The dames —beauties like peacocks and doe, entranced!
Fast they sped in high frolic that loosen'd locks flowery,
And from heaving bosom smoothly slips saree splendid,
While one hand holds it, though languid, with eyes-red,
Imbued with collyrium of lines black,
And intent reverent, glance at Him, stand still !

★ ★ ★

Picture : The Call of Murali --- Third Canto - Sixth Decad

Idavanarai yida tolodu saittu
    yiru kai kúda puruvam nerindéra
Kuda vayiru padavái kadai kúda
    Govindan kuzhal kodu údina pódu
Mada mayilgalodu man pinai pólé
    Mangai márgal malar kúndal avizha
Udai negizha or kaiyal tugil parri
    olgi oda arikkan óda ninranare ! (276)

With left chin inclined on shoulder, both hands join together
Eyebrows constrict to rise, stomach becomes globular
And lips' corner fondle the flute, as Govinda plays
The dames —beauties like peacocks and doe, entranced!
Fast they sped in high frolic that loosen'd locks flowery,
And from heaving bosom smoothly slips saree splendid,
While one hand holds it, though languid, with eyes-red,
mbued with collyrium of lines black,
And intent reverent, glance at Him, stand still ! [3:6:2] [276]

வானிளவரசு வைகுந்தக் குட்டன்
    வாசுதேவன் மதுரை மன்னன் நந்த
கோனிளவரசு கோவலர் குட்டன்
    கோவிந்தன் குழல் கொடு ஊதின போது
வானிளம் படியர் வந்து வந்து ஈண்டி
    மனம் உருகி மலர்க் கண்கள் பனிப்ப
தேனளவு செறி கூந்தல் அவிழ
    சென்னி வேர்ப்பச் செவி சேர்த்து நின்றனரே ! [3:6:3] [277]

Vánilavarasu vaikunta kuṭṭan
    vásudévan, mathurai mannan naṇda
Kónilavarasu kóvalar kuttan
    Govindan kuzhal kodu údina pódu
Vánilam padiyar vaṇdu vandu eendi
    manam urugi malark kangal panippa
Ténalavu seri kúndal avizha
    senri vérppa sevi sérttu ninranaré ! (277)

When He, the prince of firmament, laddie of vaikunta,
Vasudeva's son, as of Nanda, cherished prince of Mathura,
Dear to cowherds ; Govinda, in tune mellifluously on flute,
Young heavenly dames flock together, throng at Gokul,
With tender hearts melting, blooming eyes mist with tears,
Dense curly locks with fragrant flowers, get loosen'd
Their foreheads perspire, and their ears
Engrossed in music divine, stood bewildered ! [3:6:3] [277]

தேனுகன் பிலம்பன் காளியன் என்னும்
 தீப்பப் பூடுகள் அடங்க உழக்கிக்
கானகம் படி உலாவி உலாவிக்
 கருஞ் சிறுக்கன் குழலூதின போது
மேனகை யோடு திலோத்தமை அரம்பை
 உருப்பசியர் அவர் வெள்கி மயங்கி
வானகம் படியில் வாய் திறப்பின்றி
 ஆடல் பாடல் இவை மாறினர் தாமே! [3:6:4] [278]

Ténugan pilamban káliyan yennum
 teeppap púdugal adanga uzhakki
Kánagam padi ulávi ulávi
 Karun sirukkan kuzhalúdina pódu
Ménakaiyodu dilottamai arambai
 uruppasiyar avar velgi mayangi
Vánagam padiyil vai tirappinri
 adal padal yivai márinar támé ! (278)

When Krishna the dark laddie, extinguished in toto,
The cruel demons Tenuka, Pralamba, Kaliya and suchlike,
Destroying the poisonous weeds, roam around
The woodlands freely, and play his flute !
0 ! the winsome celestial damsels, Menaka, Tilottama
Urvasi and Ramba, oblivious of their music and dance,
Though embarrased, entranced in His melodies divine;
And that stirred their souls, lulled the sense, aswoon ! [3:6:4] [278]

முன்நரசிங்கமது வாகி அவுணன்
முக்கியத்தை முடிப்பான், மூவுலகில்
மன்னரஞ்ச மது சூதனன் வாயில்
குழலோசை செவியைப் பற்றி வாங்க
நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு
நாரதனும் தம் வீணை மறந்து
கின்னர மிதுனங்களும் தம் தம்
கின்னரம் தொடுகிலோம் என்றனரே ! [3:6:5] [279]

Mun narasingamadu ági avunan
mukkiyattai mudippán, múvulagil
Mannaranja madusudanan, vayil
kuzhalinósai seviyai parri vánga
Nannaram budaiya tumburuvódu
náradanum ṭam veenai marandu
Kinnara midunangalum ṭam tam
kinnaram todugilóm yenranaré ! (279)

In days of yore, incarnate as Nrisimha, the man-lion,
Ruined demon Hiranyakasipu, who sub-dued
Fearfully, the monarchs of worlds three; Lord Madhusudana,
With flute on his lips lovely, recite sublime melodies;
0! its resonance inspired the sages "with ears flapping"
"Thumburu" and "Narada" become regardless of their lyres,
While "Kinnaras" and "Mithunas", the celestial musicians,
Uttered avowedly, "not to touch their lutes, again." [3:6:5] [279]

செம் பெருந் தடங்கண்ணன் திரள் தோளன்
தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்
நம் பரமன் இந்நாள் குழல் ஊதக்
கேட்டவர்கள் இடர் உற்றன கேளீர் !
அம்பரம் திரியும் காந்தப்பர் எல்லாம்
அமுத கீத வலையால் சுருக்குண்டு
நம் பரம் அன்று என்று நாணி மயங்கி
நைந்து சோர்ந்து கைம் மறித்து நின்றனரே ! [3:6:6] [280]

Sem perum tadankannan tiral tólan
        Dévaki siruvan devargal singam
Nam paraman yinnal kuzhal úda
        kéttavargal yidar urrana kéleer !
Ambaram tiriyum gandappar yellám .
        amuda geeta valaiyal surukkundu
Nam param anru yenru nani mayangi
        neindu sórndu kai mariṭṭu minranaré ! (280)

Devaki's son with large ruddy eyes, hefty shoulders,
And a lion -of celestials, our Lord,Purusha the Supreme
Krishna- play on flute this day, bestow delightful tunes;
Those who listen endure with heavenly bliss and
Wandering Celestials in skies above, Gandarva, hearing,
Melodies supernal, trapped in net of nectarous music
Humbled, bereft of senses, blushing bashfully,
Wearily, languished- and- remain with folded hands [3:6:6] [280]

புவியுள் நான் கண்ட தோர் அற்புதம் கேளீர் !
        பூணி மேய்க்கும் இளங்கோவலர் கூட்டத்து
அவையுள் நாகத் தணையான் குழலூத
        அமர லோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப
அவியுணா மறந்து வானவர் எல்லாம்
        ஆயர்பாடி நிறையப் புகுந்து ஈண்டிச்
செவியுணாவின் சுவை கொண்டு மகிழ்ந்து
        கோவிந்தனைத் தொடர்ந்து என்றும் விடாரே ! [3:6:7] [281]

Puviyul nán kandadór arpudam kéleer !
        puni méykkum yilan kóvalar kuttaṭṭu
Avaiyul nagattanaiyán kuzhalúda
        amara lógattalavum senrisaippa
Aviyuna marandu vánavar yellam ·
        áyarpadi niraiya pugundu eendi
Seviyunavin suvai kondu magizhnḍu
        Govindanai todarndu yenrum vidáré ! (281)

Hearken, what a wondrous phenomenon I saw on earth;
The Lord who recline on Anantha, in form as Krishna,
Recite the flute grandear in cowherds' congregation;
0! the melodies resound the heavens entire;
As all celestials forget "sacrifieal oblations",
Gather at Gokul full, enter and flock together,
Hearing harmonious resonance, happily blend
In its fusion, followed Govinda ceaselessly! [3:6:7] [281]

சிறு விரல்கள் தடவிப் பரிமாறச்
        செங்கண் கோடச் செய்ய வாய் கொப்பளிப்ப
குறு வெயர்ப் புருவம் கூடலிப்பக்
        கோவிந்தன் குழல் கொடு ஊதின போது
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து
        வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப
கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டுக்
        கவிழ்ந் திறங்கிச் செவியாட்டகில்லாவே! [3:6:8] [282]

Siru viralgal tadavi parimara
        senkan kóda saiya váy koppalippa
Kuru veyar puruvam kúdalippa
        Govindan kuzhal kodu údina pódu
Paravaiyin kanangal kúdu turanḍu
        vanḍu suzhnḍu padukádu kidappa
Karavaiyin kanangal kál paiappittu
        kavizhndirangi seviyáttagillávé! (282)

With tiny fingers softly stroke, pat and dance on flute
His eyes red in shapely curve, bubbly cheeks in rosy face,
Eye brows with tiny pearls of sweat, curl to rise upright,
When Govinda recite mellifluous melodies on flute;
Resigning their nests, the covey of birds surround him
Like woods lie felled, lay aside; the herds of
Milch cows flock together, ease their legs, sprawling,
Heads bowing, cars unshaken, listen'd quietly, music divine!
[3:6:8] [282]

திரண்டெழு தழை மழை முகில் வண்ணன்
செங்கமல மலர் சூழ் வண்டினம் போலே
சுருண்டு இருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்
ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே
மருண்டு மான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து
மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய் வழி சோர
இரண்டு பாடும் துலுங்காப் புடை பெயரா
எழுது சித்திரங்கள் போல நின்றனவே! [3:6:9] [283]

Tirandezhu tazhai mazhai muhil vannan,
Senkamala malar súzh vandinam pólé
Surundu yirunda kuzhal tázhnḍa mugaṭṭan
Ūdhukinra kuzhalósai vazhiye
Marundu mán kanangal meigai marandu
méinda pullum kadai vái vazhi sóra
Yirandu pádum tulunga pudai peyará
yezhudu sittirangal pola ninranavé ! (283)

When He, in hue like black cloud that brings plenteous rains,
As bees drone around lotus red, his dark curly locks, fall low,
Unfastened and fly freely over his countenance-Krishna,
With benign look, softly hands to prop the flute,
Plays many a tune of heavenly bliss!
0! the herds of dcers bewildered, heedless to grazing
Let slip down the mouth, the herbage that'browsed
Stood, sans motion, still, as pictures drawn on a wall! [3:6:9] [283]

கருங்கண் தோகை மயில் பீலியணிந்து
கட்டி நன்குடுத்த பீதகவாடை
அருங்கல உருவின் ஆயர் பெருமான்
அவனொருவன் குழல் ஊதின போது
மரங்கள் நின்று மது தாரைகள் பாயும்
மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழும்
இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்ற நின்ற
பக்கம் நோக்கி அவை செய்யும் குணமே! [3:6:10] [284]

Karunka**n** tógai mayil peeliya**n**indu
katti nangudutta peetakavádai
Arunkala uruvin áyar peruman
avanoruvan kuzhal údina pódu
Maranga**l** ninru madhu taraiga**l** páyum
malargal veezhum va**l**ar kombugal tazhum
Yirangum kúmbum Tirumal ninra ninra
pakkam nókki avai seiyum gu**n**amé! (284)

When Lord of Ayars robed in golden silk
Adorn'd with jewel and black eyed plume of peacock
Recite the flute marvel; O! the resonance emanate
Mingle with air, permeate the space entire!
Intutively the trees inundate odorous pollen and
Nectarine dribbles; shower happily varied
Flowers of excellence; Lo! the sprouts and twigs
Of trees droop to close together in reverence and face
To face, Him, Tirumal as he stays and stays in places! [3:6:10] [284]

குழல் இரண்டு சுருண்டு ஏறிய குஞ்சிக்
கோவிந்தனுடைய கோமள வாயில்
குழல் முழைஞ்சுகளின் ஊடு குமிழ்த்துக்
கொழித்து இழிந்த அமுதப் புனல் தன்னைக்
குழல் முழவம் விளம்பும் புதுவைக் கோன்
விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழ் வல்லார்
குழலை வென்ற குளிர் வாயினராகிச்
சாது கோட்டியுள் கொள்ளப் படுவாரே! [3:6:11] [285]

Kuzhual yira**n**du suru**n**du yériya kunji
Govindanudaiya kómala váyil
Kuzhul muzheinjugalin úḍu kumizhttu
kozhittu yizhinda amuda punal tannai
Kuzhal muzhavam vilambum puduvai kón
Vittuchittan viritta tamizh vallár
Kuzhalai venra kulir vayinarági
sadu kóttiyul ko**ll**ap - paduvaré! (285)

While krishna with dark unfastened curly locks, plays
The flute, placing on his lips lovely, where from springs,
Bubbing, gushes from holes of flute - the ambrosial river,
Swirl with plenteous flow Vishnuchitta, king of villiputtúr
Capturing melody eloquently speaks of this phenomena
In verses ten in Tamizh and those who recite well
Will attain truth, excelling pleasent melody of flute
Besides entering, assembly of pious and learned scholars!
[3:6:11] [285]

* * *

மூன்றாம் பத்து - ஏழாம் திருமொழி

CANTO - III - SEVENTH DECAD

பரவசமாதல் -Allurement

ஐயபுழுதி உடம்பு அளைந்து இவள் பேச்சும் அலந்தலையாய்ச்
செய்ய நூலின் சிற்றாடை செப்பன் உடுக்கவும் வல்லள் அவள்
கையினில் சிறு தூதையோடு இவள் முற்றில் பிரிந்து மிலள்
பையரவணைப் பள்ளியானொடு கை வைத்து இவள் வருமே! [3:7:1] [286]

Iyia puzhuḍi udambu alainḍu yival pécchum alandalaiyái
Seiya nulin sirrádai seppan udukkavum vallal aval
Keiyinil siru tudaiyódu ival murril pirindumilal
Peiyaravanai palliyanodu kai veittu yival varumé ! (286)

This tiny girl smearing dust on her body, with babbling talk
Incapable of wearing little sari made of red yarn,
Holds still the trivials, a small pot and a winnow, for play
Unable to part with them, as she is a fledgling;
Though, she comes holding the hands of the Lord, who,
Sleeps on the couch, of the hooded serpent, Anantha ![3:7:1] [286]

வாயில் பல்லும் எழுந்தில மயிரும் முடி கூட டிற்றில
சாய்விலாத குறுந்தலைச் சில பிள்ளைகளோ டிணங்கி
தீயிணக்கு இணங்கு ஆடி வந்து இவள் தன் அன்ன செம்மை சொல்லி
மாயன் மணி வண்ணன் மேல் இவள் மாலுறுகின்றாளே! [3:7:2] [287]

Váyil pallum yezhundila mayirum mudi kúdirrila
Sáivilada kuruntalai sila pillaigalódinangi
Teeinakku yinangu adi vanḍu yival tan anna semmai solli (287)
Máyan mani vannan mél yivál maluruginrálé !

Deciduous tooth yet to erupt, tuft couldn't bunch together
But in the company of shameless inflexible young girls
She complies with wrong doings; she my daughter comes here,
Justifies her conduct and emotionally seeks him,
The mysterious Lord of sapphire hue in delightful ecstasy!
[3:7:2] [287]

பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும் முற்றத்து இழைக்கலுறில்
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள் வில்லும் அல்லது இழைக்கலுறாள்
கொங்கை இன்னம் குவிந்து எழுந்தில; கோவிந்தனோடு இவளைச்
சங்கையாகி என்னுள்ளம் நாள் தொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே !
[3:7:3] [288]

Pongu ven manal kondu sirrilum murrattu yizhaikkaluril
Ṣangu chakkaram tandu vál villum alladu yizhaikalurál ;
Kongai yinnam kuvindu yezhundila ; Govindanódu yivalai
Changaiyági yennullam nal torum tattuluppaginraḍé! (288)

In the midst of courtyard with milk-white sand fine brought in,
While building and castle she could create only Conch, Discus,
Mace, Dagger and Bow of the Lord and no other motif;
Her bosom yet to bloom conically ; and perplexed am I,
Loose, balance of mind, whenever I doubt her being with
Govinda ! [3:7:3] [288]

ஏழை பேதை ஓர் பாலகன் வந்து என் பெண் மகளை எள்கி
தோழிமார் பலர் கொண்டு போய்ச் செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன் ?
ஆழியான் என்னும் ஆழ மோழையில் பாய்ச்சி அகப்படுத்தி
மூழை உப்பு அறியாது என்னும் மூதுரையும் இவளே ! [3:7:4] [289]

Yézhei péḍai ór bálakan vanḍu yen pen magalai yelgi
Tózhimar palar kondu pói saida suzhcchiyai yarkkureikkén
Azhiyán yennum ázha mózhaiyil páicchi agappadutti
Múzhai uppu ariyáḍu yennum múḍuraiyum yivalé ! (289)

Many a friend of my poor daughter, teasing, deride her,
Took her with them and pushed into deep of bottomless fount
Called 'Discus Wielder', where from she can't escape ;
To whom should I complain of the trick played on her ?
So innocence she is, she knows not the adage -
"The ladle does not taste the salt of the soup" ! [3:7:4] [289]

நாடும் ஊரும் அறியவே போய் நல்ல துழாய் அலங்கல்
சூடி நாரணன் போமிடமெல்லாம் சோதித்து உழிதருகின்றாள்
கேடு வேண்டுகின்றார் பலருளார் கேசவனோடு இவளைப்
பாடு காவலிடுமின் என்று என்று பார் தடுமாறினதே! [3:7:5] [290]

Nádum úrum ariyavé pói nalla tuzhái alangal
C̣húdi Naranan pomidamellám sodiṭṭu uzhi taruginrál
K̇édụ vénduginrar palarular kesavanódu yivalai
Pádu kávalidumin yenru yenru pár tadumarinaḍé ! (290)

To make this known to all in town and country, she,
Wearing fresh fragrant basil garland, goes out,
In search of'Narayana', roaming from place to place, and,
Many in the world who want to ruin lineage, say,
Keep a vigil over her and Kesava so as not to meet together;
And talk again and again differently, confuse the problem!
[3:7:5] [290]

பட்டம் கட்டி பொற்றோடு பெய்து இவள் பாடகமும் சிலம்பும்
இட்டமாக வளர்த்தெடுத்தேனுக்கு என்னோடு இருக்கலுறாள்
பொட்டப் போய்ப் புறப்பட்டு நின்று இவள் பூவைப்பூ வண்ணா! என்னும்
வட்டவார் குழல் மங்கைமீர்! இவள் மாலுறுகின்றாளே! [3:7:6] [291]

Pattam katti porródu paidu yival pádagamum cilambum
Yittamaga valarttedutténukku yennódu yirukkalurál ;
Potta pói purappattu ninru yival púvai pú vanná yennum
Vattavár kuzhal mangaimeer ! yival maluruginralé ! (291)

0 ! demsels ! with lengthy, curly tresses,
My girl adorn'd with brow-jewel, earrings, anklets,
And 'kin-kini'; I brought her up free, as she please,
But lo ! refuse to be with me leaves me alone ;
As she falls in trance, in deep love, calls Him,
Krishna, the Lord in cerulean hue like "Puvai flower"! [3:7:6] [291]

பேசவும் தெரியாத பெண்மையின் பேதையேன் பேதை இவள்
கூசமின்றி நின்றார்கள் தம் எதிர் கோல் கழிந்தான் மூழையாய்
கேசவா ! என்றும் கேடிலீ ! என்றும் கிஞ்சுக வாய் மொழியாள்
வாச வார் குழல் மங்கைமீர் இவள் மாலுறுகின்றாளே ! [3:7:7] [292]

Pésavum teriyáda penmaiyin pedaiyén peḍái yival
Kúsaminri ninrargal tam yedir kol kazhindán múzhaiyai
Késava yenrum, kedilee yenrum, kinjuga vai mozhiyál
Vasavár kuzhal mangaimeer ! yival maluruginralé ! (292)

0! damsels, with fragrant, lengthy, dark curly locks,
Ignorant as I am, my daughter, credulously simpleton,
Like, ladle slipped from its handle and as parrot speaks,
Shamelessly even in presence of strangers, she cries aloud
'Kesava', O! Lord Amaranthine' suchlike in delightful ecstasy!
[3:7:7] [292]

காறை பூணும் கண்ணாடி காணும் தன் கையில் வளை குலுக்கும்
கூறை உடுக்கும் அயர்க்கும் தன் கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்
தேறித் தேறி நின்று ஆயிரம் பேர்த் தேவன் திறம் பிதற்றும்
மாறில் மா மணிவண்ணன் மேல் இவள் மாலுறுகின்றாளே ! [3:7:8] [293]

Kárai púnum kannadi kánum tan keiyil valai kulukkum
Kúrai udukkum ayarkkum tan kovvai cevvái ṭiruṭṭum
Ṭeri teri ninru áyiram pér dévan ṭiram piḍarrum
Maril ma mani vannan mél yival maluruginralé ! (293)

Adorn'd with necklace, shakes tinkling bangles in her hand,
Robed in silks, burnish the lips coral, beautified, looks in mirror,
Languished though, musingly, ponder again; steadies herself,
Only to find her suitability; utter thousand names
Of Lord- the incomparable Krishna in sapphire hue,
Emotionally she seeks Him in delightful ecstasy! [3:7:8] [293]

கைத்தலத்துள்ள மாடழியக் கண்ணாலங்கள் செய்து இவளை
வைத்து வைத்துக் கொண்டு என்ன வாணிபம் ? நம்மை வடுப்படுத்தும்
செய்த்தலை எழு நாற்றுப் போல் அவன் செய்வன செய்து கொள்ள
மைத்தட முகில் வண்ணன் பகல் வளர விடுமின்களே ! [3:7:9] [294]

Keittalattulla mádazhiya kannálangal saidu yivalai
Veittu veittu kondu yenna vanibam nammai vaduppaduttum
Saittalai yezhu narru pól avan saivana saidu kolla
Meittada mugil vannan pakkal valara vidumingalé ! (294)

For what avail *cui-bono*, spending all wealth on her,
Performing marriage and auspicious ceremonies,
And keep her at home, with all security and guard,
Despite she being disobedient; it will only bring us
Disgrace and discredit; like the seedling grown
In the nursery gets transplanted to grow elsewhere,
Desirable it is, to give her to Krishna, in hue
Like dark black cloud, and make her live with him well ![3:7:9] [294]

பெருப் பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து பேணிநம் இல்லத்துள்ளே
இருத்துவாள் எண்ணி நாம் இருக்க இவளும் ஒன்றெண்ணுகின்றாள்;
மருத்துவப் பதம் நீங்கினாள் என்னும் வார்த்தை படுவதன் முன்
ஒருப்படுத்து இடுமின் இவளை உலகளந்தான் இடைக்கே! [3:7:10] [295]

Peru peruṭṭa kannalangal saidu péni nám illattullé
Iruṭṭuvál yenni nam yirukka yivalum onrennuginrál;
Maruṭṭuva padam neenginal yennum varttai paduvadan mun
Orup paduṭṭu yidumin yivalai ulagalandan yidaikké ! (295)

With love, affectionately fulfilling auspicious ceremonies
We planned to keep her at home; but she thinks otherwise;
Ere the blame befall on us, if she were to cross the measures,
Despite all effective care taken consistently like physician;
As such, desirable it is, to unite her with the Lord
Who measured the worlds in great strides ! [3:7:10] [295]

ஞாலம் முற்றும் உண்டு ஆலிலைத் துயில் நராயாயணனுக்கு இவள்
மாலதாகி மகிழ்ந்தனள் என்று தாயுரை செய்ததனை
கோலமார் பொழில் சூழ் புதுவையர் கோன் விட்டு சித்தன் சொன்ன
மாலை பத்தும் வல்லவர்கட்கு இல்லை வரு துயரே ! [3:7:11] [296]

Jnálam murrum undu álilai ṭuyil Narayananukku yival
Malaḍági magizhndanal yenru ṭáyurai saiḍaḍanai
Kólamár pozhil súzh puduvaiyar kón vittuchittan sonna
pattum vallavarkatku yillai varu tuyaré ! (296)

This young girl, in rapturous love unto Him, Narayana,
Who sleeps reclining on banyan leaf in yogic meditation,
During deluges, devouring world entire, secured in His belly,
And desired she, to embrace Him ; thus told her mother,! which,
Vishnu Chittar king of Villiputtur surround by beauteous groves;
Revealed gracefully in garland of verses ten; and all those who,
Learn and recite them will be free from all painfull afflictions !
[3:7:11] [296]

* * *

மூன்றாம் பத்து - எட்டாம் திருமொழி

CANTO - III - EIGHTH DECAD

தாயின் வேதனை -Mothers Grief

நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை நாண் மலர் மேல் பனி சோர
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்டு அழகழிந்தாலொத்ததாலோ
இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ என் மகளை எங்கும் காணேன்
மல்லரை யட்டவன் பின் போய் மதுரைப்புறம் புக்காள் கொலோ ! [3:8:1] [297]

Nalladór támarai poigai nán malar mél pani sóra
Alliyum ṭádum udirndittu azhagazhindaloṭṭadáló
Illam veriyodirráló yen magalai yengum kánén
Mallarai yattavan pin poi mathurai puram pukkal kolo ! (297)

My house liken'd a pond, where blossoms the lotus afresh,
Whose petals and pollen dust whither away since dew falls ;
Loses its charm and grace, my house became desolate Lo!
Couldn't I find my daughter anywhere; perchance she had
Her way to Mathura, to join her Lord, who ruined wrestlers!
[3:8:1] [297]

ஒன்று மறிவொன்றில்லாத உருவறைக் கோபாலர் தங்கள்
கன்று கால் மாறுமா போலே கன்னி இருந்தாளைக் கொண்டு
நன்றும் கிறி செய்து போனான்; நாராயணன் செய்த தீமை
என்றும் எமர்கள் குடிக்கு ஓர் ஏச்சுக்கொல் ஆயிடுங் கொலோ ? [3:8:2] [298]

Onru marivonrilláḍa uruvarai gopalar ṭangal
Kanru kál maruma pólé kanni yirundalai kondu
Nanrum kiri saidu pónán ; Narayanan saida teemai
Yenrum yemargal kudikku ór yécchu kol áyidun-koló ? (298)

Even as the tribe of unschooled yadavs, utterly unintelligent
Artless and in humiliating form, change places of their calves,
By some strategem, Lord Narayana, took away my virgin
Daughter, to His desired place; will not this betrayal
Become a scar forever on my family? [3:8:2] [298]

குமரி மணம் செய்து கொண்டு கோலம் செய்து இல்லத்து இருத்தி
தமரும் பிறரும் அறியத் தாமோதரற்கு என்று சாற்றி
அமரர் பதியுடைத் தேவி அரசாணியை வழிபட்டு
துமிலமெழப் பறை கொட்டித் தோரணம் நாட்டிடுங் கொலோ ! [3:8:3] [299]

Kumari manam saidu kondu, kólam saidu yillattu yiruṭṭi
Tamarum pirarum ariya Dámódararku yenru sárri
Amarar pathiyudai dévi arasaniyai vazhi pattu
Tumilamezha parai kotti tóranam naṭṭidun koló ! (299)

Solemnizing auspicious premarital ceremonies for my daughter,
Decked with ornaments, seated in festive hall adorn with
festoons,
Blend with blaring trumpet and sounding drum, she,
my daughter,
The Lady of the Lord, to circumambulate peepul trees' branch
Make it known to all, kith and kin, "She is given to Damodara"!
[3:8:3] [299]

ஒரு மகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால்
திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண் மால் தான் கொண்டு போனான்
பெரு மகளாய்க் குடி வாழ்ந்து பெரும் பிள்ளை பெற்ற அசோதை
மரு மகளைக் கண்டு உகந்து மணாட்டுப் புறம் செய்யுங் கொலோ ?
[3:8:4] [300]

Oru magal tannai yudaiyén, ulagam nirainda pugazhál,
Tirumagal póla valarttén, senkan malṭán kondu pónán;
Perumagalai kudi vázhndu perum pillai perra asodai
Marumagalai kandu ugandu mánáttu puram saiyun koló? (300)

I had but one daughter, as the world praise all over,
Brought her up with unequalled fame, like goddess Lakshmi;
The red lotus-eyed Lord, himself taken her away; When,
Matriarch Yasoda of noble family, mother of nonpareil son,
Sees her daughter in-law, my daughter, will she welcome her,
With affection and make her, "*Dame d' honneur*?" [3:8:4] [300]

தம் மாமன் நந்த கோபாலன் தழீஇக் கொண்டு என் மகள் தன்னை
செம்மாந்திரே என்று சொல்லிச் செழுங்கயற் கண்ணும் செவ்வாயும்
கொம்மை முலையும் இடையும் கொழும் பணை தோள்களும் கண்டிட்டு
இம் மகளைப் பெற்ற தாயர் இனித்தரியார் என்னுங் கொலோ ?
[3:8:5] [301]

Tam máman Nandagopalan tazhi-ek kondu yen magal tannai
Semmandire yenru solli sezhunkayar kannum sevvayum
Kommai mulaiyum yidaiyum kozhumpanai tólgalum kandittu,
Im magalai perra tayar yini tariyar yennum kolo? (301)

My daughter's father-in-law, Nandagopa, embracing her,
Would he say', look-up,"as she bows down blushing, then,
Seeing her beauteous fish-like eyes, coral lips lovely,
Full grown bosom, slender waist, healthy shoulders like bamboo,
Would he exclaim 'this girl's' mother couldn't be living yet,
Due to separation as she had come here? [3:8:5] [301]

வேடர் மறக்குலம் போலே வேண்டிற்றுச் செய்து என் மகளைக்
கூடிய கூட்டமேயாகக் கொண்டு குடி வாழுங் கொலோ ?
நாடு நகரம் அறிய நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து
சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான் தக்க வாகைப் பற்றுங் கொலோ ? [3:8:6] [302]

Védar mara kulam pólé vendirru saidu yen magalai
Kúdiya kúttaméyága kondu kudi vázhun koló!
Nádu nagaram ariya nallador kannalam saiḍu
Sadira páinda peṛumán takka vàgai parrum koló? (302)

Lord krishna, who ended treacherous 'sakata' to doom,
Allures my daughter to live strangely, as he pleases,
Like tribal huntsman of warrior clan, to live in union,
Suffice it to be the married life! or else to lead a life
Like others in the land, will he submit himself
To sacremental marriage, taking her hand, appropriately
And. legitimately consummated known to all in the world!
[3:8:6] [302]

அண்டத்து அமரர் பெருமான் ஆழியான் இன்று என் மகளை
பண்டப் பழிப்புக்கள் சொல்லிப் பரிசு அற ஆண்டிடுங் கொலோ!
கொண்டு குடி வாழ்க்கை வாழ்ந்து கோவலப்பட்டம் கவித்துப்
பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே பாதுகாவல் வைக்குங் கொலோ?
[3:8:7] [303]

Andattu amarar perumán ázhiyan yinru yen magalai
Panda pazhippukkal solli parisu ara ándidunkoló!
Kondu kudi vazhkkai vázhandu kóvala pattam kaviṭṭu
Pandai manattimár munné padukával vaikkum koló! (303)

The Chief of all celestials in the Universe, wielder of Discus,
Krishna, now find fault with her, my daugher, blame her;
Will he treat her like a maid servant; or else
Accept her lovingly, to live happily, placing her
In the queens appartment along with other older queens
Crowning her as 'Sylvan Queen! and provide all security! [3:8:7] [303]

குடியில் பிறந்தவர் செய்யும் குணம் ஒன்றும் செய்திலன், அந்தோ!
நடை ஒன்றும் செய்திலன் நங்காய்! நந்த கோபன் மகன் கண்ணன்
இடை இருபாலும் வணங்க இளைத்து என் மகள் ஏங்கி
கடை கயிறே பற்றி வாங்கிக் கை தழும்பு ஏறிடுங் கொலோ? [3:8:8] [304]

Kudiyil pirandavar saiyum gunam onrum saidilan, andó!
Nadai onrum saidilan, nangái! Nandagópan magan kannan;
Idai yiru palum vananga yilaiṭṭu yen magal yéngi
Kadai kayiré parri vángi kei tazhumbu yéridum koló! (304)

He, Nanda's son, Krishna, did nothing befitting lineage,
Nor did he observe the tradition; didn't even seem to follow
Laws of the land! O! dame will my daughter, grip firmly
The churning rope, suffer, bending her waist from side to side!
O! she becomes crumpled, emaciated, and lean, heaving a sigh,
Hard to breathe, yet pull the rope; won't it cause a scar
in her palm? [3:8:8] [304]

வெண்ணிறத் தோய் தயிர் தன்னை வெள் வரைப்பின் முன் எழுந்து
கண் உறங்காதே இருந்து கடையவும் தான் வல்லள் கொலோ ?
ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண் உலகளந்தான் என் மகளை
பண்ணறையாகப் பணி கொண்டு பரிசற ஆண்டிடுங் கொலோ ?
[3:8:9] [305]

Ve**nn**ira tói tayir tannai ve**l** varaippin mun yezhundu
Ka**n** urangade yirundu kadaiyavum tan valla**l** koló?
Onnira tamarai senkan ulagalandan yen magalai
Pannaraiyaga pa**n**i ko**n**du parisara á**n**didum koló? (305)

Ere the east is lit, in early dawn, would my daughter
Be able to wake up, leaving sleep, and be strong enough
To churn the fresh white thick curds? like splendidly beauteous
Lotus red eyed Lord, who measured the worlds— will He,
Command my daughter to perform dishonourable work,
And treating disparagingly, rule over her? [3:8:9] [305]

மாயவன் பின் வழி சென்று வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு
ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு அங்குத்தை மாற்றமுமெல்லாம்
தாயவள் சொல்லிய சொல்லைத் தன் புதுவைப் பட்டன் சொன்ன
தூய தமிழ் பத்தும் வல்லார் தூமணி வண்ணனுக்கு ஆளரே ! [3:8:10] [306]

Máyavan pin vazhi senru vazhiyidai márrangal kéttu,
Āyargal chériyilum pukku anguttai má**rr**amumellám
Ṭáyaval solliya sollai tan puduvai battan sonna
Ṭúya ṭamizh pattum vallár tuma**n**i va**nn**anukku álaré! (306)

The mother of the girl who was taken away by Krishna
Tracing the path treked by the mysterious Lord, and
In the midway, enquiring their movement, finally reached
The cowherd hamlet; there what she heard from others
And what she uttered, diligently, revealed by Battar the
Periyazhvar of Villiputtur with salubrious climate,
In pure Tamil, in verses ten; those who learn them well,
Would become servitors of sapphire hue Lord! . [3:8:10] [306]

⁂

மூன்றாம் பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி

CANTO - III - NINTH DECAD

உந்தி பறத்தல் -Jumping, Romping, Sing the Glories

என் நாதன் தேவிக்கு அன்று இன்பப்பூ ஈயாதாள்
தன் நாதன் காணவே தன் பூ மரத்தினை
வன் நாதப் புள்ளால் வலியப் பறித்திட்ட
என் நாதன் வன்மையைப் பாடிப் பற
எம்பிரான் வன்மையை பாடிப்பற ! [3:9:1] [307]

Yen náthan devikku anru yinba pú yeeyadál
Tan náthan kánave tan pu marattinai
Van náda pullal valiya pariṭṭiṭṭa
Yen náthan vanmaiyai pádipara,
yempiran vanmaiyai pádi para! (307)

When Satyabhama with her Lord Krishna, Came to see Indra,
Since ruined Narakasura, at his request :
Indrani refused to give her the flower of kalpatru;
While Indra gazed, gazed meakly, Garuda, vehicle of Vishnu,
The large bird with roaring sound uprooted the tree kalpaka,
Planted it in Satyabhama's house; sing my Lord's glories and
Vigour and valour of my master, jumping and romping!
[3:9:1] [307]

என் வில்வலி கண்டு போ என்று எதிர் வந்தான்
தன் வில்லினோடும் தவத்தை எதிர் வாங்கி
முன் வில் வலித்து முது பெண் உயிருண்டான்
தன் வில்லின் பெருமையைப் பாடிப்பற !
தாசரதி தன்மைமயைப் பாடிப் பற ! [3:9:2] [308]

Yen vil vali kandu pó yenru yedir vandán
Tan villinódum tavattai yedir vángi
Mun vil valittu mudu pen uyirundan
Tan villin perumaiyai pádi para!
Dásarati tanmaiyai pádi para! (308)

When Parasurama, stood in the way, commanding,
Behold, if you can wield my strong bow; and
My Lord Rama, took his bow along with his penance;
Ere-long, wielding his bow, shot the demon Tataka,
Ending her life; Sing the glory of my Lord's bow
Jumping and romping,' sing the vigour and valour
Of Dasarathy, my master," jumping and romping! ' [3:9:2] [308]

உருப்பிணி நங்கையை தேரேற்றிக் கொண்டு
விருப்புற்று அங்கு ஏக விரைந்து எதிர் வந்து
செருக்கு உற்றான் வீரம் சிதையத் தலையைச்
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப் பற!
தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப் பற! [3:9:3] [309]

Uruppi**n**i nangaiyai térer**r**ikko**n**du
Viruppur**r**u angu yéga viraiṇḍu yeḍir vanḍu,
Serukku urran veeram sidaiya talaiyai
Sireittittan vanmaiyai pádi para!
Devaki singattai pádi para! (309)

When krishna holding the hand of noble Rukmini,
Took her in his chariot, with her consent, to drive away.
And when poised to start; as he hurriedly came to fight
The haughty brother Rukma, only to meet
His bravery destroyed, vanity wiped out; and
The Lord driven him away with shaven head!
Sing his glory jumping and romping; Devaki's lion-cub,
Sing his vigour and valour, jumping and romping! [3:9:3] [309]

மாற்றுத் தாய் சென்று வனம் போகே யென்றிட
ஈற்றுத் தாய் பின் தொடர்ந்து எம்பிரான்! என்று அழ
கூற்றுத் தாய் சொல்லக் கொடிய வனம் போன
சீற்ற மிலாதானைப் பாடிப் பற!
சீதை மணாளனைப் பாடிப் பற! [3:9:4] [310]

Má**rr**u tai senru vanam pógé yenrida
Ee**rr**u tai pin todarndu yempirán! yenru azha
Kúrru tai solla kodiya vanam póna
See**rr**amiladánai padi para!
Seethai ma**n**álanai pádi para! (310)

As the step mother ordained, go to forest, His own
Mother following him cried, 'O! my Lord'; mortifying
Mother gently told him to proceed; Rama, without
Anger, went to the terrible forrest! sing his glory
'Jumping and romping,' dear seetha's consort
Sing his vigour and valour,' jumping and romping! [3:9:4] [310]

பஞ்சவர் தூதனாய் பாரதம் கை செய்து
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்த நல் பொய்கை புக்கு
அஞ்சப் பணத்தின் மேல் பாய்ந்திட்டு அருள் செய்த
அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப் பற!
அசோதை தன் சிங்கத்தைப் பாடிப் பற! [3:9:5] [311]

Panjavar túdanái bháratam kai saidu,
Nanjumizh nágam kidanda nal poigai pukku
Anja panattin mél páindittu aru**l** saida,
Anjana va**nn**anai pádi para!
Asódai tan singattai pádi para! (311)

Obliged as emissary of Pandavas and when failed
Arrayed the army for Bharata war; entered the pool,
Where 'kaliya' the poisonous snake lives spitting venom,
And swooped on its head in hoods five, danced and
Suppressed it, thence pitying blessed it: Sing the
Glory of the Lord in complexion like collyrium
Jumping and romping; sing the valour
Of Yasoda's lion, jumping and romping! [3:9:5] [311]

முடி ஒன்றி மூவுலகங்களும் ஆண்டு உன்
அடியேற்கு அருள் என்ற அவன் பின் தொடர்ந்த
படியில் குணத்துப் பரத நம்பிக்கு அன்று
அடி நிலை ஈந்தானைப் பாடிப் பற!
அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப் பற! [3:9:6] [312]

Mudi onri muvulagangalum ándu un
Adiyérku arul yenru avan pin todarnda
Padiyil gunattu barata nambikku anru
Adi nilai eenḍanai pádi para
Ayóddiyar Kómanai pádi para! (312)

"Adorn the crown, holding sceptre, rule the worlds three,
The Earth, Heaven and nether world, and grace me too
Your servant", thus vainly pleaded Bharata, following
Rama to forest, where he met him at Chitrakuta! and Rama,
Gave his sandals, representing him, to noble Bharata;
Sing his glory, the embodiment of peerless attributes,
Jumping and romping; and for the king of Ayodhya,
Sing his valour, jumping and romping! [3:9:6] [312]

காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு அவன்
நீள் முடி ஐந்திலும் நின்று நடம் செய்து
மீள அவனுக்கு அருள் செய்த வித்தகன்
தோள் வலி வீரமே பாடிப் பற!
தூமணி வண்ணனைப் பாடிப் பற! [3:9:7] [313]

Káliyan poigai kalanga poindittu avan,
Neel mudi lyndilum ninru natam saidu.,
Meela avanukku arul saida viṭṭagan
Ṭól vali veerame pádi para! (313)
Túmani vannanai pádi para!

Plunged into pool stirring it wholely, where, 'Kaliyan',
The venemous snake lives, leaped and stood on its
Five large hoods and danced ; thereupon enable it to get
Redeemed, the mighty Lord, showered his grace !
Sing glory of his valiant shoulders jumping and romping
Sing the valour of blemishless Lord in Sapphire hue [3:9:7] [313]
jumping and romping!'

தார்க்கு இளந் தம்பிக்கு அரசு ஈந்து தண்டகம்
நூற்ற வள் சொல் கொண்டு போகி நுடங்கு இடைச்
சூர்பணகாவைச் செவியோடு மூக்கு அவள்
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப் பற
அயோத்திக்கு அரசனைப் பாடிப் பற ! [3:9:8] [314]

Tárkku yilán tambikku arasu eenḍu tandagam
Nur**r**aval sol ko**n**du pogi nudangu yidai
Surpanakavái seviyódu mukku aval
Ārkka arindanai padi para!
Ayoddhikku arasanai pádi para! (314)

Accepting kaikeyi's words of 'banishment' in two boons
Rama, gave the kingdom to younger Bharata, and
Went to Dandaka forest for years fourteen; there,
He mutilated the nose and ear of demon Surpanaka
With flexible, thin, slender waist, as she cried aloud!
Sing the glory of him, 'jumping and romping'; sing
The valour of the king of Ayodhya jumping and romping!
[3:9:8] [314]

மாயச் சகடம் உதைத்து மருது இறுத்து
ஆயர்களோடு போய் ஆநிரை காத்து அணி
வேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயர்கள் ஏற்றினைப் பாடிப் பற !
ஆநிரை மேய்த்தானைப் பாடிப் பற ! [3:9:9] [315]

Máya chakatam udaittu maruḍu yiruttu
Ayargalódu pói anirai káttu ani
Veyin kuzhalúdi vittaganai ninra
Āyargal yérrinai padi para!
Ānirai méittanai padi para! (315)

He smote the deceptive cart in disguise a demon;
Felled the twin maruda trees, the yaksas in guise;
With cowherds went to pasturage for tending cows;
Reciting the beauteous flute stood as mighty, wise;
Sing the glory of the Lord of cowherds 'jumping and romping'
Sing the valour of the herdsman 'jumping and romping!'
[3:9:9] [315]

காரார் கடலை அடைத்திட்ட இலங்கைக்கு புக்கு
ஓராதான் பொன் முடி ஒன்பதோடு ஒன்றையும்
நேரா அவள் தம்பிக்கே நீள் அரசு ஈந்த
ஆரா வமுதனைப் பாடிப் பற!
அயோத்தியர் வேந்தனைப் பாடிப் பற! [3:9:10] [316]

Kárár kadalai adaittitu yilangai pukku
órádán pon mudi onbadódu onraiyum
Néra avan tambikké neel arasu eenda
Ārávamudanai pádi para !
Ayóddhiyar véndanai pádi para ! (316)

Breaking the waters of roaring dark sea, made cause way
And entered the city of Lanka; he felled the grandeur
Heads nine and one of unrelenting Ravana who failed
To enquire the strength of his enemy; Then he crowned
His younger Vibhishana, as king of Lanka;
Sing the glory of insatiable nectar "jumping and romping"
Sing-the valour of the king of Ayodhya, "jumping and romping!"
[3:9:10] [316]

நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று
உந்தி பறந்த ஒளியிழையார்கள் சொல்
செந்தமிழ்த் தென் புதுவை விட்டு சித்தன் சொல்
ஐந்தினோடு ஐந்தும் வல்லார்க்கு அல்லல் இல்லையே! [3:9:11] [317]

Nandan madalaiyai káguttanai navinru
Unḍi paranda oli yizhaiyargal sol,
Sentamizh tenpuduvai Vittu Chittan sol
lyndinódu lyndum vallarkku allal yillaiye! (317)

"Jumping, romping" and singing the valour of
Krishna the scion of Nanda, Rama the descendant
Of *kakutstha* dynasty, spoken by darling damsels,
Adorn'd with sparkling jewels; and Vishnu Chittar
Of beauteous Villiputtur uttered in five plus five
Verses in pure sweet Tamil, and all those who
Master them well, will have no painful afflictions! [3:9:11] [317]

* * *

மூன்றாம் பத்து - பத்தாம் திருமொழி

CANTO - III - TENTH DECAD

சீதையின் சந்தேகங்கள் போக்கினது

Hanuman Dispels Seeta's Suspicions

நெறித்த கருங்குழல் மடவாய்! நின்னடியேன் விண்ணப்பம்
செறிந்த மணி முடிச் சனகன் சிலையிறுத்து நினைக் கொணர்ந்தது
அறிந்து அரசு களைகட்ட அருந்தவத் தோன் இடை விலங்க
செறிந்த சிலை கொடு தவத்தைச் சிதைத்ததும் ஓர் அடையாளம்! [3:10:1] [318]

Neritta karunkuzhal madavái! ninnadiyén vi**nn**appam
Serinda ma**n**i mudi Janakan silai yiruttu ninai ko**n**arndadu
Arindu arasu kalaikatta aruntavatton yidai vilanga
Serinda silai kodu tavattai sidaittadum or adaiyalam! (318)

With densely plaited dark curly locks, O! Devi,
As your humble servitor make this submission;
Rama, broke the "Rudra Bow", kept as prize contest
To marry you, by king Janaka, adorn'd with
Precious stone studded crown; on hearing this,
The ascetic Parasurama, who was removing the kings
As weeds, intruded in mid- way but lost his bow
And penance to Lord Rama; This a symbolism for my identity!
[3:10:1] [318]

அல்லியம் பூ மலர்க் கோதாய் அடி பணிந்தேன் விண்ணப்பம்
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் துணை மலர்க் கண்மட மானே!
எல்லியம் போது இனித்திருத்தல் இருந்த ஓர் இட வகையில்
மல்லிகை மாலை கொண்டு அங்கு ஆர்த்ததும் ஓர் அடையாளம்!
[3:10:2] [319]

Alliyam pú malark-kódai adi pa**n**indén vi**nn**appam
Sollugen kettarulai tu**n**ai malar ka**n** mada máné
Yelliyam podu yinittiruttal yirunda ór yida vagaiyil
Malligai málai kondu angu arttadum ór adaiyalam! (319)

As garland strung with beauteous flowers in exuberant
Inner petals, O! Devi! hearken! with prostration at your feet
I make this submission; with eyes like lotus flowers,
Companion to each other, and innocently soft like deer,
In a lonely place, excellently comfortable at Ayodhya,
In the beauteous night time, with magnificant
Jasmine garland fastend Lord Rama;
This symbolism being genuineness of my identity! [3:10:2] [319]

கலக்கிய மா மனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம் வேண்ட
மலக்கிய மா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறவாது ஒழிய
குலக்குமரா காடு உறையப் போ என்று விடை கொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னொடும் அங்க ஏகியது ஓர் அடையாளம் [3:10:3] [320]

Kalakkiya má manattanalái kaikesi varam vénda,
Malakkiya má manaṭṭananái mannavanum maraváḍu ozhiya,
Kulak- kumara! "Kadu uraiya po", yenru vidai koduppa
Ilakkumanan tannódum angu yegiyadu ór adaiyálam! (321)

Kaikeyi in anxiously perturbed mind, demanded,
The boons promised earlier, be given now; and
The illustrious king, nonplussed though, couldn't refuse;
"Oh! you hail as scion of noble lineage, go to forest
And live there" thus ordained sorely; and Rama,
Proceeded along with Lakshmana to the forest!
"This, a symbolism, being genuineness of my identity! [3:10:3] [320]

வார் அணிந்த முலை மடவாய்! வைதேவீ விண்ணப்பம்
தேர் அணிந்த அயோத்தியர் கோன் பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய்
கூர் அணிந்த வேல் வலவன் குகனோடும் கங்கை தன்னில்
சீர் அணிந்த தோழமை கொண்டதும் ஓர் அடையாளம்! [3:10:4] [321]

Vár aninda mulai madavái! vaidévee vinnappam;
Tér aninda ayoddhiyar kón perundévee! kéttarulái
Kúr aninda vél valavan guhanódum gangai tannil (321)
Seer aninda tozhamai kondaḍum ór adaiyálam!

Wearing cincture for bosom, 0! innocently bashful Vaidehee!
Graciously harmonious, Devi of Rama, the king of Ayodhya,who
Possess decorated chariots strong; here, my humble submission!
Kindly listen! My Lord, Rama, on the banks of holy Ganges,
Befriended Guha, who excel in wielding spear fiercely sharp!
This symbolism reveal genuineness of my identity! [3:10:4] [321]

மான் அமரும் மென் நோக்கி! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
கான் அமரும் கல் அதர் போய்க் காடுறைந்த காலத்து
தேன் அமரும் பொழிற் காரல் சித்திர கூடத்து இருப்ப
பால் மொழியாய்! பரத நம்பி பணிந்ததும் ஓர் அடையாளம்! [3:10:5] [322]

Mán amarum men nokki! videvee! vinnappam!
Kán amarum kal adar pói kádurainda kálattu
Tén amarum pozhir sáral chittira kúdattu yiruppa
Pál mozhiyai! bharata nambi panindadum or adaiyalam! (322)

With doe like soft eyes, Vaidehee! here my submission
Possess sweet tongue as milk, 0! Devi! when you went by
The rugged, craggy and rocky path of forest, and,
As you stayed by the side of high-land park,
Full of nectarous flowers, where bees drone around
At Chitrakuta mount, beloved Bharata, prostrated reverently!
This symbolim, reveal, genuineness of my identity! [3:10:5] [322]

சித்திர கூடத்து இருப்பச் சிறு காக்கை முலை தீண்ட
அத்திரமே கொண்டு எறிய அனைத் துலகும் திரிந் தோடி
வித்தகனே! இராமாவோ! நின் அபயம் என்று அழைப்ப
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததும் ஓர் அடையாளம்! [3:10:6] [323]

Chiṭṭira kúdattu yiruppa siru kákkai mulai teenda
Aṭṭirame kondu yeriya anaittulagum tirindódi
Viṭṭagane! Iramávo! nin abhayam yenru azhaippa
Aṭṭirame adan kannai aruttadum ór adaiyálam! (323)

When you stayed at Chirtakuta mount, a demon, as mean crow,
Pecking, scratched your breast; and Lord Rama, shot,
A missile at the crow, -- a blade of grass energised with 'Mantra'
And made the crow run all over the worlds, in the end
Cried for sympathy, sought refuge prostrating at Rama,
Wondrous Lord "The missile plucked one eye of the crow
This symbolism, reveal genuineness of my identity! [3:10:6] [323]

மின்னொத்த நுண் இடையாய்! மெய் அடியேன் விண்ணப்பம்
பொன் னொத்த மான் ஒன்று புகுந்து இனிது விளையாட
நின்னன்பின் வழி நின்று சிலை பிடித்து எம் பிரான் ஏக
பின்னே அங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததும் ஓர் அடையாளம்! [3:10:7] [324]

Minnotta nun yidaiyái! mei adiyén vinnappam;
Ponnotta mán onru pugundu yinidu vilaiyada
Ninnanbin vazhi ninru silai pidittu yempiran yéga
Pinné angu yillakkumanan pirinḍaḍu ór adaiyálam! (324)

O! Dcvi! with slender waist, as subtle as lightning,
Your sincere servitor, I make this humble submission
The mysterious deer in golden hue, drawing one's attention,
Friskily, hopping and playing near hermitage at "Panchavati",
Lord Rama, in order to fulfil your desire to have it, and as,
He also craved for it, took his bow, and went after it;
And then Lakshmana too parted, leaving you sans protection
This symbolism, reveal genuineness of my identity! [3:10:7] [324]

மைத்தகு மாமலர்க் குழலாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
ஒத்த புகழ் வானரக் கோன் உடன் இருந்து நினைத் தேட
அத்தகு சீர் அயோத்தியர் கோன் அடையாளம் இவை மொழிந்தான்
இத்தகையால் அடையாளம் ஈது அவன் கைம் மோதிரமே! [3:10:8] [325]

Meiṭṭagu ma malar kuzhalái! vaidevee! vinnappam;
Otta pugazh vánara kón udan yirundu ninai téda
Attagu seer ayoddhiyar kón adaiyalam yivai mozhindán
Ittagaiyal adaiyalam yeedu avan kai modiramé! (325)

Black as collyrium and befitting fragrant flowers,curly locks
Of yours; O! Vaidehee! here my humble submission : equal to
Rama in fame, the king of Vanara, Sugreeva, along with Rama,
Ordained the search for you; and I saw him, the Lord
Choked in torments of separation and love laden heart; though
In sublime character, Rama, king of Ayodhya, told me in person
These symbols; and this ring too given by him removing
From his hand! This symbolism reveal my identity!
[3:10:8] [325

திக்கு நிறை புகழாளன் தீ வேள்விச் சென்ற நாள்
மிக்க பெரும் சபை நடுவே வில் இறுத்தான் மோதிரம் கண்டு
ஒக்கு மால் அடையாளம் அனுமான் என்று உச்சிமேல்
வைத்துக் கொண்டு உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே! [3:10:9] [326

Dikku nirai pugazhálan tee vélvi senra nál
Mikka perum sabai naduve vil yiruṭṭán móthiram kandu
Okku mál adaiyalam, anumán, yenru ucchi mél
Vaittu kondu ugandanalal malar kuzhalal seethaiyumé! *(326*

In all cardinal directions famed Janaka of Mithila,
"Performed grandeur 'yajna' with fire, sage Viswamitra,
Went with Rama, who in that large assembly, at sage's bidding,
Broke 'Rudra Dhanus', the bow, kept as prize contest!
And seeing such Rama's ring, the overwhelmed Seeta
With curly locks, adorned with excellent flowers
Placing it on her head, in exhilaration,
Uttered "what Hanuman said is true!"
[3:10:9] [326]

வார் ஆரும் முலை மடவாள் வைதேவிதனைக் கண்டு
சீர் ஆரும் திறல் அனுமன் தெரிந்து உரைத்த அடையாளம்
பார் ஆரும் புகழ்ப் பதுவைப் பட்டர் பிரான் பாடல் வல்லார்
ஏர் ஆரும் வைகுத்ந்தத்து இமையவரோடு இருப்பாரே! [3:10:10] [327]

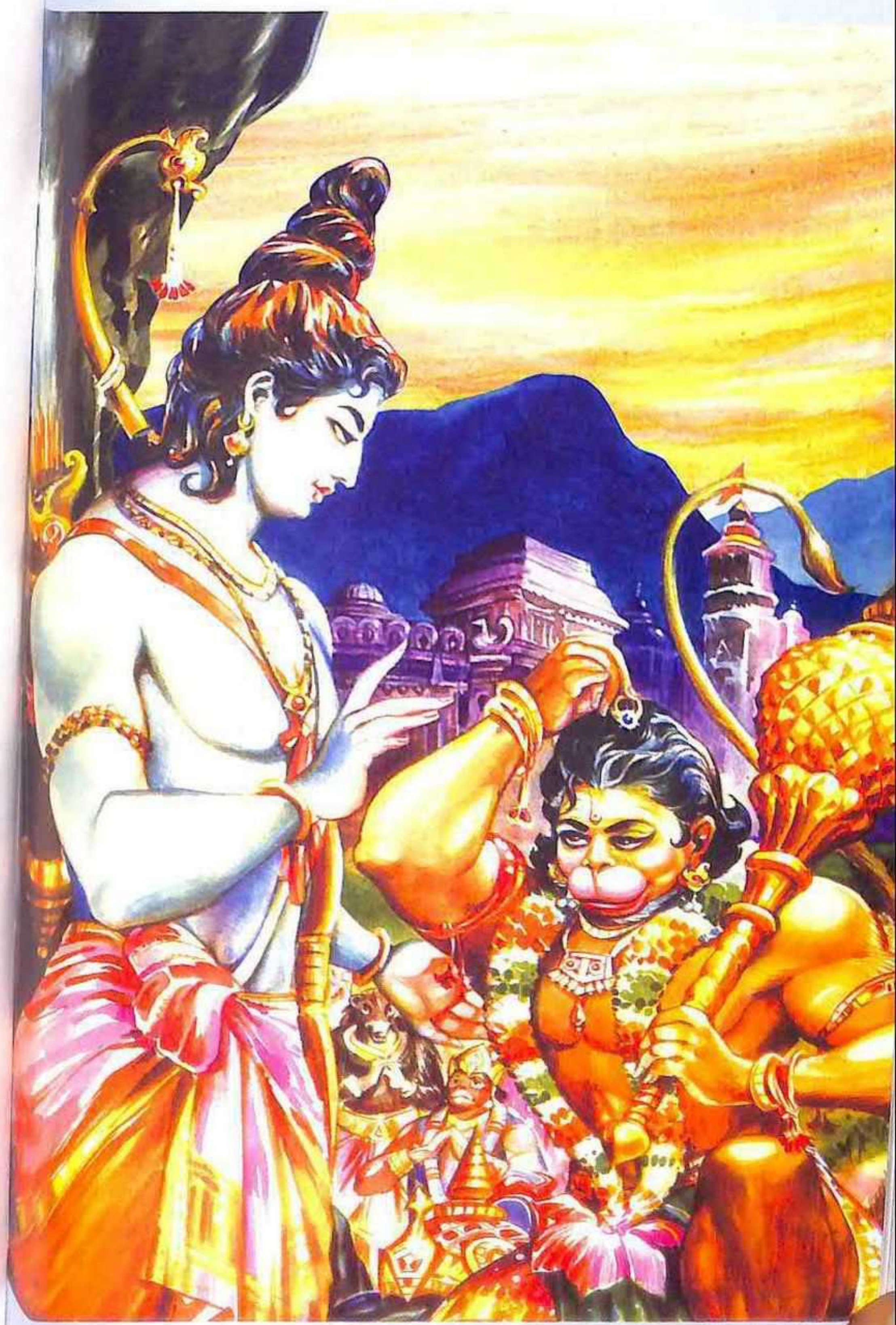

Lord Rama gives the ring to Hanuman (Verse - 3 - 10 - 8 & 9)

மைத்தகு மாமலர்க் குழலாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
ஒத்த புகழ் வானரக் கோன் உடன் இருந்து நினைத் தேட
அத்தகு சீர் அயோத்தியர் கோன் அடையாளம் இவை மொழிந்தான் [3:10:8]
இத்தகையால் அடையாளம் ஈது அவன் கைம் மோதிரமே!

Black as collyrium and befitting fragrant flowers,curly locks
Of yours; O! Vaidehee! here my humble submission equal to
Rama in fame, the king of Vanara Sugreeva, along with Rama,
Ordained the search for you; and I saw him, the Lord
Choked in torments of separation and love laden heart; though
In sublime character, Rama, king of Ayodhya, told me in person
These symbols; and this ring too given by him removing
From his hand! This symbolism reveal my identity!

திக்கு நிறை புகழாளன் தீ வேள்விச் சென்ற நாள்
மிக்க பெரும் சபை நடுவே வில் இறுத்தான் மோதிரம் கண்டு
ஒக்கு மால் அடையாளம் அனுமான் என்று உச்சிமேல்
வைத்துக் கொண்டு உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே!

In all cardinal directions famed Janaka of Mithila,
"Performed grandeur 'yajna' with fire, sage Viswamitra,
Went with Rama, who in that large assembly, at sage's bidding,
Broke 'Rudra Dhanus', the bow, kept as prize contest!
And seeing such Rama's ring, the overwhelmed Seeta
With curly locks, adorned with excellent flowers
Placing it on her head, in exhilaration,
Uttered "what Hanuman said is true!"

* * *

Picture Courtesy : Chandamama India Limited

Vár árum mulai madavál vaidévitanai kandu
Seer árum tiral anumán terindu uraitta adaiyalam
Pár árum pugazh puduvai battar piran pádal vallar
Yér árum vaikuntaṭṭu yimaiyavaródu yiruppáró! (327)

On finding innocently bashful Vaidehee, with beauteous
Bosom befitting well, in the corset in fullness of
Esteemed bravery, Hanuman, narrate the symbols;
Kowing them from Rama; and Battar Piran, the Peryazhvar,
Of Villiputtur renown'd well in this vast expanse of
Whole earth, graced these verses ten; and those who recite them,
Will live with celestials,in virtually beneficent Vaikunta!
[3:10:10] [327]

* * *

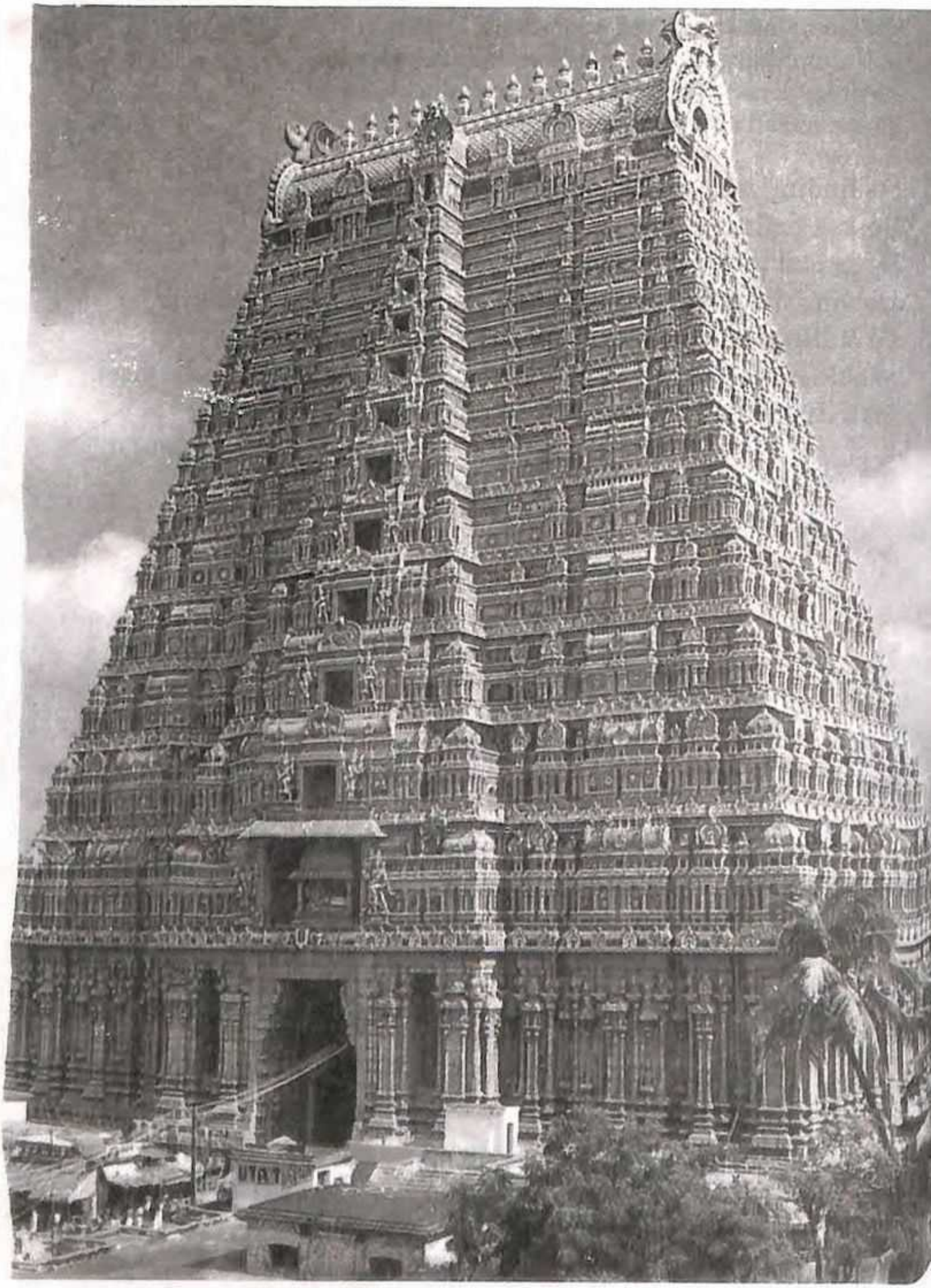

Temple Tower - Southern (Main) entrance, Srirangam

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

நான்காம் பத்து - CANTO - IV

TABLE - D

		Page No.
1. குறியீட்டுக் கூறல் (அடையாளம் காணுதல்)	Symbolic Revelation	235
2. பெருமை மிகு திருமாலிஞ் சோலை	Tirumalirum Solai -- *Par-Excellence*	241
3. வியன் திருமாலிருஞ் சோலை	Excellence of Wondrous Tirumalirumsolai	247
4. திருக்கோட்டியூர் பிரபாவம்	Eminence of Tirukkottiyur	253
5. நாம சங்கீர்த்தன மகிமை	Glory of Reciting Hymns	259
6. சீர் அணி நாரணன் திருநாமம்	The Efficacy of the Name Narayana	265
7. திருக்கண்ட மெனும் கடிநகர் புருஷோத்தமன் (தேவ ப்ராயக்)	Lord Purushottama of Khandam the Kadinagar (Devaprayag)	270
8. திருவாளன் திருப்பதியாகிய திருவரங்கம்	Ode to Srirangam (Of Rama)	277
9. நாரணன் உகந்த கோயில் திருவரங்கம்	Ode to Srirangam - The Lord's Abode	283
10. திரு அரங்கனிடம் ஓர் விண்ணப்பம்	Earnest Appeal to Lord Ranganatha	290

Temple Tower - Srivilliputtur

PERIYAZHVAR TRUMOZHI
(Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

நான்காம் பத்து - ஒன்றாம் திருமொழி
CANTO - IV - FIRST DECAD
குறியீட்டு கூறல் (அடையாளம் காணுதல்)
Symbolic Revelation

கதிர் ஆயிரம் இரவிகலந்து எறிந்தால் ஒத்த நீள்முடியன்
எதிரில் பெருமை இராமனை இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்
அதிரும் கழற் பொருதோள் இரணியன் ஆகம் பிளந்து அரியாய்
உதிரம் அளைந்த கையோடு இருந்தானை உள்ளவா கண்டார் உளர் !
[4:1:1] [328]

Kadir áyiram yiravi kalanḍu yerindál otta neel mudiyan
Yediril perumai yiramanai yirukkumidam náduḍirél
Adirum kazhar poru ṭól yiraniyan agam pilanḍu ariyái
Udiram alainda kaiyodu yirundánai ullava kandár ular! (328)

The pretty-pretty long, radiant crown, studded with gems,
Of nonpareil Rama, that excels in brilliance
Hundreds ten suns risen together, and if you desire
To know his place ; there are many who have seen
Nrisimha the man-lion with roaring anklets and
Aggressive belligerent broad shoulders, torn asunder,
With claws, the chest of Hiranya kasippu, stirred it,
Which caused his hands soaked in blood stream ! [4:1:1] [328]

நாந்தகம் சங்கு தண்டு நாண் ஒலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம்
ஏந்து பெருமை இராமனை இருக்கும் இடம் நாடுதிரேல்
காந்தள் முகிழ் விரல் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலை சென்று இறுக்க
வேந்தர் தலைவன் சனகராசன் தன் வேள்வியில் கண்டாருளர் [4:1:2] [329]

Nándakam, ṣanku, tandu, nán oli sárngam, tiruchakkaram,
Yénḍu perumai yirámanai yirukkum yidam náḍudirél
Kándal mugizh viral seethaikkági kadunsilai senru yirukka,
Véndar talaivan Janakarajan tan vélviyil kandárular ! (329)

If you desire to know the abode of renown'd Rama,
Who wields the sword 'Nandaka', 'Panchajanya' the conch,
Mace 'Kaumodaki' and 'Sarnga' the bow, there are fortunate
Men who have seen, where Lord Rama broke 'Rudra Dhanus'
Kept by the emperor Janaka, at his grandeur 'yajna'
As prize-contest to obtain Seetha's soft fingers,
Like the buds of red kantal flowers! [4:1:2] [329]

கொலையானைக் கொம்பு பறித்துக் கூடலர் சேனை பொருதழிய
சிலையால் மராமரம் எய்த தேவனைச் சிக்கென நாடுதிரேல்
தலையால் குரக்கினிம் தாங்கிச் சென்று தடவரை கொண்டு அடைப்ப
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தானை அங்குத்தை கண்டார் உளர் !
[4:1:3] [330]

Kolaiyánai kombu parittu kúdalar sénai porudazhiya
Silaiyal maramaram yaida dévanai chikkena nádudirél
Talaiyal kurakkinam tángi senru tadavarai kondu adaippa
Alaiyar kadarkarai veerrirundánai anguttai kandár ular ! (330)

The Lord who seized the tusk of killer elephant, 'Kuvalaya';
And the Lord who ruined the gang of 'Kara' and 'Dhushana'
The enemies at 'Janasthana', with His bow in single shaft
Pierced through the seven 'Sal' trees; Since anxious you're,
To see Him positively, there are many who had seen Him
Where the army of monkeys carry big boulders on their heads,
And built a causeway in the swirling sea;
As the Lord seated at wavy shore majestically! [4:1:3] [330]

தோயம் பரந்த நடுவு சூழலில் தொல்லை வடிவு கொண்ட
மாயக் குழவி யதனை நாடுறில் வம்மின், சுவடு உரைக்கேன்
ஆயர் மட மகள் பின்னைக்கு ஆகி அடல் விடை ஏழினையும்
வீயப் பொருது வியர்த்து நின்றானை மெய்ம்மையே கண்டார் உளர்!
[4:1:4] [331]

Tóyam paranda naduvu súzhalil tollai vadivu konda
Maya kuzhavi yadanai náduril vammin, suvadu uraikkén;
Āyar mada magal pinnaikku ági adal vidai yezhinaiyum
Veeya porudu viyarttu ninránai maimmaiyé kandár ular ! (331)

If you intend searching for the primeval, mysterious child,
Lying in the environs of vast expanse of oceanic spread,
Let me tell you a landmark clue; For the sake of
Obtaining the hands of Nappinnai, innocently simpleton,
The Lord, fought with belligerent bulls seven, stood perspiring !
There are many who have really seen Him, thus! [4:1:4] [331]

நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால்
சீர் ஏறு வாசகஞ் செய்ய நின்ற திருமாலை நாடு திரேல்
வார் ஏறு கொங்கை உருப்பிணியை வலியப் பிடித்துக் கொண்டு
தேர் ஏற்றிச் சேனை நடுவு போர் செய்யச் சிக்கெனக் கண்டாருளர்!
[4:1:5] [332]

Neer yéru senjadai Neelakandanum nán-muganum muraiyál
Seer yeru vasaganseiya ninra tirumálai naduḍirél
Vár yéru kongai uruppiniyai valiya pidittu kondu (332)
Tér yérri senai naduvu por saiya chikkena kandárular !

Lord Siva with bluey neck and lofty Ganges on his
Carmine matted hair, and Brahma with faces four; in order,
Chant orison of hymns eminently composed on the Lord
With Devi on his chest; As you desire to see Him,
There are many who have seen, when the Lord firmly
Holding Rukmini with camisole breasts, took her
In his chariot, rode through Rukmi's army, [4:1:5] [332]
Fight along his detractors, fiercely !

பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சி துஞ்சப் புணர் முலை வாய் மடுக்க
வல்லானை மா மணி வண்ணனை மருவு மிடம் நாடுதிரேல்
பல்லாயிரம் பெருந்தேவி மாரொடு பௌவம் ஏறி துவரை
எல்லாரும் சூழச்சிங்காசனத்தே இருந்தானை கண்டாருளர்! [4:1:6] [333]

Pollá vadivudai péicchi tunja punar mulai vái madukka
Vallánai má mani vannanai maruvumidam nádudirél
Pallayiram perundevimarodu pouvam yeri tuvarai
Yellarum suzha singasanatte yirundanai kandarular ! (333)

Knowingly did He put his mouth lovely, and suck poisonous
Breast of Putana the cunning ogress till she breathed her last;
Such skillful person our sapphire hue Lord; and as you are
Anxious to know his place, suitably adapted, there are many
Who have seen him holding royal court at Dwaraka,
Where the wavess rush and caress its shore,
Surround by many beauteous consorts and loving subjects,
Wielding sceptre, seated on the throne majestically ! [4:1:6] [333]

வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர் திருச்சக்கரம் ஏந்து கையன்
உள்ள விடம் வினவில், உமக்கு இறைவம்மின் சுவடு உரைக்கேன் !
வெள்ளைப் புரவிக் குரக்கு வெல் கொடித்தேர் மிசை முன்பு நின்று
கள்ளப் படைத்துணையாகிப் பாரதம் கை செய்யக் கண்டாருளர் !
[4:1:7] [334]

Vellai vili sanku vemsudar tiruchakkaram yéndu kaiyan
Ulla vidam vinavil umakku yirai vammin suvadu uraikkén ;
Vellai puravi kurakku vel kódi tér misai munbu ninru
Kalla padai tunaiyagi baratham kai seiya kandarular ! (334)

If you enquire about the abode of the Lord,
The wielder of 'conch '-white, that makes clarion call, and
Fierceful 'Discus' that blazes fire in scarlet rays ;
Let me tell you the landmark impression; since,
There are many who have seen the Lord,
Eminently standing on front board of Arjuna's chariot,.
Drawn by white horses and the flag with monkey
Insignia, flutter high above, as He, deceitfully,
Help out to conduct, the army, in Bharata war! [4:1:7] [334]

நாழிகை கூறிட்டுக் காத்து நின்ற அரசர்கள் தம் முகப்பே
நாழிகை போகப் படை பொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்
ஆழி கொண்டு அன்று இரவி மறைப்பச் சயத்திரதன் தலையை
பாழில் உருளப் படை பொருதவன் பக்கமே கண்டார் உளர்! [4:1:8] [335]

Názhigai kúriṭṭu káttu ninra arasargal tam mugappé
Názhigai póga padai porudavan Devaki ṭan siruvan;
Āzhi kondu anru yiravi marraippa Jayatratan talaiyai
Pázhil urula padai porudavan pakkamé kandár ular ! (335)

Allied kings apportioned day time amongst themselves, and
In turn guarded Jayadratha, whence, Devaki's son created
Deceptively the dusk, concealing the sun by his Discus;
Consequently, 'Jayadratha' got out of guarded rings; and
Momentarily the Discuss moved out, sunshine emerged, when
Ajuna, at behest of Krishna, sent killer arrows, rolled out His
head, into spatial sky; there are many who have seen this !
[4:1:8] [335]

மண்ணும் மலையும் மறி கடல்களும் மற்றும் யாவுமெல்லாம்
திண்ணம் விழுங்கி உமிழ்ந்த தேவனை சிக்கென நாடுதிரேல்
எண்ணற்கு அரிய தோர் ஏனம் ஆகி இருநிலம் புக்கு இடந்து
வண்ணக் கருங்குழல் மாதரோடு மணந்தானைக்கண்டாருளர்!
[4:1:9] [336]

Mannum malaiyum mari kadalgalum marrum yávumellám
Ṭinnam vizhungi umizhnḍa devanai chikkena nadudirél;
Yennarku ariyadór yénam ági yiru nilam pukku yidandu
Vanna karunkuzhal mádaródu manandánai kandarular ! (336)

The mighty Lord swallowed earth, mountains, oceans
And all else that include firmament, kept them in his belly,
Again brought out when recreated the worlds ! If you are,
Firmly seeking to look for him, there are many who,
Have seen him as a rare, renowned, unequalled
Boar, enter the swirling water during great deluges,
Dislodged the earth splendourous, hidden deep, and
Married enthusiastically the beauteous dame, Earth ! [4:1:9] [336]

கரியமுகில் புரை மேனி மாயனைக் கண்ட சுவடுரைத்து
புரவி முகம் செய்து செந்நெலோங்கி விளை கழனிப்புதுவை
திருவிற்பொலி மறைவாணன் பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலைப் பத்தும்
பரவுமனமுடைப் பத்தர் உள்ளார்பரமன் அடி சேர்வர்களே ! [4:1:10] [337]

Kariya mugil purai méni máyanai kanda suvaduraittu
puravi mugam saidu sennelóngi vilai kazhani puduvai
Tiruvirpoli maraivánan battarpiran sonna málai pattum
Paravu manamudai pattar ullár paraman adi sérvargalé ! (337)

With body like black cloud, the wondrous Lord, of whom,
Uttered landmark impressions by Battar Piran,
The Periyazhvar, with blooming devotion infinitely
Unto Vishnu; at Villiputtur, where the stalks
Of red paddy grown thick and high, its eargrain,
Bow down with substance, resemble that of horse face;
Graced these verses ten, and those devotees who desire
To learn them willingly, will attain the feet of the Lord !
[4:1:10] [337]

* * *

நான்காம் பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

CANTO - IV - SECOND DECAD

பெருமைமிகு திருமாலிருஞ்சோலை

Tirumalirumsolai - *Par Excellence*

அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியும் அரக்கரைக்
குலம் பாழ் படுத்துக் குல விளக்காய் நின்ற கோன் மலை
சிலம் பார்க்க வந்து தெய்வமகளிர்களாடும் சீர்
சிலம்பாறு பாயும் தென் திருமாலிருஞ்சோலையே! [4:2:1] [338]

Alambá veruttá konru tiriyum arakkarai
Kulam pázh paduttu kula vilakkai ninra kón malai;
Silambárkka vandu daivamagslirgaladum seer
Silambáru páyum ten tirumálirum sólaiyé ! (338)

Where the celestial ladies with tintinnabulation
Of their tinkling anklets, come to bathe in the holy river,
'Nupura Ganga', which flows ceaselessly at majestic mount;
Thereabout, the murderous hordes of asuras roaring,
Terrorize, as they roam freely but, got themselves
Destroyed wholely; by valorous king Rama, the beacon
Of '*Ishvaku*' dynasty -- our Lord stays, at Tirumalirum Solai!
[4:2:1] [338]

வல்லாளன் தோளும் வாள் அரக்கன் முடியும் தங்கை
பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்தும் மலை
எல்லா விடத்திலும் எங்கும் பரந்து பல்லாண்டு ஒலி
செல்லா நிற்கும் சீர்த் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:2] [339]

Vallalan tólum vál arakkan mudiyum ṭangai
Polláda mukkum pókkuvittan porundum malai ;
Yellávidattilum yengum parandu pallándu oli
Sella nirkum seer ṭen tirumálirum sólaiyé ! (339)

Ravana the titan with powerful, strong shoulders,
Wield the sword '*Chandra hasa*' gifted by Siva,
And whose heads ten severed, as well his sister Surpanaka's
Evil nose mutilated, by our Lord, who consented
To stay on this mount; this; sacred hill and
Everywhere reverberate grandly the song benedictory;
Such gloriously, renowned place is, Tirumalirum Solai in South!
[4:2:2] [339]

தக்கார் மிக்கார்களைச் சஞ்சலம் செய்யும் சலவரை
தெக்கா நெறியே போக்குவிக்கும் செல்வன் பொன் மலை
எக்காலமும் சென்று சேவித்திருக்கும் அடியரை
அக்கானெறியை மாற்றும் தண் மாலிருஞ்சோலையே! [4:2:3] [340]

Takkár mikkárgalai ṣanchalam saiyum salavarai
Tekká neriyé pókkuvikkum selvan ponmalai;
Yekkálamum senru sévittirukkum adiyarai
Akkáneriyai márrum ṭa**n** málirum sólaiyé ! (340)

The affluent Lord Tirumal of golden mount,
Drives away, the deceptive wicked demons, towards
Southern path leading to hell, since they disturb,
And tease the eminently noble, pious peers;
Whereas, guarding the servitors as they assemble
To worship Him, forever; inspiring them to avoid
Ruinous path; such hill pleasantly salubrious, Malirum Solai!
[4:2:3] [340]

ஆனாயர் கூடி அமைத்த விழவை அமரர் தம்
கோனார்க் கொழியக் கோவர்தனத்தச் செய்தான் மலை
வானாட்டில் நின்று மாமலர்க் கற்பகத் தொத்து இழி
தேனாறு பாயும் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:4] [341]

Ānáyar kúdi amaitta vizhavai amarartam
Kónárkkozhiya Govardanattu saidan malai
Vánáttil ninru mamalar karpaga tottu yizhi
Ténáru páyum ṭen Tirumálirum-solaiyé ! (341)

The cowherds, accomplish together, the festival and offer
Gratifying sumptuous spread to Indra - preventing this
Our Lord of this mount, diverted it to 'Govardhana'!
From large bunch of fragrant flowers of '*Kalpataru*' in heaven,
Brim with nectar that swells and flows down as honeyed
River 'Nupura Ganga' at beauteous 'Tirumalirum-Solai'!
[4:2:4] [341]

ஒரு வாரணம் பணி கொண்டவன் பொய்கையில் கஞ்சன் தன்
ஒரு வாரணம் உயிருண்டவன் சென்று உறையும் மலை;
கரு வாரணம் தன் பிடி துறந்து ஓடக் கடல் வண்ணன்
திருவாணை கூறத் திரியும் தண் மாலிருஞ் சோலையே! [4:2:5] [342]

Oru vára**n**am pa**n**i ko**n**davan poigaiyil kanjan tan
Oru vára**n**am uyiru**n**davan senru uraiyum malai ;
Karu vára**n**am ṭan pidi turandu óda kadal va**nn**an
Tiruva**n**ai kúra tiriyum ṭan málirum sólaiyé! (342)

The Lord who liberated, trapped tusker in pond
From cruel crocodile, and killed rogue elephant, '*Kuvalaya*'
Sent by kamsa, reside in this mount;
Where the dark tuskers chase their aggrieved cows
That run away ; swear, and vouched by order of the Lord
In hue like sea, thence both roam about freely,
At this pleasantly salubrious Tirumalirum Solai ! [4:2:5] [342]

ஏவிற்றுச் செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரை
சாவத் தகர்த்த சாந்து அணி தோள் சதுரன் மலை
ஆவத்தனமென்று அமரர்களும் நன் முனிவரும்
சேவித்திருக்கும் தென் திருமாலிருஞ்சோலையே! [4:2:6] [343]

Yevirru saivan yenredirndu vanda mallarai
Sava tagartta sándu a**n**i tól saduran malai ;
Āvattanamenru amarargalum nan munivarum
Sévittirukkum ṭen Tirumálirum Sólaiyé! (343)

Commanded by Kamsa, the wrestlers, bravely encountered,
But got crumbled to pieces, met with death at
The hands of the skilful Lord with broad shoulders smeared
With sandal paste who resides in this mount ; where
The celestials and pious sages in distress, gather, seek Help
To glorify and worship this beauteous Tirumálirum Solai !
[4:2:6] [343

மன்னர் மறுக மைத்துனன் மார்க்கு ஒரு தேரின் மேல்
முன் அங்கு நின்று மோழை எழுவித்தவன் மலை
கொல் நவில் கூர்வேற் கோன் நெடுமாறன் தென் கூடற் கோன்
தென்னன் கொண்டாடும் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:7] [344

Mannar maruga meittunanmárkku oru ṭérinmél
Mun angu ninru mózhai yezhuvittavan malai ;
Kol navil kúr vel kón Nedumaran ṭen kúdal kón
Tennan kondadum ṭen Tirumálirum Sólaiyé ! (344

As Gauravas et.al., look perplexed - standing on board,
Of Arjuna's chariot, caused the bubbly spring gushes out
From deep bowel of earth, to satiate the thirsty horses,
Krishna, our Lord, resides in this mount; where
Well-tried, wielder of spear fiercely sharp, the renown'd
Pandiya king Nedumaran, Lord of beauteous city -
Kudal, as well, glorifies this splendourous Tirumálirum Solai!
[4:2:7] [34

குறுகாத மன்னரை கூடு கலக்கி வெங்கானிடை
சிறு கால் நெறியே போக்குவிக்கும் செல்வன் பொன் மலை
அறுகால் வரி வண்டுகள் ஆயிர நாமம் சொல்லி
சிறுகாலைப் பாடும் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:8] [34

Kurukáda mannarai kúdu kalakki venkánidai
Sirukál neriye pokkuvikkum selvan pon-malai
Arukál vari vandugal ayira namam solli
Siru kalai padum ṭen Tirumálirum Sólaiyé ! (34

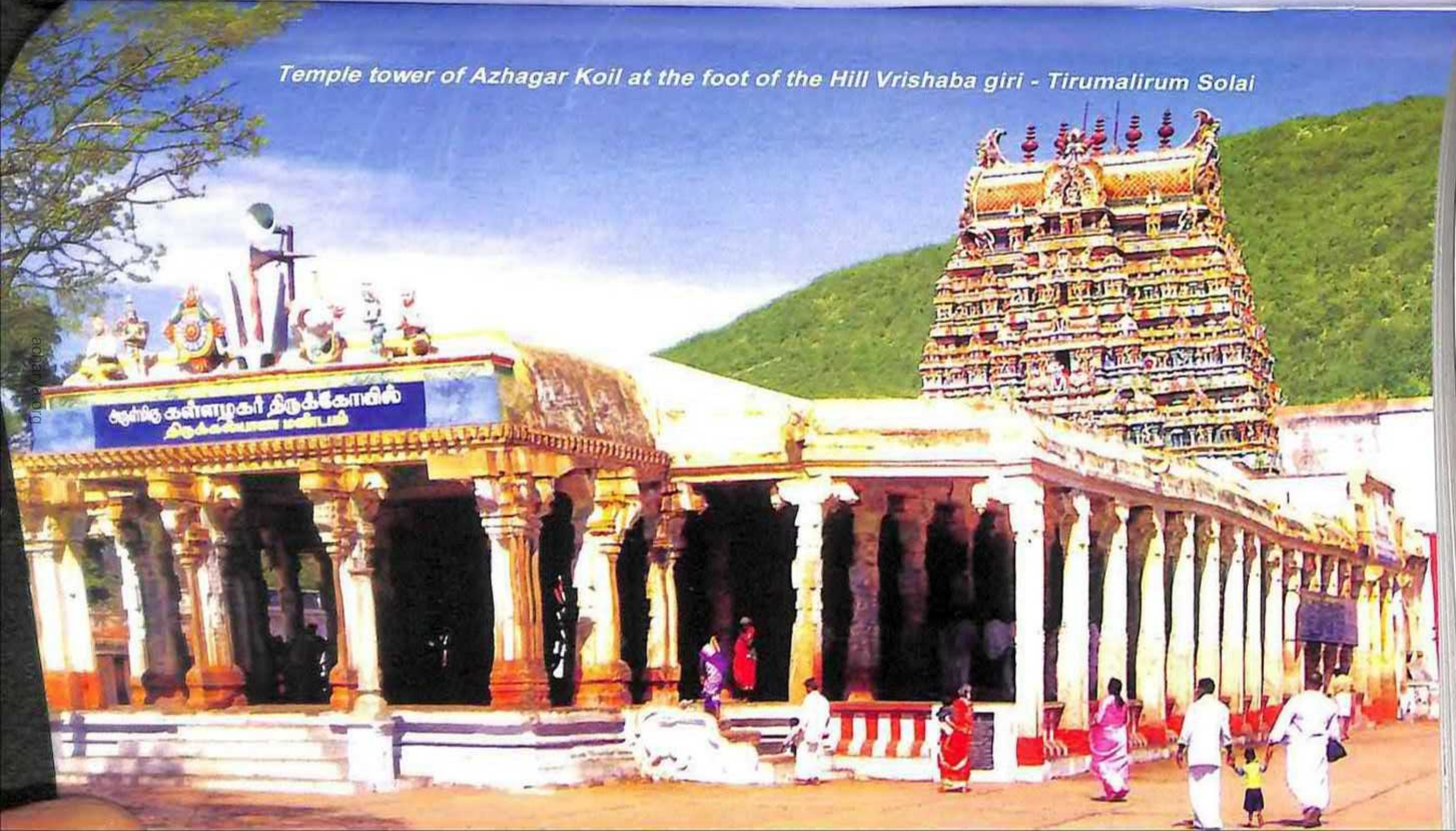
அருள்மிகு கள்ளழகர் திருக்கோவில்
திருக்கல்யாண மண்டபம்

Temple tower of Azhagar Koil at the foot of the Hill Vrishaba giri - Tirumalirum Solai

கோங்கலரும் பொழில் மாலிருஞ்சோலையில் கொன்றைகள் மேல்
தூங்கு பொன் மாலைகளோடு உடனாய் நின்று தூங்குகின்றேன்
பூங்கொள்திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்
சார்ங்க வில் நாணொலியும் தலைப்பெய்வது எஞ்ஞான்று கொலோ

-நாச்சியார் திருமொழி (9 - 9)

Blossom the lovely kóngu trees in the grove
At Tirumal-irum-solai-where the "Konrai" also
Bloom their drooping flowers in golden hue;
And with "konrai", I stay put life and wearily lay down;
When will I hear the joyous call of Panchajanya - His conch,
Blown by coral lips of His charming countenance,
And also the twang of Sarnga, the bow!

* * *

Our opulent Lord who stirs the pomposity of unconcerned,
Indifferent kings and send them through the craggy
Narrow path, in the hot tropical forest, resides in this
Magnificant mount; where the six legged beauteous
Bumble bees, in early dawn, drone around and
Sonorously chant thousand names of the Lord
And wake him up, at this grandeur Tirumalirum Solai !
[4:2:8] [345]

சிந்தப் புடைத்துச் செங்கருதி கொண்டு பூதங்கள்
அந்திப் பலி கொடுத்து ஆவத்தனம் செய் அப்பன் மலை
இந்திர கோபங்கள் எம்பெருமான் கனிவாய் ஒப்பான்
சிறிதும் புறவில் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:9] [346]

Sinda pudaiṭṭu senkuruthi kondu bútangal
Anḍi bali koduṭṭu avaṭṭanam sai appan malai;
Indra kópangal yemperumán kani vái oppan
Siridum puravil ṭen Tirumálirum Sólaiyé ! (346)

The host of goblin thrash athiests, take red-blood
That splashes, offer it as evening sacrifice at altar.
To the Lord at this mount: which helps as riches in
Times of adversity; where , comparable to ruddy lips
Of Lord, resembling 'kovai'. fruits, the swarming silk- worms
Spread in the forest-land at beauteous Tirumalirum Solai !
[4:2:9] [346]

எட்டுத்திசையும் எண்ணிறந்த பெருந் தேவிமார்
விட்டு விளங்க வீற்றிருந்த விமலன் மலை
பட்டிப் பிடிகள் பகடுரிஞ்சிச் சென்று மலைவாய்த்
தெட்டித் திளைக்கும் தென் திருமாலிருஞ் சோலையே! [4:2:10] [347]

Yettu dhisaiyum yenniranda perum dévimár
Vittu vilanga veerrirunda vimalan malai
Patti pidigal pagadurinji senru malai vai
Tetti tilaikkum ṭen Tirumálirum Sólaiyé ! (347)

From all directions Eight, innumerable Devis
Of eminence, lustrously surround the immaculate Lord,
In the spacious mount; where the elephant cows
Roam secretly at dusk in search of tuskers;
Sucking, enjoying the impulsive connubial pleasures,
Realizing, play at this beauteous Tirumalirum Solai! [4:2:10] [347]

மருதப் பொழிலணி மாலிருஞ் சோலை மலை தன்னை
கருதி உறைகின்ற கார்க் கடல் வண்ணனம்மான் தன்னை
விரதம் கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர் விட்டு சித்தன் சொல்
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன் சுழலினை காண்பர்களே ! [4:2:11] [348]

Maruda pozhila**n**i málirum solai malai tannai
Karudi yuraikinra kár kadal va**nn**anammán tannai
Viradam kondéttum villiputtur vittuchittan sol
Karudiyuraippavar kan**n**an kazhalinai ká**n**bargalé ! (348)

The densely grown Maruda trees abound in woodland park,
At 'Malirum Solai', in which mount resides, willingly,
The gracious Lord in oceanic hue, and imploringly,
Adored by Vishnu Chittar of Villiputtur, who ;
Graced these verses and those who sing them devoutly.
Would behold surely the feet of Lord Krishna ! [4:2:11] [348]

* * *

நான்காம் பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

CANTO - IV - THIRD DECAD

வியன் திருமாலிருஞ்சோலை

Excellence of Wondrous Tirumalirmsolai

உருப்பிணி நங்கை தன்னை மீட்பான் தொடர்ந்து ஓடிச் சென்ற
உருப்பணை ஒட்டிக் கொண்டிட்டு உறைத்திட்ட உறைப்பன் மலை
பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று முறியாழியும் காசும் கொண்டு
விருப்பொடு பொன் வழங்கும் வியன் மாலிருஞ்சோலை யதே!
[4:3:1] [349]

Uruppini nangai tannai meetpán todarndu odi senra
Uruppanai ottik kondittu uraittitta uraippán malai;
Poruppidai konrai ninru muriyazhiyum kásum kondu
Viruppódu pon vazhangum viyan Malirum sólaiyadé ! (349)

When gracious Rukmini, the noble lady, clasping the hand,
Of adorable Krishna, escape in his chariot; Rukmi her brother,
Chased them, to take Rukmini back, but was captured;
Tied in the chariot, put to shame severely, by our Lord,
Who, resides in this hill; where in the midst sparsely,
Grown high, the "Konrai" trees, with tender leaves,
Intently reverent offer like "gold rings" and "Coins"
Though broken, accustomed to such, this wondrous Hill,
As told earlier, the beauteous "Tirumalirum Solai"! [4:3:1] [349]

கஞ்சனும் காளியனும் களிறும் மருதும் எருதும்
வஞ்சனையில் மடிய வளர்ந்த மணிவண்ணன் மலை
நஞ்சுமிழ் நாக மெழுத்தணவி நளிர் மாமதியை
செஞ்சுடர் நாவளைக்கும் திருமாலிருஞ் சோலையதே!
[4:3:2] [350]

Kanjanum káliyanum kalirum marudum yerudum
Vanjanaiyil madiya valarnda mani vannan malai
Nanjumizh nagamezhuttanavi nalir mámadiyai
Sencudar navalaikkum Tirumalirum Solaiyade ! (350)

Envious “Kamsa” cruel “Kaliya”, rogue elephant “kuvalaya”
Twain ‘maruda’ trees, ‘ Aristasura’ the bull, all got destroyed,
Due to their own designs sinister and evil, by Krishna,
In sapphire hue, grown at Gokul, resides on this mount;
Where, the venom spitting serpent, raise its hood,
‘Hiss’ excitedly, with its fiery tongue, to touch the cool,
Full moon, as told earlier, the beauteous Tirumalirum Solai
[4:3:2] [350]

மன்னு நரகன் தன்னைச் சூழ் போகி வளைத்தெறிந்து
கன்னி மகளிர் தம்மைக் கவர்ந்த கடல் வண்ணன் மலை
புன்னை செருந்தியொடு புனவேங்கையும் கோங்கும் நின்று
பொன்னரி மாலைகள் சூழ் பொழில் மாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:3] [351]

Mannu narakan tannai sázh pógi valaitterinḍu
Kanni magalir tammai kavarnḍa kadal vannan malai
Punnai serundi - yódu puna véngaiyum kongum ninru
Ponnari málaigal suzh pozhil malirum sólaiyadé ! (351)

Beseiging Narakasura, who clings to stay long, Krishna,
Engaged him, sans pity destroyed him with Discus;
And freed the virgins kept imprisoned by him.....
And our Lord in oceanic hue, resides in this mount;
Where punnai, serunti, wild vengai and kongu trees,
Strewn everywhere with flowers aplenty which,
Resemble golden *beads of anklet* adorn’d the thicket grove
Of this hill, as told earlier, the beauteous Tirumalirum Solai !
[4:3:3] [351]

மாவலி தன்னுடைய மகன் வாணன் மகளிருந்த
காவலைக் கட்டழித்த தனிக் காளை கருதும் மலை
கோவலர் கோவிந்தனைக் குற மாதர்கள் பண் குறிஞ்சிப்
பாவொலி பாடி நடம் பயில் மாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:4] [352]

Mavali tannudaiya magan vanan magalirunda,
Kavalai kattazhitta tani kalai karudum malai ;
Kovalar Govindanai kura madargal pan kurinji
Pavoli padi nadam payil malirumsolaiyade ! (352)

Mahabali's son, Banasura, whose daughter Usha,
Kept under invincible watch and vigil, which sentinal
Breached and broken completely by unequalled, Krishna,
Who willingly reside in this mount ; Where the women of
'Kurava' tribe, sing fine tuned music in 'Kurinji' melody,
On cowherd Govinda, and dance elegantly;
This hill, as told earlier, the beateous Tirumalirum Solai
[4:3:4] [352]

பல பல நாழம் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் தன்னை
அலை வலைமை தவிர்த்த அழகன் அலங்காரன் மலை
குல மலை கோல மலை குளிர் மா மலை கொற்ற மலை
நில மலை நீண்ட மலை திருமாலிருஞ் சோலை யதே! [4:3:5] [353]

Pala pala názham solli pazhitta sisupálan ṭannai
Alai valaimei tavirtta azhagan alankaran malai ;
Kula malai kóla malai kulir má malai korra malai
Nila malai neenda malai Tirumalirum Solaiyade ! (353)

Though very many fictitious slanders uttered, when he,
Sisubalan, caught in difficulties due to meanness,
Was saved by our excellent Lord, Purushottama, who
Lives in this hill beauteous; this mount, ecstatic sanctuary;
Pleasantly cool great mountain; always a victorious hill ;
His abode, this hill with fertile lands ; a pretty long
Antique mount ; as told earlier, the same Tirmalirum Solai !
[4:3:5] [353]

பாண்டவர் தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்க மெல்லாம்
ஆண்டு அங்கு நூற்றவர் தம் பெண்டிர் மேல் வைத்த அப்பன் மலை
பாண் தகு வண்டினங்கள் பண்கள் பாடி மதுப் பருக
தோண்டலுடைய மலை; தொல்லை மாலிருஞ் சோலை யதே! [4:3:6] [354]

Pándavar tammudaiya pánjali marukka mellám
Āndu angu núrruvar ṭam pendir mél vaitta appan malai
Pán tagu vandinangal pangal pádi madu paruga
Tónda ludaiya malai; tollai malirurm sólaiyadé ! (354)

The distressful perplexity that afflicted Panjali,
The queen of Pandavas, was unequivocally laid the blame
On the ladies of hundred Gauravas, by our Lord,
Krishna, who resides on this hill; where the humming
Bees, sing melodies of mystic tunes, drone around
The flowers to drink nectar, at groves, sustained by
Perennial springs brim with water, in this antique mountain
This hill, as told earlier, the beauteous Tirumalirum Solai!
[4:3:6] [354]

கணங்குழையாள் பொருட்டாக் கணை பாரித்து அரக்கர்தங்கள்
இனம் கழுவேற்றுவித்த எழில் தோள் எம்மிராமன் மலை
கனம் கொழி தெள்ளருவி வந்து சூழ்ந்து அகல் ஞாலமெல்லாம்
இனம் குழு ஆடும் மலை; எழில் மாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:7] [355]

Kanan kuzhaiyál poruttá kanai parittu arakkar ṭangal
Inam kazhu vérru vitta yezhil ṭól yemmiraman malai
Kanan kozhi tellaruvi vanḍu súzhnḍu akal jnálamellám
Inan kuzhu ádum malai; yezhil malirum Sólaiyade ! (355)

To rescue Devi Sita, adorn'd with golden earrings,
Rained arrows on Rakshasa clan, made them go up "stakes"
And destroyed by Lord Rama with beauteous shoulders,
Who lives in this hill; where the limpid stream rushes down
Piling gold on banks; the denizens of vast earth, come together,
Take consecrated bath in the river of this splendid hill;
As told earlier, the beauteous Tirumalirum Solai [4:3:7] [355]

எரி சிதறும் சரத்தால் இலங்கையினைத் தன்னுடைய
வரி சிலை வாயிற் பெய்து வாய்க் கோட்டம் தவிர்ந்துகந்த
அரையனமரும் மலை அமரரோடு கோனும் சென்று
திரி சுடர் சூழும் மலை; திருமாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:8] [356]

Yeri siḍarum sárattál yilankaiyinai tannudiya
Vari silai váyir paidu vai kóttam tavirnduganda
Araiyanamarum malai; amararódu kónum senru
Tiri sudar súzhum malai; Tirumalirum Solaiyade ! (356)

With fiery arrows spewing fire, emitting from
Well strung bow, Rama destroyed the perverse tongued
Ravana ; our ebulllient Rama stays in this hill ;
Where the celestials and their chief Indra, as also the three
Lustrously brilliant Jyoti--triad, circumambulate
This hill; as told earlier, the beauteous Tirumalirum Solai!
[4:3:8] [356]

கோட்டு மண் கொண்டிடந்து குடங்கையில் மண்கொண்டளந்து
மீட்டும் அஃது உண்டு உமிழ்ந்து விளையாடும் விமலன் மலை
ஈட்டிய பல் பொருள்கள் எம்பிரானுக்கு அடியுறை என்று
ஓட்டரும் தண் சிலம்பாறு உடை மாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:9] [357]

Kóttu man kondidandu kudankaiyil man kondalandu
Meettum ahḍu undu umizhnḍu vilaiyádum vimalan malai ;
Eettiya pal porulgal yempiranukku adiyurai yenru
Ottarum ṭan silambarudai Malirum Sólaiyadé ! (357)

Long ago, when Hiranyaksha, rolled the earth, hidden deep
In the ocean, manifested as Boar, lifted it on his tusk;
In his palm received oblation from Mahabali, as Vamana, and
At once, took cosmic form measured the worlds in strides;
During deluges swallow it again and again, secure in belly, and
Creates ; Engrossed thus in sports mysterious - Immaculate Lord
In his mount rushes down Nupura Ganga with offerings to Him,
This hill, the same beauteous Tirumalirum Solai !
[4:3:9] [357]

ஆயிரம் தோள் பரப்பி, முடி ஆயிரம் மின்னிலக
ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தசயனன் ஆளும் மலை
ஆயிர மாறுகளும் சுனைகள் பல வாயிரமும்
ஆயிரம் பூம்பொழிலுமுடை மாலிருஞ் சோலையதே! [4:3:10] [358]

Āyiram tól parappi, mudi áyiram minnilaga
Āyiram peintalaiya anantasayanan alum malai ;
Āyira márugalum sunaigal palavayiramum
Āyiram pumpozhilumudai málirun Sólaiyadé ! (358)

With thousands of famed shoulders and thousands
Of crown shine radiantly, reclining on Anantha
With thousand hoods, the Lord rules this mount; where,
Many streams and innumerable springs and also
Varicoloured, flowery groves enrich, this hill!
As told earlier, the same beauteous Tirumalirum Solai! [4:3:10] [358]

மாலிருஞ் சோலை என்னும் மலையை உடைய மலையை
நாலிரு மூர்த்தி தன்னை நால் வேதக் கடல் அமுதை
மேலிருங் கற்பகத்தை வேதாந்த விழுப் பொருளின்
மேலிருந்த விளக்கை விட்டுச் சித்தன் விரித்தனனே ! [4:3:11] [359]

Málirun Sólai yennum malaiyai udaiya malaiyai
Náliru múrthi tannai, nál védak kadal amudai
Mélirun karpagattai védanta vizhu porulin ,
Mélirunda vilakkai vittu chittan virittanané ! (359)

Like a mountain is He, our Lord, who has his abode
At Tirumalirum Solai; He remains in eight syllable
Mantra, with eight forms and quintessence of vedas four ;
He the nectar risen from ocean and as eminently renown'd
Kalpaka tree; He being sublime ideation of Vedanta
Eternally, omnipresent, above all the Beacon of brilliance
On whom sung Vishnu Chittar, expound these hymns sacred!
[4:3:11] [359]

⁂

நான்காம் பத்து - நான்காம் திருமொழி

CANTO - IV - FOURTH DECAD

திருக்கோட்டியூர் பிரபாவம்

Eminence of Tiruk-Kottiyur

நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர் நாள் தொறும் விருந்தோம்புவார்
தேவ காரியம் செய்து வேதம் பயின்று வாழ் திருக்கோட்டியூர்
மூவர் காரியமும் திருத்தும், முதல்வனைச் சிந்தியதை அப்
பாவ காரிகளைப் படைத்தவன் எங்ஙனம் படைத்தான் கொலோ !
[4:4:1] [360]

Návakariyam sollilàdavar, nál torum virundombuvár
Dévakariyam saidu védam payinru vazh Tiukkottiyúr ;
Múvar kariyamum tiruttum mudalvanai sindiyáda ap
Páva karigalai padaittavan yenganam padaittán koló! (360)

The Lord stays at Tirukkcttiyur, where live those,
Who utter not uncouth words, care for hospitality,
Pursue vedic studies, accomplish 'Yajna', the pious
Vaishnavite devotees; our Lord functions, duty of Trinity
Suchlike Creation, Sustention and Destruction - *Ens Entium* -
Narayana, on whom if one does not meditate but entangled
In evil acts, wonder why creator, created such person ! [4:4:1] [360]

குற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அனுகூலராய்
செற்ற மொன்றுமிலாத வண்கையினர்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்
துற்றி யேழுலகுண்ட தூமணி வண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்
பெற்ற தாயர் வயிற்றினைப் பெரு நோய் செய்வான் பிறந்தார்களே !
[4:4:2] [361]

Kurra minri gunam perukki kurukkalukku anukúlarái
Serra monru miláda van kaiyinargal vázh Tiruk-kottiyúr
Turri yezhulakunda tumani vannan tannai tozhádavar
Perra tayar vayirrinai peru noi seivan pirandargalé ! (361)

The Lord stays in Tirukkottiyur where live those
Blemishless, virtuous devotees, steadfast in rendering
Service to their preceptors, unraged, generously charitable;
And those who worship not the Lord, in faultless sapphire hue,
Swallowed all the world seven together; cause immense
Painful ailment in the wombs of their mothers by their birth !
[4:4:2] [361]

வண்ண நல் மணியும் மரகதமும் அழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணை சூழ் திருக்கோட்டியூர் திரு மாலவன் திரு நாமங்கள்
எண்ணக் கண்ட விரல்களால் இறைப் பொழுதும் எண்ணி கிலாது போய்
உண்ணக் கண்ட தம் ஊத்தை வாய்க்குக் கவளமுந்துகின்றார்களே !
[4:4:3] [362]

Vanna nal maniyum maragathamum azhutti nizhalezhum
Tinnai súzh tirukkottiyúr tirumálavan tirunámangal
Yenna kanda viralgalal yiraip pozhudum yennigiladu pói
Unna kanda tam úttai vaikku kavalamunduginrárgalé ! (362)

The Lord stays in his abode at Tirukkottiyur surround by
Large mansions, their pials inlaid with varicoloured gems
And emerald which reflect images - *mirabile visu* -Whereas,
Fingers in hands given to us, to count the names of Lord,
As one mutters continually, though some do not think of Him
Even for a while but use the fingers to push food in their
Uncleaned mouth that emanates awful odour; oh ! what a pity!
[4:4:3] [362]

உரக மெல்லணையான் கையில் உறை சங்கம் போல் மடவண்ணங்கள்
நிரைகணம் பரந்தேறும் செங்கமல வயல் திருக்கோட்டியூர்
நரக நாசனை நாவில் கொண்டு அழையாத மானிட சாதியர்
பருகு நீரும் உடுக்குங் கூறையும் பாவம் செய்தன தாங்கொலோ !
[4:4:4] [363]

Uraka mellanaiyán kaiyil urai sangam pól madavannangal
Nirai kanam parandérum senkamala vayal Tirukkottiyúr
Naraka násanai návil kondu azhaiyáda manida sádiyar
Paruguneerum udukkum kúraiyum pavam saidana tankoló ! (363)

The lord recline on soft serpent couch, resides in
Tirukkottiyur, abound in rows of lovely swans, rise to ascend
Spread over vast fields with red lotus and look Like
'Panchajanya' the conch in His hand; Fortunate though,
To obtain human life, if one does not call with gifted tongue
Names of Narayana, the destroyer of hell, the water he drinks,
And clothes he wears must have sinned; Oh! What a pity !
[4:4:4] [363]

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதி கொண்டு தூ மலர் சாடிப் போய்
தீமை செய்து இளவாளைகள் விளையாடு நீர்த் திருக்கோட்டியூர்
நேமி சேர் தடங்கையினானை நினைப்பிலா வலி நெஞ்சுடை
பூமி பாரங்களுண்ணும் சோற்றினை வாங்கி புல்லைத் திணிமினே !
[4:4:5] [364]

Amaiyin mudugattidai kuthi kondu túmalar sádipói
Teemai saidu yilavalaigal vilaiyadu neer Tirukkottiyur ;
Nemi sér tadankaiyinanai ninaippilá vali nenjudai
Bhoomi barangalunnum sorrinai vángi pullai tiniminé ! (364)

Young "Valai" fishes jump on the back of turtles,
Rubbing strike the flowers afresh; mischievously,
Play in the waters of Tirukkottiyur, where our Lord resides;
Hard hearted men never think of the Lord
Who wields Discus in his hand large, are mere
Dead wood, a burden on earth; and take away the food,
From their mouth, instead, stuff the grass; a pity indeed !
[4:4:5] [364]

பூத மைந்தொடு வேள்வியைந்து புலன்கள் ஐந்து பொறிகளால்
ஏதமொன்றுமிலாத வண்கையினார்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்
நாதனை நரசிங்கனை நவின்று ஏத்துவார்கள் உழக்கிய
பாத தூளி படுதலால் இவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே! [4:4:6] [365]

Bhútamindódu velviyindu pulangal yindu porigalál
Yédamonrilada van kaiyinárgal vázh Tirukkottiyur ;
Náthanai narasinganai navinru yettuvargal uzhakkiya
Páda tuli padudalal yivvulagam bhaggiyam saiḍaḍé! (365)

The lord resides in Tirukkottiyur, where live those
Generous philanthropists, blemishless, sans adversaries
Unconcerned about the acts of five elements, sacred yajnas five,
Sense organs five with their impulses; as they offer orison
To Lord Nrisimha, chanting hymns; the dust of their feet
When settles on earth it gets purified and prosperous! [4:4:6] [365]

குருந்தமொன்று சித்தானொடும் சென்று கூடி ஆடி விழாச்செய்து
திருந்து நான் மறையோர் இராப்பகல் ஏத்தி வாழ் திருக்கோட்டியூர்
கருந்தட முகில் வண்ணனைக் கடைக் கொண்டு கை தொழும் பத்தர்கள்
இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர் எத்தவங்கள்செய்தார் கொலோ!
[4:4:7] [366

Kurundamonru sittanodum senru kúdi adi vizha saidu,
Tirundu nán maraiyór yiráp pagal yetti vazh Tirukkottiyur;
Karuntada mugil vannanai kadai kondu kei tozhum pattargal
Irunda úril yirukkum mánidar yettavangal saidár koló ! (366)

Ruined the tree 'Kurunda', an asura in guise, shatter it wholely,
Krishna—with whom in congregation as they dance and delight
In festival galore, the refined scholars recite vedas four
Day and night, praise him, offer their heart and soul,
Live in Tirukkottiyur; the devotees worship Him, solemnly, ·
The Lord in hue like large black cloud; oh ! what
Penance they did, the men who live in their midst at this place!
[4:4:7] [366]

நளிர்ந்த சீலன் நயாசலன் அபிமான துங்களை நாள் தொறும்
தெளிந்த செல்வனைச் சேவகங் கொண்ட செங்கண் மால் திருக்கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன் குணம் பாடுவாருள்ள நாட்டினுள்
விளைந்த தானியமும் இராக்கதர் மீது கொள்ளகிலார்களே! [4:4:8] [367]

Nalirnda seelan nayásalan abhimána tunganai nál torum
Telinda selvanai sevagan konda senkan mál Tirukkottiyur
Kulirnduraiginra Govindan gunam paduvarulla náttinul
Vilainda dhaniyamum yirakkadar meedu kollagilargalé ! (367)

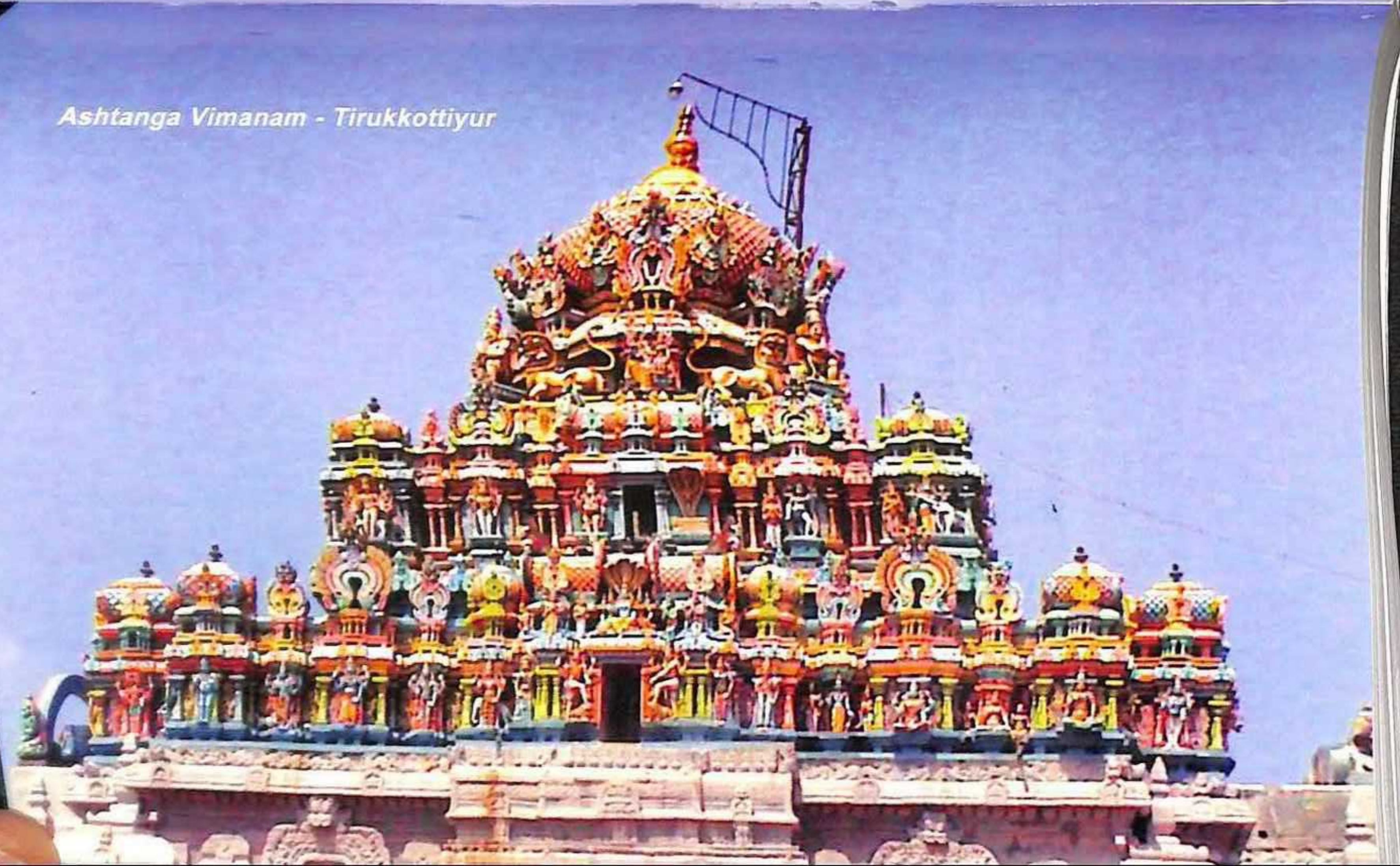

Ashtanga Vimanam - Tirukkottiyur

எங்கள் எம் இறை எம்பிரான் இமையோர்க்கு நாயகன் ஏத்து அடியவர்
தங்கள் தம் மனத்து பிரியாது அருள் புரிவான்;
பொங்கு தண் அருவி புதம். செய்ய பொன்களே சிதற இலங்கு ஒளி
செங்கமலம் மலரும் திருக்கோட்டியூரானே !

பெரிய திருமொழி --- 9 - 10 - 1
திருமங்கை ஆழ்வார்

Our beloved God, deeply cherished master,
Chief of celestials, endearing his servitors,
Dwell forever in their hearts who worship him
And visibly, manifest, graciously in consciousness
The Lord of Tiruk-kottiyúr, where benevolent clouds,
Rain, stirring cool streams to bestow prosperity
Scatter everywhere sparkling gold and make red-lotus blossom!

★ ★ ★

ASHTANGA VIMANAM -- TIRUKKOTTIYUR

Picture Courtesy : Sri M.N. Srinivasan, Simha Kripa, Chennai - 600 042

With fine etiquette flawless justice, greatly honoured
A visionary, the chivalrous celebrity, engrossed in service,
Unto Him, Govinda - 'He loves the one Who loves Him'
Stays at Tirukkottiyur - eyes like lotus red and
With loving qualities of excellence, uniquely harmonious,
Exuberantly compassionate, suchlike, of whom sing melodies;
0! the singers where they live at countryside, even
The monsters shan't plunder away the grains grown! [4:4:8] [367]

கொம்பினார் பொழில்வாய்க் குயிலினம் கோவிந்தன் குணம் பாடு சீர்
செம்பொனார் மதிள் சூழ் செழுங்கழனி யுடைத் திருக்கோட்டியூர்
நம்பனை நரசிங்கனை நவின்று ஏத்துவார்களை கண்டக் கால்
எம்பிரான் தன் சின்னங்கள் இவரிவரென்று ஆசைகள் தீர்வனே! [4:4:9] [368]

Kombinár pozhil vái kuyilinam Govindan gunam pádu seer
Semponár madil súzh sezhunkazhaniyudai Tirukkottiyur
Nambanai Narasinganai navinru yéṭṭuvárgalai kandakkál
Yembirantan sinnangal yivarivarenru ásaigal teervané ! (368)

The trees with branches aplenty in the grove where cuckoos
Sing on the divine qualities of Govinda at Tirukkottiyur
Surround by arcade inlaid with pure lucent gold,
And fertile lands, as it were, I see those who worship
Nrisimha as Govinda, meditating, singing hymns;
This and these men being symbol of my Lord;
I get all my desires greatly fulfilled! [4:4:9] [368]

காசின் வாய்க்கரம் விற்கிலும் கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு
தேச வார்த்தை படைக்கும் வண் கையினார்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்
கேசவா! புருடோத்தமா! கிளர் சோதியாய்! குறளா! என்று
பேசுவார் அடியார்கள் எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே! [4:4:10] [369]

Kásin vái karam virkilum karavadu marrili sorittu
Désa varttai padaikkum van kaiyinárgal vázh Tirukkottiyur,
Kesava ! Purudottama ! Kilar Sothiyai ! Kurala ! yenru,
Pésuvar adiyargal yendammai virkavum peruvárgalé ! (369)

When, even handful of grain sold for a gold coin,
Without concealing stock pile, sans benefit in return,
Entertain food to needy, being known for generosity,
Obtaining euology; live the great men at Tirukkottiyur ;
Where our Lord stays - 'Kesava', 'Purushottama', Jyoti,
Being beacon of Universe and Vamana, suchlike
Lord's names, utter the servitors; they possess power
Even to sell us, as bonded vassals of Lord ! [4:4:10] [3

சீதநீர் புடை சூழ் செழுங்கழனியுடைத் திருக் கோட்டியூர்
ஆதியா னடியாரையும் அடிமை யின்றித் திரிவாரையும்
கோதில் பட்டர் பிரான் குளிர் புதுவை மன் விட்டுசித்தன் சொல்
ஏதும் இன்றி உரைப்பவர் இருடி கேசனுக்கு ஆளரே ! [4:4:11] [37

Seeda neer pudai súzh sezhum kazhaniyudai Tirukkottiyúr
Adiyanádiyaraiyum adimaiyinri tirivaraiyum
Kodil Battar piran kulir puduvai man vittu chittan sol
Yedaminri uriappavar Irudeekesanukku álaré ! (37

Surround by luxuriant fields and chill water, Tirukkottiyur
Where our Primeval Lord, the First cause, stays; whose
Servitors, also those not being servitors, roam about;
The blemishless Battar Piran, chief of Villiputtur,
Vishnu Chittar uttered this decad of hymns and those
Who flawlessly recite become servitors of Hrisheekesa!
[4:4:11] [370

* * *

நான்காம் பத்து - ஐந்தாம் திருமொழி

CANTO - IV - FIFTH DECAD

நாம சங்கீர்த்தன மகிமை

Glory of Reciting Hymns

ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தையராகி அன்னை அத்தன் என் புத்திரர் பூமி
வாசவார் குழலாளென்று மயங்கி மாளுமெல்லைக்கண் வாய் திறவாதே
கேசவா புருடோத்தமா! என்றும் கேழலாகிய கேடிலீ என்றும்
பேசுவராவர் எய்தும் பெருமை பேசுவான் புகில் நம்பரமன்றே! [4:5:1] [371]

Āsai vái senra sindaiyarági annai attan yen puttirar bhúmi,
Vásavar kuzhalanenru mayangi má**l**u mellai ka**n** vai tiravádé
Késava! Purudóttama! yenrum kezhalágiya kédilee! yenrum
Pésuvarávar yaidum perumai pésuván pugil namparmanré! (371).

Yearning, yet with longing heart, set strongly towards
"My mother, father and my son; still more as lands mine;
Oh! my wife with sweet fragrance of curly locks"; suchlike
Matters revolve in delusion, even at the time of death; before
Getting scared agape, mutter in subdued voice , the names —
'Kesava', 'Purushottama', ancient 'Varaha', 'Amaranthine Lord'
As those speak attaining greatness and about which, as
We speak, that day becomes supremely blissful ! [4:5:1] [371]

சீயினால் செறிந் தேறிய புண் மேல், செற்ற லேறிக் குழம்பிருந்து எங்கும்
ஈயினால் அரிப்புண்டு மயங்கி எல்லை வாய்ச் சென்று சேர்வதன் முன்னம்
வாயினால் நமோ நாராயணா வென்று மத்தகத் திடைக் கைகளைக் கூப்பி
போயினால் பின்னை இத்திசைக்கு என்றும் பிணைகொடுக்கிலும் போக
ஒட்டாரே! [4:5:2] [372]

Cheeyinal serindériya punmél, serraleri kuzhambirundu yengum
Eeyinal arippu**n**du mayangi yellai vái senru servadan munnam
Vayinál namó náráya**n**á venru mattagattdai kaigalai kuppi
Póyinal pinnai itthisaikku yenrum pi**n**ai kodukkilum póga ottáré!
(372)

When annoying pus collects and oozes from ulcer,
Germs and worms spread out, as the housefly
And gnats wriggle on sore causing pains, the body entire,
Develop pruritus, fainted; fall unconscious;
And ere the death embraces, if one praises the Lord, saying
'Namo Narayanaya', joining hands above head, worship Him,
And leaves the human frame, even by offering security,
He won't agree to go back in the direction of this world!
[4:5:2] [372]

சோர்வினால் பொருள் வைத்தது உண்டாகில் சொல்லு சொல்லென்று சுற்றுமிருந்து
ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே அந்தகாலம் அடைவதன் முன்னம்
மார்வமென்ப தோர் கோயிலமைத்து மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி
ஆர்வமென்பதோர் பூவிடவல்லார்க்கு அரவதண்டத்தில் உய்யலுமாமே!
[4:5:3] [373]

Sórvinal porul veittadu undágil sollu sollenru surrumirundu,
Arvinavilum vai tiravade andakalam adaivadan munnam
Marvamenbador koilamaittu madavanennum daivattai nátti
Ārvamenbadór púvida vallarkku aravadandattil uiyalumame! (373)

If you had kept riches unknown to anyone, relatives
And others interested, surround you and ask 'tell us[1], 'tell us;
Whereas, amnesia may prevent you to answer them;
Ere the death embraces you, make your heart an
Incomparable temple for Madhava, the Lord supreme,
Offer devotion being unique flower, since, such
Gifted persons will escape from retribution of Yama,
The god of death and subsist to live carefree! [4:5:3] [373]

மேலெழுந்ததோர் வாயுக் கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினை உள்ளெழவாங்கி
காலும் கையும் விதிர்விதிர்தேறிக் கண்ணுறக்கமாதவதன் முன்னம்
மூலமாகிய ஒற்றை யெழுத்தை மூன்று மாத்திரை உள்ளெழ வாங்கி
வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில் விண்ணகத்தினில் மேவலு மாமே!
[4:5:4] [374]

Mélezhunḍaḍór váyu kilarndu mél midarrinai ullezha vángi
Kálum kaiyum vidir vidirttéri kannurakkamadávadan munnam
Múlamagiya orrai yezhuttai múnru mattirai ullezha vángi
Vélai vannanai mévudiragil vinnagattinil mevalumámé! (374)

'Prana', the colourless, odourless, crucial air-oxygen, comes,
As dying breath, rises growing, pushes up the neck;
Legs and hands shiver and tremble, yet, above all,
Before the long-last sleep embraces; 'OM' the single letter,
Being the source of all vedas sacred, utter momentously
Counting three times winking the eyes, that shines within
And articulate the mystic mantra 'AUM'; entreating Krishna,
Like bluey ocean, and as desired, join devotees in heaven!
[4:5:4] [374]

மடி வழி வந்து நீர் புலன் சோர வாயிலட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே
கடைவழி வாரக் கண்ட மடைப்பக் கண்ணுறக்க மதாவதன் முன்னம்
தொடை வழி உம்மை நாய்கள் கவரா சூலத்தால் உம்மைப் பாய்வதும் செய்யார்
இடை வழியில் நீர் கூறையும் இழவீர் இருடீகேசனென்றேத்தவல்லரே!
[4:5:5] [375]

Madi vazhi vandu neer pulan sóra váyilattiya kanjiyum meendé
Kadai vazhi vára kanda madeippa kannurakkamadávadan munnam
Todai vazhi ummai naigal kavara sulattal ummai paivadum seiyar
Iedai vazhiyil neer kúraiyum yizhaveer Irudeekesanenrettavalleeré! (375)

Through *hip* spills over urine, the waste liquid of body,
The gruel poured in mouth hesitantly, requite and eject...
Flow down at mouth's corner; mucous phlegm blocks
The throat and before lasting sleep comes, call Hrsheekesa,
Extolling, worship him; thenceforth dogs of Yama,
The god of death shall not bite your thigh; the servants of
Lord Yama will not pierce you with three pronged spike, [4:5:5] [375]
And on the way you will not lose your garments!

அங்கம் விட்டு அவையயைந்து மகற்றி ஆவிமூக்கினில் சோதித்த பின்னை
சங்கம் விட்டவர்கையை மறித்துப்பையவே தலை சாய்ப்பதன் முன்னம்
வங்கம் விட்டுலவும் கடற்பள்ளி மாயனை மது சூதனை மார்பில்
தங்க விட்டு வைத்து ஆவதோர் கருமம் சாதிப்பார்க்கு என்றும்
சாதிக்கலாமே! [4:5:6] [376]

Angam vittu avaiyaindumaga**rri**, ávi múkkinil soditta pinnai
Sangam vittavar keiyai marittu peiyavé talai sáippadan munnam
Vangam vittulavum kadar pa**lli** máyanai madu súdanai márbil
Tanga vittu vaittu ávador karumam sadippárkku yenrum sadikkálamé!
(376)

When all the Pranas five, leave the body, go like wind,
Those around, check the nose for signs of life, move away,
Throw up their hands, and slowly lower down their heads;
And before that happens all those who in their hearts install,
Lord Madhusudana who reclined in the billowing sea and
Willingly make surrender complete consecrated in destined duty,
Perform self-foregtting Service unto him, will endure bliss
eternally!

[4:5:6] [376]

தென்னவன் தமர் செப்பமிலாதார் சேவதக்குவார் போலப் புகுந்து
பின்னும் வன் கயிற்றால் பிணித்து ஏற்றிப் பின் முன்னாக இழுப்பதன் முன்னம்
இன்னவன் இணையானென்று சொல்லி எண்ணி உள்ளத்திருளற நோக்கி
மன்னவன் மது சூதனன் என்பார் வானகத்து மன்றாடிகள் தாமே!
[4:5:7] [377]

Tennavan tamar seppamiládár sevadakkuvár póla pogundu
Pinnum van kayi**rr**ál pi**n**ittu yé**rr**i pin munnaga yizhuppadanmunnam
Innavan i**n**aiyanenru solli ye**n**ni ullattirulara nókki
Mannavan Madusúdanan yenbar vánagattu manrádig**l** támé! (377)

Before the incompatible messengers of Lord Yama,
The king of southern cardinal point, just like
Repressing florid oxen, enter the place and
Bind you with strong sturdy rope, drag to and fro,
Praise the great Lord Madhusudana, eulogizing
All his deeds, name and fame, adorn him in the heart
And pray to get rid of the darkness in mind, and thus,
Become a contender for self-forgetting service at Vaikunta!
[4:5:7] [377]

கூடிக் கூடி உற்றார்கள் இருந்து குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து
பாடிப் பாடி ஓர் பாடையிலிட்டு நரிப் படைக்கு ஒரு பாகுடம் போலே
கோடி மூடி எடுப்பதன் முன்னம் கௌத்தவமுடைக் கோவிந்தனோடு
கூடி ஆடிய உள்ளத்தாரனால் குறிப்பிடம் கடந்து உய்யலுமாமே!

[4:5:8] [378]

Kúdi kúdi urrárgal yirunḍu kurram nirka narrangal parainḍu
Pádi pádi ór padaiyilittu narippadaikku oru págudam pólé
Kódi múdi yeduppadan munnam kouttavamudai govindanódu
Kúdi ádiya ullattaránál kurippidam kadandu yuialumámé! (378)

Relatives -- men and women -- gather in groups, wait around
To observe obsequies, ignoring all evils, extol loudly,
Quite a virtue make known well, and frankly chat,
And sing dirges; placing on bier, convey the corpse
Shrouded with new cloth, and offer like treacle to army of foxes;
Before it happens, reach with heart and soul unto Govinda,
Adorn'd with 'kaustuba[1] ruby and seek His grace;
It is certain to escape, trammels of mundane world and subsist!

[4:5:8] [378]

வாயொரு பக்கம் வாங்கி வலிப்ப வார்ந்த நீர்க் குமிழ் கண்கள் மிழற்ற
தாய் ஒரு பக்கம் தந்தை ஒரு பக்கம் தாரமும் ஒரு பக்கம் அலற்ற
தீ ஒரு பக்கம் சேர்வதன் முன்னம் செங்கண் மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்ற
மாய் ஒரு பக்கம் நிற்க வல்லார்க்கு அரவ தண்டத்தில் உய்யலு மாமே!

[4:5:9] [379]

Váyoru pakkam vángi valippa várnḍa neer kumizh kangal mizharra
Tái oru pakkam tandai oru pakkam táramum oru pakkam alarra
Tee oru pakkam sérvadan munnam senkan malodum sikkena surra
Máy oru pakkam nirka vallárkku aravadandattil uyalumámé! (379)

Blustery mouth gets contorted, pulls in one direction,
Paining, prattle, while weeping eyes shed effusively,
Tears in hollowed pit; mother on one side and-father,
On another side, loving wife stand nearby, grieving much,
Weep cry aloud; on another side, the fire placed on chest
Flares up and before such thing happens, being related,
Hold Him alone, steadfast, the red eyed Tirumal,
And stand apart, only to escape the throes of death and subsist!

[4:5:9] [379]

செத்துப் போவதோர் போது நினைந்து செய்யும் செய்கைகள்
தேவபிரான் மேல்
பத்தராயிறந்தார் பெறும் பேற்றைப் பாழித் தோள் விட்டு சித்தன்
புத்தூர் கோன்
சித்தம் நன்கு ஒருங்கித் திருமாலைச் செய்தமாலை இவை பத்தும் வல்லார்
சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால் மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே!
[4:5:10] [380]

Settu póvadór pódu ninaindu saiyum saigaigal Devapirán mél
Pattarayirandar perum perrai pázhi ṭól vittu chittan puttur kón
Chittam nangorungi Tirumalai saida málai yivai pattum vallár
Cittam nangu orungi Tirumal mél senra sindai peruvar taamé! (380)

Thinking ahead of the time of death, becoming pious devotees,
Of Lord Tirumal, chanting his names, singing
Orison of hymns, when death embraces attain
Lord himself being fruition of four fold human life;
Eminently powerful shouldered Vishnu Chittar, the king
Of Villiputtur, as his thoughts wholly immerged in Vishnu,
Composed these ten verses; and those who cheerfully,
Absorbed completely in Lord Narayana, will immerse in
Trance consciousness of bliss eternal!
[4:5:10] [380]

* * *

நான்காம் பத்து - ஆறாம் திருமொழி

CANTO - IV - SIXTH DECAD

சீர் அணி நாரணன் திருமாமம்

The Efficacy of the Name ... Narayana!

காசும் கறையுடைக் கூறைக்கும் அங்கோர் கற்றைக்கும்
ஆசையினால் அங்க வத்தப் பேரிடும் ஆதர்காள்!
கேசவன் பேரிட்டு நீங்கள் தேனித் திருமினோ
நாயகன் நாராயணன் தம் அன்னை நரகம் புகாள்! [4:6:1] [381]

Kásum Karaiyudai kúrikkum angór karraikkum
Āsaiyinal angavatta péridum ádargál!
Kesavan perittu neengal ténittiruminó,
Náyagan Narayanan tam annai naragampugál! (381)

For gold coins and jewels, defective clothes, thereupon,
For a sheaf of grain, willed as such, and hence,
Call your children with mean names; O! ladies,
Call your children giving names of Lord Kesava and
Be happy; the mother of the children bearing
Names of Lord Narayana will not enter hell! [4:6:1] [381]

அங்கொரு கூறை அரைக் குடுப்பதனாசையால்
மங்கிய மானிட சாதியின் பேரிடும் ஆதர்காள்!
செங்கணெடுமால்! சிரிதரா! என்று அழைத்தக்கால்!
நங்கைகாள்! நாரணன் தம் அன்னை நரகம் புகாள்! [4:6:2] [382]

Angoru kúrai araikk kuduppadanásaiyál
Mangiya mánida sadhiyin peridum ádargal !
Senkanedumál ! Sireedara! yenru azhaittakkal,
Nangaikál! naranan tam aṅnai narakam pugál! (382)

From obscurant men, obtaining garment for waist,
And naming incongruous names of gloomy men to progeny
Instead 0! ignoramus, though, devout ladies,
Red- lotus eyed Tirumal, Vishnu, Sridara, suchlike
Names assigned to off-springs, the mother of such
Children having the names of Narayana, won't enter hell!
[4:6:2] [382]

Ma**nn**il pirandu ma**nn**agum manida perittu angu
Ye**nn**am onru yinri yirukkum yezhai manisargá**l**
Ka**nn**ukku yiniya karumugil va**nn**an námamé
Nannumin; naranan tam annai narakam pugá**l**! (387)

Born of earth, as to dust into dust lie- giving names
Of those frivolous, mindless and carelessly live
Unfortunate men! pleasing to eye, lovable Krishna,
In hue dark cloud, whose names if assigned,
Willingly, to your children, the mother of these kids,
Bearing the name of Lord Narayana, can never enter hell!
[4:6:7] [387]

நம்பி பிம்பி என்று நாட்டு மானிடப் பேரிட்டால்
நம்பும் பிம்பும் எல்லாம் நாலு நாளில் அழுங்கிப் போம்
செம்பெருந்தாமரைக் கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள் ! நாரணன் தம் அன்னை நரகம் புகாள் ! [4:6:8] [388]

Nambi pimbi yenru náttu mánida périttál
Nambum pimbum yellám nálu ná**l**il azhungi póm;
Semperum ṭámarai ka**nn**an Périttazhaittakkál
Nambigá**l** ! nara**n**an ṭam annai narakam pugál ! (388)

If you ascribe the names of frivolous, undesirable men,
Suchas *'nambi ', 'pimbi '** the faith that you possess in these
Names, "being great," shall vanish ..'. .in four days;
O! noble ones, call your children inscribing the names of
Lord Krishna whose eyes like full bloomed red- lotus;
The mother of such children bearing the name of
Lord Narayana will not enter hell! [4:6:8] [388]

ஊத்தைக் குழியில் அமுதம் பாய்வது போல் உங்கள்
முத்திரப் பிள்ளையை என் முகில் வண்ணன் பேரிட்டு
கோத்துக் குழைத்துக் குணாலமாடித் திரிமினோ ?
நாத்தகு நாரணன் தம் அன்னை நரகம் புகாள் ! [4:6:9] [389]

---

* Namby - pamby - (a) lacking positive character; insipidly pretty; feeble; (n) a person of this kind.

úttai, kuzhiyil amudam páivadu pól ungal
Muttira pillaiyai yen muhil vannan périttu
Kóttu Kuzhaittu gunalamádi tirimino!
Náttagu naranan tam annai narakam pugál! (389)

As nectar flows into filthy pit, your child of *urogenital*
Be given the name of Lord Krishna, in hue like dark cloud;
And with uniting hands, and soft melting heart,
Excitedly sing and dance, wander hither, thither in
Triumphant glee! the mother of the child who bears Lord
Narayana's name, worthy of tongue, will not enter hell!
[4:6:9] [389]

சீரணிமால் திருநாமமேயிடத் தேற்றிய
வீர் அணி தொல் புகழ் விட்டு சித்தன் விரித்த
ஓரணியொண் தமிழ் ஒன்பதோ டொன்றும் வல்லவர்
பேரணிவைகுந்தத்து என்றும் பேணியிருப்பரே! [4:6:10] [390]

Seerani mál tirunamame yida térriya
Veer ani tol pugazh vittu chittan viritta
Órani yon tamizh onbadodonrum vallavar
Pérani vaikundattu yenrum péniyirupparé! (390)

"Lord Vishnu adorned with renowned jewels, whose names,
Be ascribed to children " thus spake the eminent Vishnu Chittar
Wearing heroic ornaments of beauteous bliss:
And rendered eloquently these nine plus one hymns
In classic Tamil, and all those who excel in memorizing
These will reach the abode at beautifully decorated
Vaikunta and stay forever in bliss eternal ! [4:6:10] [390]

* * *

நான்காம் பத்து - ஏழாம் திருமொழி

CANTO - IV - SEVENTH DECAD

திருக்கண்டமெனும் கடிநகர் புருஷோத்தமன் (தேவப்ராயக்)

Lord Purushottama of Khandam The Kadinagar (Devaprayag)

தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்த எம் தாசரதி போய்
எங்கும் தன் புகழா இருந்து அரசாண்ட எம் புருடோத்தமன் இருக்கை
கங்கை கங்கை என்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திட நிற்கும்
கங்கையின் கரை மேல் கை தொழ நின்ற கண்டம் என்ற கடி நகரே !
[4:7:1] [391]

Ṭangaiyai múkkum ṭameyanai ṭalaiyum ṭadinda yem dásaraṭi pói
Yengum ṭan pugazhá yirundu arasá**n**da yem purudóttaman yirukkai
Gangai, gangai yenra vachagattále kadu vinai kalaiṇdida nirkum
Gangaiyin karai mél kai tozha ninra kandam yenra kadinagare! (391)

Scion of emperor Dasaratha, Dasarathi Rama, went to forest;
Mutilated the nose of 'Surpanaka', sister of Ravana,
And slained, heads of Ravana, the titan, her elder; thereupon
Back at Ayodhya extended far wide his name and fame;
"Ganga", "Ganga", the very name wipe out all cruel sins
Where, our Lord Purushottama, at his abode on its bank,
Delightfully stay and enable one to worship with folded hands;
Known as Khandam, the magnificent town, "Kadi Nagar"!
[4:7:1] [391]

சலம் பொதியுடம் பின் தழலுமிழ் பேழ்வாய்ச் சந்திரன் வெங்கதிர் அஞ்ச
மலர்ந்தெழுந்து அணவு மணிவண்ணா உருவின் மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு
நலம் திகழ் சடையான் முடிக் கொன்றை மலரும் நாரணன் பாதத் துழாயும்
கலந்திழி புனலால் புகர் படு கங்கைக் கண்ட மென்னும் கடிநகரே !
[4:7:2] [392]

Jalam podhiyudambin tazhalumizh pézh vái chandiran venkadir anja
Malarndczhundu a**n**avu ma**n**i va**nn**a uruvin mal purudottaman Vázhvu;
Nalam tigazh sadaiyan mudi konrai malarum, nára**n**an páḍa tuzháyum
Kalandizhi punalál pugar padu gangai kandamennum kadinagaré! (392)

Red 'Konrai' flower that adorn matted locks of Siva,
And fragrantly verdant basil, offered at Narayana's feet,
From Anthariksha descend with flood of 'Ganga' to earth;
At its bank spread the moon contained water in self, ;
And sun spewing fire in flames, as they greatly fear Him,
Who manifest in gigantic form, *Trivikrama* - the sapphire
hue Lord Vishnu, being enamoured of devotees,
Purushottama - whose abode is at Khandam,
The Kadinagar, on the banks of Ganges! [4:7:2] [392]

அதிர் முகமுடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி அழலுமிழ் ஆழி கொண்டடெறிந்து அங்கு
எதிர்முக அசுரர் தலைகளை இடறும் எம் புரு டோத்தமன் இருக்கை
சதுமுகன் கையில் சதுப்புயன் தாளில் சங்கரன் சடையினில் தங்கி
கதிர் முக மணிகெண்டிழி புனல் கங்கைக் கண்ட மென்னும் கடிநகரே !
[4:7:3] [393]

Adir mugamudaiya valampuri kumizhtti azhalumizh ázhi konderindu angu
Yedir muga asurar ṭalaigalai yidarum yem purudóttaman yirukkai,
Chadumugan kaiyil saduppuyan tálil sankaran sadaiyinil tangi,
Kadir muga mani kendizhi punal gangai kanda mennum kadinagaré! (393)

In the hands of Brahma with faces four, and at the feet
Of our Lord with shoulders four, then in Siva's matted lock
Stays awhile; thenceforth descends gushing, down to earth,
'Ganga' with sparkling gems; and as he blows with bubbling ;
Cheek, the conch with spirals aright, wielding fiery Discus,
That spews flaming fire and slained the heads
Of hostile 'asuras' - our Lord Purushottama, whose abode
Is at Khandam, the Kadinagar, on the banks of Ganges! [4:7:3] [393]

இமையவர் இறுமாந்திருந்து அரசாள ஏற்று வந்தெதிர் பொருசேனை
நமபுரம் நணுக நாந்தகம் விசிறும் நம் புருடோத்தமன் நகர்தான்
இமவந்தம் தொடங்கி இருங்கடல் அளவும் இருகரை உலகிரைத்தாட
கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல் கண்ட மென்னும்
கடிநகரே ! [4:7:4] [394]

Imaiyavar yirumandirundu arasála yerru vandedir poru sénai
Namapuram nanuga nándagam visirum nam purudottaman nagar tan;
Imavandam todangi yirunkadal alavum yirukarai ulagiraittada
Kamaiyudai perumai gangaiyin karaimel kandamennum kadinagaré!
(394)

The celestials with pride, rule the three worlds fearlessly,
As though to wake them from slumber, intruded with war cry,
The army of Asuras, but they were sent to yama's place, the hell,
By Purushottama, our Lord, wielding the sword "Nandaka";
And from himalayas down to big ocean, on side of its banks,
The denizens of this world bustle excitedly, take bath, where,
Their sins are nullified by holy 'Ganga'; stays He, splendidly,
There lies khandam the kadinagar.on the banks of Ganges!
[4:7:4] [394]

உழுவதோர் படையும் உலக்கையும் வில்லும் ஒண் சுடராழியும் சங்கும்
மழுவொடு வாளும் படைக்கலம் உடைய மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு
எழுமையும் கூடி ஈண்டிய பாவம் இறைப்பொழுது அளவினில் எல்லாம்
கழுவிடும் பெருமைக்கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னும் கடிநகரே!
[4:7:5] [395]

Uzhuvadór padayum ulakkaiyum villum on sudarázhiyum sankum
Mazhuvodu válum padaik-kalam udaiya mál purudottaman vázhvu;
Yezhumaiyum kúdi eendiya pávam yirai pozhudu alavinil yellám
Kazhuvidum perumai gangaiyin karai mél kandanennum kadinagaé!
(395)

Varied Karmas accumulated over births of seven
Get washed away in a trice by holy 'Ganga', at whose
propinquity dwells our Lord, adorable Purushottama; who,
Wielding plough, pestle, renown'd bow 'Sarnga', radiantly
Flaming discus 'Sudarsana', 'Panchajanya' the beauteous
Conch, the battle axe, the sword 'Nandaka', all divine weapons;
Stays at Khandam the Kadinagar, on the banks of Ganges!
[4:7:5] [395]

தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம் பொதி மேகம் சலசல பொழிந்திடக் கண்டு
மலைப் பெருங் குடையால் மறைத்தவன் மதுரை மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு
அலைப்புடைத்திரைவாய் அருந்தவ முனிவர் அவபிரதம் குடைந்தாட
கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னும் கடிநகரே ! [4:7:6] [396]

Talai paidu kumuri salam podhi mégam sala sala pozhindida kandu
Malai perunkudaiyál maraittavan mathurai mál purudottaman vazhvu ;
Alaip-pudai tirai vái aruntava munivar avapiradam kudaindáda
Kalappaigal kozhikkum gangaiyin karai mel kandamennum kadinagaré! (396)

When fully burdened with water, clouds gather in sky,
Roaring, shake wings, pour down, pelt torrents and mutter
"Our Lord of Mathura, enamoured of devotees, held,
The mount as mighty umbrella, saved them"; dwells He,
Lord Purushottama, where eminent sages of great penance
To bathe, plunge, dip in the river whose swirling waves
Strike at banks and waft ashore drift woods, that go to
Make sacrificial apparatus and there stays our Lord,
At Khandam, the Kadinagar, on the banks of Ganges! [4:7:6] [396]

விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தை முறுக்கி மேலிருந்தவன் தலை சாடி
மற்பொரு தெழப் பாய்ந்து அரையனையுதைத்த மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு
அற்புதமுடைய ஐராவதமதமும் அவரிளம் படியரொண் சாந்தும்
கற்பக மலரும் கலந்திழி கங்கைக் கண்டமென்னும் கடி நகரே ![4:7:7] [397]

Vir pidittiruttu vézhattai murukki mélirundavan talai sadi
Mar porudezha páindu araiyanai yudaitta mál purudottaman vázhvu
Arpudamudaiya irávadamum avarilam padiyaron sándum
Karpaga malarum kalandizhi gangai kandamennum kadinagaré! (397)

The ichor that exudes from marvellous elephant, "Iravatham", ;
Fragrant sandal that beautifies 'Apsaras' the celestial damsels
The 'Kalpaka' flowers, all mingle together and flow with Ganges
Where dwells our Lord Purushottaman; who smashed

The bow of 'Kamsa'; tamed the erue! tusker 'kuvalaya'
Twisting its trunk, scatter the mahout's head,
Ruined the wrestlers; leapt on king Kamsa, smote him;
Stays at this khandam the kadinagar on the banks of Ganges!
[4:7:7] [397]

திரை பொரு கடல் சூழ் திண்மதிள் துவரை வேந்து தன் மைத்துணன் மார்க்காய்
அரசினை அவிய அரசினை அருளும் அரி புருடோத்தமன் அமர்வு
நிரை நிரையாக நெடியனயூபம் நிரந்தரம் ஒழுக்கு விட்டு இரண்டு
கரை புரை வேள்விப் புகை கமழ் கங்கைக்கண்டம் என்னும் கடிநகரே!
[4:7:8] [398]

Tirai poru kadal súzh ṭin maḍil tuvarai vendu tan meittunan markkai
Arasinai aviya arasinai arulum ari purudottaman amarvu;
Nirai niraiyaga nediyana yúpam nirandaram ozhukku vittu yirandu
Karai purai vélviyil pugai kamazh gangai kandam yennum kadinagaré!
(399)

Surround by ocean with surging waves, vainly breaking,
Against strong fortress at Dwaraka, whose monarch
Ruined king Duryodana, offered kingdom to his in-laws ---
And he who wipes out all sins - - Hari - the Purushottama,
Resides at this place- - where stand in rows the sacrificial posts,
Continually, whence emanate concurrently at, both sides,
The odoriferous smoke of yajna, waft around; there stays,
Our Lord at Khandam the Kadinagar, on the banks of Ganges!
[4:7:8] [398]

வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி
இடமுடை வதரி இடவகையுடைய எம்புருடோத்தம னிருக்கை
தடவரை அதிரத் தரணி விண்டு இடியத்தலை பற்றிக் கரை மரம்சாடி
கடலினை கலங்கக் கடுத்து இழி கங்கைக்கண்டம் என்னும் கடிநகரே!
[4:7:9] [399]

Vada disai Mathurai Salagiramam, Vaikuntam, Tuvarai, Ayoddhi,
Ida mudai Vadari idavagaiyudaia yem purudottamanirukkai
Tadavarai adira dharani vindu idiya talai parri karai maram saadi
Kadalinai kalanga kaduttu yizhi gangai kandamennum kadinagaré!
(399)

At northern highland, Mathura, Saligrama, Vaikunta,
Dwaraka, Ayodhya, and also extensive Badari being abodes
Of our Purushottama, ensconsed among gigantic mountains;
Whence the earth tremble, cleaves, crumbles in, the trees near by
On the banks, uprooted as their crown submerged, and these
Are carried down till the ocean gets stirred; there flows
The river Ganga, where stays our Lord, at Khandam
The Kadinagar, on the banks of Ganges! [4:7:9] [399]

மூன்று எழுத்து அதனை மூன்று எழுத்து அதனால் மூன்றெழுத்தாக்கி
மூன்றெழுத்தை
என்று கொண்டிருப்பார்க்கு இரக்கம் நன்குடைய எம்
புருடோத்திமனிருக்கை
மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி மூன்றினில் மூன்றுருவானான்
கான் தடம் பொழில் சூழ்கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னும்
கடிநகரே ! [4:7:10] [400]

Múnru yezhuttu adanai múnru yezhuttu adanál múnrezhuttakki
múnrezhuttai
Yenru kondirupparkku yirakkam nangudaiya yem purudottamanirukkai
Múnradi nimirndu munrinil tónri munrinil múnruruvanán
Kan tadam pozhil suzh gangaiyin karaimel, kanda mennum kadinagare!
(400)

The primordial cause of Vedas, three letter word 'AUM' (OM)
Renowned Pranava mantra, inscribed in sacred scriptures
Prasthana Treyi, * embedded in sanctified words three
'Om Namo Narayanaya' and in accordance, meditate,
Pious devotees, who endear Him, perpetually, our Lord
Gracious Purushottama, stays majestically as Trivikrama,
Who, measured worlds in strides three; manifest in forms
Three in three the absolute —infinite Brahman, dwells in vast
"Badari Vishal" amid hills groves and forests, at Khandam
The Kadinagar, on the banks of Ganges! [4:7:10] [400]

---

* The Upanishads, The Gita & The Brahma Sutras

பொங்கொலிகங்கை கரைமலி கண்டத்து உறை புருடோத்தமனடி மேல்
வெங்கலி நலியா வில்லி புத்தூர்க் கோன் விட்டு சித்தன் விருப்புற்று
தங்கிய அன்பால் செய் தமிழ் மாலை தங்கிய நாவுடையார்க்கு
கங்கையில் திருமால் கழலினை கீழே குளித்திருந்த கணக்காமே!
[4:7:11] [401]

Pongoli gangai karai mali kandattu urai purudottamanadi mél
Venkali naliya villiputtur kon Vittu Chittan viruppurru
Tangiya anbál sai tamizh málai tangiya navudaiyarkku
Gangaiyil Tirumal Kazhalinai keezhe kulittirunda kanakkame! (401)

Unduaunted by any distress king of Villiputtur, Vishnu Chittar,.
The Periyazhvar, desired the feet of Purushottama,
Who stays at splendourous Khandam the Kadinagar,
On the banks of prosperous, swirling Ganges, in firm and
Unwavering faith composed this garland of verses
In Tamil, and those who, with utmost devotion unto Tirumal,
Recite these verses well, sure to attain the same merit,
As bathing in holy ganges and offer worship,
At the feet, of the Lord, enduring bliss eternally!
[4:7:11] [401]

* * *

நான்காம் பத்து - எட்டாம் திருமொழி

CANTO - IV - EIGHTH DECAD

திருவாளன் திருப்பதியாகிய திருவரங்கம்

Ode to Srïrangam of Rama

மாதவத்தோன் புத்திரன் போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை
ஓதுவித்த தக்கணையா உருவுருவே கொடுத்தானூர்
தோதவத்தித் தூய் மறையோர் துறை படியத் துளும்பி எங்கும்
போதில் வைத்த தேன் சொரியும் புனல ரங்கு மென்பதுவே! [4:8:1] [402]

Má tavattón puttiran pói mari kadal vái mándanai
Óduvitta takkanaiya uruvuruve koduttanúr
Tódavatti túi maraiyór turai padiya tulumbi yengum
Pódil veitta tén soriyum punalarangamenbaduvé! (402)

Being homage to his 'Guru', sage Sandipini,
For his tutelage, Krishna offered as his tribute
By restoring the child in that very stature,
Lost long time ago at sea side, 'Prabhasa',
Where the violent waves rush, turn up and down;
And He stays where vedic chanters of absolute purity,
Wearing taintless clothes, bathe at riverside ghat;
As also around such places bloom nectarine flowers
By the side of inundating river cauvery, called Srirangam!
[4:8:1] [402]

பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்
இறைப் பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து ஒருப்படுத்த உறைப்பனூர்
மறைப் பெருந் தீவளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தை அளித்திருப்பார்
சிறப்புடைய மறையவர் வாழ் திருவரங்கு மென்பதுவே! [4:8:2] [403]

Pirappagatté mándozhinda pillaigalai nalvaraiyum
Irai pozhudil konarndu koduttu oru padutta uraippanoor
Marai perun tee valarttiruppar varu virundai alittiruppár
Sirappudaiya maraiyavar vázh tiruvaranga menbaduvé! (403)

The Admirable Lord, brought back to life, in an instant,
The four infants who died at labour room, and
United them with their parents; this place is, where
The vedic seers of eminance cause to flame the three kinds,
Of sacrificial fire and receive, reverently, the guests,
With cordiality and entertain them well, reside,
Known as 'Tiruarangam', which is also the abode of our Lord!
[4:8:2] [403]

மருமகன் தன் சந்ததியை உயிர் மீட்டு மைத்துனன் மார்
உருவகத் தே வீழாமே குருமுகமாய்க் காத்தானூர்
திரு முகமாய்ச் செங்கமலம் திரு நிறமாய்க் கருங்குவளை
பொரு முகமாய் நின்றலரும் புனலரங்க மென்பதுவே! [4:8:3] [404]

Marumagantan sanḍadiyai uyir meettu meittunan már
Uruvagatté veezhámé gurumugamai kattanur
Tirumugamai senkamalam tiruniramai karunkuvalai
Porumugamai ninralarum punalaranga menbaduvé! (404)

Redeeming the life of'Parikshit' the progeny of his nephew
Abhimanyu from getting destroyed by deadly missile;
Rescued through Vyasa, Pandavas, the in laws, falling in to hell,
The Lord, whose abode is where the red-lotuses bloom like
His countenance, the purple lily flowers shine like
His splendid-complexion, harmoniously blossom
On the river-side cauvery, is the town called Tiru-arangam!
[4:8:3] [404]

கூன் தொழத்தை சிதகு உரைப்பக் கொடியவள் வாய்க்கூடிய சொல்கேட்டு
ஈன்று எடுத்த தாயாரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிய
கான் தொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக் களைந்தானூர்
தேன் தொடுத்தமலர்ச் சோலை திருவரங்கமென்பதுவே! [4:8:4] [405]

Kún ṭozhuṭṭai sidagu uraippa kodiyaval vái kadiya sol kéttu
Eenru yeduṭṭa táyáraiyum yirajjiamum ángozhiya
Kán ṭoduṭṭa neri pógi kanda karai kalaindánúr
Tén ṭoduṭṭa malar sólai Tiruvarangamenbaḍuvé! (405)

Mandarai, the slave kúni with hunchback, finding faults
In the coronation of Prince Rama, spoke again and again
Till it ended in cruel Kaikeyi utter baneful words; Listening
To these he deserted the mother who broughtforth him,
And also the kingdom, gone away to forest,
Thereupon, eradicated barbarously vicicous hordes
And He stays, where the flowers in the groves,
Secrete nectar aplenty everywhere, called Tiruarangam!
[4:8:4] [405]

பெருவரங்களவை பற்றி பிழக்குடைய இராவணனை
உருவரங்கப் பொருதழித்து இவ்வுலகினை கண் பெறுத்தானூர்
குரவு அரும்புக் கோங்கலரக் குயில் கூவும் குளிர் பொழில் சூழ்
திருவரங்கமென்பதுவே என் திருமால் சேர்விடமே! [4:8:5] [406]

Peru varangalavai parri pizhakkudaiya Iravananai
Uru varanga porudazhittu Ivvulaginai kan peruttánúr
Kuravu arumba kongalara kuyil kúvum kulir pozhil súzh
Tiruvaranga menbaduvé yen Tirumal sérvidame! (406)

Armoured with great boons, Ravana, the King of Lanka,
Perpetrated evil doings, met with effacement of form,
And his army ruined completely by Him, who rescued
This world entire, our Lord Tirumal, resides in this
Holy place, where 'Kurava' trees sprout gentle buds,
And blossom the lovely 'kongu' trees, whilst cuckoo
In revelry, warble, cooing happily at pleasant groves
That surround this place, called "Tiruarangam"! [4:8:5] [406]

கீழுலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே
ஆழிவிடுத்து அவருடைய கரு அழித்த அழிப்பனூர்
தாழை மடலூடுரிஞ்சித் தவள வண்ணப் பொடி யணிந்து
யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும் அரங்கமே! [4:8:6] [407]

Keezhulagil asurargalai kizhankirundu, kilarámé
Āzhi viduttu avarudaiya karu azhitta azhippanúr
Tázhai madalurinji ṭavala vanna podi aninḍu
Yázhinisai vandinangal álam vaikkum arangame! (407)

Uprooted the asuras in nether-world, not to raise again,
Set upon sudarsana, the Discus, and destroyed all foetus
Of asuras; The Lord sporting, prompt destruction lives here
The place—where bumble bees hum around, like 'lyres',
Rub against sheaths of serewpine inflorescence, besides,
Smear white pollen dust and sing *'leit-motiv' -- being*
The modulation of tune ~ is called Tiru-arangam! [4:8:6] [4

கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழிந் திழிந்து குமிழ்த்தெறிய
பிழக்குடைய அசுரர்களைப் பிணம் படுத்த பெருமானூர்
தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவாய் ஈர்த்துக் கொண்டு
தெழிப்புடைய காவிரி வந்து அடிதொழும் சீரரங்கமே! [4:8:7] [40

Kozhup-pudaiya sezhun kurudi kozhittizhindu kumizht-teriya
Pizhak-kudaiya asurargalai pinam padutta perumanúr
Tazhup-pariya sandanangal tadavaraivái eerttuk-kondu,
Tezhip pudaiya kaviri vandu adi tozhum seer arangamé! (40

The asuras who always torment the pious, when slained
By the Lord, their corpses pilled up, the thick blood
With fat and flesh, spilled forth and flowed like swirling river;
It is the place, where bulky sandal trees that can be entwined
Got uprooted at vast mountainous region, dragging,
Brought down by the roaring river cauvery, that prostrates
Itself at the feet of the Lord at his abode in Srirangam! [4:8:7] [408

வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்
எல்லை யில்லாத் தரணியையும் அவுணனையும் இடந்தானூர்
எல்லியும் போது இருஞ்சிறை வண்டு எம்பெருமான் குணம்பாடி
மல்லிகை வெண் சங்கூதும் மதிளரங்க மென்பதுவே! [4:8:8] [409]

Valleyirru kézhalumái váleyirru seeyamumai
Yellai yilla taraniyaiyum, avunanaiyum yidandánúr
Yelliyam pódu yirunsirai vandu yem perumán gunam padi,
Malligai ven sankúdum madilaranga menbaduvé! *(409)*

Temple towers with Pranavakruti Vimanam - Srirangam

வண்டினம் முரலும் சோலை, மயிலினம் ஆலும் சோலை,
கொண்டல் மீது அணவும் சோலை, குயிலினம் கூவும் சோலை,
அண்டர்கோன் அமரும் சோலை, அணி திருவரங்கம் என்னா
மிண்டர் பாய்ந்து உண்ணும் சோற்றை விலக்கி நாய்க்கு இடுமினீரே !

திருமாலை -
தொண்டரடிப் பொடி அழ்

At beauteous "Tiruvarangam" surround by groves,
Stays majestically the Lord of Áyars; in such, woodland park,
Hovering around humming bees singing melodies lovely;
Swaying, fluttering, dance the graceful peacocks
And dark bluey clouds in waves and waves embrace each other
Whilst cooing cuckoos melifluously prattle sweetly!
Proscribing food from gorging ingratitudes, ofter it to dogs!

★ ★ ★

Picture : Temple towers with Pranavakruti Vimanam - Sri Rangam
(Canto IV --- Eight, Ninth & Tenth Decads)

The Lord incarnated as 'Boar with lustrous strong tusk,
In beauteous healthy gums, lifted the vast borderless earth,
Stripping off Hiranyasura and as lion with brilliant teeth,
Torn the chest of Hiranyakasipu — , resides- where,
At dusk, fierceful robust winged beetles sing Lord's praise,
Drone around white jasmine flowers, as if blow the conches,
Is the place of our Lord surround by fortified walls, Tiruarangam
[4:8:8] [409]

குன்றாடு கொழு முகில்போல் குவளைகள் போல் குரைகடல் போல்
நின்றாடு கணமயில் போல், நிறமுடைய நெடுமாலூர்
குன்றூடு பொழில் நுழைந்து கொடியிடையார் முலையணவி,
மன்றூடு தென்றல் உலாம் மதிளரங்க மென்பதுவே! [4:8:9] [410]

Kunrádu kozhu muhil pól, kuvalaigal pol, kurai kadal pól,
Ninrádu kanamayil pól, niramudaiya nedumalúr;
Kunrúdu pozhil nuzhaindu kodi yidaiyar mulai anavi
Manrúdu ṭenral ulám madilaranga menbaḍuvé! (410)

Like fatty black cloud swollen with water, that roams
On the hills; like blue lilies; like roaring sea;
Like lofty peacocks unfurl their splendid feathers and dance;
In dark complexion, our wondrous Lord, whose place is,
In the midst of hills and groves, enter breeze southerly,
Penetrate the garden at cross roads, snatching fragrance.
Caress the breasts of slender waist of damsels and
Stroll in the city, fortified with walls- the Tiruarangam! [4:8:9] [410]

பருவரங்களவை பற்றிப் படை யாலித்து எழுந்தானை
செருவரங்கப் பொருது அழித்த திருவாளன் திருப்பதி மேல்
திருவரங்கத் தமிழ் மாலை விட்டு சித்தன் விரித்தன கொண்டு
இருவர் அங்கம் எரித்தானை ஏத்தவல்லார் அடியோமே! [4:8:10] [411]

Paru varangalavai parri padai yálittu yezhundánai
Seruvaranga poruḍu azhiṭṭa ṭiruválan tiruppaḍi mél
Tiruvaranga tamizh málai vittu chittan virittana kondu,
Iruvar angam yerittanai yetta vallár adiyome! (411)

Possessed with great boons and an army, in exultation,
Uprise the infuriated Ravana, got destroyed in the war,
By Rama, who cherishes Sita, of whose place
Tiru-arangam about which Vishnu Chittar,
The Periyazhvar, eloquently composed the garland
Of verses in Tamil; on our Lord who burnt the demons
Madhu and Kaitaba; and to those who worship
Our Lord devoutly, we become their servitors!

[4:8:10] [411]

❦

நான்காம் பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி

CANTO - IV - NINTH DECAD

நாரணன் உகந்த கோயில் திரவாரங்கம்

Ode to Srirangam The Lord's Abode

மரவடியைத் தம்பிக்கு வான் பணையம் வைத்துப் போய்வானோர் வாழ
செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவந்து உலகாண்ட திருமால் கோயில்
திருவடி தன் திருவுருவம் திருமங்கை மலர்க்கண்ணும் காட்டி நின்று
உருவுடைய மலர் நீலம் காற்றாட்ட ஓ! சலிக்கும் ஒளி அரங்கமே!

[4:9:1] [412]

Maravadiyai ṭambikku ván panaiyam vetittu pói vanór vázha
Seruvudaiya disaikarumam tirutti vanḍu ulagánda Tirumal koil
Tiṛuvaditan tiruvuruvam tirumangai malar kannum kátti ninru
Uruvudaiya malar neelam karrátta o! salikkum oli arangame! (412)

With his younger, Bharata, pledged sandals as warranty; .
Entered ' Dhandaka' forest, proceeding in south direction,
Fought fierce battle with Rakshasas, mended them all;
Granting succour to celestials made them live freely;
Returned triumphantly, to rule the State; — our Lord,
Whose abode is where He manifests,in His Form gracious,
As well shine the benevolent flowry eyes of Lakshmi his Consort;
Also shapely bluey lily sway, fluttering dancing in breeze
All these reveal the resplendent wonder at Srirangam!

[4:9:1] [412]

தன் அடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்கு மேல்
என்னடியார் அது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தார் என்பர் போலும்
மன்னுடைய வீபீடணற்கா மதினிலங்கை திசை நோக்கி மலர்கண் வைத்த
என்னுடைய திருவரங்கற்கன்றியும் மற்றொருவருக்கு ஆளாவரே!

[4:9:2] [413]

Tan adiyar tirattagattu tamaraiyalagilum sidakuraikkumél
Yennadiyar adu seiyar seidárél nanru seidár yenbárpólum
Manudaiya vibeedanarká madil yilankaitisai nókki malarkan vaitha
Yennudaiya tiruvarangarku anriyum marruoruvarkku álávaré! (413)

Even if the lotus Lady, his consort, finds fault with his devotees,
"My votaries shall never be in the wrong; and if they did any,
They have done good deeds" thus seem to utter, my Lord;
And to dear 'Vibhishana', he himself, reclining west to east,
At Tiru-arangam, shower his grace with lotus eyes, at Lanka,
In south.direction; such benevolence, being his grace, if, not
To my 'Ranga',will the savants become servitors to any other?
[4:9:2] [413]

கருளுடைய பொழில் மருதும் கதக் களிறும் பிலம்பனையும் கடிய மாவும்
உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையும் உடைய விட்டு ஓசை கேட்டான்
இருளகற்றும் எறிகதிரோன் மண்டலத்தூடு ஏற்றிவைத்து ஏணி வாங்கி
அருள் கொடுத்திட்டு அடியவரை ஆட்கொள்வானமருமூர்
அணியரங்கமே! [4:9:3] [414]

Karuludaiya pozhil marudum kada kalirum pilambanaiyum kadiya
mávum
Uruludaiya sagadaraiyum mallariyum udaiya vittu ósai kéttán!
Irulagarrum yeri kaḍiron mandalaṭṭudu yérri veittu yéni vángi
Arul koduttittu adiyavarai átkolvanamarumúr ani-arangamé! (414)

Encountered in twilight at grove, with twain' Maruda' trees,
Furious elephant' Kuvalaya', 'Pralambasura', cruel 'Kesin'-
An asura in guise of horse, 'Sakata' the demon cart that,
Rolled amuck, and mighty wrestlers et.al. ruined . in toto
By our lord, only to hear their wailing; He lifts them all,
With ladder of no return, to the zone of haloed sun,
Remover of darkness, blest them all; embracing pious servitors
Stays He eternally at this place — Tiru -arangam! [4:9:3] [414]

பதினாறா மாயிரவர் தேவிமார் பணிசெய்யத் துவரை யென்னும்
அதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர் மன்னு கோயில்
புது நாண் மலர்க் கமலம் எம் பெருமான் பொன் வயிற்றில் பூவே
போல்வான்
பொது நாயகம் பாவித்து இறுமாந்து பொன் சாய்க்கும் புனல் அரங்கமே!
[4:9:4] [415]

Padinara mayiravar dévimar pani saiya tuvarai yennum
Adil nayagarági veer**r**irunda ma**n**avá**l**ar mannu koil,
Pudu ná**n** malar kamalam yem peruman pon vayirril púve pólván
Podu nayagam bavittu yirumandu pon sáikkum punal arangamé! (415)

Six and Ten thousands - consorts and aspirants-devoutly
Perform their blemishless service at Dwaraka
The place which adorn'd as their Chief and Lord;
But stay forever at your abode here— at Tiruarangam
Where blossoms afresh in the waters, the lotus flowers;
Vying with each other to become unique, like the one
That rise as umbel from Lord's navel, and in elation,
Looked down at other flowers in the flowing river
As their grandeur forms become thin get submerged [4:9:4] [415]

ஆமையாய் கங்கையாய் ஆழ்கடலாய் அவனியாய் அரு வரைகளாய்
நான்முகனாய் நான் மறையாய் வேள்வியாய் தக்கணையாய்த்தானும்
ஆனான்
சேமம் உடை நாரதனார் சென்று சென்று துதித்து இறைஞ்சிக் கிடந்தான்
கோயில்
பூ மருவிப் புள்ளினங்கள் புள்ளரையன் புகழ் குழறும் புனல் அரங்கமே!
[4:9:5] [416]

Ámaiyai, gangaiyai ázh kadalái avaniyái aru varaiga**l**ái
Nán muganái nan mariyái vélviyai takka**n**aiyái ṭánum ánán;
Sémam udai náraḍanar senru senru ṭuḍiṭṭu yirainji kidandán kúil
Púmaruvi pu**ll**inanga**l** pu**ll**ariyan pugazh kuzharum punal arangamé! (416)

When sage Narada went for holy dip in 'Ganges' he saw IT
As tortoise, bewildered but immediately, as Ganga - river;
Thereupon, river Ganga mentioned; ocean being greater;
The Ocean indicated Earth as such; the Earth to Mountains;
And Mountains to Brahma with faces four; Then Brahma, to
Sacred Vedas four, in turn, Vedas to Yajna and Yajna to
Lord Vishnu as Dakshina—thus knowing truth Narada went
Again and again worshipped him, prayed unto him, who
Reclined in the Temple; and at nearby river, the birds
Mingle with flowers, meditate sing and twitter
The glory of Suparna; is the beauteous Tiru-arangam! [4:9:5] [416]

மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர் முடிப்பித்தவர்களையே மன்னராக்கி
உத்தரை தன் சிறுவனையும் உய்யக் கொண்ட உயிராளன் உறையும் கோயில்
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்த நாடும்
சித்தர்களும் தொழுதிறைஞ்சத் திசை விளக்காய் நிற்கின்ற திருவாரங்கமே! [4:9:6] [417]

Meittunanmár kádaliyai mayir mudippittavargalaiyé mannarákki
Uttarai tan siruvanaiyum uya konda uyirálan uraiyum kóil;
Pattargalum bagavargalum pazha mozhi vái munivargalam paranḍa nádum,
Cittargalum tozhudirainja disai vilakkái nirkinra Tiruvarangamé! (417)

The Lord who enabled Draupadi beloved Lady of Pandavas,
To fasten her loosen'd hair as she vowed to do so only by
Smearing blood of Duhshasana and Duryodana on their killing
In battle fierce; and he made his in-laws, the Pandavas,
To rule the Kingdom, he resuscitated the charred son .
Of Uttara to life as he, rules the life of all and
Stays forever in the Temple— where the saints and
Devotees, vedic seers and sages, ascetics and all others
Who live in the vast world submissively and reverently
Worship Him, who stays as beacon at Tiru-arangam! [4:9:6] [417]

குறட் பிரமசாரியாய் மாவலியை குறும்பு அதக்கி அரசுவாங்கி
இறைப் பொழுதில் பாதாளம் கலவிருக்கை கொடுத்துகந்த எம்மான்
கோயில்
எறிப்புடைய மணிவரை மேல் இள ஞாயிறு எழுந்தாற் போல்
அரவணையின் வாய்
சிறப்புடைய பணங்கள் மிசைச் செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும்
திருவரங்கமே! [4:9:7] [418]

Kurat brahmachariyái mávaliyei kurumbu aḍakki arasu vángi
Iraippozhuḍil pádálam kalavirukkai koduttuganda yemman kóil
Yeri-pudaiya manivaraimel yila jnayiru yezhundárpól aravanaiyin vái
Sirappudaiya panangal misai sezhumanigal vitterikkum Tiruvarangame
(418)

The Lord incarnate as 'Vamana, the celibate, subdued
The egoistic, malicious Mahabali, took his kingdom, and
In a trice granted him, happily, nether world, to live in fusion;
Our Lord's Temple is where, like young, effulgent sun rises
On the glittering peaks of mountain, the mouths of hooded
serpent
Anantha, Lord's Couch, shine as radiant gems at Tiruarangam!
[4:9:7] [418]

உரம் பற்றி இரணியனை உகிர்நுதியால் ஒள்ளிய மார்புறைக்க ஊன்றி
சிரம்பற்றி முடி இடியக் கண் பிதுங்க வாயலறத் தெழித்தான் கோயில்
உரம் பெற்ற மலர்க்கமலம் உலகு அளந்த சேவடி போல் உயர்ந்துகாட்ட
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல் தாள் சாய்த்துத் தலைவணக்கும் தண்
அரங்கமே! [4:9:8] [419]

Uram parri yiraniyanai ugirnudiyál olliya marburaikka únri,
Siramparri mudi yidia kan pidunga vayalara tezhittan kóil
Uram perra malar kamalam ulagu alanda sévadi pól uyarndu kátta
Varamburra kadir sennel ṭál saittu ṭalai vanakkum ṭan arangamé! (419)

Our Lord, held fast, inflicting Hiranya's adorable chest-
Piercing, cleaved it with nails strong; also holding his head
Throttle the crown, crumble to pieces; and squeezed
His eyes to bulge out which made him with wide mouth,

To scream clamourously; He, whose temple is where,
Plenteous, lov'ly lotus flowers emulate to rise like Lord's feet,
That measured the worlds; and ripened red paddy,
Grown thick and thigh, with inclined stalk, bow their heads,
The golden grain - is at illustrious Srirangam! [4:9:8] [419]

தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய் ஏனமாய் அரியக் குறளாய்
மூவுருவில் இராமனாய்க் கண்ணனாய்க் கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்
சேவலொடு பெடை யன்னம் செங்கமல மலர் ஏறி ஊசல் ஆடிப்
பூவணை மேல் துதைந்து எழு செம் பொடியாடி விளையாடும் புனல்
அரங்கமே! [4:9:9] [420]

Tévudaiya meenamái, ámaiyái, yénamái, ariyai, kuralái
Muvuruvil iramanai kannanai karkiyai mudippán kóil
Sévalodu pedai yannam senkamala malar yéri úsal adi
Púvanai mél tudaintu yezhu sempodiyadi vilaiyadum punal arangamé!
(420)

The Lord manifested as lustrous Fish, Tortoise, Boar, Lion,
Besides incarnate as dwarf Vamana the three Ramas
Krishna; also to descend as Kalki to provide succour to pious;
Whose Temple is, where the male and female pairs of
Swans, together climb onto red lotus flowers, sing and sway,
On soft bed of flowers lay,embracing each other, smear pollen
Dust of flowers and play in the holy waters at Tiru-arangam!
[4:9:9] [420]

செருவாளும் புள்ளாளன் மண்ணாளன் செருச் செய்யும் நாந்தக மென்னும்
ஒருவாளன் மறையாளன் ஓடாத படையாளன் விழுக்கையாளன்
இரவாளன் பகலாளன் என்னையாளன் ஏழுலகப் பெரும் புரவாளன்
திருவாளன் இனிதாகத் திருக் கண்கள் வளர்க்கின்ற திருவரங்கமே!
[4:9:10] [421]

Seruválum pullálan mannálan seru saiyum nandagamennum
Oru válan maraiyálan odada padaiyálan vizhukkaiyálan
Iraválan pagalálan yennaiálan yézhulaga perum puraválan
Tiruválan yiniḍaga tiru kangal valarkkinra Tiru varangamé! (421)

The Lord who reigns Garuda, his vehicle and a warrior,
The ruler of all worlds, 'possessor of unique sword Nandaka;
Supreme sovereign of Vedas;. commander of indomitable army;
Generously munificent Lord- controller of Day, and Night;
my master;
Benefactor of worlds seven, Emperor of 'Sri'; willingly chose,
Lovely Tiru-arangam'; immersed in yogic meditation!
[4:9:10] [421]

கைந் நாகத்திடர் கடிந்த கனல் ஆழிப்படையுடையான் கருதும் கோயில்
தென் நாடும் வட நாடும் தொழநின்ற திருவரங்கத்திருப்பதியின் மேல்
மெய்ந்தாவன் மெய்யடியான் விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழ் உரைக்க
வல்லார்
எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமான் இணையடிக்கீழ் இணைபிரியாது இருப்பர்
தாமே! [4:9:11] [422]

Kein-nagattidar kadinda kanal ázhi padaiyudaiyán karudum kóil,
Tennádum vadanádum tozha rinra tiruvaranga tiruppaḍiyin mél
Main návan maiyadiyán vittu chittan viritta tamizh uraikka vallár
Yenjnanrum yemperumán yinaiyadi keezh yiṇai piriyadu yiruppár aame!
(422)

The Lord who removed pains of elephant -- prayed lifting trunk,
And he the possessor of fiery Discus, willingly made
His abode at Tiruvarangam. where devotees from North and
South gather to worship; and on whom composed this ode
By truth spoken honest and sincere servitor Vishnu Chittar
Eloquently uttered in verses ten; All those who recite well,
Inseparably, forever, endure bliss, at twain feet of the Lord!
[4:9:11] [422]

* * *

நான்காம் பத்து - பத்தாம் திருமொழி

CANTO - IV - TENTH DECAD

திரு அரங்கனிடம் ஓர் விண்ணப்பம்

Earnest Appeal to Lord Rangnatha!

துப்புடையாரை அடைவது எல்லாம்
சோர்விடத்து துணை ஆவர் என்றே
ஒப்பிலே னாகிலும் நின் அடைந்தேன்
ஆனைக்கு நீ அருள் செய்தமையால்
எய்ப்பு என்னை வந்து நலி யும் போது அங்கு
ஏதும் நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்
அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே ! [4:10:1] [423]

Tuppudaiyárai adaivadu Yellám
Sórvidattu tunai ávar yenré;
Oppilénágilum nin adaindén
Anaikku nee arul saidameiyál
Aippu yennai vandu naliyum pódu angu
Yédum nán unnai ninaikka máttén;
Appodaikku yippóde solli veittén
Arangattaravanai palliyáné! (423)

0! Lord reclined on serpent couch, 'Ananta' at Srirangam,
Hearken: All those surrender unto thee *Noblesse Excellence*
Mainly seek salvation sure to get succour;
Is the unassailable testimony in this transitory world!
Though unworthy am I, as you graced the tusker in distress,
I stay put surrendered at your feet; and languishing
Due to infirmity and at throes of death, I may perchance
Be not in a position to remember you; and for that moment
Now itself, when I am fully conscious, I utter all your names!
[4:10:1] [423]

Lord Ranganatha, Ranganayaki - Srirangam

எழிலுடைய அம்மனைமீர் என் அரங்கத்தின் அமுதர்
குழலழகர், வாயழகர், கண்ணழகர், கொப்பூழில்
எழு கமலப் பூவழகர் எம்மானார் என்னுடைய
கழல் வளையைத் தாமும் கழல்வளையே யாக்கினரே !

நாச்சியார் திருமொழி
- ஆண்டாள்

O! Gracious Mothers! my Lord Ranga,
Ambrosial delight, in beauteous tresses;
With lips coral, lov'ly mouth and bewitching eyes;
And beauteous lotus rises from His lov'ly navel,
Above all, my beloved consort; He himself
Did cause my bangles, loosen'd, to escape!

* * *

Picture Courtesy : RNR

சாமிடத்து என்னைக் குறிகொள்கண்டாய்
        சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தினானே!
நா மடித்து என்னை அனேக தண்டம்
        செய்வதா நிற்பர் நமன் தமர்கள்
போம் இடத்து உன் திறத்து எத்தனையும்
        புகா வண்ணம் நிற்பதோர் மாயை வல்லை
ஆம் இடத்தே உன்னைச் சொல்லி வைத்தேன்
        அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:2] [424]

Sámidattu yennai kurik-ko**l** ka**n**dái
        Çankodu chakkaram yénḍinái!
Ná madittu yennai aneka dandam
        Seivadá nirpar naman tamarga**l**;
Póm yidattu un tirattu yettanaiyum
        Pugá va**nn**am nirpadór mayai vallai
Ám yidatté unnai sollivaittén
        Arangat tarava**n**ai palliyáné! (424)

O! Wielder of conch and Discus, reclined on serpent couch,,
Anantha at Srirangam, kindly heed to my submission; at the
Time of death, remember me to liberate; Else,
The messengers of Yama, the God of Death, in wrath,
Fold their tongue, readily, await to punish me; and
Drag me away; if I were to go with them, O! Lord, in your
Mysterious way, you may make me, not to think of you!
0! wondrous Lord, I do utter all your names, right now, when,
I am fully conscious of you, lead me to graceful sanctuary !
[4:10:2] [424]

எல்லையில் வாசல் குறுகச் சென்றால்
        ஏற்றி நமன் தமர் பற்றும் போது
நில்லுமின் என்னும் உபாய மில்லை
        நேமியும் சங்கமும் ஏந்தினானே!
சொல்லலாம் போதே உன் நாம மெல்லாம்
        சொல்லினேன் என்னைக் குறிக் கொண்டு என்றும்
அல்லற் படாவண்ணம் காக்க வேண்டும்
        அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:3] [425]

Yellaiyil vásal kuruga senrál
        Yérri naman tamar parrum pódu
Nillumin yennum ubáyamillai
        Némiyum sankamum yéndináné!
Sollalám pédé un námamellám
        Sollinen, yennai kuri kondu yenrum
Allar padá vannam kákka véndum
        Arangattaravanai palliyáné! (425)

0! wielder of Conch and Discus reclined on serpent couch,
Anantha, at Srirangam, hearken, my submission:
When I reach final moment of my life, proceed through
Narrow gateway at porch arcade, where messengers
Of Yama, hold me as castaway; there seems no strategam
To prevent them; hence, when I can afford to meditate on
Your potent names, I utter them consistently; keep this in mind
And forever you must save me from distress and painful
affliction! [4:10:3] [425]

ஒற்றை விடையானும் நான்முகனும் உன்னை
        அறியாப் பெருமை யோனே !
முற்ற உலகெல்லாம் நீயேயாகி
        மூன்றெழுத்தாய முதல்வனேயோ !
அற்றது வாணாள் இவற்கென் றெண்ணி
        அஞ்ச நமன் தமர் பற்ற லுற்ற
அற்றைக்கு நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்
        அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே ! [4:10:4] [426]

Orrai vidaiyánum nán muganum
        Unnai ariyáp perumaiyóné!
Murra ulagellam neeyéyági
        Munrezhuttáya mudalvanéyó!
Arradu vánál yiver kenrenni
        Anja naman tamar parralurra
Arraikku nee yennai kákka vendúm
        Arangattaravanai palliyáné! (426)

Siva who rides the peerless bull his vehicle, and
Brahma with faces four, know not your greatness,
0! Lord, reclined on Anantha the serpent couch at Srirangam;
Becoming all worlds yourself, being indweller,
And three letters A, U, M appear as one word; *O! Ens Entium*!
"This man's day's are over" computing thus the messengers
Of Yama, causing everyone fear, grab me forcibly;
And on that day, you must save me, granting sanctuary!
[4:10:4] [426]

பை அரவின் அணைப் பாற்கடலுள்
பள்ளி கொள்கின்ற பரம மூர்த்தி
உய்ய உலகு படைக்க வேண்டி
உந்தியில் தோற்றினாய் நான்முகனை
வைய மனிசரைப் பொய் யென் றெண்ணிக்
காலனையும் உடனே படைத்தாய்
ஐய! இனி என்னைக் காக்க வேண்டும்!
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:5] [427]

Pei aravin anai parkadalul
Palli kolginra pararna-múrthi
Uiyia ulagu padaikka véndi
Unḍiyil torrinai nanmuganai
Veiya manisarai poiyenrenni
Kalanaiyum udane padaittai
lya! yini yennai kákka véndum
Arangattu aravanai palliyáné! (427)

0! Lord reclined on Anantha, the serpent Couch, at Srirangam;
Thou recline on hooded serpent in Milky Ocean, sleepeth
In yogic meditation-being; 'Sesi', the sole Master
Enable to subsist created the worlds, in excellence,
Through Brahma, caused him born in your navel flower!
Resolving that mankind of this world prone to do wrongs, and
To punish them, you created Time, the God of Death;
0! my Lord, I beseech you, save me granting emancipation!
[4:10:5] [427]

தண்ணெனவில்லை நமன் தமர்கள்
சாலக் கொடுமைகள் செய்யா நிற்பர்
மண்ணொடு நீரும் எரியும் காலும்
மற்றும் ஆகாசமுமாகி நின்றாய்!
எண்ணலாம் போதே உன் நாமம் எல்லாம்
எண்ணினேன் என்னைக் குறிக் கொண்டு என்றும்
அண்ணலே! நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:6] [42

Tannenavillai, naman tamargal
Sála kodumaigal seiyá nirpar
Ma**nn**odu neerum yeriyum kálum
Marrum akasamumági ninrái !
Ye**nn**alam pódé un náman yellám
Yenninén, yennai kuri ko**n**du yenrum
Annale! nee yennai kákka vé**n**dum
Arangattarava**n**ai palliyáné! (42

0! Lord, at Srirangam reclining on Ananta the serpent couch,
You manifest as Earth, Water, Fire, Air and Space,
And other evolutes of *'Prakriti'* O! Swamin! the messengers,
Of yama damnably uncouth, heartless, continuously,
Inflict harmful pains; When I can afford to meditate
On your names sacred, as I utter them sincerely
I beseech you bear this in mind and protect me for-ever!
[4:10:6] [42

செஞ்சொல் மறைப் பொருளாகி நின்ற
தேவர்கள் நாயகனே! எம்மானே!
எஞ்சலில் என்னுடை இன்னமுதே!
ஏழுலகமுடையாய்! என்னப்பா
வஞ்ச உருவின் நமன் தமர்கள்
வலிந்து நலிந்து என்னைப் பற்றும் போது
அஞ்சலமென்ற என்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:7] [42

Senchol marai porulági ninra
dévargal náyagané! yemmáne!
Yenjalil yennudai yinnamudé!
Yezhulaga mudaiyai! yennappá!
Vanja uruvin naman tamargal,
Valindu, nalindu, yennai parrumpodu
Anjala manru yennai kákka véndum
Arangattaravanai palliyáné! (429)

0! Lord at Srirangam, reclining on 'Ananta', the serpent couch
Shine as inlying matter of all vedas which embodying
Upright words; O! Lord, of celestials; my swamin!
Delightfully, blemishless, Ambrosia, O! my father!
Pervade all the seven worlds; when messengers of yama,
In deceitful form forcibly in a compelling way cause pain,
And capture me; "Fear Not", thus assuredly, you must save me!
[4:10:7] [429]

நான் ஏதும் உன் மாயம் ஒன்றறியேன்
நமன்தமர் பற்றி நலிந்திட்டு இந்த
ஊனே புகே யென்று மோதும் போது
அங்கேதும் நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்!
வானேய் வானவர் தங்களீசா!
மதுரைப் பிறந்த மாமாயனே! என்
ஆனாய்! நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! [4:10:8] [430]

Nan yédum un máyam onrariyén
Naman tamar parri nalindittu yinda
Úné pugé yenru módum pódu
Angédum nan unnai ninaikka máttén!
Vánéy vanavar tangaleesá
Madurai piranda má-máyane! yen
Anai! nee yennai kákka véndum
Arangattaravanai palliyáné! (430)

0! Lord, at Srirangam, reclining on Ananta, the serpent couch,
Master of celestials, who ensconced in bliss supreme,
Wondrous Lord of infinite sports, source of all might,
Born at Mathura, O! amaranthine Lord, your servitor,
Though, I know not your mysterious play, when messengers
Of Yama, capturing, command me, "to enter back into this
Fleshly world" and smite me; at that time and place,
I' 11 not be able to think of you; but you must redeem me!
[4:10:8] [430]

குன்றெடுத்து ஆநிரை காத்த ஆயா !
கோநிரை மேய்த்தவனே ! எம்மானே !
அன்றுமுதல் இன்று அறுதியாக
ஆதியஞ் சோதி ! மறந்தறியேன்
நன்றும் கொடிய நமன் தமர்கள்
நலிந்து வந்து என்னைப் பற்றும் போது
அன்றங்கு நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தவணைப் பள்ளியானே ! [4:10:9] [431]

Kunreduttu ánirai kátta áya!
Kónirai méittavané! yemmáné!
Anru mudal yinru arudiyága
Adiyanjyóti! marandariyén!
Nanrum kodiya naman tamargal
Nalindu vandu yennai parrum pódu
Anrangu nee yennai kákka véndum
Arangattaravanai palliyáné! (431)

O! Lord reclining on Ananta, the serpent couch, at Srirangam
you held aloft the Govardhan hill to rescue the cows
O! Gopala, the cow-herd Lord, you conducted the Cows
For gazing since then O! my Lord till this day, scarcely did I
Even consign me to oblivious curse, and loose sight
Of your glory, O! eternal Jyoti, the messengers of yama,
Excessively cruel, when they forcibly capture me
At that time and place; You must save me! [4:10:9] [431]

மாயவனை மது சூதுனனை
மாதவனை மறையோர்கள் ஏத்தும்
ஆயர்கள் ஏற்றினை அச்சுதனை
அரங்கத்து அரவணைப் பள்ளியானை
வேயர் புகழ வில்லிபுத்தூர் மன்
விட்டு சித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்
தூய மனத்தனராகி வல்லார்
தூமணி வண்ணனுக்காளர் தாமே!

[4:10:10] [432]

Máyavanai madu súdananai
Madhavanai maraiyárgal yéttum
Áyargal yérriani acchudanai
arangattu arava**n**ai pa**ll**iyánai
Véyar pugazh villiputtúr man
Vittu chittan sonna málai pattum
Túya manattanaragi vallar
tumani va**nn**anuk kálar táme!

(432)

To the greatly mysterious Lord, Madhusudana, the Madhava,
Pious vedic chanters sing hymns of orison;
O! the renown'd bull of ayar race, Achyuta,
The imperishable, stay in his abode at Srirangam
Reclining on Anantha, the serpent couch, on whom
Vishnu Chittar, strung the garland of verses ten;
And those who recite with pure heart remain
Forever as servitors of the Lord in sapphire hue! [4:10:10] [432]

* * *

Sri Andal - Srivilliputtur

PERIYAZHVAR TRUMOZHI (Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

ஐந்தாம் பத்து - CANTO - V

TABLE - E

		Page No.
1. ஏழையேன் இடரைக் களைவாயே!	Absolutely Simpleton, Remove all Obstacles	301
2. அன்று பட்டினம் காப்பே	This City with Nine Gates Protected Well!	309
3. அஞ்சேல் என்று கை கவியாய்!	Lifting Hands of Compassion Bless me 'Fear Not'	315
4. உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன்	I've encapsulated you in me whilst put myself in you	321

Temple Tower, Tirumalirum Solai -
Guarded by the guardian deity "Padinettampadi Karuppu"

PERIYAZHVAR TRUMOZHI
(Sublime Hymns of Mystic Consciousness)

ஐந்தாம் பத்து - ஒன்றாம் திருமொழி
CANTO - V - FIRST DECAD
ஏழையேன் இடரைக் களைவாயே !
Absolutely Simpleton, Remove all Obstacles!

வாக்குத் தூய்மை இலாமையினாலே,
மாதவா ! உன்னை வாய் கொள்ள மாட்டேன்
நாக்கு நின்னையல்லாமல் அறியாது
நான் அது அஞ்சுவன் என் வசமன்று
மூர்க்குப் பேசுகின்றான் இவனென்று
முனிவாயேலும் என் நாவினுக்கு ஆற்றேன்
காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்
காரணா ! கருளக் கொடியானே ! [5:1:1] [433]

Vákku túimey yilámaiyinálé
Madhava ! unnai vai kolla mattén ;
Nakku ninnai yallál ariyádu
Nán adu anjuvan yen vasamanru
Múrkku pesuginran yivanenru
Muniváyélum yen navinukku árrén
Kákkai váyilum katturai kolvar
kárana ! karulak kodiyáné ! (433)

O! Madhava, Garudadawaja,*Ens Entium* of Cosmos
Owing to inelegantly impure tongue, I do not
Chant hymns and sing solemn orison unto you;
My tounge knows no one other than you; I fear that
Tongue comes not under control; 'he blabbers foolishly'
Thus saying, angered are you, though; I still fail to
Alleviate my tongue's severity; even in crow's caw
A harsh cry, good omen are seen by nobility! [5:1:1] [433]

சழக்கு நாக்கொடு புன் கவி சொன்னேன்
        சங்கு சக்கர மேந்து கையானே !
பிழைப்பராகிலும் தம் மடியார் சொல்
        பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே
விழிக்கும் கண்ணிலேன் நின் கண் மற்றல்லால்
        வேறொரு வரோடு என் மனம் பற்றாது
உழைக்கு ஓர் புள்ளி மிகையன்று கண்டாய்
        ஊழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே ! [5:1:2] [434]

Sazhakku nákkodu pun kavi sonnén
        sangu chakkara méndu kaiyáné !
pizhaippáragilum tam adiyár sol
        poruppadu periyór kadananré
Vizhikkum kannilén nin kan marrallál
        Véroruvaródu yen manam parrádu
Uzhaikku ór pulli migai anru kandái
        Úzhi yezhulagundumizhndáné ! (434)

0! Lord holding conch and discuss in hand,
In times of deluge swallow the worlds seven;
Thence create them all again; with my nasty tongue
Faulty poems are sung; is it not the bounden duty
Of noblesse to tolerate their servitor's words,
However wrong they be? My wakeful eyes fall
On your cherubic countenance and - none other; and
My mind can't seek anyone else; for the deer
One more spot, won't be irksome excess! [5:1:2] [434]

நன்மை தீமைகள் ஒன்றும் அறியேன்
        நாரணா ! என்னும் இத்தனை அல்லால்;
புன்மையால் உன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்
        புகழ்வான் அன்று கண்டாய் திருமாலே!
உன்னுமாறு உன்னை ஒன்றும் அறியேன்
        ஓவாதே நமோ நாராணா ! என்பன்
வன்மையாவது உன் கோயிலில் வாழும்
        வைட்டண வன் என்னும் வன்மை கண்டாயே! [5:1:3] [435]

Nanmai teemaigal onrum ariyén
        Nára**n**é ! yennum yittanai allal ;
Punmaiyál unnai pulluvam pési
        Pugazhván anru ka**n**dai, Tirumalé !
Unnumaru unnai onrum ariyen
        Óvádé namó nára**n**á ! yenban,
Vanmaiyavadu un kóyilil vázhum
        Vaitta**n**avan yennum vanmai ka**n**dáyé! (435)

Tirumale! O! Lord, except to utter the mystic mantra --
'*Narayana*' I know neither virtue, nor evil thoughts
With all meanness speak slyly; you have seen me
Praise you not; I haven't obtained the design
To intently meditate on you; I can only ceaselessly
Mutter '*Namo Narayana*'; the pride of my strength
As you know it, is that, I am a proud vaishanava
Living in your magnificently grandeur abode' [5:1:3] [435]

நெடுமையால் உலகேழும் அளந்தாய்!
        நின்மலா ! நெடியாய்! அடியேனைக்
குடிமை கொள்வதற்கு ஐயுற வேண்டா
        கூறை சோறு இவை வேண்டுவதில்லை
அடிமை என்னும் அக்கோயின் மையாலே
        அங்கங்கே அவை போதரும் கண்டாய்!
கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்று நின் தாதை
        கோத்தவன் தளைகோள் விடுத்தானே! [5:1:4] [436]

Nedumaiyal ulagézhum alandai !
ninmala ! nediyai ! adiyénai
Kudimei kolvadarku iyura vénda
Kurai soru yivai vénduvadillai
Adimai yennum ak koyinmeiyálé
Angange avai pódarum kandái !
Kodumai kanjanai konru nin tadai
Kottavan talái kól viduttáné ! (436)

0 ! immaculate Lord, incarnate as 'Vamana' the dwarf,
Sought alms from 'Mahabali' and when granted, in a trice
Grown *as TRIVIKRAMA*, in cosmic form, and measured all
The worlds in strides three; slained 'cruel Kamsa ;
Freed your father, removing the locks of fetters;
I beseech you not to have doubt to take me
Into your ancestry; I desire not garments,
Nor the food; being your servitor, as its very glory
And greatness will certainly get me these wherever I go,
In all, such places, with no effort ! [5:1:4] [436]

தோட்டம் இல்லவள் ஆத்தொழு ஓடை
துடவையும் கிணறும் இவையெல்லாம்
வாட்ட மின்றி உன் பொன்னடிக் கீழே
வளைப்பகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன்
நாட்டு மானிடத்தோடு எனக்கு அரிது
நச்சுவார் பலர் கேழ லொன்றாகி
கோட்டு மண் கொண்ட கொள்கையினானே !
குஞ்சாரம் வீழக் கொம்பொசித் தானே ! [5:1:5] [437]

Tóttam illaval attozhu ódai
tudavaiyum kinarum yivai yellám
Váttaminri un ponnadi keezhé
valaippagam vaguttu kondirundén
Nattu manidattódu yenakku aridu
nacchuvar palar kezhalonrági
Kottu man konda kolgaiyináne
kunjaram veezha kombosittáné ! (437)

Long, long ago, when earth was hidden deep in ocean,
Manifest as BOAR with sea water dripping, lifted it
With frightful tusk-tooth; and split the tusk of 'Kuvalaya'
The mighty pachyderm, which fell down, killed;
Bowery orchard, flowery garden; wife and cow; cattlestall;
Murmuring brook that flows nearby; fields, wells and all these
I enjoyed tirelessly, at your feet; making circled region kept
Orderly; it is arduous to live with country folks; as many cherish
To live worldly but I seek refuge at your feet [5:1:5] [437]

கண்ணா ! நான் முகனைப் படைத்தானே !
காரணா ! கரியாய் ! அடியேன் நான்
உண்ணா நாள் பசி ஆவது ஒன்று இல்லை
ஓவாதே நமோ நாராயணா என்று
எண்ணா நாளும் இருக்கு எசுச் சாம வேத
நாண் மலர் கொண்டு உன பாதம்
நண்ணா நாள் அவை தத்துறுமாகில்
அன்று எனக்கு அவை பட்டினி நாளே ! [5:1:6] [438]

Kanná ! nán muganai padaittáné
káraná ! kariyái ! adiyén nán
U**nn**a nal pasi ávadu onru yillai ;
óvadé namó nárayaná yenru
Ye**nn**a ná**l**um yirukku yesu sáma véda
ná**n** malar ko**n**du una pádam
Na**nn**á nál avai tatturumágil
anru yenakku avai pattini nále ! (438)

0 ! Lord Krishna, created Brahma with faces four;
0 ! Primeval Lord with body black, First Cause of cosmos !
Being your bonded servitor, I never felt hungry
Even on those days when food was not available; but
When I couldn't meditate *"Namo Narayana* ", uninterruptedly
Nor worship at your feet lovely, with flowers afresh,
Chanting mantras from Vedas, Rig, Yajur and Sama;
Such days if arise, will indeed be the starving days. [5:1:6] [438]

வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல் ஒரு பாம்பை
மெத்தையாக விரித்து அதன் மேலே
கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கம்
காணலாங் கொ லென்றாசையினாலே
உள்ளம் சோர உகந்து எதிர் விம்மி
உரோம கூபங்களாய் கண்ண நீர்கள்
துள்ளம் சோரத் துயிலணை கொள்ளேன்
சொல்லாய்யான் உன்னைத் தத்துறுமாறே! [5:1:7] [439]

Vellai vellattin mél oru pámbai
mettaiyága virittu adan mélé
Kalla nittirai kolginra margam
kánalénkol yenru asaiyinálé
Ullam sóra ugaṇdu yedir vimmi
Uróma kupangalai kanna neergal
Tullam sóra tuyilanai kollén
Solláiyán unnai tatturumáré! (439)

In the midst of silvery flood—milky ocean --
Yearning to behold you reclining on soft couch
The serpent Ananta -- in yogic meditation; O! Lord,
Craving to see you rapturously; my heart and soul melt,
Heaving a sigh anxiously, hair stands with horripiliation;
Flow down in stream, the tears that stay not in eyes;
And sleep not me ;I beseech you,tell me how to reach you!
[5:1:7] [439]

வண்ணமால் வரையே குடையாக
மாரி காத்தவனே! மதுசூதா!
கண்ணனே! கரிகோள் விடுத்தானே!
காரணா! களிறு அட்ட பிரானே!
எண்ணுவார் இடரைக் களைவானே!
ஏத்தரும் பெருங் கீர்த்தியினானே!
நண்ணி நான் உன்னை நாள் தொறும் ஏத்தும்
நன்மையே அருள் செய் எம்பிரானே! [5:1:8] [440]

Vanna mál varaiyé kudaiyága
    mári káttavané ! madhusúda !
Kannane ! Karikol viduttáné !
    Káraná ! Kaliru atta piráné !
Yennuvar yidarai kalaiváné!
    yettarum perun keertiyináné !
Nanni nan unnai nál torum yéttum
    nanmaiye arul sai yempiráné ! (440)

0! Lord , held the magnificent hill, "Govardhana' as umbrella
Secured all, from stormy rains! O Madhusudhana!
Krishna! rescued 'Gajendra', the elephant in distress!
0! *Ens Entium*! destroyed 'Kuvalaya' the cruel tusker!
Remover of afflictions, of those who contemplate on you;
Your glory knows no bound; O! my Lord grace me
With virtues sterling; nearing you, to worship daily! [5:1:8] [440]

நம்பனே ! நவின் றேத்த வல்லார்கள்
    நாதனே ! நரசிங்கமது ஆனாய் !
உம்பர்கோன் உலகேழும் அளந்தாய் !
    ஊழி ஆயினாய் ! ஆழி முன் ஏந்தி
கம்ப மா கரிகோள் விடுத்தானே !
    காரணா ! கடலைக் கடைந்தானே !
எம்பிரான் என்னையாளுடைத் தேனே !
    ஏழையேன் இடரைக் களைவாயே ! [5:1:9] [441]

Nambané ! navinrétta vallárgal
    náthané ! narasinga madu ánái!
Umber kón ulagézhum alandái !
    Úzhi áyinái ! ázhi mun yéndi
Kamba má kari kól viduttáné !
    Káraná ! kadalai kadaindáné !
Yembirán yennaiyaludai téné !
    Yezheiyén yidarai kalaiváyé ! (441)

Chief of those who amazingly extol you, O! Lord Supreme,
You incarnate as Nrisimha, the man-lion; measured
The worlds seven; O! king of Celestials, during deluges
Remain alone as unique redeemer; wielding Discus
Freed the scared elephant: O! Lord, churn'd the ocean,
With mount Mandara as rod; my nectarous
Sovereign, pious servitor I am, absolutely simpleton
I beseech you, remove all afflictions, to attain you! [5:1:9] [441]

காமர் தாதை கருதலர் சிங்கம்
காண வினிய கருங்குழற்குட்டன்
வாமனன், என் மரகத வண்ணன்
மாதவன் மது சூதனன் தன்னை
சேம நன்கு அமரும் புதுவையர்கோன்
விட்டு சித்தன் வியன் தமிழ் பத்தும்
நாம மென்று நவின்று ரைப்பார்கள்
நண்ணுவர் ஒல்லை நாரணன் உலகே! [5:1:10] [442]

Kámar tádai karuḍalar singam,
Kána yinia karunkuzhar-kuttan
Vamanan, yen maragatha vannan,
Madhavan, Madhu súdanan, tannai
Séma nangu amarum puduvaiyar kón
vittu chittan viyan tamizh pattum
Namamenru navinru uraippárgal
nannuvar ollai Náranan ulagé ! (442)

Father of kamadeva, the cupid; a frightful lion
To infidels; with beauteous dark curly locks, Vamana,
The dwarf laddie; in complexion like lustrous emerald;
Madhava, the Sriya: Pathi, Madhusudana, the destroyer :
Of demon Madhu; of whom knowing supremely well,
Vishnu Chittar, the Chief of Villiputtur, composed
These wondrous hymns ten in classic Tamil; and all those
Who learn well and trained, to recite sonorously, will reach
Expeditiously vaikunta, the abode of Narayana gracefully !
[5:1:10] [442]

* * *

ஐந்தாம் பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

CANTO - V - SECOND DECAD

அன்று பட்டினம் காப்பே

The City with Nine Gates Protected Well!

நெய்குடத்தைப் பற்றி ஏறும் எறும்புகள் போல் நிரந்து எங்கும்
கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள் ! காலம் பெற உய்யப் போமின்
மெய்க் கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப் பிரானர் கிடந்தார்
பைக் கொண்ட பாம்பணையோடும் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே !
[5:2:1] [443]

Nei kudattai parri yérum erumbugal pól nirandu yengum
Kai kondu nirkinra nóigál! kalam pera uiya pómin
Mei kondu vandu pugunḍu véḍa piranar kidanḍár
Pei konda pambanaiyódum pandu anru pattinam káppé! (443)

Like swarm of ants climb the pot brimful with ghee,
Afflict with diseases, completely, the nine portal body in triple bonds;
To survive elsewhere, O! sickness, leave this body now itself!
The Lord of Vedas, inclined to stay, entered my heart and soul,
Made it his abode reclining on hooded serpent bed;
The old order changed; this city with nine gates secured well
[5:2:1] [443]

சித்திரகுத்தன் எழுத்தால் தென்புலக் கோன் பொறி ஒற்றி
வைத்த இலச்சினை மாற்றித் தூதுவர் ஓடி யொளிந்தார்;
முத்துத் திரைக் கடற் சேர்ப்பன் மூதறிவாளர் முதல்வன்
பத்தர்க்கு அமுதன் அடியேன் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே ![5:2:2] [444]

Chiṭṭira Kuṭṭan yezhuṭṭal tenpula kón pori orri
Vaitta yilacchinai márri tuduvar odi-yolindár
Muttu tirai kadar sérppan múdariválar mudalvam (444)
Pattarkku amudan adiyén pandu anru pattinam káppé!

The verdict of Chitragupta, endorsed by Yama with signet,
The king of southquarter, altered; the agents of the God
Of Death, hiding, fled away; the Lord who belongs to
Pearly sea with billowy waves, Chief of enlightened sages,
Delight of devotees, embraced me—his servitor:
The old order changed; this city with nine gates secured well!
[5:2:2] [444]

வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து வண்புலச் சேவை அதக்கி
கயிற்றும் அக்கு ஆணி கழித்துக் காலிடைப் பாசம் கழற்றி
எயிற்றிடை மண் கொண்ட எந்தை இராப்பகல் ஓதுவித்து என்னைப்
பயிற்றுப் பணி செய்யக் கொண்டான் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே!
[5:2:3] [445]

Vayirril tozhuvai pirittu vanpula sévai aḍakki
Kayirrum akku áni kazhittu kálidai pásam kazharri
Yeyirridai man konda yendai yirá pagal óduvittu yennai
Payirri pani seiya kondán; pandu anru pattinam káppé! (445)

Once, descended as Boar, held earth on canine-tooth;
My father, day and night, taught me Vedas, trained me
In austerities, freed me from fetters of births that tangled
In the womb; subding senses, removing supremacy
Of nerves and bones, loosened, to expel carnality of
Shackled legs;ordained me for impeccable service unto him;
The old order changed and this city with nine gates
secured well! [5:2:3] [445]

மங்கிய வல்வினை நோய்காள்! உமக்கும் ஓர் வல்வினை கண்டீர்
இங்குப் புகேன்மின், புகேன்மின்; எளிது அன்று காண்டீர், புகேன்மின்;
சிங்கப் பிரான் அவன் எம்மான் சேரும் திருக்கோயில் கண்டீர்;
பங்கப்படாது உய்யப் போமின் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே! [5:2:4] [446]

Mangiya val vinai nóigál! umakkum ór val vinai kandeer !
Ingu pugén min, pugén min; yelidu anru kandeer, pugénmin
Singa piran avan yemmán sérum tirukkoil kandeer;
Pangappadadu uiyap-pómin; pandu anru pattinam káppé ! (446)

O! decaying diseases owing to past 'Karmas' you inflict
Painful distress; for, you had seen a unique, strong eerie effect
Enter not here; this body is desired by my Lord,
Enter not; it is not easy to get in; enter not;
My Lord Nrisimha himself chose to join me here, in this body;
Made his abode, a temple of excellence; see for yourself;
Without getting disgraced go elsewhere to survive!
The old order changed; this city with nine gates secured well!
[5:2:4] [446]

மாணிக்குறள் உரு ஆய மாயனை என் மனத்துள்ளே
பேணிக் கொணர்ந்து புகுத வைத்துக் கொண்டேன் பிறிது இன்றி
மாணிக்கப் பண்டாரம் கண்டீர்; வலிவன் குறும்பர்கள் உள்ளீர்
பாணிக்க வேண்டா நடமின் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே! [5:2:5] [447]

Mánik **kural** uru áya máyanai yen manattullé
Péni konarndu puguda vaittu kondén piridu yinri
Manikka pandáram kandeer; valivan kurumbargal ulleer
Pánikka véndá, nadamin; pandu anru pattinam káppé ! (447)

O! mischievous, arrogantly strong inimical senses,
The Lord, sans disparity incarnate as Vamana, the celibate;
Mysterious Purusha, who desirably cherish to enter in me,
To dwell forever, in my heart, do you know
This place is the treausure house of rubies !
With no further delay, hurry up to some other place !
The old order changed; this city with nine gates secured well!
[5:2:5] [447]

உற்ற உறுபிணி நோய்காள் ! உமக்கு ஒன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்
பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானார் பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்
அற்ற முரைக்கின்றேன் இன்னம் ஆழ்வினைகள் உமக்கு இங்கு ஓர்
பற்றில்லை கண்டீர் நடமின் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே !
[5:2:6] [448]

Urra uru pini noigál ! umakku onru sollugén kénmin;
Perrangal méikkum piránár pénum tiruk-koil kandeer !
Arramuraik-kinren yinnam ázh vinaigal umakku yingu ór
Parrillai kandeer, nadamin; pandu anru, pattinam káppé ! (448)

O! ye, disgusting diseases hearken, let me tell you something !
This my body, favoured place of the Lord who tended cows;
His residency, a temple of excellence; see for yourself;
O! deep rooted, rigidly, sinful diseases of evil deeds,
Ultimately, let me say, that you have no hold here;
Knowing it clearly, walk away quickly !
The old order dhanged; this city with nine gates
secured well [5:2:6] [448]

கொங்கைச் சிறுவரை யென்னும் பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்டு அழுந்திக்கிடந்து உழல் வேனை
வங்கக் கடல் வண்ணன் அம்மான் வல்வினை ஆயின மாற்றிப்
பங்கப் படா வண்ணம் செய்தான் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே!
[5:2:7] [449]

Kongai siruvarai yennum podumbinil veezhndu vazhukki
Angu ór muzhaiyinil pukkittu azhundik-kidandu uzhalvénai
Vanga kadal vannan ammán valvinai áyina marri
Panga pada vannam seidan; pandu anru pattinam káppé ! (449)

I slipped in the valley, a hollowed place, in between
breasts which look like small peaks thenceforth entered
Abysmal cave, encased, floundered, helplessly lay aside;
The great Lord, in hue like bluey sea, removing
All the effects of evil deeds, past and present, rescued me,
From their horrific afflictions, graced me to survive!
The old order changed; this city with nine gates secured well!
[5:2:7] [449]

ஏதங்கள் ஆயின எல்லாம் இறங்கல் இடுவித்து என்னுள்ளே
பீதக வாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து
போதில் கமலவன் நெஞ்சப் புகுந்து என் சென்னித் திடரில்
பாத இலச்சினை வைத்தார் பண்டு அன்று பட்டினம் காப்பே! [5:2:8] [450]

Yédangal áyina yellam yirangal yiduvittu yennullé
Peedagavádai piránár pirama guruvági vanḍu
Pódil kamalavan nenjam pugunḍu yen senni tidaril
Pada yilacchinai veittár ; pandu anru pattinam káppé ! (450)

The Lord robed in silken attire with golden hue,
Arriving as my spiritual master and revered teacher,
Enter my heart, squeeze to eradicate all my ignorance,
Doubtful claims, and contrary knowledge; and
At opportune moment penetrate, lotus of my vibrant heart,
Stamped his feet as sacred symbol on my head, sanctified it;'
The old order changed, this city with nine gates secured well !
[5:2:8] [450]

உறகல் உறகல் உறகல் ஒண் சுடர் ஆழியே! சங்கே!
அறஎறி நாந்தக வாளே! அழகிய சார்ங்கமே! தண்டே!
இறவு படாமல் இருந்த எண்மர் உலோக பாலீர்காள்
பறவை அரையா! உறகல் பள்ளியறை குறிக் கொண்மின்! [5:2:9] [451]

Uragal uragal uragal on sudar ázhiyé ! shangé !
Ara yeri nándaka valé ! azhagiya sárngamé ! tandé !
Iravu padámal yirunda yenmar, uloga paleergál,
Paravai araiya! uragal, palliyarai kuri konmin ! (451)

Sleep not, be vigil and keep awake; O ! brilliant 'Sudarsana'
The blazing Discus ; O! 'Nandaka', the sword, fling aside,
Wholly the limbs of enemies ! O ! beauteous bow 'Saarnga' ;
Also the mace 'Kaumodaki' ; O! enduring sentinals, of
Quarters eight and Garuda, the king of birds;
Ye all be vigilant and stay on guard over my body,
The sanctum- sanctorum of Lord! minding it, sleep not, awake!

அரவத்து அமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும்
அரவிந்தப் பாவையும் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து
பரவைத் திரை பல மோதப் பள்ளி கொள்கின்ற பிரானை
பரவுகின்றான் விட்டு சித்தன் பட்டினம் காவற் பொருட்டே! [5:2:10] [452]

Aravattu amaliyinódum azhagiya parkadalodum
Aravinda pávaiyum tánum agampadi vandu pugundu
Paravaitirai pala móda palli kolginra piránai
Paravuginran Vittu Chittan pattinam kávar porutté ! (452)

The virtuous serpent Ananta, being his, couch soft,
In the glorious milky ocean, together with the Lady,
His consort ensconced in lotus-red, and he himself
Adorn this place-my body; as shattering waves of vast sea
Move slowly up and down and sway to and fro,
The Lord recline on his couch in yogic meditation ;
Of whom Vishnu Chittar, his body being Lord's City,
For its safety and security, prays unto Him ! [5:2:10] [452]

* * *

ஐந்தாம் பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

CANTO - V - THIRD DECAD

அஞ்சேல் என்று கை கவியாய்

Lifting Hands of Compassion, Bless Me 'Fear Not'

துக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து கிடந்த வலையை அறப் பறித்து
புக்கினில் புக்கு உன்னைக் கண்டு கொண்டேன் இனிப் போக
விடுவதுண்டே ?
மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடை மோத இழந்தவள் தன் வயிற்றில்
சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய் ! திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய் !
[5:3:1] [453]

Dukka suzhalaiyai súzhndu kidanda valaiyai ara parittu,
Pukkinil pukku unnai kandu kondén, yini póga viduvadundé?
Makkal aruvarai kallidai moda yizhandaval tan vayirril
Chikkena vandu pirandu ninrái! Tirumalirum Solai yendái! (453)

In the whirlpool of life, cut asunder the encircled net,
Enter new residence, the sanctified place, where
I have found you now; henceforth, will I allow you to go?
Devaki, lost her children six, destoryed by cruel Kamsa,
Flinging them against boulder; and in her womb sacred,
Hurriedly entered, born as indestructible, 'Krishna';
Oh! the Lord at Tirumal-irum - Solai, my father, dear![5:3:1] [453]

வளைத்து வைத்தேன் இனி போக லொட்டேன், உன்தன் இந்திர
ஞாலங்களால்
ஒளித்திடல் நின் திருவாணை கண்டாய் நீ ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லை
அளித்து எங்கும் நாடும் நகரமும் தம்முடைத்தீவினை தீர்க்கல் உற்று
தெளித்து வலஞ் செய்யும் தீர்த்தமுடை திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய் !
[5:3:2] [454]

Valaittu veitten yini pógalottén, untan, Indira jnalangalál, ;
Olittidal nin tiruvánai kandái, nee oruvarkkum maiyanallai
Alittu yengum nádum nagaramum tammudai teevinai teerkkal urru,
Telittu valan seiyum teertamudai Tirumalirum Solai yendái! (454)

Countrymen and citizens all assemble here
To efface the shame of evil deeds, get sprinkled,holy water
Of sanctified Nupura Ganga which circumambulates
The sacred hill Tirumalirum-solai; O! my father dear
Encircling you I shan't allow your going away;
I'll swear on your consort; you seem not aware of
Devotee's concern; and do not disclose your form real ! [5:3:2] [454]

உனக்குப் பணி செய்திருக்கும் தவமுடையேன், இனிப் போய் ஒருவன்
தனக்குப் பணிந்து கடைத்தலை நிற்க நின் சாயை அழிவு கண்டாய்
புனத்தினைக் கிள்ளிப் புது அவி காட்டி உன் பொன்னடி வாழ்க என்று
இனக் குறவர் புதியது உண்ணும் எழில் மாலிருஞ் சோலை எந்தாய் !
[5:3:3] [455]

Unakku pani saidirukkum tavamudaiyén, yini pói oruvan
Tanakku panindu kadai talai nirka nin sayai azhivu kandái;
Puna tinai killi pudu avi katti unponnadi vázhga yenru
Yina kuravar pudiyadu unnum yezhil Málirum sólai, yendái! (455)

The tribal kuravas sing hymns, praise your golden feet;
Harvest millets grown in dryland - forest tract -- cook afresh,
Make offerings to you, and eat at this beauteous
Tirumalirum Solai, where you stay; O! my father dear!
I have had the unique chance of doing selfless service to you;
But now leaving you, were I to seek someone-else knock at
His door to serve him, will it not belittle your glory? [5:3:3] [455]

காதம் பலவும் திரிந்து உழன்றேற்கு அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை உன்
பாத நிழலல்லாமல் மற்றோர் உயிர்ப்பிடம் நான் எங்கும் காண்கின்றிலேன்
தூது சென்றாய் ! குரு பாண்டவர்க்காய் அங்கு ஓர் பொய்ச்சுற்றம் பேசிச் சென்று
பேதஞ் செய்து எங்கும் பிணம் படுத்தாய் ! திருமாலிருஞ் சோலை எந்தாய் !
[5:3:4] [456]

Kaḍam palavum tirindu uzhanrérku angu ór nizhalillai neerumillai un
Pada nizhalallal marrór uyirppidam nan yengum kánginrilén
Tudu senrai! Kuru Pandavarkkai angu or poi surram pési senru
Bédam saidu yengum pinam paduttái! Tirumalirum Solai yendai! (456)

O! Lord, you weṇt as emissary of Pandavas,
Uttered falsities and kindled discordance among cousins,
The 'kuru-pandavas', as though helping them, destroyed the
Heroes; you stay at Tirumal-irum-solai, O! my father, dear!
I wandered several miles of long stretches, and,
Floundered with no shade, nor water to drink;
I haven't found anywhere-else, another *sanctuary*
Like your feet, which provide a delightful shade! [5:3:4] [456]

காலு மெழா கண்ண நீரும் நில்லா உடல் சோர்ந்து நடுங்கி குரல்
மேலு மெழா மயிர் கூச்ச மறா என தோள்களும் வீழ்வு ஒழியா !
மாலுகளா நிற்கும் என் மனனே ! உன்னை வாழத்தலைப் பெய்திட்டேன்
சேல் உகளா நிற்கும் நீள் சுனை சூழ் திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய் !
[5:3:5] [457]

Kálumezhá kanna neerum nillá udal sorndu nadungi kural
Mélum yezhá mayir kucchamará yena tólgalum veezhvu ozhiyá
Malugalá nirkum yen manané! unnai vazha talai paidittén
Sel-ugala nirkum neel sunai súzh Tirumálirum - Sólai yendái! (457)

O! Lord, my father dear, at Tirumalirum solai, where you stay
Frisky fishes jump to leap in vast lengthy springs; move not
My legs; Stay not tears in eyes; trembles, my frame wearily;
Rise not the voice; hair stand on horrpilation;
Shoulders droop to decline; sans peace of mind
Perplexed am I; but enlivened thoughts, heart and soul
Lay concerted on thee, to live with these forever! [5:3:5] [457]

எருத்தக் கொடி யுடையானும் பிரமனும் இந்திரனும் மற்றும்
ஒருத்தரும் இப்பிறவி என்னும் நோய்க்கு மருந்து அறவாரும் இல்லை
மருத்தவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணா மறு பிறவி தவிரத்
திருத்தி உன் கோயிற் கடைப்புகப் பெய், திருமாலிருஞ் சோலை எந்தாய்!
[5:3:6] [458]

Yeruttu kodi udáiyanum biramanum indiranum marrum ;
Oruttarum yippiravi yennum noikku marundu aravárum yillai;
Maruttuvanái ninra mámani vanna! marupiravi tavira
Tirutti un koyir kadai puga pei, Tirumalirum Sólai yendái! (458)

0! Lord, staying at Tirumalirum Solai, my father dear!.
Lord Siva who possess the flag inscribed with 'bull' insignia,
Brahma with faces four, Indra and others are unaware of
The medicine for the sickness of 'births'; knowing my mind,
Gracious physician, O! Lord, in sapphire hue,
Dispispelling the cyclic births, purify me, and bless me,
To enter the portel of your Splendourous Temple! [5:3:6] [458]

அக்கரை என்னுமனத்துக் கடலுள் அழுந்தி உன் பேர் அருளால்
இக்கரை ஏறி இளைத்திருந்தேனை அஞ்சேல் என்று கை கவியாய்
சக்கரமும் தடக்கைகளும் கண்களும் பீதக ஆடை யொடும்
செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய்! திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்!
[5:3:7] [459]

Akkarai yennumanattu kadalul azhundi unpér arulál
Yikkarai yeri yilaittirundénai anjél yenru kai kaviyái
Chakkaramum tadkkaigalum. kangalum peethaka adaiyodum
Sekkar nirattu sivappudaiyai! Tirumalirum Sólai, yendái! (459)

He who wields the Discus, Sudarsana with broad shoulders;
Beauteous eyes; robed in silken attire of golden hue; and
In complexion like scarlet sky, stay at Tirumalirum Solai,
My father dear; on the shore at other side of sinful ocean,
Plunged in abysmal mundane life, sink slowly
In the quick-sand, but with your magnanimity, grace,
And mercy, climbed the shore here; wearied am I yet,
You lift not hands of compassion and bless me, 'Fear Not'!
[5:3:7] [459]

எத்தனை காலமும் எத்தனை ஊழியும் இன்றொடு நாளை என்றே
இத்தனை காலமும் போய்க் கிறிப்பட்டேன் இனி உன்னைப்
போகலொட்டேன்
மைத்துனன் மார்களை வாழ்வித்து மாற்றவர் நூற்றுவரைக் கெடுத்தாய்
சித்தம் நின் பாலது அறிதி அன்றே திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்!
[5:3:8] [460]

Yettanai kálamum yettanai úzhiyum yinrodu nálai yenré
Ittanai kalamum pói kiripattén, yini unnai pogalottén;
Meittunan márgalai vazhvittu marravar nurruvarai keduttái
Chittam nin páladu aridi anré, Tirumalirum-Sólai yendái! (460)

0! Lord, staying at Tirumal-irum-solai, my father dear;
You enabled your in-laws, the Pandavas, to live happily!
And destroyed Kauravas hundred, the inimical forces;
How many times, earlier to this birth, in this *Kalpa,*
And how many *Kalpas* of aeons prior to the existing one,
Today, tomorrow and so on till this day, fused into Infinitude.
Now, I've captured you, I won't allow you to go;
You know it well, my mind in full form, immerged in you!
[5:3:8] [460]

அன்று வயிற்றில் கிடந்திருந்தே அடிமை செய்யல் உற்றிருப்பன்
இன்று வந்து இங்கு உன்னைக் கண்டு கொண்டேன் இனிப்
போகவிடுவதுண்டே ?
சென்றங்கு வாணனை ஆயிரந்தோளும் திருச்சக்கர மதனால்
தென்றித் திசை திசை வீழச் செற்றாய்! திருமாலிருஞ் சோலை எந்தாய்!
[5:3:9] [461]

Anru vayirril kidandirundé adimai seyyal urriruppan
Inru vandu yingu unnai kandu kondén yini pogaviduvadundé?
Senrangu vánanai ayirantolum tiruchakkara madanal
Tenri disai disai-veezha serrai! Tirumalyirum Solai, yendai! (461)

You went to that place, *'chonidapura'* wielding,
The Discus Sudarsana, cut asunder the thousand
Shoulders of Banasura, scattered them in all directions;

O! Lord, staying at Tirumalirum Solai, my father dear!
That day, before I was born, as I lay in the womb,
Desired to perform blemishless service unto you; and
After a lapse of long time , I've found you at this place,
Where you stay now, as such, how can I let you go? [5:3:9] [461]

சென்று உலகம் குடைந்தாடும் சுனைத் திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள்
நின்ற பிரான் அடிமேல் அடிமைத்திறம் நேர்பட விண்ணப்பஞ் செய்
பொன் திகழ் மாடம் பொலிந்து தோன்றும் புதுவைக் கோன்விட்டு சித்தன்
ஒன்றினொடு ஒன்பதும் பாடவ ல்லார் உலகம் அளந்தான் தமரே!
[5:3:10] [462]

Senru ulagam kudaindádum sunai Tirumálirum Sólai tannul
Ninra pirán adi mél adimai tiram nér pada vinnappam sai
Pon tigagh mádam polindu tónrum puduvaikon Vittu Chittan
Onri nódu onbadum páda vallar ulagam alandan tamare! (462)

All denizens of world, go there, plunge into springs
For a holy dip at Tirumal-irum-Solai, where stays He,
Our Lord, at whose feet, worshipping, entreat him;
Vishnu Chittar, the Periyazhvar, Chief of Villiputtur;
Where tall mansions, lustrously shine in gold
Entered in His mind, met him, sung hymns, one and nine;
And Those who sing them devoutly, will become the servitors,
Of the Lord, who measured the world in great strides! [5:3:10] [462]

⁂

Lord Venkatesvara with His consorts - Tirumalai - Tirupati

சென்னி ஓங்கு தண் திருவேங்கடமுடையாய் உலகு
தன்னை வாழ நின்ற நம்பி! தாமோதரா! சதிரா!
என்னையும் என்னுடைமையையும் உன் சக்கரப் பொறி ஒற்றிக் கொண்டு
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன் இனி என் திருக்குறிப்பே! [5:4:1]

With tall, quiet, and cool peaks at Venkata Hills,
0! Lord, staying there, grant succour to all beings; 0! *Noblesse*
Excellence, skilful Damodara, in consecration, me and
other possession of mine, sanctified with sacred symbol,
the 'Sudarsana' Disc; desired to perform service unto you
Sought your loving grace; and what more identity required?

* * *

Picture Courtesy : *RNR*

ஐந்தாம் பத்து - நான்காம் திருமொழி

CANTO - V - FOURTH DECAD

உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன், என்னையும் உன்னிலிட்டேன்!

I've encapsulated you in me, whilst put myself in you

சென்னி ஓங்கு தண் திருவேங்கடமுடையாய் உலகு
தன்னை வாழ நின்ற நம்பி! தாமோதரா! சதிரா!
என்னையும் என்னுடைமையையும் உன் சக்கரப் பொறி ஒற்றிக் கொண்டு
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன் இனி என் திருக்குறிப்பே! [5:4:1] [463]

Senni óngu tan tiruvenkadamudaiyái ulagu
Tannai vázha ninra nambi! damódara! sadirá!
Yennaiyum yennudaimaiyaiyum un chakkara pori orri kondu
Ninnarule purindirunden yini yen tiruk-kurippé! (463)

With tall, quiet, and cool peaks at Venkata Hills,
0! Lord, staying there, grant succour to all beings; 0! *Noblesse Excellence*, skilful Damodara, in consecration, .Me and
Other possession of mine, sanctified with sacred symbol,
The 'Sudarsana' Disc; desired to perform service unto you
Sought your loving grace; and what more identity required?
[5:4:1] [463]

பறவை ஏறு பரம் புருடா! நீ என்னைக் கைக் கொண்ட பின்
பிறவி என்னும்கடலும் வற்றிப் பெரும் பதம் ஆகின்றதால்
இறவு செய்யும் பாவக்காடு தீக் கொளீஇ வேகின்றதால்
அறிவை என்னும் அமுத ஆறு தலைப்பற்றி வாய்க் கொண்டதே!
[5:4:2] [464]

Paravai yeru param purudá! nee yennai kai konda pin
Piravi yennum kadalum varri perum paḍam aginradál
Iravu saiyum pavak-kádu tee koli-yi veginradál
Arivai yennum amuda áru talai parri vái kondaḍé! (464)

Ascend 'Garuda' the bird vehicle O! Lord, Supreme Purusha
Ever since you adopted me, the ocean of births and deaths,
Dried up; became a sanctified place, amazing indeed!
The ruinous trap-groves — *'karmas'* of past existence,
Are destroyed completely in the raging forest- fire,
Experiencing divinity in strength, knowledge flows,
like brimming river of Ambrosia, murmuring under
'Stars and moon, flooding the head, in waves and waves,
And sans perplexity, endure bliss eternally! [5:4:2] [464]

எம்மனா! என் குல தெய்வமே! என்னுடை நாயகனே!
நின்னுளேனாய்ப் பெற்ற நன்மை இவ்வுலகினில் ஆர் பெறுவார்?
நம்மன் போலே வீழ்த்து அமுக்கும் நாட்டில் உள்ள பாவம் எல்லாம்
சும்மெனாதே கைவிட்டு ஓடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே! [5:4:3] [465]

Yemmanà! yen kula daivamé! yennudai náyagané
Ninnulénái perra nanmai, yivulaginil ár peruvár?
Namman pole veezhttu amukkum, náttil ulla pávam yellám
Summenádé kai vittu odi túrugal poindanavé! (465)

Our king, favourite Deity of our clan, O! my master!
Who else in this mundane world enjoy the bliss
And immense beneficence, as I have obtained now?
Though en masse squeezing all the sins and
Miseries of the world together hung heavily like yama,
The God of Death; all these silently and quietly
Run away and sought refuge in blasphemous ones! [5:4:3] [465]

கடல் கடைந்து அமுதம் கொண்டு கலசத்தை நிறைத்தாற் போல்
கடல் உருகி வாய்திறந்து மடுத்து உன்னை நிறைத்துக் கொண்டேன்
கொடுமை செய்யும் கூற்றமும் என் கோல் ஆடி குறுகப் பெறா
தடவரைத் தோள் சக்கர பாணி! சார்ங்க விற் சேவகனே! [5:4:4] [466]

Kadal kdaindu amudam kondu kalasaṭṭai niraiṭṭál pól
Udal urugi vái tirandu maduṭṭu unnai niraiṭṭu kondén
Kodumai saiyum kurramum yen kól adi kuruga pérá
Tadavarai ṭól chakkara páni ! sárnga vil sévagané! (466)

0! Lord with mountain high shoulders wield 'Sudarsana'
The Discus, hold the bow 'Sarnga', being great warior;
As you churned milky ocean with mount "Mandara"
For the craving celestials, obtained ambrosia, filled the pot;
Melting my-self, unfolding *dharma bhuta jnana*
The attributive consciousness - I delight in you fully!
And cruel uncouth yama, obey my scepter, come not nearby!
[5:4:4] [466]

பொன்னைக் கொண்டு உரைகல் மீதே நிறம் எழ உரைத்தாற் போல்
உன்னைக் கொண்டு என் நாவகம் பால் மாற்றின்றி உரைத்துக்
கொண்டேன் :
உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன்
என் அப்பா ! என் இருடீகேசா ! என் உயிர்க் காவலனே ! [5:4:5] [467]

Ponnai kondu uraikal rneedé niram yezha uraittar pól
Unnaik kondu yen navagam pál marrinri uraiṭṭu kondén!
Unnai kondu yennul vaittén yennaiyum unnilittén
Yen appa! yen yirudeekesa! yen uyir kavalane! (467)

My father dear, Lord of senses, rules sun and moon,
My soul's guardian! like rubbing gold on touch-stone,
To determine its purity, I have immutably inscribed
Your name on my tongue, and encapsulated you
In me whilst put myself in you, being "a place in sun"! [5:4:5] [467]

உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்று ஒழியாமல் எல்லாம்
என்னுடைய நெஞ்சகம் பால் சுவர் வழி எழுதிக் கொண்டேன்
மன் அடங்க மழு வலங்கைக் கொண்ட இராம நம்பீ !
என்னிடை வந்து எம் பெருமான் ! இனி எங்குப் போகின்றதே ? [5:4:6] [468]

Unnudaiya vikkiramam onru ozhiyamal yellám
Yennudiaya nenjagampál suvar vazhi yezhuḍi kondén
Man adanga mazhu valangai konda yiráma nambee!
Yennidai vandu yem perumán! yini yengu poginradé? (468)

Subduing the arrogant and pompous kings,
Holding the battle-axe in right hand, O! noblesse,
Our Lord, Parasu Rama, all your valient deeds .
Without any omission, I have inscribed
In my mind, like an indestructible art on the wall;;
Having come to me, where can you go now? [5:4:6] [468]

பருப்பதத்துக் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குல பதி போல்
திருப் பொலிந்த சேவடி என் சென்னியின் மேல் பொறித்தாய்
மருப்பு ஒசித்தாய்! மல் அடர்த்தாய்! என்றென்று உன் வாசகமே
உருப் பொலிந்த நாவினேன் உனக்கு உரித்து ஆக்கினையே! [5:4:7] [469]

Paruppadattu kayal poritta pandiyar kulapati pól
Tirup-polinda sévadi yen senniyin mél porittai
Maruppu osittái! mal adarttái! yenrenru un vachagame
Unlip polinda navinén unakku urittu akkinaiyé! (469)

Just as Pandiya king who inscribed his emblem
'Makara' fish, on the mountain peak, you imprinted
Your blooming auspicious lotus feet on the crown of my head;
You severed the tusk of 'kuvalaya' the cruel pachyderm;
"Ruined the wrestlers 'Chanura' and 'Mushtika';
Suchlike your exemplary deeds as petals of fragrant flowers;
My tongue praised your form, O Lord! you claimed me
As your 'Sesha' an absolute, dependent servent, indeed!
[5:4:7] [469]

அனந்தன் பாலும் கருடன் பாலும் ஐது நொய்தாக வைத்து என்
மனந்துள்ளே வந்து வைகி வாழச் செய்தாய் எம்பிரான்!
நினைந்து என்னுள்ளே நின்று நெக்குக் கண்கள் அசும்பு ஒழுக
நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன் நேமி நெடியவனே! [5:4:8] [470]

Anantan pálum garudan pálum lydu noidága veittu, yen
Manattanullé vandu veigi vázha saidái, yempiran!
Ninaindu yennullé ninru nekku kangal asumbu ozhuga
Ninaindirundé siramam teerndén nemi nediyavané! (470)

Oh! my Lord, wielder of 'Discus', Sudarsana, grown in
Gigantic cosmic form as Trivikrama'; you share your love
In a lesser degree on 'Ananta' the serpent couch, and
Suparna' the great vehicle bird; entered my heart;
Consented happily, blest me with a new good life;
And forever I think of you, stand by your side,
Enjoying you with a melting heart, my eyes
Shed tears of joy; and contemplating on you,
Thoughtfully, 1 ended all my fatigue and weariness! [5:4:8] [470]

பனிக் கடலில் பள்ளி கோளைப் பழக விட்டு ஓடி வந்து என்
மனக் கடலில் வாழவல்ல மாய மணாள நம்பீ
தனிக் கடலே! தனிச் சுடரே! தனியுலகே! என்றென்று
உனக்கு இடமாய் இருக்க என்னை உனக்கு உரித்து ஆக்கினையே!
[5:4:9] [471]

Pani kadalil palli kolai pazhaga vittu ódi vanḍu yen
Mana kadalil vazha valla máya manala nambee!
Tani kadale! tani sudare! tani ulage! yenrenru
Unakku yidamái yirukka yennai unakku urittu ákkinaiyé! (471)

Quitting your habit of reclining on 'Ananta' in cold
Milky ocean, hastened to live in the ocean of my mind!
0! wondrous, bridgeroom, *noblesse excellence*! While the
Unique milky ocean; the spectacular solar region; and
The magnificent heaven; and all such glorious abodes await you,
0! Lord securely chose to live in me; how marvellous it is!
[5:4:9] [471]

தட வரைவாய் மிளிர்ந்து மின்னும் தவள நெடுங்கொடி போல்
சுடர் ஒளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றும் என் சோதி நம்பீ!
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள் துவராபதியும்
இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டு என்பால் இடவகை கொண்டனையே!
[5:4:10] [472]

Tada varai vai milirndu minnum tavala nedun-kodi pól
Sudar oliyái nenjinullé tónrum yen jyoti nambee!
Vada tadamum vaikuntamum madil tuvara pathiyum
Ida vagaikal yigazhndittu yenpál yida vagai kondanaiyé! (472)

As pretty long spotless banner splendourously
Shine on the peak of the mountain, glow in my heart,
As brilliant light and appear as Jyoti,
0! Lord, *noblesse excellence*! leaving glorious,
Vast expansive milky ocean in North,
The Vaikunta, and fortified Dwaraka, despising them,
You chose to live in me! how marvellous it is! [5:4:10] [472]

வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டு சித்தன் மனத்தே
கோயில் கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில் வண்ணனை
ஆயரேற்றை அமரர் கோவை அந்தணர்தம் அமுதத்தினைச்
சாயைப் போலப் பாடவல்லார் தாமும் அணுக்கர்களே ! [5:4:11] [473]

Véyar tangal kulattuditta vittu chittan manaṭṭé
Koyil konda kovalanái kozhun kulir mugil vannanai
Ayar yerrai amarar kovai andanartam amudattinai
Chayai póla pada vallár tamum anukkargalé! (473)

Born in Veyar race, Vishnu Chittar, whose mind
Adopted as His abode; the Lord Gopala,
In complexion like black cloud that sends forth,
Cool showers, the bull of Ayar,Chief of celestials,
And ambrosia for the gracious one; all those
Who sing these hymns melodiously will become,
Inseparable from Lord, like shadow! [5:4:11] [473]

⁂

BENEDICTION

வாழி திருநாமம் - VAZHI TIRUNAMAM

திருப் பல்லாண்டென மாலைப் பாடினான் வாழியே!
செஞ்சொல் நானூற்றெழுபத்து மூன்றுரைத்தான் வாழியே!
பெருக்கமுறு மனிதனில் சோதி வந்தான் வாழியே!
பெருமை மிகும் ஆண்டாளைப் பெற்ற பிரான் வாழியே!
மருப் பொசித்த மாதவனே பரனென்றான் வாழியே!
மாசறப் பாண்டியனவையில் கிழியறுத்தான் வாழியே!
விருத்தி பெறு வில்லிபுத்தூர் விளங்க வந்தான் வாழியே!
விட்டு சித்தன் மலர்ப்பதங்கள் மேதினியில் வாழியே!

- மூன்றாவது ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர்

Tiruppallandena málai pádinán vázhiyé
Sensol nánurrezhubattu munruraittan vázhiyé!
Perukkamurumanidanil soti vandán vázhiyé!
Perumei migum Ándalai perrapiran vázhiyé!
Marup-positta Madavane paranenran vázhiyé!
Másara Pandiyanavaiyil kizhiyaruttán vázhiyé!
Viruddiperu villiputtur vilanga vandán vázhiyé!
Vittu chittan malar padangal mediniyil vázhiyé!

Third Brahmatantra swatantra jeeyar

Long live thee who sang Pallandu the garland of benedictory!
Long live thee uttered sacred verses, four hundred seventy-three
Long live thee thou wert born in exalted "Svati" in "Jeysta"
Long live thee, beloved father of renowned daughter, Andal
Long live thee, avowed Madhava, who severed the tusk, as Supreme! God!
Long live thee, who won prize kitty in flawless debate at Pandiyan asseemblage!
Long live thee, the beacon of salubrious Villiputtur,
O! Vishnu Chita, long live thine flowery feet on this Earth !

* * *

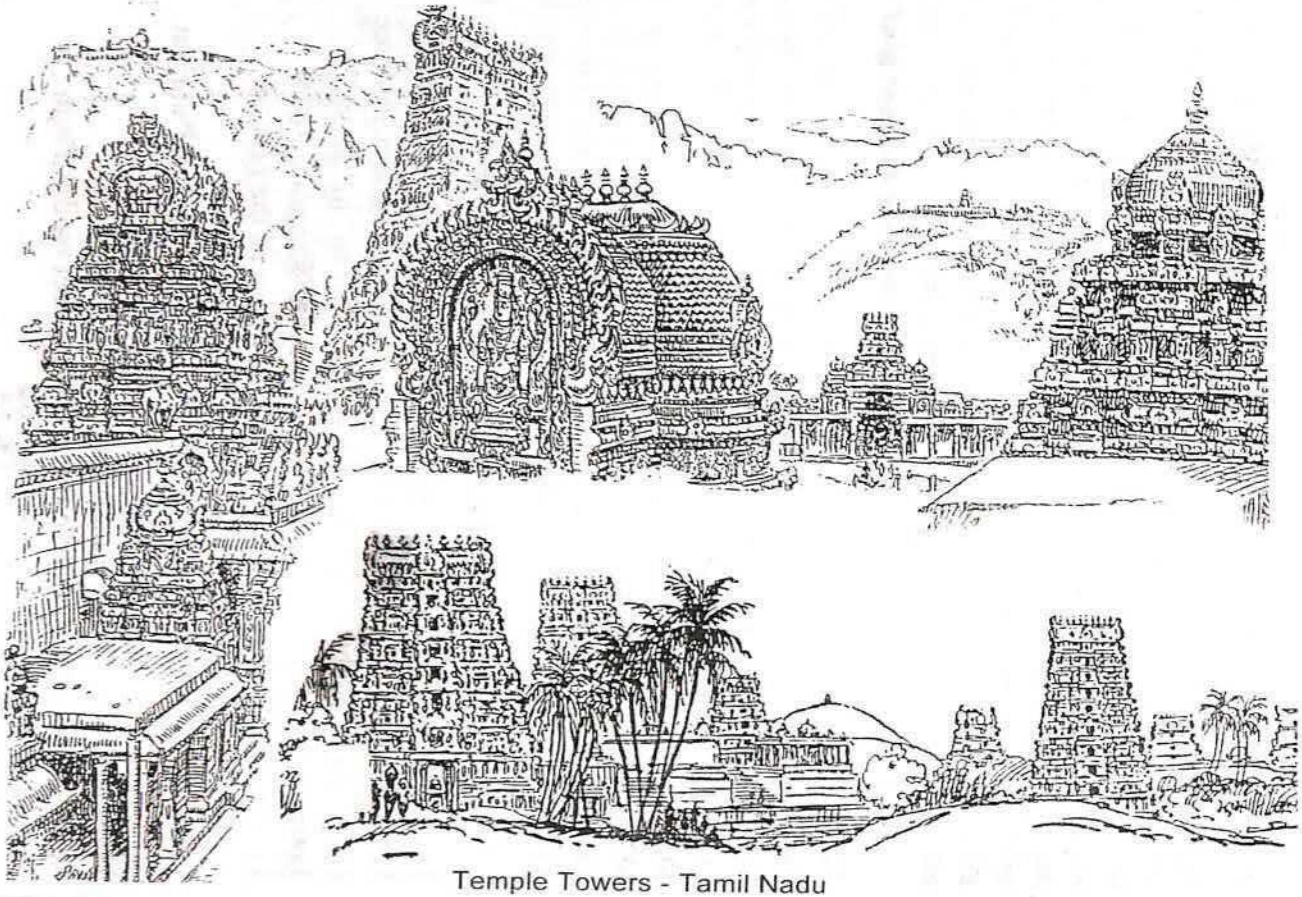

Temple Towers - Tamil Nadu

SELECT SUGGESTIVE SHORT NOTES

முதற் பத்து - CANTO - I

The whole gamut of first Tirumozhi consisting of twelve solemnly classical benedictory hymns - 'Pallandu' clearly spells out the welding of Space and Time. One becomes completely bewildered, dumb - founded, as Bhagavad Gita declares in II - 29, thus :

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेन–
माश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः|
आश्चर्यवच्चैनमन्यः श्रृणोति
श्रुत्वा ऽप्येनं वेद न चैव कश्चित् ||

"As marvellous one regardeth Him;
As marvellous another speaketh thereof;
As marvellous another heareth thereof;
Yet having heard, none indeed understandeth".

Such a Lord is described in TAITTIRIYODANISAD - Chapter II - VII as,

"In the beginning, this was indeed Non-being. From that verily, Being sprang up. That of itself assumed a self. Therefore it is called the self made, (cause par- excellence, He is called 'Sukrta'), or the well made. He, truly, is the flavour which is the essence of existence. Surely by grasping the flavour, this one, the individual soul, becomes blessed .Who, indeed would breathe, who would remain alive, if this Bliss were not in the ether ! Indeed it is He alone that causes blessedness. Now, the individual soul becomes fearless only when it obtains a firm and peaceful ground in that invisible, selfless, unutterable, supportless, Reality. Whenever it assumes the smallest interval in that state of identity, *then it has fear.* That is *why even a wise man has fear when he is not reflective*[1]

The Timeless Time and the ever Expanding Space, is indicated by Periyazhvar in the poem "Pallandu". "Pallandu".... etc.

Like the first line of the opening verse speaks of 'Infinity' the "Timeless Time ", the second line too suggests a mystic concept.

The word 'மல்' '(mal) in மல்லாண்ட (mallanda) is interpreted as மல்லர் (mallar) and accordingly commented. But it has other meanings also such as ; 'Strength'; Flourish': a kind of dance"; "Dance of Vishnu'; etc. The word ஆண்ட (Aanda) gives the meaning as 'Svadeena'; 'one's own master'; in one's -possession" ; "ruler" etc.

Lord Vishnu is omnipresent in Vishva (Universe). He is 'Vishvakrit' (creator of Universe). The rhythmic movements

---

1. Swami Sharvananda - Taittiriyopanisad - PP 118 - 120

of innumerable planets and stars in the ever expanding borderless space as per His design, could be called the dances of Vishnu as the word 'mal' மல் denotes'.

But elsewhere Periyazhvar uses the term 'எதிர்ந்த மல்லர் இருவர்' (yedirnda mallar yiruvar) in verse : 2:2:8 (135) and 'சிக்கென மல்லர்களோடு' (Cikkena mallargalodu) in verse 2:7:6 (187) instead the word 'மல்' to convey the meaning of wrestler or wrestling. The derivatives of the words 'மல்' and 'ஆண்ட' Speak for themselves. But he adopts the word 'மல்' (mal) in verse 5:4:7 to denote wrestler.

In this context it could be observed that, besides orbital, movement, the sun moves also in vertical plane, upwards and downwards, the half the period of this oscillation is reckoned as 34 million years. The causes for such changes are not known; but the dominant periods of magnetic reversal and the events in sun's orbit in the milky way are correlated at 99% confidence level. The sun's motion in the galaxy creates episodal events as also similarly with other planets and other such 'suns', is known as Cosmic Dance or Dance of Vishnu.*

Dr. "Dr. Fritzoy Capra, has drawn similarities between modern physcis and ancient mysticism of India.... "In this observable Universe, says he, there is a constant play of sound waves, light waves, and all kinds of electromatnetic radiation undergoing interaction and forming enormous variety of energy patterns".

---

*. Dr. Janardan Ganapat Rao Negil - The Hindu, dt. May, 5, 1985.

"The air, water. rocks sand and everything around as are made up of atoms and molecules - Further sub - atomic particles among themselves by participating in the process of production and annihilation of other particles. This is observed most in physical phenomenon termed as "cosmic ray showers".

"Every matter around us are made up of vibrating molecules and atoms and their constituent particles. This vibration has been the source of energy in the form of emission and absorption of all types of spectra, which are applied in the analysitcal studies of nature and properties of matter".

"The concept of matter waves postulated and verified, explains the dual nature of matter, this is a vibration particle can be observed as a wave and also a wave is a manifestication of particle.... The wave and the particle forms are inseparable from each other." "Modern physics has revealed that every sub-atomic particle not only performs an energy dance but also is a pulsating process of creation and destruction.*

The need of the hour is to enquire into the term "SURYA NARAYANA" and -COSMIC DANCE" or say "DANCE OF VISHNU"; in entirety.

Hence, the etymology of the words, 'Pallandu' and "Mallanda Thin Thol Manivanna..." reveal the esoteric sense as "the eminently elegant and powerful Lord Vishnu with shoulders strong, in sapphire hue, the cerulean Lord, amazingly engrossed in Creation, Sustention, and Destruction of the ever expanding spatial Universe, this being His Lila in the vast panoramic firmaments which form the basis for "Dances of Vishnu".

---

* Vedânta Kesari - July, 2005, p.p. 270-273

The following passage elucidate the above on Azhvar's "Pallandu", "Mallanda" Lord Supreme.

Prof K.Srinivasa Raghavan says "it looks as though the world is a dimensional Universe and has no boundary. It is undoubtedly one of the interesting research to know how God by' taking *Trivikramavatara* measured three steps. Probably the three steps may indicate the solar system, the Milky way and the Outer Galaxy and over that the Supreme Being standing. After a good deal of research it has been found out that Sun moves around the centre of the Milky Way at the rate of 150 miles per second. For every revolution he takes about 26 crores of years. There is some interesting point about Globular cluster; each one contains nearly one lakh stars. In between Abijit and Svati stars there is one to the North of this within about 5°. .

"These clusters are not near the Milky Way, but far away from that. Its distance is about ONE LAKH light years from the sun and is also greater in number in the direction of Moola Nakshatra. Though it looks like that with a radius of 50,900 Light years from the centre of the Milky Way, these clusters are spread out..."

"There are many cosmic dust in the Milky Way. This dust (looks like small particles of sand), spreads blue light and that is why the sky is blue". (cerulean hue of lord Krishna)

"There are also some clusters and galaxies very near this Milky Way and they also belong to our local galaxy, and the total mass of this is 10,000 crores greater than sun. To conclude at a distance of Nine crores thirty lakh miles, sun is found and other planets make revolution around the sun at a fixed rate. There are stars which are also suns, some young and some old and have different colours. The nearest one is about 4½ Light years and the farthest star is about 80,000 light years, all come dunder the management of Milky Way !"

"Compared to them, our Sun is nothing. Many of the fundamental particles of these stellar world are like earth, but they exist under extraordinary conditions. While many things could be produced on this earth, due to chemical reaction; whereas in stellar world, they are produced by nuclear reactions. What a wonderful 'thing is the Universe !".

"The greatness of the universe cannot be correctly understood or appreciated. That is why in the Geetha, Lord Krishna showed this wonderful Universe to Arjuna. while Arjuna could understand some of these arguments like Karma Yoga, Bhakti yoga, and Gnana Yoga, he was unable to understand this universe with the divinity of this world which is called as God. Rather, the moment he sees Viswarupa he surrenders to the Lord !"[2]

---

2. Prof. K. Srinivasa Raghavan - Ancient India - Glory of Glaxies - PP.164 - 166.

Thus, one can imagine the enormity of musings in the "mystic" word மல்லாண்ட (mal + anda) திண் + தோள், மணிவண்ணா (The cerulean Lord).

"Lord Krishna dedares in Gita" of Calculators Time am I" कालः कलयतामहम्" in verse 10:30; in verse 10:33 emphaticallly says He, कालो धाताऽहं विश्वतोमुखः "I also Everlasting Time, I the supporter whose face turns everywhere"; and further says He in verse 11:32 as कालोऽस्मिं लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो Time am I, laying desolate the world."

And Prof.Srinivasa Raghavan discusses about these as to, "while the first one idicates the time axis in solar system in a naturally understandable and realisable way as 8 or 10 twinklings of an eye = 1, Kastha; 30 Kasthas = 1 Kala; 30 kala = 1 muhurtham; 30 muhurtham =1 day: 30 muhurtham = 1 night". And he further says, 'A vedic scholar, after 12 years of practice, repeats the entire Rig Veda in one day (scholars do it by shift) since it contains 4,32,000 units of sound. On the basis of 1 vikala = 2 units of sound. [One day = 60 Naligas; therefore 1 day = 60 x 60 x 60 vikalas = 2,16,000 vikalas]"[3]. **This is at micro-level of Time.**

And as Lord Krishna declares in - B.G. 10:33 as 'I the Everlasting Time', it brings to the fore the theory of Manvantras and Kalpas of *Timeless Time*. In order to make us understand the colossal of its dimension our sages and seers expressed these to some extent in Human years, Devas 'Years and Gods' Years. According to Manu Smriti, "A month of the human beings constitute a day of the Pitrus. The course of moon determine their day and night i.e., the half month commencing from the full moon is their day for their actions and the other commencing from new-moon is their night for slumber". A year of the human beings constitute a day for celestial beings. The course of the sun to North and South of the equator determines their day and that of the night".

---

[3] Ibid. p.140

Thirty such celestial days constitute a celestial month and twelve such months, a year for celestials. And for 100 such years Brahma lives. This period of Brahma is "one day for Vishnu and he also lives for 100 years till Prakrity Pralaya. This 100 years of Vishnu is one day for Shiva and he also lives for 100 such years".

"A half day of Brahma is called ''Kalpa" and during day time he is engaged in creation and an equivalent period of 'Kalpa' he rests; i.e. total inactivity in the Universe. This 'Kalpa' or half a day is divided into 1000 chatur yugas, which is as follows : Four yugas make one chatur yuga; 71 chatur yugas make one Manvantaram and 14 Manvantaras make 1 Kalpa or half a day of Brahma. Then there is a short fall ' 6 chatur yugas and scriptures explain it away as the balance and the balance of 6 chatur yugas are equally distributed for the dawn and dusk of a day of Brahma, being transitional period or "Sandhyamsa".

"Thus, one chaturyuga is ten times that of kali yuga which is computed as 43,20,000 human years. The details as under:

Kali yuga	:	4,32,000	
Dvapara yuga	:	8,64,000	Twice that of Kali yuga
Treta yuga	:	12,96,000	Thrice - do -
Kreta yuga	:	17,28,000	Four times of Kali yuga

Therefore one chatur yuga consists of 43,20,000 years. And 1000 chatur yugas = 4,32.00,00,000 human years. As per Manvantra theory we are in 28th Chatur yuga of Vaivaswata Manvantra in Kali yuga. In Kali yuga so far 5,100 years are over. It could thus be worked out the total time that had gone by including part of the present. 28th Chaturyuga, 27 chatur yugas and past six manvantras to 1960 853100 auman years i.e, about 196 crores of years being the age of the present universe (solar system). And this Universe yet to go seven more Manvantrams or say 432 -196 = 236 crores of years. Then half a day of Brahma or say Vaivaswata manvantra is to get completed. It is exhilarating to note that the present Universe has crossed just 196 crores of years and yet to go for a balance of (50x 365x 864)-(2 kalpas make 1 day of Brahman) 157,680,000,000,000 crores of years plus 196 crores of years thus totalling about 157, 681,960,000,000 or say 158 TRILLION years"[4] **This is at macro-level of time.**

Thus we see the colossal of the principle lying behind the term "Pallandu" in the opening verse. 'Time' says Prof. K.S. Raghavan is a cursor moving on an imaginary defined axis at its own speed, pointing to the past, directing the present, and deviating to the future actions. "Time" by itself is very difficult to and almost impossible to define"[5]

---

[4] Prof. K. Srinivasa Raghavan - Ancient India - PP.68-69.. Sri S. Balasubramanian - Modern Science & Veda Sastras - pp.28-44

Periyazhvar affirms the truth as,

(a) "அடியோ போடும் நின்னோடும். பிரிவின்றி ஆயிரம்
பல்லாண்டு" (Verse 1:1:2)

"For splendourous years in thousands, we live
With thee inseparably, as thy servitors!"

(b) "எந்நாளெம் பெருமானுன்றனக் கடியோம் என்று
எழுத்துப்பபட்ட......" (Verse 1:1:10)

Whence, writ are we, as thy bonded servitors....

And Sri Andal explicitly says.

(c) "உன் தன்னோடு உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்க
ஒழியாது....." Tiruppavai - 28)

Our bond with thee as made, is not to sever.........

Such declarations, the concept of *"Sesin"* in the philosophy of Ramanuja reveals the concept of paramountcy of God. This is described as Sesa Sesi sambandha which is in popular stance known as "owner-owned" relationship.

"It represents an attitude of one's giving himself upto the Lord, in entirety. He is to be moulded and ordered at Lord's will. He lives subject to Lord's laws; his every action, every word he speaks, every thought too subject to Lord's will. It involves ceaseless endeavour throughout one's life to live in obedience to the Lord. Sesa-Sesi sambandha is the relation of absolute dependence upon God and placing one's humble services (Kainkarya) entirely at His disposal"[6]

---

[5] Prof. K.S.Raghavan - ANCIENT INDIA - p. 77

This relationship could be understood clearly with the monosyllable word "OM" which is written, unfoldingly, as AUM, where 'A' denotes the Lord, 'M' indicates the soul (Jeeva) while 'U' stands for conjunction.

3. Periyazhvar makes a clarion call in verse 4 as (1 :1 :4)

எங்கள் குழாம் புகுந்து கூடு மனமுடையீர்கள் வரம்
பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ....
நாடும் நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணா வென்று ....

Ere you lay in dust, desist being worldly
And mingle with us early, ceasing vain glory,
Hasten to join our fraternity only to make,
Well known, all denizens world-wide the
Mystic Mantra, Namo Narayana !..........

It is stated that "the reality of the self affirms the existence of freedom, Jivanmukti, which is the creative life of spirit, *lila*. Then, a self is prepared to be an unitary existence, it cannot but be of universal significance. The attainment of selfness, *swarupa avadharana* is the essence of true religious experience. This is dynamic existence and not the abstract existence of isolation, *kevalatva*.... The acceptance of the life as a service of the Divine, the all-sustaining Vishnu (Narayana) is the beginning of our true life. This service is freedom of giving our all to the purpose of God; In love, *"thraldom is as glorious as freedom"'* And service is true life"[7]

---

[6] Prof.M.Yamunacharya - Ramanuja's Teaching in his own words - p.82.

4. *Yedu nilam* (ஏடு நிலம்) : It is described as பொல்லா நிலம் (Polla Nilam) which means land full of mire; marshy land; wicked and ruinous land; etc. But doyan of commentators, Periyavachan Pillai in his elucidation mentioned it as 'Kaivalyam" and "Yedu" is clarified as subtle body (Sukshma sareeram). He says once you obtain kaivalya and lives in solitude with subtle body, you do not get the body to enjoy the direct mystic experience of Godliness, as one loses expediency.[8]

5. In the decads that follow,, Periyazhvar as mother Yasoda, enjoys Pratyakshanubhuti" of the ultimate reality, Lord Krishna, since His birth, in the depth of the soul. He calls Him "அத்தத்தின் பத்தாம் நாள் தோன்றிய அச்சுதன்" i.e., Achula born on the tenth clay form star "Hasta". It is a beautiful, statement. If one calculates backward from 'Hasta' one will arrive at Lord Krishna's birth star, Rohini" and if reckoned forward one reaches "Sravana" the star of Lord Vishnu. Azhvar, got immersed in the celebrations of Lord's birth as Krishna, admiring him from foot to head, sings cradle songs, lullaby; calls the moon to come and play with child Krishna, child's dance of rock and roll to sway, claps and crawls, toddling while learning to walk. Lord's coming and embracing the bosom and at the back from behind etc.

---

[7] Dr. K.C. Varadachari - The living Teaching of Vedanta - pp. 15-16 & 39.

[8] Sri K. Srinivasa Iyengar - Trichy. Publisher - Periyavachan Pillai - Tiruppallandu Vyakyanam - pp.53-55

இரண்டாம் பத்து - CANTO - II

The second canto consists of ten decads. Periyazhvar depicts his exhilarating experience as Mother of the divine child Krishna's growth as had enjoyed by Yasoda.

The first decad describes the gesticulation (Abhinaya) including twirling of eyelid shown by child Krishna to frighten his mother playfully. In the second one child Krishna is cajoled to have the suck from Yasoda, his mother.

Ear-boring ceremony (Karna Vedha) being one of the rituals (Samskaras, which vary from 10 to 52) in Hinduism (Sanatana Dharma) mentioned in different smiritis of vedic period, is described, and which ritual was performed for child Krishna, making earnest appeals. Followed in the next decad (fourth) is how the mother Yasoda entreated the child to have the pleasant bath.

In the next three decads to come (i.e. 5, 6, and 7 Tirumozhi) dressing the tresses of the child, adorning with jewels and also bedeck him with flowers are described.

Fearing the evil eye that may befall on the prodigious child Krishna, Yasoda beseeches him to have the amulet worn as protection (eighth Tirumozhi).

And in the ninth and tenth decads Periyazhvar expressly speaks about the mischievous and amusing sports of the child and the infelicitous grievances reported by young maidens, respectively.

In verse 2 of sixth decad Periyazhvar says "கொங்கும், குடந்தையும், கோட்டியூரும், பேரும்...." (Kongum, Kudandaiyum, Kottiyurum, Perum.....") - The word 'Kongu' denotes : a part of Tamil country (State of Seran); Pollen of flowers; fragrance; toddy etc. Traditionally it is interpreted as fragrance; and qualifying the noun, Kudandai, to give the meaning as "fragrant Kudandai". But no such adjective is used for other names viz.. Kottiyur, Perur; to call the place kudandai alone as "fragrant kudandai" does not seem to ratiocinate well in the given context. Sri Uttamur Veera-Raghavacharyar Swami opines in his Prabhanda-rakshai (p 210) that during the time of Azhvar, Kongu too must have been a holy place like others and may be indicating to the country 'Kongu' ruled by kings of Seran dynasty and refers to Swami Desikan's "Paramapadangam"

In this long poem in verse 53, Swami Vedanta Desikan Sings as -

".... தூதுவயொரு கோடி மறைகளெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தனியோடித் துயரந்தீர்த்த
மாதவனார் வட கொங்கில் வானியாற்றின்
வண்ணிகை நன்னங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்...."
போது, இவை நாம் பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னாள்
புணராதப் பரதமப் போர் பூரித்தோமே!"

".....In the country of nothern kongu on the banks of river Bhavani, Lord Krishna found a prosperous abode to live happily....."

Similarly Prof. M.Raghava Iyengar observes that Sri.Periyazhvar had indicated the country "Kongu" probably keeping in mind the holy- places Tiru Perur, Tiru Vittuvakkodu etc., which are located in this part of the country called "Kongu".

After annexing the 'Kongu Nadu', the Pandiyan king Nedun Sadaiyan, built a large temple for Tirumal at 'Perur' on the banks of river 'Kanchi' (now called as Noyyalaru) a tributary of river Cauvery ! This piece of information is inscribed in 'Sreevaramangala' copper plates (edict) issued by Vikrama-paragan alias Parandakan alias Nedun Sadaiyan in his seventeenth regnal year. (His period of rule was 765-790 AD).

The Sreevaramangalam edict reads among other things the following informaiton :

"கொங்க பூமியடிப் படுத்துக் கொடுஞ்சிலை பூட்டி விழித்துப்
பூஞ்சோலை அணி புறவிற் காஞ்சி வாய்ப் பேரூர் புக்குத்
திருமாலுக் கமர்ந் துறையைக்
குன்ற மன்ன தோர் கோயிலாக்கியும்"[9]

---

[9] International Institute of Tamil Studies - Pandiyan Chappedugal Pattu - PP. xxiv, 16 and 65.

And the large temple built at “Perur” on the banks of river Kanchi does not exist now as it might have been perished in due course due to some unknown reasons. This ‘Kanchi’ river is mentioned in “Pathirru Pattu” of Sangam literature too. This perur is still there. This place is also called “Melai Chidambaram” i.e. Western Chidambaram. There is a large temple for the Lord Patteesar (Lord Siva). An idol of Lord Vishnu is installed at Southern arcade of this temple. This statue of Lord Tirumal, from Vishnu temple built by Jatila Varman brought here after that temple was ruined, according to knowledgeable elders”[10].

⁂

---

[10] International Institute of Tamil Studies - Pandiyan Chappedugal Pattu - PP. xxiv, p.54

மூன்றாம் பத்து - CANTO - III

In the third canto Periyazhvar sings Krishna's growth of Childhood days passing over to boyhood and further into adolescent stage.

The first decad informs, how Yasoda weans the child Krishna from breast feed. In the second one Krishna's going after the calves and cattle to pasture land in the forest areas is described. Mother Yasoda laments as to "I sent him, my son, behind the calves to unseemly forest, where hot air and craggy path cause pain to his legs; Oh! for what avail I sent him ? What a sin it is !"

In the next decad, his return from the forest land in a majestic manner surround by friends, herding the calves back home is enthusiastically celebrated by Yasoda, is narrated. And in the following fourth decad portrayal of virgin's infatuation is told.

The fifth decad brings to the fore the adventure of Krishna, due to compassion, in holding the Govardhana Hill as umbrella - to rescue the cattle and cowherds from stormy rains of doomsday clouds sent by Indra is told. This event has brought out the 'Splendour' and "Excellent Disposition" of the Lord.

In the next decad (Sixth Tirumozhi) through the allegory of Krishna's flute recital, the Sound (Nada) aspect of the Supreme Lord is brought out. Sri.M.Sundar Raj in his Rg Vedic Stidies, says, "Divine sound and human voice (or sound in nature) are distinguished in the Rg Veda by the use of different words. It is in music, human speech and the thunder of the dark rain clouds that the Divine is seen as manifesting its voice. Vak (voice) and Vani (Music) play for sound similar to the part played by Jyoti in the case of LIGHT. In Rg verses 6.61, 7.95 and 7.96 a play upon the root 'nad'* from which are derived the words 'nadi'** and 'nada'*** meaning river and sound are spoken respectively. The majesty and soul stirring trait of songs made men consider them as divine, and they found in rivers an apt symbol to represent the song as divine sound. Sarasvati's realm is Antariksa, which is the region of the waters, the source of all energy and power in life, the first manifestations of the primordial Jyoti. The Antariksa is the ocean filled with waters. The rivers are songs of praise"[11].

It is required to be noted that in mystical literature self-contradictory phrases as 'dazzling obscurity'; 'whispering silence'; 'teeming desert'; "Soundless sound"; வந்தாய் போல் வாராதாய் (Vandai Pola varadai) மிழற்றி, மிழற்றாது (Mizharri mizharradu) திங்களும் ஆதித்யனும் எழுந்தாற் போல் (Tingalum Adityanum yezhundar pol) etc., are met with continually. These prove as music, the element which we are accustomed to speak, the mystical truth. A good number of Mystical scriptures are found to be more than musical composition."

---

[11] Sri. M. Sundar Raj.... Rg Vedic Studies......... pp. 323-327

* नद् ** नदि ***नाद्

The Maitri Upanishad asserts, "The sound of Brahman is OM. At the end of OM there is silence. It is the silence of joy. It is the end of the journey where fear and sorrow are no more; steady motionless, never failing, ever-lasting, immortal. *It is called the onnipresent Vishnu.*

"In order to reach the Highest consider in adoration the sound and the silence of Brahman. For it has been said : "God is sound. His name is OM. Attain, therefore, contemplation - contemplation in silence on Him" (6.23)"[12]

And H.P. Blavatsky in "The Voice of Silence" says, "He who would hear the voice of Nada, the Soundless Sound, and comprehend it, he has to learn the nature of *Dharana* ...... when to himself his form appears unreal, as do on waking all the forms he sees in dreams, when he has ceased to hear the many, he may discern the ONE -the inner sound which kills the outer ...... For then the soul will hear, and will remember. And then to the inner ear will speak THE VOICE OF THE SILENCE... And now the self is lost in SELF, thyself unto THYSELF, merged in that SELF from which thou first radiate... Behold ! thou hast become the Light, thou hast become the sound, thy art thy Master and thy God. Thou art THYSELF the object of thy search; the VOICE unbroken, that resounds throughout, eternities, exempt from change, from sin exempt, the seven sounds in one, the VOICE OF THE SILENCE... OM tat Sat"[13]

---

[12] Juan Mascaro - The Upanishands - p.102

In conclusion, we find John Dryden sings as -

"From harmony, from heavenly harmony,
This universal frame began :
From harmany to harmany
Through all the compass of the notes it ran,
The diapason closing full in Man..."[14]

The seventh decad discusses in vivid manner how the young pretty girl of the Sage, emotionally seeks the mysterious Lord in delightful ecstasy !

But in the next (eighth) decad we too feel grieved along with Azhvar, due to sudden disappearance of the lovely girl. Periyazhvar laments as -

"ஒரு மகள் தன்னையுடையேன். உலகம் நிறைந்த புகழால்
திருமகள் போல வளர்த்தேன், செங்கண் மால் தான்
கொண்டு போனேன்" ***(3:8:4)***

I had but one daughter, as the world praise all over,
Brought her up with unique unequalled fame, like
goddess Lakshmi,
The red lotus eyed Lord, himself, taken her away...!"
and

---

13. William James - The Varieties of Religious Experience .p.322.
14. F.T. Palgrave ... The Golden Treasury p.49

"..........இல்லம் வெறி யோடிற்றா லோ என் மகளை எங்கும் காணேன்
மல்லரை மாட்டியவன் பின் போய் மதுப்புறம் புக்காள் கொலோ! *(3:8:1)*

"Loosing its charm and grace, my house became desolate,
Lo! couldn't I, Find my daughter anywhere;
perchance, she had Her way to Mathura,
Only to join her Lord, who humbled wrestlers !

In the next decad (ninth Tirumozhi) a type of lady's game played in ovation while paying homage to Lord Krishna, is related. The game just like "Kummi", a play in which young women in groups, dance and clap to a tune sung by dancers themselves. During dance they jump with gaity and in the boisterous play, narrate the Lords adventurous deeds. They enjoy reciting Lord's sports (Lilas). This ancient game perhaps was in vogue during Azhvar's time. St.Manikkavachakar also sings in his Tiruvachakam as 'Tiruvundiyar' in 20 verses.[15]

In this decade the Azhvar described the sports (events) of Krishna, the scion of Nanda, and the bravery of Rama the descendent of Kakutshtha dynasty in alternate verses as though one witnesses the depiction of pictures in "Kaleidoscope" colourfully !

---

15. Swami Chidbhavananda - Sri Ramakrishna Tapovanama - Tiruparaitturai, Trichy Dt. Tiruvachakam - pp.590-599.

And finally the tenth decad describes beautifully the lovely conversation between Hanuman and Sita devi that took place in Ashoka Vana in the Ravana's city of Lanka. The narration drawn from Sundara Kanda of Srimad Ramayana is presented in an excellent style and manner, due to which we get transported to that place and time of Rama's days!

⁂

நான்காம் பத்து - CANTO - IV

The fourth decad (நான்காம் பத்து) brings out expressly the definition of direct 'unpremeditated art', the experience of enjoying God which is peculiar to mysticism. "When the mysticism leans towards identity of the religious experience, gleans towards organic unity or union with God, it becomes religious mysticism known as experience of union with God in all respects. And such experience of God "-itself becomes liberation or mukti. And Service of God itself a liberation from the cycle of births and deaths. And Periyazhvar proclaims it well combined with his personal experience. For him, the icon in a temple is very real, speaking and communicating the presence of God. "The enjoyment of God says Dr.Varadachari , in iconic representation shows the supreme possibility of Godly presence in material objects under circumstances defined by the seers and sages themselves.[16]

In this fourth decad Periyazhvar leads us on a Pilgrimmage to the grandeur 'Tirumal-irum-Solai where Nupura Ganga flows, the renowned temple at Tirukkotiyur where the Lord Uraga Mellanaiyan is in reclined posture and from the fourth storey of this temple complex Sri Ramanuja pronounced in his stentorian voice from the depth of his joyful heart, the great eight syllabled sacred mantra, *"Om Namo Narayanaya"* at a later date, that of Periyazhvar; then to Tiru Khandam Kadinagar (Devaprayag) on the banks of Ganges where Lord Purushottama resides and also to the holy of holy places for Srivaishnavites, Srirangam, where the Lord stays reclined on Anantha in yogic meditation.

---

[16] Dr. K.C. Varadachari - The Alvars of South India - pp.xiv.xvii

Periyazhavar in a resounding way sings enthusiastically on the efficacy of the mystic mantra namo Narayana, man's existence through antithetical trends, his utter helplessness, and complete dependence on the Lord Narayana. And also pronounces the sure way for the emancipation of the soul to reach the Lord.

In verse 4:7:10 Vishnu Chittar conveys the significance of Pranava mantra AUM (Om) and when "namah": and 'Narayana' ' affixed ,it becomes ashtakshara, the eight syllable mantra in three words. The esoteric sense contained in this verse is, the soul (jeevatma) is owned by Lord Narayana, Ananyarha seshatvam (अनन्यार्ह शेषत्वम्) seeking refuge at 'his feet alone, Ananya saranatvam (अनन्य शरणत्वम्) and delightfully enjoying Him alone, Ananya bhogyatvam - (अनन्य भोग्यत्वम्) are the three forms* (आकार:) experiencing these, the chief virtue is surrender at His lotus feet, being final attainment Prapyatvam** (प्राप्यत्वम) And one can realize these at khandam the Kadinagar on the banks of Ganges.[17]

---

[17] Prof. M.P. Srinivasan - Periyazhavar p.114

And in verse 4:9:2 periyazhvar declares unambiguously to seek saranagati at His feet, is the only path-way in the code of conduct open to *us* "என்னுடைய திருவரங்கற்கன்றியும் மற்றொருவர்க்கு ஆளாவரே" if not to my Ranga, will the savants become servitors to any others?" And Nammazhvar too exclaims in the same manner as, வார்த்தை அறியவர் மாயவற்கு ஆளன்றி ஆவரோ? திருவாய்மொழி (7-5-10)—Will the knowledgeable savants be servitors to any except the mysterious Lord (Krishna)?

⁂

ஐந்தாம் பத்து - CANTO - V

Finally in the first decad of fifth Canto the Azhvar appeals to the Lord to remove all impediments, on the way to reach Him. In this regard Dr.Varadachari says, "Vedanta Desika, the most brilliant expounder of Ramanuja's thought, in his last and greatest work, *Rahasyatrayasara* expounds the attainment of the Divine consciousness by the individual soul through Bhara-nyasa-yoga (offering of all impediments of body, action, etc.. to God). When this offering happens intelligently and constantly, the body becomes more and more a creative instrument of the Divine Integral Consciousness, more and more aware of its integral character with the self, and not a source of misery and limitation. Such then is the goal of the body, which becomes the perfect medium of the individual self and the instrument of integral consciousness, the Divine All[18]

In the next decad Azhvar explores the characteristics of the bridal Mysticism, owing to unbearable torments of Love in verse 5:3:5 and declares emphatically, "*மாலு களா நிற்கும் என் மனனே! உன்னை வாழத்தலைப் பெய்திட்டேன்*" [Malugala nirkum yen manane! unnai vazha talai paiditten !] that is, "Perplexed am I; but enlivened thoughts heart and soul, lay concerted on you to live with you !"

---

[18] Dr.K.C. Varadachai - The Living Teaching of Vedanta - pp.23-24

Azhvar brings out clearly the truth that "men of divine knowledge knew the spirit (soul) that abides in lotus which is nine petalled body (body with nine gates), holding the hands of Narayana.

पुण्डरीकं नवद्वारं त्रिभिर् गुणेभिर् आवृतम् |
तस्मिन् यद् यक्षं आत्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ||

Pundarikam navadvaram thribhir gunabhir aavrthm
Tasmin yad yaksham aatmanvat tad vei brahmavid vidu:

The individual soul lives with Atman in the mortal body having limitations imposed by the three gunas (i.e., Satva, light; rajas, force and tamas, darkness), and that these are transcended with the blossoming of the lotus that is the body. (The fully blossomed lotus has been used in India as a symbol of spiritual enlightenment).[19].

Similarly declares Svetasvatra upanished as 'embodied in the town of nine gates the Soul (Hamsa) moves to things without, subduring the whole world all that is movable and immovable." (S.U-3-18)[20].

And in Chpater V-13, Gita says, "the sovereign dweller in the body resteth serenely in the nine gated city".

Whereas katopanishad speaks of the "the body is like a town with eleven gate....." (K.U.5-1)[21].

---

19. Dr.A.C. Bose - The Call of the Vedas -p.154

20. Dr. Roser - The Twelve Principles Upanishades...p.291

21. Ibid.,

Interestingly the modern science informs us "that the vedas are like a architectural deisgn and the human body is based on theis design. Explaining this in his study, Dr. Tony Nader says on the relationship between the 27 branches of vedic literature and 27 aspects of human physiology, the body was an exact replica of vedas which had every detail on the human physiology[22].

And Ramanuja says, "Atman (the integral consciousness) a real being, not merely a body with a soul, but a soul with a body; the purpose of the Divine expression or manifestation, the *Lila* and since world is *Lila,* a perfect manifestation of perfections, infinite and auspicious of the Divine that leads us *to jivanmukti* and not merely *videhamukti,* freedom while in the body and not freedom only after dealth"[23].

It is why when Battar Piran the Periyazhavar, when he meets the Lord face to face, declares, excitedly,

உன்னைக் கொண்டு என் நாவகம்பால் உரைத்துக்
கொண்டேன் !
உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன், என்னையும்
உன்னிலிட்டேன் !" **(5:4:5)**

" .... Like rubbing gold on a touch-stone,
To determine its purity. 1 have immutably inscribed
Your name, on my tongue, and encapsulated you
In me, whilst put myself in you being 'a place in Sun'!

---

[22] The Hindu - dated March 3, 1994.

[23] Dr. K.C. Varadachari - The Living Teaching of Vedanta - pp.25-29.

* * *

CONCLUDING NOTE

Commentary, as it were, manifest as a natural process, an essential feature of the system evolved to understand, discuss, appreciate and assimilate the underlying principles of mystic thoughts which flow like sub-terranian river of ambrosia in all works of great poets, particularly vedic seers and revered sages. Their language enshroud in mystery, wrapped in words beautiful, wedded to brevity, replete with divine spell and sacred symbols. The lyrics cannot be a lyric sans economy of words, melodic rhymes, rhythmic vibrations and the conspicuous sparkle and lilt.

Divinely excellent compositions of Vedic hymns, mantras of Upanishads, Ramayana, Bhagavad Gita, Azhvars' Prabhandham, etc., embrace distinct genre "that they are among the most wonderful of rhythmic creations in the whole poetical literature of the world, which cannot be denied." These could be passed by oral transmission through the ages, is mainly due to the wonderful memorableness of the verses. .

The spirituality as revealed in devotional mysticism, ensconced with splendour and wisdom, shine as beacon light with knowledge and action. Towards this end the delightful commentaries that arose at a later time, serve as guiding star!

For, as shelly observes, "a great poem is a fountain-head forever overflowing with waters of wisdom and delight; and after one person with one age exhausted all its divine influence, which their peculiar relations enable them to share, another, yet another, succeeds and new relations are developed, the source of an unconcerned light".

A mystic expresses his experience in terms like, "Soundless Sound"; Teeming desert; Luminosity sans Light; SathyasyaSathyam; Tat tavam asi; Devas thirty and three"; Trini pada vi chakrame ; Child is father of the Man; Yerreikkum Yezhezh piravikkum; Tamasoma Jyothirgamaya; Eternal sun shine settles on its head;Timeless Time; Immensely vacuous vacuity; Trance Consciousness etc., etc.

Thus far, the pre-amble :

It is held by Manavala Mamunigal that among numerous accomplishments of Sri Ramanuja, the most scintillating one, the Himalayan task, triumphantly attained was in nominating and directing his disciple Tiruk-kurugai Piran to write a worthy commentary for the sublime work TIRUVOIMOZHI of Nammazhvar. This treatise known as "Arayirappadi" became a 'trend setter'. ;

Revered acharyas (gurus) such like Periyavachan Pillai, Nanjeeyar, Manavala Mamunigal, Aye Jagannacharya, Nampillai Azhagiya Manavala Jeeyar, Tiruvoimozhi Pillai, Ranganathacharya Swami, Periya Parakala Swami, and a host of other luminaries have written commentaries for Nalayira Divya Prabhandham. Their period, it is stated, lie between eleventh and sixteenth centuries.

The exegeses were written in a mixed language of Sanskrit and Tamil a bilingual one. It is a technique known as Mani-pravala (Diamond & Coral) an admixture of both Tamil and Sankrit languages aimed to bring out the pearls of Azhvars' works steeped in devotional mysticism.

As time gained momentum and with ever-growing perspective of modern knowledge correlated with traditional wisdom, the commentators of recent times handle deftly Tamil, Sanskrit and English languages in an admirable way while explaining Azhvars' works, Bhagavatam, Ramayana, Gita etc.

It is said that the doyan of commentators Periyavachan Pillai had written exegeses for the entire four thousand hymns of Azhvars. Traditional account informs us that the commentary on "Periyazhvar Tirumozhi" by the learned scholar, except for the fifth canto consisting 40 verses, for all the remaining 421 verses (Canto I to IV) was lost. But, it is gratifying to note, that the commentary for these hymns written by Manavala Mamumigal at a subsequent time, is available.

As is known, it is extremely difficult, nay, impossible to render these exegeses written in Mani Pravala (Gem & Coral) style with all nuances, intricacies of meanings, wit and humour, mystic spiritualism and explain elaborately even in any vernacular language, not to speak of English. And one comes across that even for a four line verse (Quartrain) critical analysis is given in full five or six pages and more.

It is in the fitness of things that various discourses which are given by modern scholars in the media using vernacular language, ancient treasure trove.' Sanskrit' and the universal 'English' languages with purple patches are found to be good and popular for taking the cultural heritage of Bharath to the masses.

And in conclusion one can only say -

"I gazed - and gazed - but little thought,
What wealth the show to me had brought!"

◆ ◆ ◆

PERIYAZHAVAR THIRUMOZHI

Sublime Journey to Delight of existence

Sri Aurobindo exclaims thus: "Delight is existence. Delight is the secret of creation, Delight is the root of birth, Delight is the cause of remaining in existence, Delight is the end of birth and that into which creation ceases"[1] And Taittiriopanishad [2-7] says, "The self-existent is the essence of all felicity. Who could live, who could breathe, if that blissful self dwelt not within the lotus of the heart?[2]. And in 3-1 of the same upanished, Varuna answers, that from which all beings are born, having been born, by which they remain alive, and into which on departing they enter (return)"[3].

. And we understand that the interacting sway which runs through the sacred outpourings of Vishnu Chittar, the Battar Piran, brings out the everlasting truth that the entire activity of man is required to be done in the spirit of service to the Divine. The sacred, utterances enunciate the essential purpose of man's living, is to realize the identity with the transcendent divine in Man himself, as also to know the outside world being the expression of the same divine.

---

1. Morwenna Donnelly - Founding the Life Divine -- p.46.
2. Swami Prabhavananda & Frederick Manchester - The Upanishads (Breath of the Eternal)- p.56
3. Swami Sharvananda - Taittiriyopanised - p.136

As regards the above, Sri Vankeepuram Varadachari observes, "On a penetrating study, the Reality, in its phenomenal aspect, is disclosed as a vast process comprising two trends of becoming -- the evolutionary trend of progressive concretization, finitization, stepping down of power to lower and lower levels of potentiality along with increasing involution of consciousness; and an evolutionary trend of progressive unfoldment or manifestation of the powers of consciousness at higher levels of potentiality and a growing awareness by man of the primacy and dynamism of his spiritual self in terms of knowledge, feeling and executive efficiency. Both these trends of becoming take place within the infinite, the Supreme Being, as actualisation of His will modulation of His Consciousness and a mode of His sport (Leela), which man cannot question but can attune himself with by understanding and communion on his part. In this process, he comes to realize in the deepest sense that the supreme self is ultimately the inner controller (अन्तर्यामिन) in himself as well as in all,other beings"[4].

As such, with the rightful guidance found in the utterances of Vishnu Chittar, the great mystic poet-saint it is open to us to get surrendered to a power of love that is greater than human and advances toward God in darkness that goes beyond light of reason and human conceptual knowledge".

---

4. Sri Vankeepuram Varadachari - Concept of Matter -- pp.iii.iv.

And when we speak of mysticism we speak of an area in which man is no longer completely in command of his own life; his own mind and of his own will. Yet, at the same time his surrender to a God who is "more intimate to him than his own self; and therefore, mysticism precludes real alienation. In mystical Union, God and man, while remaining, no doubt metaphysically distinct, are practically and experimentally "One-spirit"[5]

And one can realize this truth in the words of Sri Andal in her Naachiyar Tirumozhi [5:2].

O! cuckoo, blithe spirit, in revelry warble
Enjoy dribbles of nectar from Champak flower;
The immaculate Lord holds the conch white in left hand,
Docs not reveal His form gracious: He entering
My heart, burgled my soul, in all its contents,
And as He breathes life in me day by day,
Teases me to struggle; remaining here, O! cuckoo !
Prattle sweetly, cooing, call my Venkata to come !

— Andal's Naaciyar Tirumozhi [5:2] 43

"Mysticism is also defined as direct unmediated experience of God. It can be known, seen and entered into only by a transcendent process of revelation or flashes of insight or intuition. It is called *Saksatkara* or direct experience. It is also called anubhava or *aparoksanubhuti*. Mystic experience

---

5. Sri G. Vanmikinanthan - Manikkavachakar - p.14

are also characterized by an experience of unadulterated bliss or ecstasy. One attains a condition of spiritual illumination (jnana) and spiritual freedom (Vairagya) which are the first intimation of immortal existence. The secret of beauty was discovered by man through devotional dedication and intuitive awakening".

"And Religious mysticism found excellence of experience in and through super-sensory beauty of God's personality. Mystic religion undoubtedly leads one to the concept of liberation or mukti. Experience of God itself become liberation, not merely a step towards it. Service of God itself was liberation from the cycle of births and deaths. The religious mystics (Azhvars) are very much aware of the iconic presence of God in the temples.[6]

Similarly, Romain Roland observes, "Indians are essentially "realists" in that they are not easily contented with abstractions and that they attain their ideal by the self-chosen means of enjoyment and sensual possession. They must see, hear, taste and touch ideas"[7].

The collective organized effort as stressed in Gita being an important requirement, *Loka Sangraha,* लोक संइग्रह is emphasized in the first decad of canto 1 viz., Tiruppallandu. In verse 1-1-3 periyazhvar says,

---

6. Dr. K.C. Varadachari - Alvars of South India -- pp. x to xvii
7. Romain Rolland - Life of Ramakrishna - p.49

With ardent desire, if you live
As servitors of Lord, scrupulously hurry
To carry mud and mire with fragrance of celebrations;
We allow not amidst us, who care food.... !

And in verses 1:1:4 and 1:1:5, Vishnu Chittar makes a clarion call thus:

Though live differently, ere you lay in dust,
Desist being worldly and mingle with us early,
Ceasing vain glory, hasten to join our fraternity
Only to make well known, all denizens world-wide, The
mystic mantra 'Namo Narayana', and those of you
Pious devotees sing benedictory, along us,
To the Lord, blest with many years continually ! [1:1:4]

And,

Ye servitors of the sovereign Lord of cosmos
Hrisheekesah, the controller of sense faculties,
Who wiped out close-knit hordes — Asuras and Raksasas
Come, join our fraternity to worship at His feet;
Let us utter extolling thousand names of Lord
Singing hymns and orison of benedictory -
"May He livelong for years several thousands ! [1:1:5]

* * *

In the first line of verse 1:1:11 it is said அல்வழக் கொன்றுமில்லா அணி கோட்டியர் கோன் அபிமான துங்கன் செல்வனைப் போலத் திருமாலே....

"Alvazhakku onrum illa ani kottiyar kon abhimana tungan selvanai pola, Tirumale..."

Traditionally it is commented that the word "Kottiyar" refers to Tirukkottiyur', the holy place, where Sri Ramanuja obtained, the 'esoteric sense and significance of the mystic mantra *'Narayana'* from Swami Goshtipurna and made it public for the *well-being* of all.

In the very first stanza of next decad (1:2:1), Periyazhvar clearly states "வண்ண மாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்" - [Tiruk-kottiyur surround by grandeur mansions]. Similarly in verse 1-2-10 the saint-poet sings as "செந்நெலார் வயல் சூழ் திருக்கோட்டியூர், மின்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை".

> In "Tiruk-kottiyiur", which is surround by fertile lands,
> Where stalks of paddy, grow thick and high,
> Manifest sanctimonious Lord Narayana, stay eternally........

And in verse 2:6:2 Azhvar sings as as "கொங்கும் குடந்தையும், கோட்டியூரும் பேரும் எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என் மகன்...." i.e.,

> The incense fragrance waft around in cities
> Tiruk-kudandai, Tiruk-kottiyur, and Tirupper, and at
> Other places of Kongu-desa where my son roams and plays at will.........

Further in canto IV, dccad 4, Battar Piran, the Vishnu Chittar mentions in all the eleven verses as 'Tiruk-kottiyur' only when he eulogizes the eminencere of'Tirukkottiyur'.

Therefore, it may be, the word kottiyar *(கோட்டியர்)* used in verse 1-1-11 denotes other than the place Tirukkottiyur. It may be read as Kotti + ar *(கோட்டி + அர்)*, that becomes 'Kottiyar'. 'Kotti means a gateway under a temple tower or a portal of a large mansion, fortified temple; and 'ar[1] *(அர்)* as case ending of noun. It stands to show the form of a noun or pronoun that shows the relationship to another word, *(அர் - பலர்பால் விகுதி - பகுதிப் பொருள் விகுதி - மரியாதை ஒருமை விகுதி)*. Hence it will be in the fitness of things to read the verse as :

Like noble king of fortified temple with towering portal,
The admirable celebrity sans wrong notions any,
A pious devotee and conscientious servent of thee,
Me, too an ardently virtuous ancient servant....
O! Tirumal, thou art pure and chaste in every aspect,
Straining all means and designs, I chant 'Namo Narayana'
Besides ecstatic inspired mystic names,
I sing hymns benedictory blest with years aplenty !

In this connection it may be noted that the verses 1-1-11 and 4-4-8 refers to the Pandiyan King 'Nedumarcn' the excellent disciple and a great patron of Vishnu Chittar (Periyazhvar) besides selva nambi, the royal priest according to Prof. M.Raghava Iyengar[8].

** **

---

[8] Prof. M. Raghava Iyengar, Azhvargal Kala Nilai - P.76.

According to Sri. Aurobindo, 'Yoga' in essence is the union of the human consciousness with the divine, "the union of that which has become separated in the play of the universe with its own true self, origin and universality. This union may be affected through all, or any of the levels of the individual being."[9] And spiritual life justifies itself to those who live it. This leads to devotional dedication and intuitive awakening, as that of Vishnu Chittar's life being a concrete example.

And his fondling daughter Sri Goda's (Andal) life is a classic example of bridal mysticism. "The husband-hood of God is considered to be the most significant to a girl, as it entails a dependence and fulfillment of oneself in and through God—— God is the true Beloved, to whom all must choose ultimately. He is chosen as pati (husband or Lord). The divine Lord is the real Lord husband, for all souls, for, all ultimately depend upon Him alone"[10]. This, in a lucid manner dealt with, in a small occult treatise called 'Atma Vivaham* (Marriage between God and the individual soul) by Nanjiyar (1113-1208 AD), an Acharya of repute.[11]

---

9. Morwenna Donnelly - Founding the Life Divine - p.33.
10. Dr.K.C. Varadachari - Alvars of South India - pp.134-135
11. Prof. M. Yamunacharya - Ramanuja's Teachings in his own words - pp.48-49

Smt. Dr. Bhuma Venkatakrishnan - Nanjiyar - pp.57-58 & 209.

And Andal marrying Krishna as described in Varanamayiran of Andal's Nacchiyar Tirumozhi is classic example of the pinnacle of bridal mysticism.

In the realm of (bridal) mysticism overcoming the obscurations of one's lower nature entirely, enters into the condition that may be termed Trance Consciousness, Bliss a Self-delight, and as in the words of Sri.Aurobindo, "Supra-mental" - pure self-existent and self-luminous truth".

"Battar Prian" is the name conferrdeby Pandiyan king to Vishnu Chittar who has firmly established Narayana as supreme Reality. He was honoured with the title of "Periyazhvar" at a later date due to his spontaneous outpouring of Tiruppallandu, as is evident from verse 18 of Upadesa Ratnamala by Manavala Mamunigal. He lived his entire life faithfully adhering to Vishnu Consciousness befitting his name.

And Periyazhvar himself declares in verses 5-1-3 and 5-1-5 as follows;

"I have not obtained the design,
To intently meditate on you; I can only, ceaselessly,
*Mutter, "Namo Narayana" * the pride of my strength,*
As you know it is that, I am a proud Vaishnava
Living in your magnificently grandeur abode!"

[5:1:3] (435)

** **

---

* For detailed notes on "narayana", refer Andal's Nacchiyar Tirumozhi by VR..pp.125-126

Bowery orchard, flowery garden, wife and cow;
cow-stall,
Murmuring brook that flows nearby; fields wells
and all these
I enjoyed tirelessly at your feet; making a circled
region
Kept orderly; O! it's arduous to live with country folks;
as
Many cherish to live worldly; but I seek refuge at your
feet! [5:1:5] (437)

** **

The excellent phrase used by the saint-poet, as "Vaittanavan yennum vanmai kandaye" can be better understood through the mellifluous melody, "*Vaishnava janato tene kahiye* by Narsimehta, which spells out among other things the significance of service to God ('Kainkarya' of Ramanuja's school of thought) i.e., a selfless self-forgetting service to the Lord and his devotees.

The exquisite principles of "Artha Panchaka" are also dealt with in this Tirumozhi :

(a) Paramartha Swarupa or Isvara Swarupa - i.e., mikka irai milai.

It transpires that 'Paratatva', para-rupa, i.e., Parabrahman, Paramatma, Para Vasudeva, Parama Purusha, Sriman Narayana are the names by which He is affectionately called and worshipped with devotion.

Periyazhvar in verse 4-7-10 clearly states about Paramartha Swarupa or Mikka Irai Nilai as:-

> *"The primordial cause of Vedas, three letter word*
> *AUM (OM)*
> *Renown'd pranava mantra inscribed in sacred*
> *scriptures...*
> *"Prasthana Treyi", embedded in sanctified words*
> *three-'*
> *'Om Namo Narayana' and in accordance, meditate*
> *Pious devotees who endear Him, perpetually, our Lord,*
> *Gracious Purushottama, stays majestically as Trivikrama*
> *- who*
> *Measured worlds in strides three; manifest in forms*
> *three in three,*
> *The absolute-infinite Brahman dwells in vast, 'Badari*
> *Vishal'*
> *Amid hills, groves and forests at Khandam the*
> *Kadinagar,*
> *on the banks of Ganges !* *[4:7:10] (400)*

This verse compares well with Mundak-Upanishad, first section sloka 5 and 6.

(b) Jeevatma Swarupa i.e., uyir nilai *(உயிர் நிலை)* — The individual souls (monads).

(c) The Upaya Swarupa It is known as means to attain Mukti or salvation from the cyclic of births i.e., Bhagavat anubhava — The ways suggested include karma Jnana, Acharya Abhimana and devotional service.

(d) The Virodhi Swarupa (enmity) - It is clarified as 'Fate' or sins accumulated and continue to pile up afresh, serve as obstacles to attain the Lord (Paramatma) — [Jeevatma virodigal].

(e) Purushartha Swarupa denotes the experience of divine splendour or God. The spiritual consciousness on this plane is poetic consciousness. The poet-sage expresses his exquisite astonishment on the visions and glory and wonder. For him the worship is ecstatic wonder. This splendorous path never loses its connectivity with material reality which is realized by sense perception though it seeks a 'transcendental' beyond the limits of senses".

** **

The saint-poet, Vishnu Chitta uses the aphorism "yennai velluyirakkvalla" *(என்னை வெள்ளுயிராச்சு வுல்ல)* in the eighth verse of canto I, Decad I, viz., Tiruppallandu, (Sacred Hymn Bendictory). It is rendered as He makes me a soul purified. In other words it can be said to make the soul to possess 'Sattva' guna—noble traits – being a man of excellent qualities. It stands for Purity, Rhythm, and Harmony.

"Control of the mind and senses i.e., restraint, forbearance, discrimination, tapas, absence of greed, truthfulness, compassion, contentment, faith, renunciation, shame, or shirking from what is unrighteous; modest; straight forwardness; uprightness; and delight in the self; are some of the attributes of "Sattva" guna.

The other two gunas (character - ஒழுக்கத்தன்மை) are:-

Rajas -- Passion, Activity or Motion — It is identified with worldly desire; activity; pride; craving; arrogance; material enjoyment; excitement due to pride; love of fame; fun; power; violence; and striving hard - are some of the attributes, and

Tamas' - - on the other hand denotes the attributes of Anger; greed; untruth-fullness; cruelty; begging; mental darkness; hypocracy; fatigue; gloom; ignorance; grief; pain; sin; grief; delusion; dejection; distress; sleep; hope; fear; indolence; one of the three qualities of prakriti etc, etc.

Human beings are mixtures of these 'Gunas' in varying degrees. The main principle of spiritual discipline is to get firmly established in Sattva Guna.

King Bhartrhari says in NITI-SATAKA, verse 64, thus:

"Eke Sat-purušá parartha ghataká
Svárthán parityájya ye
Sámányástu parártham udhyama-bhrtá
Svártha virodhéna yé;
Te'mi mánava-raksasa para-hitam
Svarthaya nighnanti ye
Ye tu ghanti nirarthakam para-hitam
te ke na jánimahe!"

"There is one type of people called -*Sat-purusas*, good people, who sacrifice their own self-interest and work for the welfare of other people; the next group consists of the *Samanyas,* the generality, or the majority who also work for the welfare *of* other people, but without sacrificing their own self-interest; these other (the third group) are the *manava raksasas,* demons among men who destroy other people's welfare in order to gain their own selfish interests; but they (the fourth group), on the contrary - alas - I do not know what to call them - destroy other people's welfare, *even without, gaining for themselves."*[12]

Thus, the saint-poet, Vishnu Chittar declares in the same vein, clearly that "Velluyirakkavalla" (வெள்ளுயிராக்கவல்ல) means the individual desires being good to all as he desires good to himself. "Atmanamupamam krtva sveshu dareshu ramyatam (आत्मानमुपमां कृत्वा स्वेषु दारेषु रम्यताम्)being the essence of culture, sanatana dharma, in word and action. Says Sri. C. Rajagopalachari (Rajaji), as to "consideration for the feelings of others, for the rights of others, for the faults of others; these are the highest marks of culture... Meanness, dishonesty, cruelty: the avoidance of these three vices make culture. Do unto others as you would be done by (आत्मानमुपमां कृत्वा) And man attains completion only when culture is added to what he has acquired for fulfilling his wants for the physical body and for satisfying his thirst for knowledge."[13]

---

[12] Swami Ranganathanda - Eternal values for a changing socieity.. vol. IV........... p.32

[13] Sri C. Rajagopalachari ..... Our culture .... pp.16-21.

And such an evolved soul (man), embraces all things in God and also pleads men to divine life and acts in the world with the power of spirit, and luminous consciousness. In essence, it brings out the characteristics of Sat Purusha i.e., the transformation of the individual into the Universal outlook with all embracing divinity linking the psychic self and the inner man with the external purpose that makes one truly human as well as humane, an Altruist. Francis Bacon's "Character of a gentleman is quite interesting to compare".

** ** **

In verse 1:3:1 Periyazhvar narrates that Devaki, the natural mother, sent the child Krishna to Yasoda, the foster mother, who enjoyed the childhood of the Lord at every moment, the pranks and gestures of the prodigious child. The poet says in the role of Yasoda,

பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்து உண்ணும் பாத கமலங்கள்
காணீரே !........

Look, the innocent babe holds the toe sucks enjoying it.

This is normally seen with every active child. Some babies used to hold both the toes together and suck them alternately and at times simultaneously. Traditionally, the sucking of the toe by baby Krishna, is commented by Acharyas and Scholars as " ***(தேனே மலரும் திருப்பாதங்கள்*"**) i.e., Lord's toes from where springs the nectary juice. Vedas describe it as "Vishno: pade parame madhva utsa (विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः). It is said that Lord

Krishna, by sucking his toes, He revives the worlds which lay in His stomach"[14] (Alinilaiyay arulelorempavay !) — Reclining on primeval banyan leaf, O! Lord, of sapphire hue, endearing devotees, wouldst thou hear (ANDAL'S T1RUPPAVAI - 26).

One of the oft uttered Vishnu stotra is:

करारविंन्देन पदारविन्दं मुखारविन्देन विनिवेशयन्तं ।
वटस्य पत्रस्य पुटेशयनं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥

[Lila Suka's Srikrishna karnamrita]

Karara vindena padaravindam mukharavindena
viniveshayantam |
Vatasya patrasya pute sayanam balam mukundam
manasa smarami ||

Holding in His Lotus-hand, His own Lotus feet, and sucking His own toe with His lotus lips, the Lotus child resting playfully upon a banyan leaf, floating upon the waters of the Deluge - I meditate."

Commenting on 'Naaraah' which also mean waters, Swami Chinmayananda says, "the picture painted in the Puranas of the Deluge, wherein the names and forms devolve themselves into their elemental waters, the Lord is objectively described as lying alone upon the waters, the Eternal baby, floating upon a banyan leaf[15].

•• ••

---

[14] Prativadi Bhayankaram Annangarachariar Swami - Tirupallandum and Periyazhavar Tirumozhiyum pp.30-31

[15] Swami Chinmayananda - Thousand Ways to the Transcendental - Vishnu Sahasrananama - p.79

On Nappinnai, Periyazhvar, in the role of Yasoda says,

நாண் இத்தனையும் இலாதாய் நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும்
மாணிக்கமே! எண் மணியே! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்!
(2-4--9)

Shamelss you are, if Nappinnai sees, beweildering,
She will laugh at you ! O! my dear gem of rarity,
My ruby darling, come have the bath consecratory!

He calls the Lord also as, பின்னை மணாளனை (Pinnai manalanai) in 2:5:1 i.e., "Dame Nappinnai's hubby......"

And in verse 4; 1 :4 (331) he sings as

ஆயர் மடமகள் பின்னைக்கு ஆகி அடல்விடை ஏழினையும்
வீயப் பொருது வியர்த்து நின்றானை மெய்ம்மையே கண்டாருளர் —

For obtaining the hands of Nappinnai, innocently simpleton,
The Lord fought with belligerent bulls seven stood perspiring
There are many who have really seen Him, thus !......

Nappinnai according to tradition is one of the consorts of Krishna, is the daughter of 'Kumbha', Yasoda's brother.

Nappinnai is a compound word. Na + Pinnai (ந +பின்னை) - 'na' means eminent, illustrious, excellent and "pinnai" denotes younger sister. And it becomes Nappinnai, the "eminent younger sister".

As per legend, whoever controls or rules over the seven bulls (i.e., five sense organs, mind and egoism) could obtain the hands of Nappinnai, And Krishna alone could control and rule over these and gained the hands of Nappinnai.

Reference to Nappinnai is also available in "Silappadhikaram" a crest jewel of Sangam (Tamil) Literature. In seventeenth chapter of Madurai kandam, - Aaichiyar Kuravai, it is stated that seven virgins affirmed that they would marry the one who controls the seven bulls. The virgins were given the fictitious musical names such as 'Kural', 'duttam' (second musical note of the gamut) 'keikkilai', 'uzhai' 'yilai', (fifth tone of gamut) Vilari', taram (seventh note of the gamut). And these girls were also named Mayavan, Balaraman, Nappinnai and so on. Of the seven girls, the girl known as Nappinnai adorn'd 'Mayavan' i.e., 'Kural' with beauteous garland of fragrant tulasi (basil) and they started playing singing and dancing "kuravai dance". "The illustrious Lord, vho measured the worlds did not care to see Lakshmi in His chest, because He was amorously looking at Nappinnai, the charming girl wearing tinkling bangles. Thus exclaimed the bewildered 'Madari', the cowgirl"[16]

And Periyazhvar uses the same term, Aayar - madamagal pinnai and also "the one who could control the seven bulls" (Adal vidai yezhinaiyum) in verse 4:1:4.

** ** **

---

[16] Sri. J. Srichandran - Silappadikaram (of Ilango adigal) - pp.306-311

In verse 1:8:6 (91) Vishnu Chittar exuberantly sings as -

The Lord in hue like dark-cloud and bluey sea,
Father of cupid, having symbols of conch and Discus,
On His feet, creates imprints as he walks here, there;
Abundantly flow the blissful ecstasy, pours down,
Again and again; Will He not toddle with his feet lov'ly !

Similarly, Swami Vedanta Desika in his 'Yatiraja Saptati' says in verse 64, thus :-

भिक्षापर्यटनक्षणेषु बिभरांचक्रे गळत्किल्बिषा ।
यद्विन्यासमिषेण पत्रमकरीमुद्रां समुद्राम्बरा ॥

Bhiksá paryatanakśanésú bibharám chakré
galatkilbisa
yad vinyasa misena patramakari mudrárn
samudrámbara||

When yatiraja (Ramanuja) was on his usual rounds for alms according to mendicant's way of life, as he walked through the streets, the symbols such as 'Fish, Flag, Umbrella, Lotus etc., of his feet, got imprinted on the sands displaying fine work of art. Swami Desika calls it as Matakarika patra mudra, and due to this he asserts "the mother earth got purified, become beautiful elegantly![17]

** **

In verse 3:7:5 (290) i.e., in seventh decad of canto III. Vishnu Chittar expresses emotionally about his daughter; which appears to be a reflex thought of the episode described in the introduction (page 7) which has brought the appellation 'Chudik-kodutta Nacchiyar' for Goda.

---

[17] Swami Vedanta Desika - Sri Yatiraja Saptati - pp.1095-96.

> *"To make this known to all in the town and country*
> *She wearing fresh fragrant basil garland, goes out*
> *In search of 'Narayana', roaming from place to place; and*
> *Many in the world who want to ruin lineage, say,*
> *Keep a vigil over her and Kesava so as not to meet together;*
> *And talk again and again differently, confuse the problem". [3:7:5] (290)*

This statement of Periyazhvar, provides an effective evidence to the episode of "Chudik-kodutta Nacchiyar" discussed in the introduction. Thus Sri Goda is adored as "Lady, adorn'd and bestowed the garland to Lord Ranga".

And it echoes in Swami Vedanta Desika's Prabhanda Saram (versc-10) thus :

> வேயர் புகழ் வில்லி புத்தூ ராடிப் பூரம்
>   மேன் மேலும் விளங்க, விட்டு சித்தன் -
> தூய மகளாய் வந்து அரங்கனார்க்குத்
>   துழாய் மாலை முடி சூடிக் கொடுத்த மாதே..."[18]

> *Villiputtur, of renown'd veyar race,*
> *Where purva-phalguni of the month Ashad,*
> *To excel more and more gloriously, incarnate*
> *As brilliantly immaculate loving daughter*
> *Of Vishnu Chitta, willed fragrant basil garland, to 'Ranga'!*
> *O! lady 'Adorn'd and bestowed duly crown'd your head !"*

---

[18] Sriram Nigamanta Mahadesiakan, Saram, Sri Desika Prabhanam - p.84

In the words of Dr.Prema Nandakumar, "Ranganatha is the nectarean ocean of all auspicious qualities' (Samastha Kalyana gunamrutodadhih). He is now accepting Goda Devi's scarf to wear it as a head-dress, as if He did not already have a prescious, bejewelled crown. And happily does He take her garland and decorate His crown with it. The scarf and the garland of Goda Devi are the royal insignia that enhance Ranganatha's right to be the Emperor of Cosmos."[19] In Sri Goda Stuti, Swami Vedanta Desika sings as -

> *"Mother Goda Devi !*
> *By accepting your scarf*
> *And the garland scented*
> *By your tresses,*
> *Rangapathi has won the sure right*
> *Of being crowned*
> *The Lord of auspicious life"*
>
> [Tr-Dr.Prema Nanda Kumar]

Mysticism, which is defined briefly as unmediated, direct experience of God finds its full flow and brilliant luminosity in the life of Periyazhvar.

Of course, "it can be known, seen and entered into only by a transcendent process of revelation or flashes of insight or intuition. It is called Saksatkara or direct experience. Mystic experiences are also characterized by an experience of unadulterated bliss or ecstasy. And religious mysticism found excellence of experience through the super sensory beauty of God's personality and its secret beauty was discovered by man through devotional dedication and intuitive awakening."[20]

---

[19] Dr. Prema Nanda Kumar - Goda Stuti p.51

And Dr.Alexis Carrel observes emphatically, "Only on the wings of mysticism can the spirit soar to its full height. This is where the role of religion becomes clearly defined... The techniques of religion that is to say of the union of the soul with God, have been developed, step by step, over the course of thousands of years. The law of spiritual ascent lays on each one of us the duty of developing the whole range of his mental activities by the effort of his own will.... It is dangerous to be exclusively an intellectual or a mystic, a logician or an intuitive, a scientist or a poet. It is by the simultaneous upward trend of his intellectual, moral aesthetic and religious faculty that each one can attain the highest level compatible with his inherited latent powers."[21]

Mr. G. N. M. Tyrrell says, "Paranormal phenomena will not fit into a niche in the existing scheme of science. We seem to be faced by no less a possibly than that the scheme of space, time, matter and casuality may be only a department of nature and that there may be another order of things behind it, which occassionally shows through".[22]

---

20. Dr. K.C. Varadachari - Alvars of South India -- pp.xi-xvi

21. Dr. Alexis Carrel - Relfections on Life - pp.110-111.

22. Mr. G.N.M. Tyrrell -- The Personality of Man..p.225.

And Sri. Vankeepuram Varadachari observes that "Taittiriyopanishad speaks of five vehicles of consciousness in an ascending order through which a soul can function. They are the Annamaya Kosha, the Pranamya Kosha, the Manomaya Kosha, the Vignanamaya Kosha, and the Anandamya Kosha, meaning the physical, the vital or the etheric, the astro-mental or the concrete intellectual, the higher mental or the conceptual and the intuitional bodies. The Annamaya and Pranamaya Koshas practically form one body viz. the gross physical body with its etheric matrix and so long as man is working through this body his higher bodies composed of superphysical materials function only in a latent way; though as man evolves, their impacts are increasingly registered through the physical body. But when man withdraws his consciounsess or his conscious mental energy inwards, throwing the physical senses into abeyance through yogic practices, the higher bodies are activised in successive order into fullfledged vehicles for manifestation of the innerman, the Jivatma, in dynamic terms. This state results in the wielding of occut powers by the spiritual man and constitutes positive psychism.

"The Taittiriyopanishad, which is the *locus classicus* of this doctrine, also says by the inner sheath is the outer filled (TENA ESHA PURNAH). This statement means that the sheaths are not rigidly exclusive, that the higher, the subtler sheaths, though extending beyond the lower ones, also inter penetrate them and that by virtue of this fact the powers ordinarily revealed in the higher sheaths, can also be revealed in the lowser ones by suitable discipline. This means that the powers of the higher sheaths can be revealed even in the physical body, as it is seen in the lives of many saints.[23]

"The path of mysticism is the path of spiritual realisation. Goodwill, love, sweetness, poetry follow the realization; the soul rises above the trammels of life and seeks unity with Over soul. Living becomes an adventure from unreality to reality, from the human to Divine. And Mystic religion undoubtedly leads one to the concept of liberation and mukti".[24]

And it is affirmed that experience of God itself became liberation, not merely a step towards it. Service of God itself, according to Alvars, was liberation from the cycle of births and deaths". "And Ramanuja defined Moksa as nothing but the privilege of service to God (nitya kainkarya praptireva moksah) when this condition has been reached, man will have attained the highest good of his existence. Chastened by the trials and tribulations of worldly life, man turns Godward, and finds the consummation and crown of life in the enjoyment of bliss of service of God."[25] Thus, overcoming the obscuration of one's lower nature, one enters into the condition of consort of Lord, Trance consciousness, Bliss etc., comes face to face with facts which no instinct or reason can ever know.

---

23. Sri. Vankeepuram Vardachari – Concept of Matter .. pp - 23–24.
24. Dr. A. C. Bose - The Call of the Vedas - p.131.
    Dr. K. C. Varadachari - Alvars of South, India - p.xvi
25. Prof. M. Yamunacharya - Ramanuja's Teachings in His Own Words - p.53.

Sri Goda Devi sings overwhelmingly in her Tirumozhi, as,

Have you seen Him, anywhere near.
The Love incarnate with pleasing manners,
A charming bridegroom, but with no conscience,
Speaks outrageously frivolous lies galore ?
Yea, yea, we found Him in Vrndavana -
He, who, moves najestically under great care of
Garuda, scion of Vinata, who spreads his
Long wide wings, shields "Him from hot sun!"
-ANDAL'S NACCHIYAR TIRUMOZHI .... (14:3) (136)

And periyazhvar gives a pleasant picture briefly -

To make this known to all in town and country, she,
Wearing fresh fragrant basil garland, goes out,
In search of "Narayana", roaming from place to place......." (3:7:5) (290)

And Vishnu Chittar describes the condition of his girl (Andal) elsewhere, thus -

"Adom'd with necklace, shakes tinkling bangles in her hand,
Robed in silks, burnish the lips coral, beautified, looks in mirror,
Languished though, musingly, ponder again; steadies herself
Only, to find her suitability; utter thousand names
Of the Lord - the incomparable Krishna in sapphire hue,
Emotionally she seeks Him in delightful ecstasy !
[3:7:8] (293)

Elsewhere, Sri Andal speaks out in despair thus - -

"Blossom the lov'ly kongu trees in the grove,
At Tirumalirum— Solai, where the Konrai also
Bloom their drooping flowers in golden hue;

And with konrai, I stay put life, wearily lay down:
When will I hear the joyous call of Panchajanya - His
conch
Blown by coral lips of his charming countenance
And also the twang of Sarnga the bow!"
- ANDAL'S NACCHIYAR TIRUMOZHI .... . . [9:9] (92)

As regards the love laden heart of a girl, Sri Nammazhvar emotionally expresses in Tiruvoimozhi - (The Sacred Revelation) thus -

விரும்பிப் பகவரைக் காணில் வியலிட முண்டானேயென்னும்
கரும்பெரும் மேகங்கள் காணில் கண்ண னென்றேறப்
பறக்கும்
பெரும் புலவா நிரை காணில் பிரானுளனென்று பின் செல்லும்
அரும் பெறல் பெண்ணினை மாயோன்
அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே !
- திருவாய் மொழி (4:4:9)

Looking desirously at saintly mendicant, Lord's
devotee,
Says she, "O! my Lord, who swallowed splendorous
Universe!"
At the sight of dark cloud, she exclaims, "O! Krishna"
And seeks to rise and reach it: seeing the herds
Of stout cows, she speaks aloud, "My Lord is among
these",
And goes behind them! The mysterious Lord, who is
Difficult to attain, seems, make my daughter,
Blab, as she immerged herself in Trance!
Tiruvoimozhi [4:4:9]

அயர்க்கும் சுற்றும் பற்றி நோக்கி அகலவே நீள் நோக்குக்
கொள்ளும்
வியர்க்கும் மழைக்கண் துளும்ப வெவ்வுயிர் கொள்ளும் மெய்
சோரும்
பெயர்த்தும் கண்ணா ! என்று பேசும் பெருமானே ! வாவென்று
கூவும்
மயல் பெருங்காதலென் பேதைக்கு என் செய் கேன் ?
வல்வினையேனே

- திருவாய்மொழி ! [4:4:10]

She swoons, stares around vacuously, though looks
for Him;
Sweating severely looks keenly into far places
Eyes tumble with tears that pours down like rain,
She sighs hotly; though depressed, wearily cries,
"Krishna" my Lord, come hither! Bewildered,
My fledgling daughter, swirl in fascinating Love,
Woefully, cruel sinner am I, what can I do ?

- Tiruvoimozhi [4:4:10]

And Vishnu Chittar spells out clearly the .state of the art on mystic consciousness as -

O! Lord, my father dear, at Tirumal-irum-Solai,
Where you stay, frisky fishes jump to leap
In vast lengthy springs; Move not my legs;
Stay not tears in eyes; trembles my frame wearily;
Rise not voice; hair stand on horripilation;
Shoulders droop to decline; sans peace of mind,
Perplexed am I; but, enliven thoughts, heart and Soul,
Lay concerted on thee to live with thee forever!

- [5:3:5] (457)

In the very first decad, Tiruppallandu (Sacred Hymn Bendictory), the Azhvar declares without any ambiguity as to,

"We render relentless service to Lord through pedigree,
Of our race for generation in folds of seven
My father, his father, to his father and grand father, on and on ......!

in verse 1:1:6, and continues to stress the point of being a servitor to the Lord, forever !

In the same vein Nammazhvar in his Tiruvoimozhi says

ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி
வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து
எழில் கொள் சோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கே
- திருவாய்மொழி (3:3:1)

Render together the ceaseless service for aeons,
Being His servitors we perform blemishless service
To my father, his father and to his father, on and on -
As to Him, the radiant Lord at Venkata Hills
Where through lofty mountains slip through ridges,
Make noise, chatter, natter, as it flows, the stream!
- Tiruvoimozhi (3:3:1)

And according to Ramanuja, "service of God which fulfills itself in Bhagavata Kainkarya or service of those who belong to God. This is the highest end conceivable to man. The vaisnava teachers who preceded and followed Ramanuja had no hesitation in asserting that true liberation for the individual lay in obtaining the privilege to serve God ever and anon and to enjoy the bliss (Kainkarya Rati), that comes out of service rendered to God and to all that belonged to Him."[26]

For this it is to be realized that "the function of the (human) body is to display the perfect workings of the Divine Consciousness and not to be an impediment to the Spirit. It is also argued that "the main intention of Goudapada was to make the integral consciousness, Atman, the real centre of the individual life, Ramanuja's was to make the Atman a real being, not merely a body with a soul, but a soul with a body."[27]

Elsewhere he says, "that the individual soul becomes an absolute servant of the Universal Being, the integral self becomes an exponent of the Universal purpose: it firmly establishes its connection with the totality of the perfection of ' God. It begins to act as the servant of the Divine Consciousness, *dasa,* in order that it may act in consonance with the world purpose of creative action of Supreme Brahman. Thus the purpose of the Divine expression or manifestation is brought to the forefront, which is known as Lila, the Vibhuti. The existence of other selves makes it clear that the individual integral self is not the final destiny. ''It is necessary to recognize the lila-vibhuti, the world of souls."[28]

---

26. Prof. M. Yamunacharya, Ramanuja's Teachings in his own words - p.53
27. Dr. K.C. Varadachari, The Living Teaching of Vedanta - p.25
28. ibid. p.26-27

On this very, same principle the great exposition of Gita as to "Loka Sangraha", the world maintenance becomes relevant. And it is essential to understand "fully and completely by the conscious invitation on the part of the individuals by their surrender to the Universal Spirit."[29]

Thus it could be seen as Periyazhvar emphasizes in his Tiruppallandu and elsewhere, Ramanuja too, went to the extent of defining Moksa as nothing but the privilege of service to God (nitya kainkarya praptireva moksah) when this condition has been reached, man will have attained the highest goal of his existence."

And thus awakened from his dormant condition man goes confidently through the vicissitudes of worldly life, chastened by its trials and tribulations, he turns Godward and finds consummation and crown of life in the enjoyment of bliss of service of God. He reaches the presence of God (Sannidhya), becomes like unto Him (Sarupya) and finally becomes one with Him (Sayujya)".[30]

** ** **

Sri Vallabacharya, a great poet, erudite scholar and a pious devotee of Krishna composed hymns on Lord Krishna in chaste Sanskrit. One such slokha reads thus:

---

29. Dr. K.C. Varadachari, The Living Teaching of Vedanta - p.28
30. Prof. M. Yamunacharya Ramanuja's Teachings in his own words - p.53

वेणुर्मधुरो रेणुर्मधुर पाणिर्मधुरः पादौ मधुरौ ।
नृत्यं मधुरं सख्यं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरं ॥

Venur madhuro ranur madhuraha
Paneer madhuraha padow madhurou
Nrthyam madhuram sakhyam madhuram
Madhuradhipathe rakhilam nadhuram !

Flute is sweet; sacred feet's dust is sweet; Hands are sweet;
Feet are sweet; Dance is sweet; Affinity is harmonious;
Everything about Lord of Madhura is sweet."

Such is the devotion. Krishna is the typical Lord of beauty and love. Anything and everything about the Lord of Mathura is sweet and splendid, and dominated by emotion and sentiment. Jayadeva's Geetagovindam is yet another classical lyric.

"The emotionally-toned men", says Radhakrishnan, "look upon God as the perfect Beauty or Love and wish to be lost in the enjoyment of His presence.

"A touching folk song says, His flute doth call and I must go; and though the way be through the forest thick with thorns, I must go". When the irrestible call comes, none with a heart can fail to respond. For the aesthetic temperament emotional intensity seems to give ultimate satisfaction. Only the feeling of contemplative of absolute dependence on God is the true religious feeling or bhakti."[31] And this is what one finds in an elegant way in sixth decad (Call of Murali) of Canto III of Periyazhvar Tirumozhi.

---

31. Dr. S. Radhakrishnan - The Heart of Hindustan - p.15

In the opening verse of Lord Krishna's recital, Periyazhvar sings as -

"O! damsels of 'Jambudweepa' the land sacred,
hearken !
It was marvellous of wonders and stupendous of
phenomena;
When Krishna wields the conch pure with spirals
aright,
And play the tunes placing flute on his mouth lov'ly,
young
Cowgirls with breasts tender, in delight, body
loosen'ed,
Hearts throbbing escape every vigil, muster on all
sides,
As strings of garland, stay around, 'blushing, bow their
heads!' (3:6:1) (279)

In the second stanza he describes the condition of the cowgirls on hearing the call of 'Murali', thus:

". . .The dames - beauties like peacocks and doe,
entranced;
Fast they sped in high frolic that loosen'd locks
flowery,
And from heaving bosom smoothly slips saree
splendid;
While one hand holds it, though languid, with eyes
red,
Imbued with collyrium of lines black,
And intent reverent, glance at Him, stand still!
(3:6:2) (276)

In the eighth stanza, Vishnu Chittar describes enjoying Krishna's playing on flute and how the birds, and cows and in the next how deers behave hearing the music as also the effects of such music on trees etc.

"With tiny fingers softly stroke, pat and dance on flute,
His ruddy eyes in shapely curve, beauteous lips, bubbly checks,
Eye brows with tiny pearls of sweat, bend to rise upright,
When Govinda recite mellifluous melodies on flute,
Resigning their nests the covey of birds, surround Him,
Like woods lie felled, lay aside; the herds
Of milch cows flock together ease their legs, sprawling
Heads bowing, ears unshaken, listened quietly the music divine ! (3:6:8) (282)

* *   * *

".....O! the herds of deers bewildered, heedless to grazing
Let slip off the mouth, the herbage that browsed,
Stand sans motion, still as pictures drawn on a wall"
(3:6:9) (283)

* *   * *

"....... .Intuitively the trees inundate odorous pollen and
Nectarine dribbles, shower happily, varied flowers
Of excellence; Lo! the sprouts and twigs of trees
Droop to close together in reverence and face
To face Him, Tirumal, as He stays and stays in places !
(3:6:10) (284)

As though the thoughtful experience of Periyazhvar gets reverberated, Jayadeva sings in Gita Govinda, (Third Sarga, Seventh Ashtapati- Slokha 26) thus

— *"MUGDHAMA DHUSUDANA"..*

"May those sequence of side-glances emenating from the eyes of Madhusudana (Krishna) confer prosperity on you— those glances wonderfully excited by the enjoyment of the sweetness of the nectar from the moon-like face of Radha - those glances between Krishna and Radha unnoticed by the myriads of cowherdesses encaptured by the sweet music arising from the flute on the face of Krishna having the gently swaying crest and pendants rhythmically moving with the music"[32]

(Tr. Dr.N.Gangadharan)

The above indicates that God is the source of sound. Vedic scripture calls Him as Nada-Brahman. It is derived from the root word 'nad' (नद). It stands for 'to sound[1]; 'to tell loudly'; 'to shout' etc. So also the word 'Vak' (वाक). And the vein of mysticism sees the Absolute as "Primordeal Light and Sound".

And RG Veda declares that "Jyoti" is the ultimate divinity, whose essence is unmanifested Light and Sound. The waters flow in antariksha, and from there energy in the form of manifested light and sound and life-germs pours down on earth. The sun is the reservoir of light for man, illuminating, as it

---

32. Dr. N. Gandaharan - Gita Govindan - p.60.

docs all material objects including the stars, the moon and the earth. Similarly, the moon holds sound in store, spread it downwards. The moon also converts sound into 'Soma', the giver of immortality. In Rg Vedic thought song and prayers, as outputs of Vak, a constituent of the Primordial Jyoti, possess the same divine power as light, both (svar and svan) being merely two different manifestation of the same Eternal Mother".[33]

"And we realize that Immanent Reality is described as Nada Brahman or Sound Reality that include Soundless sound. Dividing into innumerable pattern, it manifests as Logos. All forms sentient as well as insentient visible in the Universe are the effects of sound-patterns."

"Hence, Vedas declare that the word is in God, and the word is God. Cosmic sound is equated with God. Sound is the cause and the Universe is the effect. The cosmos which can be created by sound and reversely by withholding the sound, the Universe can be withdrawn. And it is required to know that Lord Visnnu holds in one hand the conch and Lord Siva, a drum as symbols of sound."[34] Lord Krishna makes a clarion call" with his conch and also, Flute, inviting us to reach Him, which is 'Bliss' eternal.

** **

---

[33] Sri. M. Sundar Raj - R.Vedic Studies - pp.378-379.

[34] Swami Chidbhavananda - Facets of Brahman - pp.81, 112.

The verse at 4:7.10 commencing'with "Munru yezhuttu", appears to be rather involved one, at its superficial reading.

At the outset it denotes the primordial word of Vcdas viz., OM. It is born out of three letters, AUM.

Mandukya Upanishad speaks of OM thus: The syllable OM, which is the imperishable Brahman is the Universe. Whatsoever has existed, whatsoever, exists and whatsoever shall exist hereafter is 'OM'. And whatsoever transcends past, present and future is also 'OM'.

"All that we see without and the self that is within, becomes OM. This self beyond all words is the syllable OM."

"Viswana" the self as the universal person corresponds to the letter 'A', in physical being. 'Taijasa' the self as Universal person in his mental being corresponds to second letter U. It stands between waking and sleeping states. 'Prajna' the self as Universal person in dreamless state corresponds to third letter "M".[35]

"The word 'OM' also represents Chit, Achit and Isvara. The letter 'A' denotes Lord Narayana. 'U' stands for Devi (Lakshmi) while the last letter 'M' denotes Jeeva.

It speaks of 'Aṇanya Seshatvanm, Ananya Saranatvam' and 'Ananya Bhogyatvam'.

---

[35] Swami Prabhavananda and Frederick Manchester - The Uparishands (Breath of the Eternel) pp.50-51

The "three" also denotes 'Earth', 'Antarisksha' (mid region) and 'Akas (heaven). It also represents the Trine i.e., Brahma, Vishnu and Rudra as well as creation, sustention and destruction.

It denotes 'Trivikrama', the Lord who measured the worlds in three strides.

The 'three' also denotes 'nigamam', 'niruktam' and vyakaranam.

** **

It is quite interesting to observe the querry of Arjuna in Gita [10:17]

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिन्तयन्।

How may I know Thee, O! yogi by constant meditation? And the Lord replies, "Blessed be thou! I will declare to thee my divine glory by its chief characteristics. And He elaborately states in slokas 20 to 40 of his Infinite glory. And the Lord showed toPartha His supreme forms by providing him special power (Chapter II) to see.

And Periyazhvar asks the Lord, in verse 5-1-7 சொல்லாய்யான் உன்னைத் தத்துறுமாறே (Sollaiyan unnai tatturumare?) — I beseech you, tell me how to reach you? And he immediately affirms உன்னைக் கொண்டு என்னுள் வைத்தேன். என்னையும் உன்னிலிட்டேன் (Unnai kondu yennul vaitten, yennaiyum unnilitten) - "I have encapsulated you in me, whilst put myself in you!" A mystical statement indeed!

When chandogyopanishad declares that "all these beings have their self in him alone; He is the Truth; He the subtle essence of all is the self— "That thou art" तत्त्वमसि Periyazhvar emphatically says, என்னை உனக்கு உரித்து ஆக்கினாயே **(5-4-9)** O! Lord you chose to live in me and made me suitable and belonging of you". But Nammazhvar declares, தானே எம்பெருமான் அவன் என்னாகி நின்றான் (5-1-2) (திருவாய்மொழி). "He the Lord Himself, becomes me!

In verse 1:10:4 Vishnu Chittar sings as:
Vouched to protext Dhananjaya, as he sought refuge
The supreme being, who wield 'Nandaka' the sword;
Made envious kings tremble as He drives Vijayan's
Robust Chariot of excellence, embraces me from behind!
The king of Celestials embraces me from behind!

The oft spoken spiritual term "Surrender", is, as in the words of Sri Aurobinda "firstly there must be made by the aspirant an act of self -consecration to the Divine (Samarpana). Secondly he must learn by detachment and self-knowledge to see that it is God who works in him, and to renounce all idea of possessing a separate independence. And thirdly, he must perceive all things and happenings as God. In love he will aim at purification of the heart and intellect; in action, at self-surrender in all things and at every moment to God; and in knowledge at realization of the one within and beyond all manifested existence".[36]

And elsewhere he says, "a complete surrender means to cut the knot of the ego in each part of the being and offer it, free and whole, to the Divine. The mind, the vital (being), the physical consciousness (and even each part of these in all its movements) have one after the other to surrender separately to give up their own way and to accept the way of the Divine".[37]

---

[36] Ms. Morwenna Donnelly - Founding the life Divine pp.75-76.

Periyazhvar elaborately makes his absolute surrender unto Lord Ranganatha in ten emotion soaked verses, in Canto IV, Tenth Decad. In the first verse of this decad, the saint-poet says-

"Though unworthy, am I as you graced the tusker
in distress,
I stay put surrendered at your feet; and languishing
Due to infirmity and at throes of death, I may perchance
Be not in a position to remember you; and for that
moment
Now itself, when I am fully conscious I utter all your
names (4:10:1)

And we get the assurances from Nammazhvar thus:-

"சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்
- திருவாய்மொழி (9:10:5)

To all those who make abject surrender
Unto him, 'Narayana', who grants refuge
Here now,and also vaikunta on death!

Swami Vedanta Desikar proclaims in His
"Meiviradhamanmiyam", as,

---

[37] Ibid pp.77.

"சரணாகதியெனுஞ் சார்வுடன் மற்றொன்றை
அரணாகக் கொள்ளா தாரன்பு"……… [38]

"With the support of surrender made to him,
Shall not seek to obtain protection from another
Suchlike, is their love and affection".

Elsewhere, Swami Nigamantha Maha Desika says in the first verse (in Rahasya Ratnavali) that describes the firm conviction of the Mumukshu (Seeker after Release) that he is free from all the burden (of protecting himself) as he has surrendered it at the feet of the Universal Ruler (Sarvesvara) in accordance's with the teachings of the good Acharya.[39]

"Swami Desikar, in his Rahasyaratnavali Hridayam says "To this self-surrender, accomplished in a moment and portrayed as a sacrifice, the end of the body which is brought about by the will of the Lord is an Avabhrita snana - the Ceremonial bath which is taken at the successful conclusion of sacrifice". (Self-surrender in the form of a sacrifice has been enjoined in the Nyasa - Vidya -which is propounded in the Taittireeya upanishad)"[40]

And when this offering (Prapatti - Bhara-nyasa Yoga i.e., offering of all impediments of body, action etc, to God) happens intelligently and constantly, the body becomes more and more a creative instrument of the Divine integral

---

38. Swami Sri Ramadesikachariyar - Sri Desika Prabhandam pp.45
39. Sri Srinivasa Raghavan - Minor Rahasyas of Sri Vedanta Desika - pp.87.
40. Sri A. Srinivasa Raghavan, The Minor Rahasyas of Sri Vedanta Desika......p.141.

consciousness, more and more aware of its integral character with the self and not a source of misery and limitation".[41]

Hence, we should willingly yield to His pressure, completely surrender as Sri Aurobinda says, to His will and take shelter in His love (Grace) by destroying our little confidence (egoism). Lord Krishna assures us in Gita.

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच : ॥

"Abandoning all duties (Dharmas) come unto Me alone for shelter (Delightsome Sanctuary); sorrow not I will liberate thee from all sins".[42]

In conclusion we find delightfully the Expansion of the Awareness of the inner being or subliminal self, when proceeds in the long journey, hopefully to meet the Delight of Existence; the higher consciousness moves inward detaching and slowly rising upward; and to loose oneself of the Consciousness of outer world, meditating on the Divine continually, "a constant remembrance of the object (God) meditated upon like a continuous stream of oil, to express in the words of Sri Ramanuja and solemnly forever enter into Trance Consciousness, the bliss, journeying to the final Truth. And it is attained according to Sri Ramanuja, by a self-forgetful, selfless service (kainkarya) of God, which embraces the knowledge of pure self-existent and self luminous TRUTH. This ultimately leads to "Bliss" a self delight of a transcendent and infinite existence.

---

41. Dr. K.C. Varadachari - The Living Teaching of Vedanta pp.24
42. The Bhagavat Gita V. 66.

ADDENDUM I

In Experiencing the Sacred Utterence

Yedu (ஏடு) normally means 'petal'; 'flower'; 'eyelid'; leaf of a book; cream; excellence etc. In the verse 1 : 1 :4 it denotes 'subtle body' (Suksma Sareera).

Nilam (நிலம்) stands for Mula Prakriti - The First Cause.

Iduvadan munnam (இடுவதன் முன்னம்) - To become one with the being — the Gross Matter

Talelo (தாலே லோ) - Lullaby — தாலாட்டுப் பாட்டு - It is derived thus: தால் + ஏல் + ஓ = தாலே லோ; தால் -(Tal) means 'Palate'. Yel (ஏல்)stands for தகுதல். i.e., suitable, appropriate-O' (ஓ) - a musical note 'O' is a symbol of oxygen - Pranavayu - It also means zero - naught. It is also a preposition.

Traditional lullaby song was உளு உளு ஆ இ இ.... (ulu,ulu,a,e,e). The word ulu (உளு) when pronounced like the peculiar consonant 'ழ' (zha) is pronounced by folding the tongue and the tip touches the soft palate with air escaping through sides. Hence, Ta, le, lo *(தாலேலோ)*

Senkeerai (செங்கீரை) one of the kinds of Pillai Tamizh (Poem describing various stages of childhood) Senkeerai is a compound word. Semmai + Keerai. (செம்மை + கீரை) becomes senkeerai. It also denotes a vegetable plant variety - Red Amaranthus Gangeticus. The stage next to 'crawling' when a child makes an effort to stand up and makes little paces to walk, it fixes its knees on the floor, raise the head, and swings its hands on sides. Such movement is called Sankeerai.

Pavitran (பவித்ரன்) = sacred, pure, etc; adopted from Sanskrit पवित्र

Parametti (பரமேட்டி) derived from Sanskrit word parameshti. It is suitably modified as 'parametti' according to Tamil vocabulary. It means, Guru, Brahman, Siva, Vishnu, Spiritual Teacher General preceptor etc., etc.

Chunnam *(சுண்ணம்)* - derived from Sanskrit word (चूर्णक) means powder.

Parivedam (பரி வேடம்) - It is derived from Sanskrit word 'pariveshanam' (परिवेषणम्). It denotes encircling around sun or moon - surrounding circumference - around poles, planets, stars etc. eg- circumsolar; circumlunar; circumpolar etc.

Pakkam (பக்கம்) - derived from Sanskrit term paksh: (पक्ष). It means a wing; pinion; feather; side of anything; half of lunar month; a party; class etc.

Kanganam (கங்கணம்) a sanskrit term (कङ्कण) bangle, bracelet, a water fowl etc.

Kattiriyar (கத்திரியர்) -derived from Sanskrit word kshattriyah (क्षत्रियः)

Karpaga kavu (கற்பகக் காவு)- Indra's garden. Nandavanam - நந்தவனம் - normally it denotes five heavenly trees viz., Mandaram; Parijatam; Santhanam Kalpavriksha: Hari Santhanam.

Nambi (நம்பி - நம்பீ) stands for honorable man, Elite among men; purnam - a perfect soul, the Supreme Being etc.

In the translation it is termed as (i) Lord noblesse; (ii) Lord noblesse par-excellence; (iii) Lord beau ideal (0ne's highest type of excellence) Lord the ideal beautiful. All these qualify one's qualities.

Lord Narayana, Purusha the Supreme possesses the following qualities among many more such attributes:

(a) Gnanam (ஞானம்)- (ज्ञानम्) knowledge, understanding, Wisdom, knowledge of soul etc. etc.,

(b) Shakti (சக்தி)- (शक्ति) Strength; powers; fitness; skill; ability; power; inherent energy etc.

(c) Balam (பலம்) - (बलम्) dexterity; cleverness; power strength; .valour; virility etc.

(d) Aysvaryam (ஐஸ்வர்யம்)- (ऐश्वर्यम्) Supremacy; Sovereignty; might; power; affluence; splendouous Omnipotence; Omnipresence etc.

(e) Veeryam (வீர்யம்) - (वीर्यम्) Valour; strength; prowess; virility; energy; etc.

(f) Tejas (தேஜஸ்)- (तेजस्) top of flame; heat; glow; lustre; brightness; brilliance; energy; strength of character; greatness; dignity; essence etc, etc.

Besides the above the following characteristics are also attributed to the Lord.

(i) Sauseelyam (சௌ சீல்யம்) - (सौशील्यम्) Excellence of disposition; good morals and character.

(ii) Vathsalyam (வாத்ஸல்யம்) - (वात्सल्यम्) Fondness, affection; love;

(iii) Mardavarm . (மார்த்தவம்)- (मार्दवम्) softness; being soft; unbearable to servitor's separation etc.

(iv) Arjavam (ஆர்ஜவம்)- (आर्जवम्) Charity; straight forwardness; etc.

(v) Sauhardam (சௌகார்தம்) - (सौहार्दम्) friendship; love;protecting the servitors;

(vi) Samyam (சாம்யம்) - (साम्यम्) equality; sameness; evenness; resemblance; equability; harmony etc.

(vii) Karunyam (காருண்யம்) - (कारूण्यम्) Compassion, pity, kindness etc.

(viii) Asaranya, Saranya (அசரண்ய, சரண்ய)- (अशरण्य सरण्य) Resort of the resortless

(ix) Maduryam (மாதுர்யம்) - (माधुर्यम्) Sweetness, pleasantness; attractive beauty; exquisite beauty.

(x) Gambheeryam (காம்பீர்யம்)- (गाम्भीर्यम्) depth; unfathomable depth; Profundity; dignity; honour; calmness; etc.

(xi) Oudaryam (ஔதார்யம்) (औदार्यम्) Generosity; nobility;magnanimity; excellence; depth of meaning or ideas etc

(xii) Charuiryam (சாதுர்யம்)- (चातुर्यम्) Skill, cleverness; dexterity etc.

(xiii) Dhairyam (தைர்யம்)- (धैर्यम्) firmness; steadiness; boldness; calmness; composure etc.

(xiv) Shauryam (சௌர்யம்)-(शौर्यम्) valour, prowess; strength; etc.

(xv) Parakramam (பராக்ரமம்) (पराक्रम:) valour, bravery; aggression etc, etc

Kodukalam (கோது கலம்) - It is derived from the Sanskrit word 'kautuhalam' (कौतुहलम्) It means desire; eagerness; to know; curiosity; anything kindling curiosity or wonder etc. etc.

Vanam (வணம்) abbreviated form of the word வண்ணம் (vannam)- It means colour; beauty; adorning; decoration; nature; character; quality; good; merit; manner; method; virtue etc.

Sunam (சுணம்) abbreviated form of "சுணங்கு" (Sunangu) ***(சுணக்கம்)*** (Sunakkam). It denotes beauty pollen dust; delay; dalliance; yellow dots or patches on the skin etc, etc.

Perttum (பேர்த்தும்)-It means "again and again" (पुनः पुनः) *மீண்டும் மீண்டும் மறுபடியும்.*

Kuvalai (குவளை) derived from the Sanskrit word kuvalayam (कुवलयम्) It denotes earth blue, water lily; purple Indian lily; tumbler; socket for a gem in a jewel; upper eye lid; socket for the eye etc, etc.

Mozhai (மோழை) subterranean river; underground pool; fount; bottomless fount.

* * *

SOME OF THE ADAGES USED

1. திருவோணத்தான் உலகாளும் என்பார்களே ! *(1-2-3)*

As the adage goes, one born in asterism 'Shravan[1], shall rule the world entire!

2) "தாயர் வாய்ச் சொல் கருமம் கண்டாய்" "(Tayar Vai sol Karumam kandai)... (V 2-2-5)

Listen to mother's words, it being your solemn duty!

3) உன்னைக் கண்டார் "என்ன நோன்பு தோற்றாள் கொலோ இவளைப் பெற்ற வயிறு உடையாள்...." (V 2-2-6)

Unnai Kandar Yenna nonbu norral kolo
yivalai perra vayiru udaiyal......

All those who see you, wonder, "What penance his mother did to beget this child.

4) பெண்டிர் வாழ்வார் நின் ஒப்பாரைப் பெறதும் (V 2-2-7)

Pendir vazhar nin opparai perudum .....

The woman live with hubbies, fondly look with twain large eyes, yearning to have kids like you !

5) புண்ணில் புளிப் பெய்தா லொக்கும் (V 2-9-1)
Punnil pulippaidalokkum.

It's all like adding salt to injury.

6) தாய் சொல் கொள்வது தன்மம் கண்டாய் தாமோதரா ! (V -2-9-8)
Tail sol kolvadu tanmam kandai, Damodara (2-9-8)

Don't you aware O! Damodara, listening to mother's words, is dharma *par excellence*!

7) முழை உப்பு அறியாது..... (V -3-7-4)
Muzhai Uppu arivadu
The laddle does not taste the salt.

8) எதிர் கோல் கழிந்தான் முழையாய் ... கிஞ்சுவாய் மொழியாள் (V -3-7-7)
Yedir kol, kazhindan muzhaiyai... kinjuga vai mozhiyal....
Like ladle slipped from its handle and as parrot speaks......

9) காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர் (V -5-1-1)
Kakkai vayilum katturai kolvar

Even in the cawing of crows, a harsh cry, good omen are found by nobility.

10) உழைக்கு ஓர் புள்ளி மிகையன்று கண்டாய் (V -5-1-2)
Uzhaikku ór pulli migaianru kandai
For the deer, one more spot won't be irksome excess!

ADDENDUM II

1. *Amaranthine* (a)- perpetual; eternal; imperishable; indestructible; immortal; unfading, never fading; evergreen; ageless; deathless. [GK. a -not; maraino -fade] . (v.3-3-8(251) ; v3-7-7 (292); v.4-5-1 (371).
2. *Ambrosia* - Food of the gods - thing delightful to taste or smell - divine [GK. a -not; brotos-mortal] (v. 4-10-7 (429)
3. *beau ideal* (n) (Fr) - One's highest type of excellence; the ideal beautiful, v. 2-3-12(150).
4. *Bel espirit* (Fr) A person of wit or genius; brilliant mind.... (Introduction...... Desika Prabhandam verse)
5. *Belle* (n) (Fr) handsome woman; reigning beauty, (v.1-2-9) (21)
6. *Comitium* (L) assemblage; Council; cabinet; committee (v. 3-4-3 (256)
7. *Cui bono* - (L) whose advantage? to what end? (v. 2-7-7) (188)
8. *Dame d'honneur*- (Fr) -Maid of honour [v. (2-1-6) (123) 2-9-1 (202)]
9. de novo - (L) afresh; anew (Introduction - p.1)
10. *ens Entium* -(L) The First cause; Primordeal Lord (v. 4-4-1 (360); v. 5-1-1 (433); v.4-10-4. (426). [v. (5-1-8) (440)

11. en masse (Fr) all together (v. 5-4-3 (465)).
12. habitue (Fr) One who frequently visits a place or lives there, (v. 3-5-5 (268)
13. In extenso (L) At full length, unabridged form (v. 1-3-21) (43)
14. leit motiv (n) (L) Theme associated with some person, situation or sentiment, throughout the musical, Literary work (Lead-Motive-G) (v. 4-8-6 (407)).
15. mamma (ma-ma) (L) - breast - The breast - milk secreting gland. [Medical Dictionary]
16. *Mirabile dictu* (L) wonderful to relate / narrate - (Introduction) (p.8)
17. *Mirabile visu* (U) wonderful to see (v. 4-4-3 (362)
18. *Noblesse* (F) - Nobility - *Noblesse par excellence* — (F) - *Noblesse Excellence* - Supreme example of nobility, (v. 3-8-8(304); v.4-10-1(423).
19. *Penetralia mentis* (L) - inmost mind (heart of hearts) (v. 2-10-6) (218).
20. *Pericarp* - seed vessel of plant. (GK Karpos-fruit) seed vessel such as pea pod-a tube like structure in the body of an animal or plant conveying and holding blood or other fluid, (v. 3-5-1 (264). pericarp of lotus flower
21. *Solus* (L) alone; unaccompanied, (v. 2-5-1) (162).
22. Urogenital --- pertaining to the urinary and the genital organs. [G.ouron - urine; L. genitals - genital].

* * *

KEY TO TRANSLITERATION

Key to Transliteration and Pronunciation of Tamil Letters.

Tamil (Tamizh) is also a classical and highly phonetic language as Sanskrit is and accuracy in articulation of letters is important. The international transliteration is a guide to the proper pronounciation.

The twelve vowels in Tamil (Tamizh) include short (எ) 'e' and short *(ஒ)* 'O'.

The consonants are grouped as (வல்லினம்) Val-linam (க,ச,ட,த,ப,ற) - hard consonants; (இடையினம்) Idai yinam (ய,ர,ல,வ,ழ,ள) Medial consonants and mel-linam *(மெல்லினம்)* soft nasal consonants ஞ,ண,ந,ம,ண.

The peculiar consonant in Tamil is "ழ" (zha). It is pronounced by folding the tongue backwards and the tip touching the soft palate with air escaping through the side gaps. *There is no capitalizing of letters in Indian languages.*

A Double consonant is pronounced as in coolly. thinness; ferry; patter etc. in the words like சுற்றுலா (Surrula) கற்று (Karru) திண்ணம் (tinnam) etc.

அ	- a -	as in	but ; fun
ஆ	- a -	as in	morn dawn
இ	- i -	as in	it ; pin
ஈ	- ee -	as in	meet ; fee
உ	- u -	as in	put ; pull
ஊ	- u -	as in	pool ; soon
எ	- e -	as in	pen ; red ; fed
ஏ	- e -	as in	play ; say ; male
ஐ	- ai, ay -	as in	high, eye, imply, sunny
ஒ	- o -	as in	slope ; note
ஓ	- o -	as in	more ; shore
ஔ	- ou -	as in	bound; sound
க	- K,G,Kh,Ch -	as in	skate; skill; gate; grant kin block head youghurt (1)
ங	- n-	as in	sing; wing; spring(1)
ச	- c,sh,ch-	as in	as in chunk, sun, show bushel (2)
ஞ	- Jna, Nya-	as in	bunch, fringe (2)
ட	- t,d,dh-	as in	start, anthil, (3) dart god head

ண	- n-	as in	under ; (3) - bold '**n**'
த	- t-	as in	path, thin, this (4)
ந	- n-	as in	numb, noun (4)
ப	- p,b-	as in	pin, bin abhor (5)
ம	- m-	as in	in much, man (5)
ய	- y-	as in	Young, Yonder
ர	- r-	as in	drama, frame
ல	- I,II-	as in	luck, leg, blue, fly, ply
வ	- v-	as in	van; vivid; vocation, visible (in between vile and wile)
ழ*	- zh,!-	as in	in between ozone, vision, brazier, fission, etc.
ள	- l-	as in	as fly, flute - bold '**l**'
ற	- r-	as in	red; redress patron - bold '**r**'
ன	- n-	as in	as in not, never etc (4)

* No exact English equivalents for these letters

** Diphthong such as 'oi' 'ou' - not shown separately

*** (1) Guttural; (2) Palatal; (3) Lingual; (4) Dental; (5) Libial

GLOSSARY

ANANTA (S) (M) - endless; countless; one who is beyond death; immortal; divine; eternal; name of Vishnu; also a name of Adi- Sesha, the snake God; the Supreme Spirit; another name of Brahma, Vishnu, Siva, Krishna, Balarama, Sesha Vasuki, and Born of Kasyapa and Kadru, dwelling in Patala wearing the earth as a grown for his 1000 heads and partially incarnated as Balarama (M.Bh.) Lakshmana (V.Ramayana) etc. (The Penguin book of Hindu Names - pp 21-22).

ANTARIKSHA... Space; outer space; sky - Akasa ; Lokakasa and Alokakasa.

ANTARYAMIN... One who regulates the soul or internal feelings; the Supreme Sprit as guiding and regulating mankind; "on the basis of Antaryami Brahmana of Svetasvatara Up-'nisad and the Brihadaranyaka which says, "He who dwells in the self and within the self, whom the self does not know, of whom the self is the body, who rules the self within, He is thyself, the Ruler within, the immortal" [Ramanuja's Teachings in His Own Words - p.77] ,

APAROKSANUBHUTI-Experience perceptible to sense; not invisible;

ARCHAVATARA - Manifestation of Vishnu as idols or other sacred symbols which are worshipped in temples as per agama sastras. Divine descent in idol or icon.

BAKA - The crane, a demon killed by Krishna.

BALARAMA - (S) (M) abode of strength; the son of Vasudeva and Rohini, the elder brother of Krishna; 3rd of the Ramas, considered the 8th incarnation of Vishnu and sometimes as an incarnation of'Ananta (V.Purana) other names - Blabhadra; Baladeva.

BALI- offering ; powerful; oblation; a demon king; son of Virocana the grandson of Prahlada; conquered by Vishnu in his Vamana or dwarf incarnation.

BHAKTI - Bhakti is worship that is accomplished with the body, with the mind, or with speech; it is activity that rests in the worshipping individual and is the cause of generating satisfaction in what is worshipped. It is selfless, self-giving without any question or hesitation.

The emphasis is only on the object sought, a complete un-conditioned love of God by offering oneself whole and entire to the Lord in humble submission, in -contemplation of His sublime attributes. Thus a sensual life, sublimated into self-forgetful devotion is called Bhakti.

Gita declares, "Mindful of Me, their lives given upto me, illumining each other, ever conversing about Me, they are contented and rejoice in Me. And to these, ever harmonious, worship Me with love and devotion, I grant the power of understanding by which they come to me. (B.G.-X: 9 & 10).

In his Sri-Bhasya, Sri Ramanuja concludes, that he to whom this constant remembrance, which is exalted to the height of direct perception is dear because the object of that remembrance is dear, he is loved by the self and by him the self is realized. This kind of constant remembrance is called Bhakti, for bhakti means devout worship (Sri Bhasya - Brahma Sutra - 1:1:1). This Bhakti is the same as Upasana.

BLISS It is not a mere pleasure or sense of absence of pain but a positive experience of Union with the Ultimate Reality which is recognized as existence (Truth), Awareness (Consciousness) and Infinitude and Immortality (which constitute Bliss, Ananda).

DASYA-BHAVA — The attitude of a willing servant; one of the final attitudes assumed by spiritual aspirants of the path of devotion towards their chosen ideals.

DEVAKI - Mother of Krishna; daughter of Devaka; wife of Vasudeva; re-incarnation of Aditi, the wife of Kasyapa; Divine; glorious; pious.

DHARANA - Concentration of the citta, mind.

DHARMA - Dharma is right action. In Rg Veda rta is the right order of the Universe. The concept of vedic Rta is much wider. Dharma stands for both Satya or the Truth of things as well as dharma or the law of evolution. Dharma, formed from the root dhr, to hold, means that which holds a thing and maintains it in being Dharma or virtue is in conformity with the truth of things; adharma or vice is disharmony with the truth which encompasses and controls the world. (Hindu View of Life, p.77).

Dharma etymologically means that which holds a thing and maintains it in its being. The adage goes, "If one protects Dharma, Dharma will protect him". धर्मों रक्षति रक्षित :

The nuances of Dharma (Dharma sukshma) is difficult to discern-Dharma might appear as adharma and vice-versa. Perennial Dharma is called Sanatana Dharma.

'Satyam Bruyat, Priyum Bruyat, Na Bruyat Satyam
Apriyam;

Priyamcha Nanritam Bruyat Esha Dharmah
Sanatanah'

[Manusmiriti - 4 -138]

(Tell the truth, speak pleasantly; do not tell unpleasant truth; do not tell pleasant untruth; This is the perennial duty. (Sanatana Dharma).

The complex institutions and influences which shape moral feelings and character of the people, called 'Dharma', is the fundamental feature of Hinduism.

DHARMA BHUTA JNANA - - Attributive Consciousness.

GANDHARVAS - Celestial musicians; sons of sage Kasyapa and Aristha who are both Musicians and dancers and guardians of Soma Juice (Agni purana). Post vedic class of Ġandharvas have similar qualities and are husbands of the celestial nymphs (Apsaras) who dance in Indra's court.

GARUDA - The 'devourer', King of birds; son of Kasyapa and Vinata, the brother of Aruna and Sumati; Enemy of serpents; Identified with fire and sun.

HARI- a name of Vishnu; also the name of a demon, son of Tarakaksa who had the boon of being able to revive the dead. (M.Bh)., yellow; tawny; green; the zodaic sign Leo; a parrot; a cuckoo; a peacock; a horse; a man; ray of light.

HIRANYA KAS1PU- 'having golden garments'; a name of a great demon, twin brother of Hiranyaksa and father of Prahlada, killed by Vishnu as Nrisimha, the man-lion.

KAKUTSTHA - "residing on the mountain peak; the son of King Sasada of the Iksvaku dynasty; Rama as he was bom in the dynasty of Kakutstha.

KAINKARYA- Selfless self-forgetting service to Lord and His devotees.

KALIYA - 'black' - a snake inhabiting the Yamuna river, subdued by Lord Krishna.

KESAVA- Long haired; Slayer of Kesi; Father of Brahma; another name for Vishnu and Krishna.

KESIN - Long haired, the name of a demon; In Rg Veda, Kesin is the name of an unorthodox sage who drinks poison with Rudra; elsewhere, he is a demon in the from of a horse; killed by Krishna.

KINNARAS - Kinnara what sort of man? Unmanly; a singer; demi-gods with heads of'horses and bodies of men or the reverse, celebrated musicians attached to Kubera.

KUBERA - Lord of wealth; guardian of North; overlord of yaksas; son of Visravas and thibila; the husband of Bhadra; father of Nalakubera; Lord of oceans which yield him extreme wealth.

MADHAVA - Descendant of Madhu or vernal, a name of Krishna; Lord of Maya, is spouse of Mahalakshmi; it also signifies 'one who is ultimately experienced through the diligent practice of ' Madhu-technique (Madhu Vidya of Chandogya Upanishad). On 'Madhava' Vyasa proclaims (Mahabarata-Udyoga parva) -"0" Bharata know Madhava by Mauna मा(Maa) ; by meditation; (dha) ध and by yoga (va) व. Maa not only means Lakshmi, but she is also 'Vidya' (Knowledge). The Lord (Dhava) of all knowledge (Maa) is Madhavan.

MEDITATION - Means, Constant remembrance of the object meditated upon, like a continuous stream of oil that flows.

MUMKSHU... An aspirant for Moksha. MURALI - Flute

NAMBI - One who is a veritable ocean of innumerable excellences such as, effulgence, beauty, fragrance, softness, grace and youth; And also characterised by tenderness, friendliness, impartiality, compassion, sweetness, dignity, magnanimity, etc. In short, *Noblesse par Excellence!*

NANDA, NANDAGOPA — (S) (M) - Joy; delight; happiness; a flute; a son; number 9; a son of Vasudeva; (M.Bh); the Foster father of Krishna (M.Bh.); another name for Vishnu (M.Bh); cowherd Nanda; another name for the cowherd Nanda.

PALLANDU - Innumerable years; countless Time; TIMELESS TIME.

PRAPATTI - Absolute unqualified or unconditional self-surrender to God. Also known as Saranagati, Bhara-Nyasa Yoga etc.

PRATYAKSHANUBHUTI- -direct experience, before'very eyes; **SAKSATKARA** - visibly; manifestly; **VAISRAVANA** - widly famed; a name of Kubera.

WORSHIP - is a blend of Dhyana, Upasana and Bhakti, issuing itself out in overt service (Kainkarya) to God. (Ramanujan's School).

* * *

BIBLIOGRAPHY

Abinash Chandra - Bose ... The call of the Vedas, Bharatiya Vidya Bhavan .... Bombay... 1970.

Advaita Ashrama ... Life of Sri Ramakrishna - Calcutta ... 1955.

Annangarachariya Swami, P.B. Sri. U.Ve, Tiruppallandu and Periyazhvar Tirumozhi with Divyarta Deepika - Granthamala Office, Kancheepuram, Tamil Nadu ... 1972.

Appan Iyengar Sri T.N.... Koodal Maanmiyam, Published by Sri T.A. Srinivasan - Madurai — 2000.

Balasubramanian Sri.S. Modern Science and Veda Sastras - Sura Books, (Pvt) Ltd., Chennai.

International Institute of Tamil Studies - Pandiar Cheppadugal Pattu - -Chennai-1999.

International Society for the Investigation of Ancient Civilization - General Editor - Dr.N. Mahalingam - Prof.K.Srinivasa Raghavan [Ancient Calendar, Solar System]. Ancient india — Chennai, 1998.

James William — The Varieties of Religious Experience ~ The New American Library of World Literature — New York — 1958.

Juan Mascaro - The Upanishads — Penguin Books, England 1965.

Kulasekaran — Dr.S.— "Vainavattin Alvargal kala Nilai - "Tirumagal Veliyeedu — Chennai - 1988.

Periyavachan Pillai — Tiruppallandu Vyakyanam - Publisher S.K.Srinivasa Iyengar Swami - Trichy,

Prema Nanda Kumar, Dr. Smt. In search of Hinduism - Sri Aurobindo's Action — Pondicherry - 2003.

Radhakrishnan - Dr.S. — The Heart of Hindusthan - G.A. Natesan and Co., Madras- 1931.

Raghavan Dr.V.K.S.N.- The Tiruppallandu of Sri Periyalvar, The Tiruppalliyeluchi of Sri Tondaradippodiyalvar, and The Kanninun -Siruttambu of Sri Madhurkaviyalvar - Srivisishtadvaita Pracharini Sabha, Madras— 1983.

Raghava Iyengar, Prof.M. - Alvargal Kala Nilai - Manivachagam Noolaham, Chidambaram,1981.

Srinivasan Prof. M.P. "Periyalwar", Sahitya Akademi, 2006.

Srinivasan, N.C.Sri.... 'Sri Ramanuja Darsanam" (Philosophy of Ramanuja) -Madras -1993.

Sri RamaBharati Swami - Selvamudaiyanpettai Araiyar, The Sacred Book of Four Thousand - Sri Sadagopan Tirunarayanaswami Divya Prabhanda Pattasala, Chennai — 2000.

Sundar Raj — Sri.M. - RG.Vcdic Studies - International Society for the Investigation Ancient Civilization -Chennai - 1997.

Swami Prabhavananda Srimad Bhagavatam - Sri Ramakrishna Math - Madras -1972.

Swami Ramakrishnananda - Life of Sri Ramanuja - Sri Ramakrishna Math — 1965.

Swami Sharvananda — Taittiriyopanisad — Sri Ramakrishna Math, Madras — 1949.

Tyrrell G.N.M. - Personality of Man-- Pelican Books, Published by Penguin Books - 1946, New York, U.S.A.

Varadachari, Dr.K.C. - (1) The Living Teaching of Vedanta. Modern Book Mart, Madras — 1934 and (2) Alvars of South India — Bharatiya Vidya Bhavan — Bombay — 1966.

Varadachari, Sri Vankeepuram - "Psychic Research Occultism and Yoga" - Distributors M/s. Higgin Bottoms (P) Ltd., Madras — 1970. Concept of Matter - 1966.

Veeraraghavachariar Swami, Sri. U.Ve. T.Uttamur - Periyazhvar Tirumozhi - with Prapanna Rakshai Commentary - Nrisimhapriya Trust — Chennai — 1997.

Yamunacharya - Prof.M — Ramanuja's Teachings in his own words — Bharatiya Vidya Bhavan — Bombay — 1963.

ERRATA

Page	Second Cover	Remdered	Line 8	Should be	rendered
Page	54	கண்ட	Line 5	Should be	கண்டம்
Page	64	SECOND	Line 2	Should be	FIFTH
Page	89	NINETH	Line 2	Should be	NINTH
Page	100	Vaglaranya	Line 2	Should be	Vagularanya
Page	106	looks	Line 13	Should be	manifest
Page	110	Carees	Line 5	Should be	Caress
Page	128	dear cowherds	Line 20	Should be	dear to cowherds
Page	188	சரிவனை	Line 16	Should be	சரிவளை
Page	206	dcers	Line 22	Should be	deers
Page	210	and castle	Line 10	Should be	sandcastle
Page	274	erue!	Line 1	Should be	cruel
Page	280	serewpine	Line 5	Should be	Screwpine
Page	317	these	Line 27	Should be	thee
Page	419	from	Line 5	Should be	form

THE AUTHOR

Sri Vankeepuram Rajagopalan (Born 1935) hailed from a middle class orthodox family that had its ancestry at Kanchipuram. It migrated to Madras in early thirties of last century. He had his schooling in Madras and entered into service at an early age in 1952. He took his degree in M.A. in 1979 from the University of Mysore.

Sri Rajagopalan a retired Govt. Servant of CSIR, under Ministry of Science and Technology, Govt. of India, had successful career spanning about 36 years. He embraced retirement from service in 1988. Prior to retirement he held the key position of Senior Finance and Accounts Officer for a considerable period in various national laboratories under CSIR such as C.L.R.I., N.A.L., and N.G.R.I. He served as one of the prime coordinators of All India Sub-group for computerisation of Finance and other allied records pertaining to R & D, Projects, Schemes, Materials Management, Salaries etc., in CSIR.

He has to his credit quite a few articles and poems suchlike the Pilgrims Way; Philosophia Perennis; Ode to the Concept of Matter; Trance Consciousness; Towards Creative Living; To The End To The End; The Expansion of Awarness; Enilightened Love; etc., and got published in TTD Bulletin, Sapthagiri, The call Divine, Bhavan's Journal, Nrisimhapriya etc.

He brought out in 1974, 'Goda's Garland of Songs' (Tiruppavai) a maiden attempt which was commented as an "effective transcription of mystic vibrancy of Goda".

The unique rendition of Andal's Tiruppavai (Revised, Enlarged Edition) was published in 2003, while its companion volume, Andal's Nacchiyar Tirumozhi (Love Transcendental) in 'romantic diction' which with 'its full flow lead to self forgetful senseousness and a delightful sanctuary', followed in 2005.

Manikkavachakar's Tiruempavai, in English rendering was published in 2007, and it "stands a jewel amongst such efforts, capturing the flavour and fervour of the original, indeed 'borders on to a transcreation'.

The present volume viz., Periyazhvar Tirumozhi (Sublime Hymns of Mystic consciousness) that 'rings true to the original' is a fruition of an attempt to delve deep into Periyazhvar's saksatkara anubhuti and the desire of an ardent devotee performing this 'sacred yagna' to share the thoughts of Periyazhvar the mystic poet, with one and all - sahridaya pilgrims!

OTHER PUBLICATIONS BY THE SAME AUTHOR

1. ANDAL'S TIRUPPAVAI (*Sublime Poetry of Mysticism*)

- *"Unique and different from any other study".*
- *Blended orthodoxy with modernity in an admirable way.*
- *Rendered the Tamil songs metrically and successfully into English and shown sprituality and science are obverse and reverse of the same coin.*
- *The work gets almost completed when we lose ourselves in the text of Goda Devi's poem remdered into English.*

2. ANDAL'S NACCHIYAR TIRUMOZHI (*Love Transcendental*)

- *Certainly an enriching experience to go through since it is always 'Ananda when we think of Andal'.*
- *It is the journey which is Delight of Existence, a journey being Krishna Himself.*
- *Masterly handling of brush and the choice of colour have brought goda live within the frame of this translation with brilliant touches of light and shade.*
- *The vision of the Lord of Brindavan is beautifully brought out in 14th canto where the longing and vision find beautiful interplay in the magical pen of the author and the popular verses 'Varanamayiram' finds a fitting translation in the author.*

3. MANIKKAVACHAKAR'S TIRUVEMPAVAI

- *The poetic style of the original is by and large maintained.*
- *An almost successful metric style that runs a close parallel to the original, has been adopted.*
- *It is the fluidity of the language that staggers one.*
- *The English rendition stands a jewel amongst such efforts.*

91557004

RNR 28447071

ISBN - 978-81-902979-3-6